ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2026

Vyhlásené: 1. 7. 2026 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

167

ZÁKON

zo 4. júna 2026

o medzinárodnej justičnej spolupráci v trestných veciach

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet zákona a jeho vzťah k iným zákonom

(1) Tento zákon ustanovuje postup a činnosť justičných orgánov a iných orgánov v oblasti medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach.

(2) Na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok a v konaní proti právnickej osobe aj osobitný predpis,[1]) ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Na konanie podľa tohto zákona vo vzťahu k členským štátom Európskej únie sa primerane použije druhá časť tohto zákona, ak tretia časť neustanovuje inak.

§ 2
Prednosť medzinárodných zmlúv a právne záväzných aktov Európskej únie

(1) Ustanovenia tohto zákona sa použijú, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak; § 107 tým nie je dotknutý.

(2) Právne záväzné akty Európskej únie majú prednosť pred týmto zákonom.

§ 3
Výklad základných pojmov

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) medzinárodnou zmluvou vyhlásená medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná a medzinárodná zmluva medzi Európskou úniou a iným štátom alebo štátmi, ktorou je Slovenská republika viazaná,

[1]) Zákon č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

b) cudzím orgánom orgán iného štátu, ktorý je podľa vnútroštátneho právneho poriadku tohto štátu alebo podľa medzinárodnej zmluvy oprávnený konať, podať alebo prijať žiadosť, alebo vykonať iné úkony podľa tohto zákona,

c) medzinárodným súdom súd alebo tribunál s pôsobnosťou v trestných veciach zriadený medzinárodnou zmluvou alebo rozhodnutím medzinárodnej organizácie, ktoré je záväzné pre Slovenskú republiku, jeho orgány a organizačné zložky,

d) slovenským orgánom orgán Slovenskej republiky príslušný konať vo veciach upravených týmto zákonom,

e) justičným orgánom príslušná prokuratúra alebo príslušný súd,

f) ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) alebo Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“), a to v rozsahu, v akom to ustanovuje tento zákon; konanie ministerstva spravodlivosti podľa tohto zákona sa považuje za konanie príslušného orgánu podľa osobitného predpisu,[2])

g) dožiadaným štátom štát, ktorému bola zaslaná žiadosť o vykonanie úkonu upraveného týmto zákonom,

h) dožiadaným orgánom orgán, ktorému bola zaslaná žiadosť o vykonanie úkonu upraveného týmto zákonom,

i) dožadujúcim štátom alebo dožadujúcim orgánom štát alebo orgán, ktorý zaslal žiadosť o vykonanie úkonu upraveného týmto zákonom,

j) trestom odňatia slobody aj ochranné opatrenie spojené s obmedzením osobnej slobody, ak z povahy veci nevyplýva niečo iné,

k) cudzím rozhodnutím rozhodnutie vydané cudzím justičným orgánom v súvislosti s trestným činom,

l) zárukou vzájomnosti vyhlásenie ministerstva spravodlivosti, že v budúcnosti bude vybavená porovnateľná žiadosť cudzieho štátu, ak bola vydaná za porovnateľných okolností a rovnako vyhlásenie príslušného cudzieho orgánu, že bude vybavená porovnateľná žiadosť Slovenskej republiky, ktorá bola vydaná za porovnateľných okolností,

m) prokurátorom, ak ide o veci patriace do pôsobnosti Európskej prokuratúry, hlavný európsky prokurátor, európsky prokurátor, európsky delegovaný prokurátor a stála komora,

n) obvyklým pobytom miesto, kde má dotknutá osoba centrum svojho života a životných záujmov, a to s ohľadom na svoj rodinný, pracovný alebo sociálny život alebo majetkové pomery,

o) členským štátom členský štát Európskej únie s výnimkou Dánskeho kráľovstva[3]) a Írskej republiky,[4]) ak nie je v ustanoveniach tretej alebo štvrtej časti ustanovené inak, alebo ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.[5])

---

[2]) § 3 ods. 3 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[3]) Protokol (č. 22) o postavení Dánska (Ú. v. EÚ C 326, 26. 10. 2012).

[4]) Protokol (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

[5]) Rozhodnutie Rady 2006/697/ES z 27. júna 2006 o podpísaní Dohody medzi Európskou úniou a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie a Islandom a Nórskom (Ú. v. EÚ L 292, 21. 10. 2006).

§ 4
Vzájomnosť

(1) Ak dožiadaný štát, ktorý nie je viazaný medzinárodnou zmluvou, požaduje na vybavenie žiadosti slovenského orgánu vzájomnosť, môže ministerstvo spravodlivosti zaručiť dožiadanému štátu vzájomnosť, ak ide o žiadosť, ktorej vybavenie nie je podľa tejto časti zákona viazané na existenciu medzinárodnej zmluvy. Ustanovenie prvej vety sa nevzťahuje na žiadosť cudzieho orgánu o doručenie písomnosti osobe na území Slovenskej republiky.

(2) Pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní môže vzájomnosť zaručiť ministerstvo spravodlivosti na návrh generálnej prokuratúry.

(3) Ak nie je medzi Slovenskou republikou a dožadujúcim štátom medzinárodná zmluva ako základ pre vybavenie žiadosti o justičnú spoluprácu, môže slovenský dožiadaný orgán žiadosť dožadujúceho štátu vybaviť, ak dožadujúci štát poskytne záruku vzájomnosti, ktorú ministerstvo spravodlivosti vyžiada a príjme po dohode s Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“), alebo ak dožadujúci štát už skôr prijal záruku vzájomnosti podľa odseku 1.

(4) Ministerstvo spravodlivosti môže zaručiť vzájomnosť podľa odseku 1 a prijať záruku vzájomnosti podľa odseku 3 vyhlásením o vzájomnosti po dohode s ministerstvom zahraničných vecí; vyhlásenie vzájomnosti je pre justičné orgány a iné štátne orgány záväzné. Vyhlásenie o vzájomnosti ministerstvo spravodlivosti sprístupní orgánom príslušným konať podľa tohto zákona.

§ 5
Ochrana záujmov štátu

Žiadosti cudzieho orgánu nie je možné vyhovieť, ak by jej vybavením bola porušená Ústava Slovenskej republiky alebo také ustanovenie právneho poriadku Slovenskej republiky, na ktorom je potrebné bez výhrady trvať, alebo ak by vybavením žiadosti bol poškodený iný významný chránený záujem Slovenskej republiky.

§ 6
Príslušnosť

(1) Ak je dožadujúcim orgánom alebo dožadujúcim justičným orgánom súd, konanie podľa tohto zákona vykonáva súd, ktorý vedie trestné konanie, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Ak je dožiadaným orgánom alebo dožiadaným justičným orgánom slovenský súd, konanie podľa tohto zákona vykonáva v prvom stupni súd príslušný podľa § 16 ods. 1 Trestného poriadku prostredníctvom samosudcu, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Ak je dožadujúcim orgánom alebo dožadujúcim justičným orgánom prokuratúra, konanie podľa tohto zákona vykonáva prokuratúra vykonávajúca dozor v trestnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

(4) Ak je dožiadaným orgánom alebo dožiadaným justičným orgánom slovenská prokuratúra, konanie podľa tohto zákona vykonáva krajská prokuratúra, ak tento zákon neustanovuje inak.

(5) Predseda príslušného súdu je povinný zabezpečiť v rozvrhu práce špecializáciu sudcov na vybavovanie vecí podľa tohto zákona. Predseda príslušného súdu môže v rozvrhu práce určiť všetkých sudcov trestnoprávneho grémia vybavovaním vecí podľa tohto zákona len výnimočne, ak je to potrebné na plynulé vybavovanie vecí podľa toho zákona.

§ 7
Spôsob rozhodovania súdu

Súd v konaní podľa tohto zákona rozhoduje uznesením, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 8
Začatie konania

Slovenský orgán môže začať konať podľa tohto zákona aj na základe žiadosti cudzieho orgánu, ktorá mu bola doručená telefaxom alebo elektronickými prostriedkami, ak nemá pochybnosti o jej hodnovernosti. Originál žiadosti sa musí následne predložiť v lehote určenej dožiadaným orgánom, ak tento orgán od predloženia originálu žiadosti neupustí.

§ 9
Podmienky a formy styku s cudzími orgánmi

(1) Styk justičných orgánov s cudzími orgánmi sa uskutočňuje prostredníctvom ústredných orgánov. Priamy styk je možný, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva alebo tento zákon.

(2) Styk ústredných orgánov a cudzích orgánov sa uskutočňuje prostredníctvom ministerstva zahraničných vecí alebo spôsobom ustanoveným medzinárodnou zmluvou alebo týmto zákonom.

(3) Zasielať dokumenty a informácie podľa tohto zákona je možné aj elektronickými prostriedkami, ak takáto komunikácia spĺňa podmienku potrebnej hodnovernosti a primeranej bezpečnosti, inak sa musí dodatočne poskytnúť originál takto zaslaných dokumentov a informácií; právne účinky doručenia v týchto prípadoch nastávajú doručením originálov.

§ 10
Osobitné ustanovenia o zasielaní žiadostí a informácií

(1) Žiadosti podľa prvej časti, druhej časti a piatej hlavy tretej časti je možné zasielať do cudziny alebo prijímať z cudziny aj prostredníctvom Národnej ústredne Interpol (ďalej len „Interpol“) alebo prostredníctvom iného príslušného útvaru Policajného zboru na účely podľa medzinárodnej zmluvy,[6]) a ak ide o zasielanie alebo prijímanie žiadostí vo vzťahu k štátom, ktoré používajú Schengenský informačný systém, aj prostredníctvom Národnej ústredne SIRENE (ďalej len „útvar SIRENE“).

(2) Prostredníctvom Interpolu alebo útvaru SIRENE je možné vymieňať aj údaje a informácie o čase a ďalších podrobnostiach odovzdania, prevzatia alebo prevozu osoby alebo veci podľa § 15.

§ 11
Ochrana a použitie informácií a dôkazov

(1) Pri poskytovaní informácií slovenskými orgánmi o svojej činnosti podľa tohto zákona sa postupuje podľa § 6 Trestného poriadku.

(2) Slovenské orgány nezverejnia ani neposkytnú informácie alebo dôkazy získané od cudzieho orgánu na základe žiadosti prijatej alebo zaslanej podľa tejto časti zákona alebo v súvislosti s ňou, ani ich nepoužijú na iné účely, než na ktoré boli zaslané alebo vyžiadané, ak ich k tomu zaväzuje medzinárodná zmluva, alebo ak sa informácie alebo dôkazy poskytli iba na základe prísľubu splnenia tejto podmienky; to neplatí, ak cudzí orgán udelí súhlas na zverejnenie alebo iné použitie

---

[6]) Dohovor o počítačovej kriminalite (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 137/2008 Z. z.).

informácií alebo dôkazov.

§ 12
Zásada špeciality

(1) Slovenský orgán nepoužije bez výslovného súhlasu cudzieho orgánu informácie alebo dôkazy získané v rámci medzinárodnej justičnej spolupráce na iné účely, než na ktoré boli poskytnuté, ak ho na to zaväzuje medzinárodná zmluva, alebo ak boli získané pod podmienkou dodržania tohto obmedzenia. To platí aj pre ich poskytnutie tretiemu štátu alebo medzinárodnej organizácii.

(2) Na použitie informácií alebo dôkazov poskytnutých cudziemu štátu na iný účel, než na ktorý boli poskytnuté, je potrebný výslovný súhlas justičného orgánu alebo ústredného orgánu, ktorý ich poskytol. Na túto skutočnosť musí byť cudzí orgán pri ich poskytnutí upozornený.

§ 13
Použitie dôkazov a súhlas s použitím informácií

(1) Dôkazy získané na žiadosť justičného orgánu cudzím orgánom sa môžu použiť v trestnom konaní vedenom na území Slovenskej republiky, ak boli získané v súlade s právnym poriadkom dotknutého cudzieho štátu. Pri pochybnostiach o použiteľnosti dôkazu môže súd a v prípravnom konaní prokurátor požiadať o vyjadrenie cudzí orgán, ktorý dôkaz poskytol.

(2) Dôkazy zabezpečené justičným orgánom v trestnom konaní vedenom v Slovenskej republike môžu byť poskytnuté cudziemu justičnému orgánu len so súhlasom justičného orgánu Slovenskej republiky, ktorý ich zaobstaral.

§ 14
Spontánna výmena informácií a dôkazov

(1) Justičný orgán môže poskytnúť cudziemu orgánu bez žiadosti o právnu pomoc informáciu alebo dôkaz z trestného konania, ak sa domnieva, že ich je možné využiť v trestnom konaní vedenom v cudzom štáte. Poskytnutím informácie alebo dôkazu nesmie dôjsť k ohrozeniu účelu trestného konania v Slovenskej republike.

(2) Justičný orgán môže určiť podmienky na využitie poskytnutej informácie alebo dôkazu v cudzom štáte. Ak je poskytovaný dôkaz, justičný orgán vopred overí u cudzieho orgánu, či s takými podmienkami súhlasí.

(3) Ak cudzí orgán poskytne justičnému orgánu bez žiadosti o právnu pomoc informáciu alebo dôkaz z trestného konania, o ktorých sa domnieva, že ich je možné využiť v trestnom konaní vedenom v Slovenskej republike, je možné tento dôkaz alebo informáciu použiť v trestnom konaní, ak boli zadovážené zákonne a nie je to v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(4) Ak boli informácie alebo dôkazy poskytnuté s podmienkami, musí sa týmto podmienkam vyhovieť.

(5) Justičný orgán postupuje podľa odsekov 1 a 2 aj vtedy, ak ide o oznámenie o skutku, ktorý nespadá do pôsobnosti Trestného zákona, ale mohol by byť činom trestným podľa práva cudzieho štátu.

§ 15
Prevzatie a odovzdanie osôb a vecí

(1) Osobu vydávanú alebo odovzdávanú z cudziny na základe žiadosti podľa tohto zákona prevezme od cudzieho orgánu útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra Slovenskej

republiky (ďalej len „minister vnútra“). Ak tento zákon neustanovuje inak, prevzatú osobu odovzdá útvar Policajného zboru najbližšiemu ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý bezodkladne informuje príslušný súd.

(2) Osobu vydávanú alebo odovzdávanú do cudziny na základe žiadosti podľa tohto zákona prevezme útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra od ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody a odovzdá ju cudzím orgánom.

(3) Ak po vydaní medzinárodného zatýkacieho rozkazu cudzí štát vyhostí alebo inak odovzdá osobu do Slovenskej republiky bez toho, aby rozhodol o jej vydaní, Policajný zbor uhradí náklady s prevzatím takejto osoby. Ak má byť z cudziny vyhostená alebo inak odovzdaná osoba do Slovenskej republiky podľa právneho poriadku tohto štátu, pričom na takúto osobu bol vydaný zatýkací rozkaz slovenským súdom a cudzí štát súhlasí s odovzdaním takejto osoby do Slovenskej republiky bez toho, aby rozhodol o jej vydaní, zabezpečuje prevzatie osoby a úkony s tým súvisiace Interpol.

(4) Prevoz osoby územím Slovenskej republiky podľa § 40 vykoná útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra. Počas prevozu sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku. Na obmedzenie osobnej slobody prevážanej osoby sa použijú donucovacie prostriedky podľa osobitného predpisu.[7])

(5) Útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra vykoná tiež odovzdanie a vrátenie veci podľa § 51 a prevzatie a vrátenie veci odovzdanej z cudziny na žiadosť slovenského orgánu, ak vec nie je možné alebo vhodné zaslať poštou, ako aj prevoz veci územím Slovenskej republiky na žiadosť cudzieho orgánu.

§ 16
Cestovné doklady

Osoby, ktoré sa podľa tohto zákona odovzdávajú cudzím orgánom alebo ktoré sa od cudzích orgánov preberajú, nepotrebujú na prekročenie štátnych hraníc cestovný doklad ani povolenie na vstup alebo vízum.

§ 17
Náklady

(1) Ak tento zákon alebo medzinárodná zmluva neustanovuje inak, náklady, ktoré vznikli slovenskému orgánu pri vybavení žiadosti cudzieho orgánu podľa tohto zákona, znáša Slovenská republika a uhradí orgán, ktorému vznikli. To neplatí, ak sa Slovenská republika a dožadujúci štát dohodnú inak. Na uzavretie dohody je za Slovenskú republiku príslušné ministerstvo spravodlivosti. Návrh na uzavretie takej dohody môže ministerstvu spravodlivosti podať aj súd, ktorý je príslušný na uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia.

(2) Ak medzinárodná zmluva umožňuje úhradu nákladov podľa odseku 1 alebo ich časti od dožadujúceho štátu alebo v prípade absencie medzinárodnej zmluvy, predloží orgán, ktorému náklady vznikli, ministerstvu spravodlivosti vyčíslenie týchto nákladov, ich odôvodnenie a údaje o platobnom účte na účel uplatnenia ich úhrady od dožadujúceho štátu.

(3) Náklady, ktoré vznikli cudziemu orgánu v súvislosti so žiadosťou slovenského orgánu a ktorých úhradu si dožiadaný štát uplatnil v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo z dôvodu absencie medzinárodnej zmluvy, znáša Slovenská republika a uhradí ich ten orgán, pre ktorý sa úkon v cudzine vykonal.

---

[7]) § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

(4) Náklady, ktoré vznikli cudziemu orgánu pri prevoze osoby alebo veci územím jeho štátu z iného štátu na územie Slovenskej republiky v súvislosti so žiadosťou slovenského orgánu a ktorých úhradu tento orgán žiada, uhradí Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“).

(5) Náklady spojené s odovzdaním odsúdeného na územie dožiadaného štátu sú nákladmi Slovenskej republiky ako dožadujúceho štátu, ak tento zákon alebo medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

§ 18
Zabezpečenie prekladov písomností

(1) Ak tento zákon, medzinárodná zmluva alebo vyhlásenie o vzájomnosti neustanovuje inak, justičný orgán, ktorý žiadosť vyhotovil, zabezpečí bezodkladne preklad žiadosti o justičnú spoluprácu a potrebných príloh, rozhodnutí alebo osvedčení do úradného jazyka dožiadaného štátu alebo do jazyka používaného na jeho území.

(2) Ak dožiadaný štát svojím vyhlásením umožnil prijatie žiadosti o justičnú spoluprácu aj v inom jazyku, je možné vyhotoviť preklad písomností podľa odseku 1 do tohto jazyka.

(3) Preklad podľa odsekov 1 a 2 musí byť vyhotovený prekladateľom. Ak ide o preklad do cudzieho jazyka, pri ktorom všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti, umožňuje strojový preklad, namiesto postupu podľa predchádzajúcej vety súd zabezpečí strojový preklad písomností.

(4) Ak tento zákon, medzinárodná zmluva alebo vyhlásenie Slovenskej republiky neustanovuje inak, žiadosti o justičnú spoluprácu a potrebné prílohy, rozhodnutia alebo osvedčenia je možné prijať, ak sú vyhotovené v štátnom jazyku, a je možné ich prijať aj vtedy, ak sú vyhotovené v cudzom jazyku, pri ktorom všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo spravodlivosti, umožňuje strojový preklad do slovenského jazyka.

§ 19
Overovanie písomností

(1) Ministerstvo spravodlivosti zabezpečí overenie žiadostí súdov o justičnú spoluprácu a súvisiacich príloh. Ministerstvo zahraničných vecí zabezpečí overenie žiadostí prokuratúry o justičnú spoluprácu a ich príloh doručených prostredníctvom generálnej prokuratúry.

(2) Postup podľa odseku 1 sa použije len vtedy, ak medzinárodná zmluva alebo osobitný predpis[8]) neustanovuje inak.

[8]) Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov.

DRUHÁ ČASŤ
JUSTIČNÁ SPOLUPRÁCA S TRETÍMI ŠTÁTMI

PRVÁ HLAVA
PRÁVNA POMOC VO VZŤAHU K CUDZINE

Prvý diel
Predmet právnej pomoci

§ 20

Právnou pomocou sa rozumejú úkony po začatí trestného konania v Slovenskej republike vykonávané v cudzine na základe žiadosti o právnu pomoc slovenských orgánov alebo takéto úkony vykonávané na území Slovenskej republiky na základe žiadosti o právnu pomoc cudzích orgánov, najmä doručovanie písomností, výsluch osôb a vykonávanie ďalších dôkazov.

Druhý diel
Žiadosti o právnu pomoc slovenských orgánov

§ 21
Spôsob zasielania žiadosti o právnu pomoc

(1) Žiadosti o právnu pomoc slovenských orgánov v prípravnom konaní sa do cudziny zasielajú prostredníctvom generálnej prokuratúry. Žiadosti o právnu pomoc slovenských súdov sa do cudziny zasielajú prostredníctvom ministerstva spravodlivosti; týmto nie je dotknuté zasielanie žiadostí o právnu pomoc prostredníctvom ministerstva zahraničných vecí.

(2) Ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môžu slovenské orgány zasielať svoje žiadosti o právnu pomoc do cudziny aj iným spôsobom ako podľa odseku 1. Policajt môže žiadosti o právnu pomoc zaslať do cudziny vždy len prostredníctvom prokurátora.

§ 22
Náležitosti žiadosti o právnu pomoc

(1) Žiadosť o právnu pomoc musí okrem presného vymedzenia požadovaného úkonu právnej pomoci obsahovať opis skutkových okolností činu, ktorého sa žiadosť o právnu pomoc týka, právnu kvalifikáciu s uvedením doslovného znenia zákonných ustanovení, údaje o podozrivej osobe alebo obvinenej osobe, poškodenom alebo svedkovi, ak sa žiada ich vypočutie, a ďalšie údaje potrebné na riadne poskytnutie požadovanej právnej pomoci.

(2) Žiadosť o právnu pomoc musí ďalej obsahovať presné označenie dožadujúceho orgánu, spisovú značku trestnej veci, dátum a musí byť potvrdená podpisom zodpovednej úradnej osoby a opatrená odtlačkom úradnej pečiatky tohto orgánu.

(3) K žiadosti o právnu pomoc a priloženým písomnostiam sa pripojí preklad do cudzieho jazyka, ak dožiadaný štát preklad vyžaduje.

§ 23

Ak sa má úkon realizovať v cudzine a jeho vykonanie nie je možné dosiahnuť bez rozhodnutia justičného orgánu, môže justičný orgán vydať rozhodnutie podľa ustanovení § 89 až 118 Trestného poriadku, na základe ktorého sa úkon v cudzine vykoná.

§ 24
Doručovanie poštou v cudzine

Osobe, ktorá sa nachádza v cudzine, je možné na účely konania podľa tohto zákona doručovať písomnosti poštou, ak to umožňuje medzinárodná zmluva.

§ 25
Doručovanie písomností v cudzine prostredníctvom zastupiteľského úradu

(1) Ak nie je možné písomnosť účinne doručiť, justičný orgán môže doručiť písomnosti prostredníctvom zastupiteľského úradu Slovenskej republiky v zahraničí. Takúto žiadosť o doručenie zasiela príslušná prokuratúra prostredníctvom generálnej prokuratúry a príslušný súd prostredníctvom ministerstva spravodlivosti.

(2) Na základe žiadosti podľa odseku 1 môže zastupiteľský úrad Slovenskej republiky v zahraničí vykonávať

a) doručenie písomnosti osobe v štáte, v ktorom vykonáva pôsobnosť, ak tomu nebránia predpisy štátu, na území ktorého má byť doručenie vykonané a ak je možné preukázať doručenie,

b) doručenie písomnosti občanovi Slovenskej republiky, ktorý požíva výsady a imunity v štáte, v ktorom sa má doručenie vykonať.

(3) Doručenie písomnosti zastupiteľským úradom Slovenskej republiky v zahraničí má rovnaké právne účinky ako v prípade doručenia príslušným slovenským justičným orgánom.

§ 26
Účinky úkonov

Doručenie vykonané na žiadosť slovenského orgánu cudzím orgánom je účinné, ak je vykonané v súlade s právnym poriadkom dožiadaného štátu, alebo ak je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

§ 27
Predvolanie osôb z cudziny

(1) Ak je na úkone potrebná prítomnosť osoby, ktorá sa zdržiava v cudzine, je potrebné jej predvolanie doručiť formou žiadosti o právnu pomoc. Prítomnosť tejto osoby sa nesmie vynucovať použitím donucovacích opatrení.

(2) Osoba, ktorá sa na územie Slovenskej republiky dostaví na základe predvolania, nesmie byť trestne stíhaná, odsúdená alebo jej osobná sloboda obmedzená pre trestný čin, ktorý spáchala pred vstupom na územie Slovenskej republiky, ak odsek 3 neustanovuje inak.

(3) Trestné stíhanie, odsúdenie alebo obmedzenie osobnej slobody predvolanej osoby je prípustné

a) pre trestný čin, pre ktorý bola osoba predvolaná ako obvinená,

b) ak sa predvolaná osoba po vykonaní úkonu zdržiava na území Slovenskej republiky po dobu dlhšiu ako 15 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť, alebo

c) ak sa predvolaná osoba po opustení územia Slovenskej republiky dobrovoľne vráti späť alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z cudziny zákonným spôsobom.

Tretí diel
Žiadosti o právnu pomoc cudzích orgánov

§ 28
Vybavenie žiadosti o právnu pomoc

(1) Slovenské orgány vykonávajú právnu pomoc požadovanú cudzími orgánmi spôsobom upraveným týmto zákonom, Trestným poriadkom alebo medzinárodnou zmluvou. Cudzími orgánmi sa na tento účel rozumejú aj iné ako justičné orgány konajúce aj v inom ako trestnom konaní, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva. Ak sa poskytuje právna pomoc podľa medzinárodnej zmluvy postupom, ktorý nie je upravený týmto zákonom, rozhodne príslušný prokurátor opatrením, akým spôsobom sa právna pomoc vykoná.

(2) Na žiadosť cudzieho orgánu je možné požadovanú právnu pomoc vykonať podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu, ak žiadaný postup nie je v rozpore s ochranou záujmov štátu podľa § 5.

(3) Ak je na vykonanie požadovaného úkonu podľa Trestného poriadku potrebné vydanie príkazu súdu alebo orgánu činného v trestnom konaní, vyžaduje sa, aby čin, ktorého sa žiadosť o právnu pomoc týka, bol trestným činom podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu a podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

§ 29
Príslušnosť na prijatie žiadosti o právnu pomoc

(1) Orgánom príslušným na prijatie žiadosti o právnu pomoc je generálna prokuratúra, ak je vec v predsúdnom konaní, a ministerstvo spravodlivosti v ostatných prípadoch.

(2) Ak sa žiadosť o právnu pomoc týka vykonávania úkonov v konaní pred súdom, alebo ak je predmetom žiadosti o právnu pomoc úkon, ktorý má v celom rozsahu vykonať súd, zašle ministerstvo spravodlivosti túto žiadosť okresnému súdu, v ktorého obvode sa úkon má vykonať, inak ju zašle generálnej prokuratúre.

(3) Ak je žiadosť o právnu pomoc doručená generálnej prokuratúre a predmetom žiadosti o právnu pomoc je úkon, ktorý má v celom rozsahu vykonať súd, zašle generálna prokuratúra túto žiadosť okresnému súdu, v ktorého obvode sa úkon má vykonať.

§ 30
Príslušnosť na zabezpečenie vybavenia žiadosti o právnu pomoc

(1) Na zabezpečenie vybavenia žiadosti o právnu pomoc cudzieho orgánu je príslušná krajská prokuratúra, v obvode ktorej sa má požadovaný úkon právnej pomoci vykonať.

(2) Ak je predmetom žiadosti o právnu pomoc cudzieho orgánu výlučne doručenie písomnosti, alebo ak je v štáte pôvodu vedené iné ako trestné konanie, je na jej vybavenie príslušná okresná prokuratúra, v obvode ktorej sa úkon alebo doručenie má vykonať.

(3) Ak je daná miestna príslušnosť viacerých krajských prokuratúr, generálna prokuratúra bezodkladne určí krajskú prokuratúru príslušnú na zabezpečenie vybavenia žiadosti o právnu pomoc. Generálna prokuratúra postúpi žiadosť o právnu pomoc tej z krajských prokuratúr, v obvode ktorej má byť vykonaných najviac úkonov alebo najnáročnejšie úkony.

(4) Krajská prokuratúra zabezpečí vykonanie úkonu v žiadosti o právnu pomoc mimo svojho obvodu dožiadaním krajskej prokuratúry, v obvode ktorej sa má úkon vykonať. Ak vec neznesie

odklad, alebo ak je daný iný dôležitý dôvod, môže krajská prokuratúra vykonať úkon i mimo svojho obvodu sama. V odôvodnených prípadoch, najmä ak to uľahčí vykonanie úkonu, môže krajská prokuratúra zabezpečiť vykonanie vyšetrovacieho úkonu aj vo svojom obvode dožiadaním okresnej prokuratúry, v obvode ktorej sa má úkon vykonať.

(5) Ak cudzí orgán požiada o vykonanie výsluchu alebo iného úkonu právnej pomoci súdom, z dôvodu použiteľnosti dôkazu ako výsledku úkonu v trestnom konaní v dožadujúcom štáte, predloží prokurátor v tejto časti žiadosť o právnu pomoc cudzieho orgánu na vybavenie okresnému súdu, v obvode ktorého sa úkon právnej pomoci má vykonať.

(6) Ak nie je možné určiť príslušnosť na zabezpečenie vybavenia žiadosti o právnu pomoc podľa odsekov 1 až 4, je na zabezpečenie jej vybavenia príslušná Krajská prokuratúra v Bratislave; použitie odseku 4 tým nie je dotknuté.

§ 31

Na zabezpečenie vybavenia žiadosti o právnu pomoc cudzieho orgánu v súdnom konaní je príslušný okresný súd, v obvode ktorého sa má požadovaný úkon právnej pomoci vykonať.

§ 32
Povolenie úkonu právnej pomoci súdom

(1) Ak sa podľa Trestného poriadku vyžaduje na vykonanie úkonu požadovaného cudzím orgánom príkaz súdu, vydá príkaz súd na návrh prokurátora zabezpečujúceho vybavenie žiadosti o právnu pomoc. Príslušným na vydanie príkazu je súd podľa § 31. Ak nie je možné zistiť príslušnosť súdu, je príslušným súdom Mestský súd Bratislava I.

(2) Ak sa úkon právnej pomoci má vykonať podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu, rozhodne súd na návrh prokurátora, či postup podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu nie je v rozpore s ochranou záujmov štátu podľa § 5. Ak súd takýto rozpor nezistí, úkon povolí a súčasne rozhodne, akým spôsobom sa vykoná. Proti rozhodnutiu súdu môže prokurátor podať sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Rozhodnutie súdu o rozpore postupu podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu sa nevyžaduje, ak ide o doručenie písomnosti alebo poučenie osoby podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu.

(3) Na rozhodnutie podľa odseku 2 je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa úkon právnej pomoci má vykonať.

§ 33
Odmietnutie vykonania žiadosti o právnu pomoc

(1) Prokurátor alebo súd odmietne vykonať žiadosť o právnu pomoc, ak

a) neposkytuje dostatočný podklad pre vykonanie požadovaného úkonu právnej pomoci a cudzí orgán ju napriek výzve v primeranej lehote nedoplnil,

b) ju nie je možné vykonať podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a súd nepovolil vykonanie úkonu právnej pomoci podľa právneho predpisu dožadujúceho štátu,

c) nie je splnená podmienka obojstrannej trestnosti a ide o vykonanie úkonu právnej pomoci, na ktorý sa vyžaduje príkaz súdu alebo orgánu činného v trestnom konaní,

d) vykonanie požadovaného úkonu právnej pomoci by bolo v rozpore s ochranou záujmov štátu podľa § 5,

e) osoba, vo vzťahu ku ktorej sa o úkon právnej pomoci žiada, už bola pre trestný čin, ktorý je predmetom žiadosti o právnu pomoc cudzieho orgánu, právoplatne odsúdená alebo oslobodená

slovenským súdom a žiadosť o právnu pomoc smeruje k výkonu toho istého trestu,

f) existuje dôvodná obava, že osoba, ktorej sa úkon právnej pomoci týka, je v dožadujúcom štáte vystavená prenasledovaniu z dôvodu jej pôvodu, rasy, náboženstva, príslušnosti k určitej národnostnej alebo inej skupine, jej štátneho občianstva alebo pre jej politické názory, a poskytnutím právnej pomoci by sa zhoršilo jej postavenie v trestnom konaní alebo pri výkone trestu odňatia slobody, alebo

g) za trestný čin, pre ktorý sa o právnu pomoc žiada, je možné uložiť v dožadujúcom štáte trest smrti okrem prípadov, ak sa dožadujúci štát zaručí, že trest smrti nebude uložený.

(2) Odmietnutie vykonania úkonu právnej pomoci je potrebné bezodkladne oznámiť cudziemu justičnému orgánu s uvedením dôvodu odmietnutia.

§ 34
Úkony cudzích orgánov

(1) Cudzie orgány nemôžu na území Slovenskej republiky samostatne vykonávať úkony právnej pomoci.

(2) Cudzí konzulárny úrad s pôsobnosťou pre územie Slovenskej republiky môže vykonať z poverenia orgánov dožadujúceho štátu úkon na účely trestného konania pre tieto orgány len s predchádzajúcim súhlasom ministerstva spravodlivosti. Súhlas ministerstva spravodlivosti nie je potrebný na doručenie písomnosti občanovi dožadujúceho štátu alebo na výsluch osoby, ak sa osoba dostaví dobrovoľne.

(3) Zástupcovia cudzích orgánov a iné osoby môžu byť prítomné na úkone právnej pomoci vykonávanom justičným orgánom iba s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo súdu, ak úkon právnej pomoci vykonáva súd.

§ 35
Doručovanie písomností

(1) Ak je písomnosť určená na doručenie adresátovi v Slovenskej republike vyhotovená v slovenskom jazyku alebo v jazyku, o ktorom je predpoklad, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je adresátovi zrozumiteľný, alebo je k nej pripojený preklad do tohto jazyka a nežiada sa osobné doručenie, táto písomnosť sa doručí adresátovi podľa ustanovení Trestného poriadku na doručovanie do vlastných rúk. Doručiť zásielku uložením je možné len pri opakovanom pokuse o doručenie.

(2) Ak písomnosť nie je vyhotovená v jazyku podľa odseku 1 a nie je k nej pripojený ani preklad do tohto jazyka, pričom dožadujúci orgán nebol povinný zabezpečiť podľa medzinárodnej zmluvy takýto preklad, vyhotovenie prekladu do slovenského jazyka zabezpečí orgán vykonávajúci právnu pomoc a následne písomnosť doručí podľa odseku 1. Inak bude písomnosť adresátovi doručená len vtedy, ak po poučení o možnosti odoprieť jej prevzatie je adresát ochotný ju prevziať.

(3) Ak dožadujúci orgán požiada o osobné doručenie písomností, doručia sa písomnosti adresátovi osobne. Doručovať podľa odseku 1 v takom prípade nie je možné, a ak sa ani pri opakovanom pokuse nepodarí písomnosti doručiť osobne, doručujúci orgán vráti žiadosť o právnu pomoc nevybavenú späť a v sprievodnom liste uvedie dôvody nevybavenia. Prevzatie písomnosti adresát potvrdí podpisom na kópii doručeného listu dožadujúceho orgánu alebo do zápisnice doručujúceho orgánu. Ak adresát odoprie písomnosti prevziať z dôvodov uvedených v odseku 2, uvedie doručujúci orgán túto skutočnosť v doručovanom liste dožiadaného orgánu alebo v sprievodnom liste, ktorým žiadosť o právnu pomoc vráti dožadujúcemu orgánu.

§ 36
Výsluch pod prísahou

(1) Ak o to žiada cudzí orgán, je možné svedkov, znalcov a strany vypočuť pod prísahou; pred prísahou musia byť tieto osoby upozornené na význam výpovede a na následky krivej prísahy.

(2) Prísaha pre svedkov a strany znie: „Prisahám na svoju česť a svedomie, že budem vypovedať pravdu a nič vedome nezamlčím.“.

(3) Prísaha pre znalcov znie: „Prisahám na svoju česť a svedomie, že posudok podám podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Vyhlasujem, že som si vedomý trestných následkov podania nepravdivého znaleckého posudku.“.

Štvrtý diel
Niektoré osobitné formy právnej pomoci

§ 37
Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia na základe dožiadania slovenských justičných orgánov

(1) Justičný orgán môže požiadať cudzí orgán o zabezpečenie výsluchu podozrivého, obvineného, svedka alebo znalca prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, ak nie je vhodné alebo možné, aby táto osoba bola vypočutá v Slovenskej republike.

(2) Žiadosť podľa odseku 1 obsahuje náležitosti podľa § 22, dôvod, pre ktorý nie je vhodné alebo možné, aby osoba bola vypočutá v Slovenskej republike, a doslovné znenie ustanovení právnych predpisov Slovenskej republiky, podľa ktorých sa bude pri výsluchu postupovať.

§ 38
Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia na základe dožiadania cudzích orgánov

(1) Na základe dožiadania cudzieho justičného orgánu môže justičný orgán vykonať výsluch podozrivého, obvineného, svedka alebo znalca prostredníctvom videokonferenčného zariadenia alebo telefónu, ak nie je vhodné alebo možné, aby osoba bola vypočutá na území cudzieho štátu.

(2) Výsluch podozrivého alebo obvineného prostredníctvom videokonferencie je možné vykonať len s jeho súhlasom.

(3) Pred začatím výsluchu justičný orgán vykonávajúci úkon overí totožnosť vypočúvanej osoby a primerane ju poučí podľa právneho poriadku Slovenskej republiky; overenie totožnosti a poučenie vypočúvanej osoby sa zaznamená do zápisnice. Počas výsluchu justičný orgán vykonávajúci dožiadanie dozerá na dodržiavanie právneho poriadku Slovenskej republiky a ak sa domnieva, že v priebehu výsluchu dochádza k jeho porušeniu, výsluch preruší a zabezpečí nápravu. Ak nápravu nie je možné dosiahnuť, výsluch ukončí.

(4) Vypočúvaná osoba má právo odmietnuť vypovedať podľa právnej úpravy dožiadaného štátu alebo podľa právnej úpravy dožadujúceho štátu. O tejto možnosti musí byť poučená.

(5) Ak vypočúvaná osoba odmietne vypovedať, hoci má povinnosť vypovedať, postupuje sa podľa Trestného poriadku.

(6) Ak žiadosť cudzieho justičného orgánu neobsahuje doslovné znenie ustanovení právnych predpisov cudzieho štátu, podľa ktorých sa má výsluch vykonať, vyžiada si justičný orgán ich doplnenie.

(7) Ak je potrebné poskytnúť vypočúvanej osobe ochranu a sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu,[9]) prokurátor postupuje podľa príslušných ustanovení tohto osobitného predpisu.

§ 39
Cezhraničné odpočúvanie a záznam cezhraničnej telekomunikačnej prevádzky

(1) Ak medzinárodná zmluva ustanovuje, že je možné z cudzieho štátu vykonávať odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky na území Slovenskej republiky, je na rozhodovanie o udelení súhlasu s vykonaním odpočúvania alebo s jeho pokračovaním a k súvisiacim úkonom príslušný Mestský súd Bratislava I; ak je v cudzom štáte vykonávajúcom odpočúvanie vedené prípravné konanie, rozhodne na návrh prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave. Súhlas s vykonaním odpočúvania alebo s jeho pokračovaním je možné udeliť, ak sú splnené podmienky podľa § 115 Trestného poriadku.

(2) Ak medzinárodná zmluva ustanovuje, že je možné zo Slovenskej republiky vykonávať odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky na území cudzieho štátu, prokurátor a po podaní obžaloby súd informuje spôsobom ustanoveným v medzinárodnej zmluve cudzí štát o predpokladanom alebo vykonávanom odpočúvaní.

§ 40
Prevoz

(1) O povolení prevozu osoby územím Slovenskej republiky na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody v cudzine na základe žiadosti cudzieho orgánu rozhoduje ministerstvo spravodlivosti. Počas prevozu sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku; na obmedzenie osobnej slobody prevážanej osoby sa použijú donucovacie prostriedky podľa osobitného predpisu.[7])

(2) Ministerstvo spravodlivosti prevoz územím Slovenskej republiky nepovolí, ak

a) ide o občana Slovenskej republiky,

b) žiadosť cudzieho orgánu neobsahuje účel prevozu, vrátane opisu skutku a kvalifikácie trestného činu, alebo

c) prevoz by bol v rozpore s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv a základných slobôd.

(3) Povolenie prevozu podľa odseku 1 cez územie Slovenskej republiky nie je potrebné pri leteckom prevoze bez pristátia na území Slovenskej republiky.

(4) Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území Slovenskej republiky, obmedzí sa osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku; ak sa ministerstvu spravodlivosti do 72 hodín od neplánovaného pristátia nedoručí žiadosť s údajmi podľa odseku 2 písm. b), prevážaná osoba musí byť prepustená.

(5) Povolenie prevozu podľa odseku 1 na účely, ktoré predpokladajú spätný prevoz cez územie Slovenskej republiky po vykonaní úkonu v cudzine, je súčasne aj povolením pre tento spätný prevoz.

(6) Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby územím cudzieho štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, požiada ministerstvo spravodlivosti

---

[9]) Zákon č. 86/2025 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

cudzí orgán iného štátu o súhlas s prevozom jeho územím. Súd poskytne na tento účel požadované doklady ministerstvu spravodlivosti v potrebnom počte vyhotovení s prekladmi do požadovaných cudzích jazykov.

§ 41
Cezhraničné sledovanie slovenskými orgánmi

(1) Za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve a na základe povolenia príslušného cudzieho orgánu udeleného na základe žiadosti o právnu pomoc predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, môže útvar Policajného zboru pri sledovaní osoby alebo veci vstúpiť na územie iného štátu a pokračovať v sledovaní osoby alebo veci aj na území tohto štátu.

(2) Príkaz na cezhraničné sledovanie vydá predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

(3) Ak vec neznesie odklad, môže útvar Policajného zboru za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve prekročiť štátnu hranicu a pokračovať v sledovaní osoby alebo veci na území cudzieho štátu aj bez predchádzajúceho povolenia. Útvar Policajného zboru v takom prípade o prekročení štátnej hranice bezodkladne informuje cudzí orgán a požiada o udelenie predbežného súhlasu. O prekročení štátnej hranice zároveň informuje predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, ktorý bezodkladne formou žiadosti o právnu pomoc požiada o dodatočné povolenie.

(4) Útvar Policajného zboru sledovanie podľa odseku 2 ukončí, ak to požaduje cudzí štát, na území ktorého sledovanie prebieha, alebo ak do piatich hodín od prekročenia štátnej hranice nebol predbežný súhlas udelený, alebo ak mu predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor oznámi, že o dodatočné povolenie žiadať nebude.

(5) Informácie získané pri cezhraničnom sledovaní, ktoré nebolo na základe žiadosti o právnu pomoc podľa odsekov 1 až 4 povolené, nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní.

(6) Ak je cezhraničné sledovanie vykonávané výhradne za využitia prostriedkov technického sledovania bez pomoci cudzieho orgánu, postupuje sa za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve; odseky 1 až 5 sa použijú primerane.

(7) Na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov sa postupuje primerane za podmienok upravených v medzinárodnej zmluve.

§ 42
Cezhraničné sledovanie cudzími orgánmi

(1) Za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve môžu cudzie orgány, ktoré vykonávajú sledovanie osôb alebo vecí, a na základe povolenia vydaného formou príkazu v súlade s Trestným poriadkom príslušným orgánom na základe žiadosti o právnu pomoc, prekročiť štátnu hranicu a pokračovať v sledovaní na území Slovenskej republiky.

(2) Ak vec neznesie odklad, za podmienok ustanovených medzinárodnou zmluvou, môže cudzí orgán pokračovať v sledovaní na území Slovenskej republiky aj bez predchádzajúceho povolenia. Bezodkladne po prekročení štátnej hranice je cudzí orgán povinný o tom informovať orgán uvedený v príslušnej medzinárodnej zmluve alebo vyhláseniach Slovenskej republiky k nej a požiadať o udelenie povolenia. Ak takýto orgán v medzinárodnej zmluve uvedený nie je, informuje Prezídium Policajného zboru, ktoré o tom bezodkladne informuje prokurátora. Takéto povolenie má predbežný charakter a udeľuje ho prokurátor podľa odseku 3. Cudzí justičný orgán následne zašle orgánu podľa odseku 3 žiadosť o právnu pomoc, ktorou požiada o dodatočné povolenie sledovania. Cudzí orgán je povinný sledovanie ukončiť, ak to požaduje justičný orgán, alebo ak do piatich hodín od prekročenia štátnej hranice nebolo sledovanie ani predbežne povolené.

(3) Na vybavenie žiadosti o právnu pomoc podľa odsekov 1 a 2 je príslušná Krajská prokuratúra v Bratislave.

(4) Informácie získané pri cezhraničnom sledovaní, ktoré nebolo na základe žiadosti o právnu pomoc cudzieho orgánu povolené, nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní, o čom je potrebné cudzí orgán informovať.

(5) Ak je cezhraničné sledovanie vykonávané výhradne za využitia prostriedkov technického sledovania bez pomoci cudzieho orgánu, postupuje sa za podmienok ustanovených v medzinárodnej zmluve; odseky 1 až 4 sa použijú primerane.

(6) Na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov sa postupuje primerane za podmienok upravených v medzinárodnej zmluve.

§ 43
Spoločný vyšetrovací tím

(1) Spoločný vyšetrovací tím na plnenie úloh trestného konania je možné vytvoriť na základe dohody na špecifický účel a obmedzený čas, najmä ak

a) trestné konanie vedené na území Slovenskej republiky vyžaduje vykonanie zložitých úkonov dokazovania aj v zahraničí,

b) vyšetrovanie trestného činu uskutočňuje niekoľko štátov, pričom okolnosti prípadu vyžadujú ich koordinovaný a spoločný postup, alebo

c) vyšetrovanie trestného činu uskutočňované v zahraničí jedným alebo niekoľkými štátmi vyžaduje vykonanie zložitých úkonov dokazovania na území Slovenskej republiky.

(2) Žiadosť o uzavretie dohody podľa odseku 1 predkladá príslušný prokurátor prostredníctvom generálnej prokuratúry príslušnému cudziemu orgánu. Žiadosť obsahuje

a) označenie trestnej veci, v ktorej je potrebné vytvoriť spoločný vyšetrovací tím, vrátane popisu skutku a právnej kvalifikácie,

b) dôvody, cieľ vytvorenia a dobu trvania spoločného vyšetrovacieho tímu,

c) uvedenie členov spoločného vyšetrovacieho tímu za Slovenskú republiku,

d) uvedenie pracovného jazyka spoločného vyšetrovacieho tímu,

e) spôsob vedenia, právomoci a zodpovednosť členov spoločného vyšetrovacieho tímu.

(3) Orgánom oprávneným uzavrieť dohodu o vytvorení spoločného vyšetrovacieho tímu je generálna prokuratúra, ktorá poskytne súhrnnú informáciu so základnými údajmi o vytvorených spoločných vyšetrovacích tímoch vždy za uplynulý kalendárny rok ministerstvu spravodlivosti.

(4) Dohoda o vytvorení spoločného vyšetrovacieho tímu obsahuje

a) určenie strán dohody,

b) ustanovenia o zriadení spoločného vyšetrovacieho tímu, predmete jeho činnosti, účele a dobe, na ktorú bol zriadený, pričom doba zriadenia môže byť dohodou strán predĺžená,

c) zloženie spoločného vyšetrovacieho tímu,

d) charakteristiku právomocí orgánov, ktoré sa zúčastňujú na spoločnom vyšetrovacom tíme,

e) pracovný jazyk spoločného vyšetrovacieho tímu,

f) miesto pôsobenia spoločného vyšetrovacieho tímu a spôsob jeho fungovania vrátane určenia vedúceho spoločného vyšetrovacieho tímu,

g) ostatné podmienky činnosti spoločného vyšetrovacieho tímu.

(5) Vedúci spoločného vyšetrovacieho tímu je vždy justičný orgán, za Slovenskú republiku prokurátor.

(6) Dôkazy získané v rámci spoločného vyšetrovacieho tímu môžu byť použité v trestnom konaní v Slovenskej republike, ak boli získané v súlade s právnym poriadkom štátu, na území ktorého boli zabezpečené, alebo v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(7) Ak za podmienok podľa odseku 1 žiada o vytvorenie spoločného vyšetrovacieho tímu príslušný cudzí orgán, odseky 1, 3, 4, 5 a 6 sa použijú primerane.

§ 44
Vykonávanie úkonov spoločným vyšetrovacím tímom

(1) Ak je potrebné vykonať úkon trestného konania v inom štáte, člen spoločného vyšetrovacieho tímu za Slovenskú republiku tak urobí prostredníctvom člena z toho štátu, na území ktorého sa má úkon vykonať. Ak sú takto žiadané orgány Slovenskej republiky, žiadosť sa posúdi, akoby išlo o úkon trestného konania vedeného v Slovenskej republike.

(2) O vykonanie úkonov trestného konania v inom štáte, než ktorý sa spoločného vyšetrovacieho tímu zúčastňuje, je potrebné požiadať prostredníctvom žiadosti o právnu pomoc. V žiadosti podľa prvej vety sa uvedie aj to, že právna pomoc sa žiada na účely vyšetrovania vedeného spoločným vyšetrovacím tímom.

§ 45
Pôsobenie spoločného vyšetrovacieho tímu na území Slovenskej republiky

(1) Ak pôsobí spoločný vyšetrovací tím na území Slovenskej republiky, jeho vedúcim je spravidla prokurátor, ktorý vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní.

(2) Členovia spoločného vyšetrovacieho tímu plnia svoje úlohy pod vedením vedúceho, pričom sú viazaní medzinárodnými zmluvami, právnym poriadkom Slovenskej republiky a podmienkami uvedenými v dohode podľa § 43 ods. 4.

(3) Členovia spoločného vyšetrovacieho tímu z cudzieho štátu môžu byť prítomní pri úkone trestného konania vykonávanom na území Slovenskej republiky, ibaže by vedúci spoločného vyšetrovacieho tímu z dôležitého dôvodu rozhodol inak. Členovia spoločného vyšetrovacieho tímu z cudzieho štátu nemôžu samostatne vykonávať úkony trestného konania na území Slovenskej republiky.

Dočasné odovzdanie osoby na vykonanie úkonov do cudziny

§ 46

(1) Na žiadosť cudzieho orgánu je možné osobu nachádzajúcu sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky dočasne odovzdať do cudziny na účely dokazovania.

(2) Osobu podľa odseku 1 je možné dočasne odovzdať so súhlasom predsedu senátu súdu, ktorý vo veci koná a v prípravnom konaní so súhlasom prokurátora len vtedy, ak

a) nemá v konaní v cudzine postavenie obvineného a s dočasným odovzdaním súhlasí,

b) jej neprítomnosťou sa nezmarí účel trestného konania vedeného na území Slovenskej republiky,

c) jej neprítomnosťou sa nezmarí účel väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky,

d) dočasné odovzdanie neprimerane nepredĺži trvanie väzby, ktorá sa vykonáva na území Slovenskej republiky, alebo dočasné odovzdanie nepredĺži výkon trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky.

§ 47

(1) O povolení dočasného odovzdania osoby rozhoduje minister spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „minister spravodlivosti“). V rozhodnutí určí primeranú lehotu, v ktorej musí byť dočasne odovzdaná osoba vrátená na územie Slovenskej republiky.

(2) Po povolení dočasného odovzdania príkaz na premiestnenie osoby do cudziny vydá predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie súdu príslušného na rozhodovanie o väzbe v čase rozhodovania o dočasnom odovzdaní, ak je osoba vo väzbe alebo predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode je osoba vo výkone trestu odňatia slobody.

§ 48

(1) Doba, po ktorú bola osoba vo väzbe v cudzine, sa nezapočítava do lehôt podľa § 76 Trestného poriadku. O tejto skutočnosti rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

(2) Doba podľa odseku 1 sa započíta do dĺžky výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného v Slovenskej republike. O tejto skutočnosti rozhodne predseda senátu.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť.

§ 49

Ustanovenia § 46 až 48 sa použijú rovnako aj na odovzdanie osoby do cudziny, aby sa mohla zúčastniť úkonu právnej pomoci vykonávaného na území iného štátu na žiadosť slovenských orgánov.

§ 50
Dočasné prevzatie osoby z cudziny na vykonanie úkonov

(1) Ak je v trestnom konaní na území Slovenskej republiky potrebná účasť inej osoby ako obvineného na účely dokazovania a táto osoba je v cudzine vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, požiada prokurátor alebo súd ministerstvo spravodlivosti o zabezpečenie dočasného odovzdania tejto osoby na územie Slovenskej republiky. V žiadosti podľa prvej vety sa uvedie, na aké úkony je prítomnosť osoby potrebná, a určí deň alebo časové obdobie, na ktoré je prítomnosť tejto osoby potrebné zabezpečiť.

(2) Ak dožiadaný štát povolí dočasné odovzdanie osoby na územie Slovenskej republiky, rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, že táto osoba bude počas dočasného odovzdania na území Slovenskej republiky vo väzbe. V uznesení podľa prvej vety sa uvedie, že väzba sa začína dňom prevzatia tejto osoby na územie Slovenskej republiky.

(3) Postupy podľa odsekov 1 a 2 sa použijú rovnako aj na odovzdanie osoby z cudziny, aby sa mohla zúčastniť úkonu právnej pomoci vykonávaného na území Slovenskej republiky na žiadosť cudzích orgánov.

§ 51
Zaistenie a odovzdanie veci dôležitej pre trestné konanie

(1) Na žiadosť cudzieho orgánu je možné zaistiť vec a túto vec následne odovzdať do cudziny.

(2) Dožiadaný orgán môže odložiť odovzdanie zaistenej veci, ak ju justičné orgány potrebujú v trestnom konaní alebo z iných dôležitých dôvodov.

(3) Pri odovzdávaní zaistenej veci dožiadaný orgán požiada cudzí orgán o jej vrátenie. Dožiadaný orgán sa môže tohto práva výslovne vzdať alebo môže súhlasiť s tým, aby vec bola vrátená priamo jej vlastníkovi.

(4) Postupy podľa odsekov 1 až 3 sa použijú rovnako aj na odovzdanie veci, ktorá bola zaistená u vydávanej osoby. Ak je to možné, takáto vec sa odovzdá cudzím orgánom súčasne s vydávanou osobou.

§ 52
Zaistenie a vrátenie peňažných prostriedkov na účte v banke alebo v pobočke zahraničnej banky

(1) Ak cudzí orgán požiada o zaistenie peňažných prostriedkov na účte v banke alebo pobočke zahraničnej banky na účely ich vrátenia vlastníkovi a je nepochybné, že peňažné prostriedky nepatria majiteľovi účtu, na ktorom sa nachádzajú, a sú výnosom z trestnej činnosti, môže prokurátor rozhodnúť o ich zaistení.

(2) Prokurátor rozhoduje o zaistení peňažných prostriedkov, zrušení alebo obmedzení zaistenia príkazom.

(3) O vrátení zaistených peňažných prostriedkov ich vlastníkovi rozhoduje sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora.

Zaistenie majetku

§ 53

(1) Na žiadosť cudzieho orgánu môže súd na návrh prokurátora rozhodnúť o zaistení majetku, veci alebo inej majetkovej hodnoty, ktoré sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, sú určené na spáchanie trestného činu, na jeho spáchanie boli použité alebo sú výnosom z trestnej činnosti, predpokladá sa ich prepadnutie alebo zhabanie a ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(2) O návrhu podľa odseku 1 je príslušný rozhodnúť okresný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok, ktorý sa má zaistiť.

(3) Ak vec neznesie odklad, prokurátor môže vydať príkaz podľa odseku 1, ktorý musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť sudca príslušný podľa odseku 2, inak stráca platnosť.

(4) Súd zruší zaistenie na základe podnetu cudzieho orgánu, ktorý o predbežné zaistenie požiadal, alebo na základe medzinárodnej zmluvy. Súd môže predbežné zaistenie zrušiť aj vtedy, ak cudzí štát v primeranom čase nepožiada o výkon cudzieho rozhodnutia týkajúceho sa zaisteného majetku.

§ 54

Na žiadosť cudzieho orgánu môže súd na návrh prokurátora rozhodnúť o zaistení majetku, veci alebo inej majetkovej hodnoty, ktoré sa nachádzajú na území Slovenskej republiky, ak je trestné

stíhanie v dožadujúcom štáte vedené za trestné činy patriace do pôsobnosti medzinárodného súdu,[10]) predpokladá sa uloženie trestu prepadnutia majetku, trestu prepadnutia veci alebo zhabania veci, a ak bola dožadujúcim štátom zaručená vzájomnosť; § 53 ods. 2 až 4 sa použijú rovnako.

§ 55
Informácie z registra trestov

Na prijatie žiadosti cudzieho orgánu o poskytnutie informácie z registra trestov je príslušná generálna prokuratúra, ak osobitný predpis nestanovuje inak.[11])

DRUHÁ HLAVA
PREVZATIE A ODOVZDANIE TRESTNÉHO KONANIA

§ 56
Prevzatie trestného konania

(1) O žiadosti cudzieho orgánu, aby trestné konanie, ktoré vedú tieto orgány, prevzali slovenské orgány, rozhoduje generálna prokuratúra, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(2) Ak generálna prokuratúra rozhodne o prevzatí trestného konania, bezodkladne dá pokyn vecne a miestne príslušnej prokuratúre na postup podľa Trestného poriadku.

(3) Úkon urobený orgánmi dožadujúceho štátu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu má rovnakú platnosť v Slovenskej republike, ako by ho urobili slovenské orgány, ak jeho prijatie nedá tomuto úkonu väčšiu dôkaznú hodnotu, ako má v dožadujúcom štáte.

(4) Ak dožadujúci štát odvolá svoju žiadosť o prevzatie trestného konania z dôvodu, že bude sám v trestnej veci pokračovať, slovenské orgány strácajú právomoc pokračovať v trestnom konaní.

(5) Generálna prokuratúra priebežne informuje ministerstvo spravodlivosti o spôsobe vybavenia žiadostí, ktoré jej ministerstvo spravodlivosti odstúpilo.

(6) Generálna prokuratúra informuje ministerstvo spravodlivosti raz ročne, najneskôr do 31. marca, o spôsobe vybavenia všetkých žiadostí o prevzatie trestného konania za predchádzajúci kalendárny rok.

§ 57
Odovzdanie trestného konania

(1) Ak obvinený, proti ktorému sa vedie v Slovenskej republike trestné konanie, je štátnym občanom iného štátu alebo má obvyklý pobyt na jeho území, môžu slovenské orgány dať podnet, aby bolo trestné stíhanie odovzdané tomuto štátu.

(2) O podaní žiadosti o odovzdanie trestného konania do cudziny rozhoduje minister spravodlivosti; do podania obžaloby rozhoduje na návrh generálnej prokuratúry.

(3) Podnet na odovzdanie trestného konania je možné podať, ak je možné odôvodnene predpokladať, že vzhľadom na štádium trestného konania bude účel trestného konania naplnený lepšie v dožiadanom štáte najmä, ak

---

[10]) Rímsky štatút Medzinárodného trestného súdu (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 333/2002 Z. z.).

[11]) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 192/2023 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

a) vydanie obvineného na trestné stíhanie z dožiadaného štátu nie je možné, bolo týmto štátom odmietnuté, alebo ak sa od vyžiadania z cudziny upustilo z iných dôvodov,

b) trestné stíhanie v dožiadanom štáte sa javí hospodárnym a účelným najmä v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu alebo výkonu trestu,

c) obvinený bol alebo má byť vydaný do dožiadaného štátu, alebo ak z iných dôvodov je možné predpokladať, že trestné stíhanie v tomto štáte je možné vykonať v jeho prítomnosti,

d) vydanie osoby, ktorá bola slovenským súdom právoplatne odsúdená na trest odňatia slobody, nie je možné alebo bolo dožiadaným štátom odmietnuté, a uložený trest je v dožiadanom štáte možné vykonať,

e) dožiadaný štát už vedie proti osobe za rovnaký skutok trestné konanie.

(4) Ak dožiadaný štát rozhodol, že preberá trestné konanie, nie je možné na území Slovenskej republiky pokračovať v trestnom stíhaní obvineného pre trestný čin, pre ktorý bolo trestné konanie odovzdané, alebo nariadiť výkon trestu uloženého pre trestný čin, pre ktorý bolo trestné konanie odovzdané.

(5) Slovenské orgány môžu v trestnom stíhaní pokračovať alebo nariadiť výkon trestu, ak dožiadaný štát

a) oznámi, že vo veci nebude konať,

b) dodatočne odvolá svoje rozhodnutie o prevzatí trestného konania, alebo

c) oznámi, že v konaní nebude pokračovať.

§ 58
Odovzdanie trestného konania proti osobe vo väzbe

(1) Odovzdanie trestného konania vedeného proti cudziemu štátnemu príslušníkovi nachádzajúcemu sa vo väzbe v Slovenskej republike a odovzdanie takejto osoby cudziemu štátu je možné iba v prípade prednosti vykonania trestného stíhania v cudzom štáte najmä z dôvodu náležitého zistenia skutkového stavu alebo z dôvodov týkajúcich sa trestu alebo ochranného opatrenia alebo ich výkonu. Odovzdanie trestného konania v takom prípade je možné iba

a) na základe medzinárodnej zmluvy,

b) na základe vzájomnosti,

c) ak sa v cudzom štáte vedie trestné konanie proti tej istej osobe pre ten istý skutok,

d) ak ide o trestný čin, ktorý

1. bol úplne alebo sčasti spáchaný na území cudzieho štátu,
2. úzko súvisí s trestným činom, ktorý je trestne stíhaný v cudzom štáte, alebo
3. bol spáchaný proti osobám, ktoré sa nenachádzajú na území Slovenskej republiky.

(2) Žiadosť o prevzatie trestného konania proti osobe vo väzbe v Slovenskej republike obsahuje aj podrobný opis zistených skutočností odôvodňujúcich väzbu a informácie o dĺžke vykonanej väzby a mieste jej výkonu. Justičný orgán zároveň požiada cudzí orgán o rozhodnutie o takej žiadosti v lehote v nej uvedenej.

(3) Ak cudzí štát oznámil, že udelil súhlas s prevzatím trestného konania a osoby, ministerstvo spravodlivosti dohodne s cudzím orgánom termín odovzdania osoby. Odovzdanie osoby cudziemu orgánu a s tým súvisiace prepustenie z väzby zabezpečí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor.

§ 59
Informovanie o súbežnom konaní

Generálna prokuratúra podá cudziemu orgánu na základe jeho žiadosti informáciu, či trestný čin, o ktorom tento cudzí orgán koná alebo zamýšľa konať, stíhajú aj slovenské orgány.

TRETIA HLAVA
EXTRADÍCIA

Prvý diel
Vyžiadanie z cudziny

§ 60
Príslušnosť súdu

Súdom príslušným na konanie a rozhodovanie podľa tohto dielu je súd, ktorý vedie trestné konanie a v prípravnom konaní súd podľa § 24 Trestného poriadku.

§ 61
Podmienky na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu

(1) Ak bol vydaný príkaz na zatknutie alebo príkaz na dodanie odsúdeného do výkonu trestu, alebo boli súdom vykonané úkony smerujúce na dodanie osoby do výkonu ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody a nepodarilo sa v lehote jedného roka obvineného zatknúť alebo dodať odsúdeného do výkonu trestu alebo do výkonu ochranného opatrenia, vydá proti takejto osobe predseda senátu príslušného súdu medzinárodný zatýkací rozkaz. V prípravnom konaní vydá sudca pre prípravné konanie medzinárodný zatýkací rozkaz na návrh prokurátora. Medzinárodný zatýkací rozkaz má na území Slovenskej republiky rovnaké účinky ako príkaz na zatknutie.

(2) Ak sú splnené podmienky podľa § 64 alebo existuje dôvodný predpoklad, že by sa obvinený mohol zdržiavať alebo sa zdržiava v cudzine, medzinárodný zatýkací rozkaz je možné vydať bez splnenia podmienky uplynutia lehoty podľa odseku 1.

(3) Medzinárodný zatýkací rozkaz na účely vyžiadania obvineného z cudziny na trestné stíhanie obsahuje

a) meno a priezvisko obvineného, dátum a miesto jeho narodenia, štátne občianstvo, adresu trvalého pobytu v Slovenskej republike a ďalšie dostupné údaje uľahčujúce jeho identifikáciu vrátane jeho popisu a fotografie alebo zistenie miesta jeho pobytu v cudzine,

b) právnu kvalifikáciu trestného činu s uvedením príslušných zákonných ustanovení a opísanie skutkového deja s presným vyznačením času, miesta a spôsobu jeho spáchania,

c) doslovné znenie zákonných ustanovení, podľa ktorých sa trestný čin posudzuje, s uvedením trestnej sadzby, ktorá je naň v zákone ustanovená, spolu s ustanovením o premlčaní,

d) opis úkonov ovplyvňujúcich plynutie premlčacej doby, ak od spáchania trestného činu do vydania medzinárodného zatýkacieho rozkazu uplynuli viac ako tri roky.

(4) Medzinárodný zatýkací rozkaz na účely vyžiadania odsúdeného z cudziny na výkon trestu odňatia slobody musí okrem údajov podľa odseku 3 písm. a) až c) obsahovať aj

a) označenie súdu, ktorý vydal odsudzujúci rozsudok a údaj o treste a jeho výmere,

b) údaje o spôsobe zabezpečenia práv obhajoby obvineného v konaní, ak bol rozsudok vydaný v konaní proti ušlému, alebo v neprítomnosti, a znenie § 65,

c) opis úkonov ovplyvňujúcich plynutie premlčacej doby, ak od právoplatného odsúdenia do vydania medzinárodného zatýkacieho rozkazu uplynuli viac ako tri roky.

(5) K medzinárodnému zatýkaciemu rozkazu podľa odseku 4 sa pripojí rozsudok s vyznačenou doložkou právoplatnosti.

(6) Medzinárodný zatýkací rozkaz musí byť potvrdený podpisom sudcu, ktorý ho vydal, a opatrený odtlačkom úradnej pečiatky súdu. Ak dožiadaný štát vyžaduje preklad medzinárodného zatýkacieho rozkazu do cudzieho jazyka, súd k nemu pripojí preklad do cudzieho jazyka; to isté sa vzťahuje aj na preklad rozsudku, ak ide o vyžiadanie na výkon trestu.

(7) Ak v prípade vydania osoby bude potrebné vykonať jej prevoz na územie Slovenskej republiky cez územie ďalšieho štátu alebo štátov, predloží súd doklady ministerstvu spravodlivosti v potrebnom počte vyhotovení s prekladmi do požadovaných cudzích jazykov.

§ 62
Nevydanie a odvolanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu

(1) Súd medzinárodný zatýkací rozkaz nevydá, ak

a) sa predpokladá uloženie iného trestu než nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo nepodmienečného trestu odňatia slobody kratšieho ako štyri mesiace,

b) trest odňatia slobody, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok je kratší ako štyri mesiace, s výnimkou, ak má osoba vykonať aj iný nepodmienečný trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok, pričom ich súčet je najmenej štyri mesiace a je dôvodné očakávať, že pre tento iný trest bude taktiež vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz,

c) by vydaním osoby boli Slovenskej republike spôsobené náklady alebo dôsledky neprimerané verejnému záujmu na trestnom stíhaní alebo výkone trestu odňatia slobody osoby, o ktorej vydanie ide, alebo

d) by vyžiadaním z cudziny bola osobe, o ktorej vydanie ide, spôsobená ujma neprimeraná významu trestného konania alebo následkom trestného činu, najmä s ohľadom na jej vek, sociálne postavenie alebo rodinné pomery.

(2) Ak niektorá zo skutočností podľa odseku 1 nastane po vydaní medzinárodného zatýkacieho rozkazu, súd ho opatrením odvolá; v prípravnom konaní tak urobí na návrh prokurátora.

§ 63
Príslušnosť ministerstva spravodlivosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti môže vyžiadať obvineného z cudziny po doručení medzinárodného zatýkacieho rozkazu vydaného súdom podľa § 61, a to najmä zaslaním žiadosti príslušným policajným orgánom o vyhlásenie medzinárodného pátrania po osobe alebo zaslaním žiadosti cudziemu štátu, na ktorého území sa osoba zdržiava.

(2) Ministerstvo spravodlivosti môže od vyžiadania upustiť, ak vydanie z cudziny nie je možné dôvodne očakávať; o tejto skutočnosti informuje súd, ktorý vydal medzinárodný zatýkací rozkaz.

(3) Ak sú v prípade vyžiadania osoby z cudziny potrebné ďalšie písomnosti a nevyhnutná súčinnosť, súd ich poskytne bezodkladne ministerstvu spravodlivosti, pričom ministerstvo spravodlivosti určí formu takýchto písomností a jazyk, do ktorého majú byť preložené.

§ 64
Predbežná väzba

(1) Ak vec neznesie odklad, môže ministerstvo spravodlivosti alebo súd príslušný na vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu požiadať cudzie orgány o predbežnú väzbu obvineného. V prípravnom konaní tak súd urobí na návrh prokurátora. Žiadosť obsahuje údaje podľa § 61 ods. 3 písm. a) a b), ako aj vyhlásenie, že proti obvinenému bol alebo bude vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz a bude následne žiadané o jeho vydanie.

(2) Súd o podaní žiadosti bezodkladne informuje ministerstvo spravodlivosti a urýchlene mu predloží medzinárodný zatýkací rozkaz.

§ 65
Vydanie s výhradou

(1) Ak dožiadaný štát vydal osobu s výhradou, musí sa výhrade vyhovieť.

(2) Ak dožiadaný štát vydá osobu na trestné stíhanie do Slovenskej republiky len s podmienkou, že slovenské orgány umožnia, aby táto osoba vykonala prípadný trest uložený slovenským súdom na území dožiadaného štátu, ministerstvo spravodlivosti nemôže odmietnuť udeliť súhlas s odovzdaním podľa § 98 ods. 1; § 98 ods. 2 sa nepoužije.

(3) Ak bola osoba vyžiadaná alebo vydaná na výkon trestu odňatia slobody len pre niektorý z trestných činov, pre ktoré jej bol skôr uložený úhrnný trest alebo súhrnný trest, určí súd na verejnom zasadnutí primeraný trest za trestné činy, na ktoré sa vydanie vzťahuje.

(4) Ak dožiadaný štát vydá na výkon trestu odňatia slobody osobu, ktorej bol trest odňatia slobody uložený právoplatným rozsudkom, s výhradou voči konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo, súd na verejnom zasadnutí vydanú osobu vypočuje a ak vydaná osoba

a) proti výkonu uloženého trestu nenamieta, súd rozhodne, že sa rozsudok vykoná, alebo

b) proti výkonu uloženého trestu namieta, súd v potrebnom rozsahu rozsudok zruší a súčasne rozhodne o väzbe a opätovne vec prejedná na podklade pôvodnej obžaloby.

(5) Na konanie podľa odseku 4 je príslušný súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(6) Proti rozhodnutiu podľa odseku 4 písm. b) je prípustná sťažnosť, ktorá má, ak nejde o rozhodnutie o väzbe, odkladný účinok.

§ 66
Strata platnosti medzinárodného zatýkacieho rozkazu

(1) Medzinárodný zatýkací rozkaz stráca platnosť

a) odovzdaním vydanej osoby súdu podľa § 67 ods. 1 alebo súdu, ktorý vydal príkaz na zatknutie podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku,

b) odvolaním sudcom pre prípravné konanie alebo predsedom senátu, ktorý medzinárodný zatýkací rozkaz vydal, ak zanikli dôvody, pre ktoré bol vydaný, alebo ak následne zistí, že také dôvody neexistovali; ak bol medzinárodný zatýkací rozkaz vydaný na návrh prokurátora, sudca pre prípravné konanie ho odvolá na jeho návrh, alebo

c) vydaním nového medzinárodného zatýkacieho rozkazu v tej istej trestnej veci.

(2) Po podaní obžaloby v trestnej veci, v ktorej bol vydaný medzinárodný zatýkací rozkaz v prípravnom konaní, vydá predseda senátu, ktorému bola podaná obžaloba, nový medzinárodný

zatýkací rozkaz, ak naďalej trvajú dôvody na jeho vydanie, inak medzinárodný zatýkací rozkaz vydaný v prípravnom konaní odvolá. Rovnako sa postupuje, ak počas trestného konania dôjde k zmene vecnej príslušnosti alebo miestnej príslušnosti súdu alebo dôjde k zmene rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vnútroštátneho konania, v ktorom sa o vydanie osoby žiada, najmä vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku a skutkovým okolnostiam.

(3) Odvolanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu nevylučuje vydanie nového zatýkacieho rozkazu v tej istej trestnej veci.

(4) Súd o odvolaní medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo o vydaní nového medzinárodného zatýkacieho rozkazu bezodkladne informuje ministerstvo spravodlivosti a prokuratúru.

§ 67
Postup po vydaní

(1) Útvar Policajného zboru prevzatú osobu bezodkladne odovzdá súdu, ktorého sudca vydal medzinárodný zatýkací rozkaz. Ak sa osoba vydáva na základe medzinárodných zatýkacích rozkazov viacerých súdov, odovzdá sa osoba súdu určenému ministerstvom spravodlivosti. Ak výkon trestu, na ktorého vykonanie bola osoba z cudziny vydaná, bol už nariadený, odovzdá sa osoba príslušnému ústavu na výkon väzby.

(2) Ak nejde o vydanie na výkon trestu, sudca je povinný obvineného do 48 hodín a pri obzvlášť závažných zločinoch do 72 hodín od odovzdania vypočuť a rozhodnúť o väzbe.

(3) Doba strávená prevozom do Slovenskej republiky sa nezapočítava do dĺžky lehôt podľa § 85 Trestného poriadku. O tejto skutočnosti rozhoduje predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

(4) Doba podľa odseku 3 sa započíta do dĺžky výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike.

§ 68
Zásada špeciality

(1) Proti vydanej osobe nie je možné viesť trestné stíhanie pre iné trestné činy spáchané pred jej vydaním než pre tie, pre ktoré bola vydaná.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak

a) vydaná osoba po svojom prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody sa zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť,

b) vydaná osoba opustí územie Slovenskej republiky a dobrovoľne sa vráti späť, alebo je na územie Slovenskej republiky dopravená z tretieho štátu zákonným spôsobom,

c) dožiadaný štát sa vzdá uplatnenia zásady špeciality, alebo udelí dodatočný súhlas na trestné stíhanie pre ďalšie trestné činy, alebo

d) vydávaná osoba sa v konaní o jej vydanie výslovne vzdá uplatnenia zásady špeciality všeobecne alebo vo vzťahu ku konkrétnym trestným činom spáchaným pred jej vydaním.

(3) Odsek 1 nebráni slovenským orgánom robiť opatrenia, ktoré prerušujú plynutie premlčacej doby.

(4) Ak sa vydaná osoba nevzdala uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. d) a ak to medzinárodná zmluva alebo právny poriadok cudzieho štátu pripúšťa, súd, ktorý vydal medzinárodný zatýkací rozkaz, alebo súd, ktorý vedie trestné konanie, a v prípravnom konaní na

návrh prokurátora, takú osobu za prítomnosti jej obhajcu vypočuje a poučí ju o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality a o dôsledkoch takého postupu. Ak sa vydaná osoba vzdá uplatnenia zásady špeciality, súd s ňou spíše zápisnicu, v ktorej uvedie trestné činy, ktorých sa týka vzdanie sa uplatnenia tejto zásady.

(5) Za dodatočný súhlas podľa odseku 2 písm. c) sa považuje aj žiadosť vydávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania vydanej osoby pre trestné činy spáchané na jeho území pred jej vydaním; to platí aj pre trestné oznámenie, ktoré podal dožiadaný štát.

(6) Na podanie žiadosti o dodatočný súhlas dožiadaného štátu s trestným stíhaním pre iný trestný čin, než ktorý bol predmetom pôvodnej žiadosti o vydanie, sa použijú primerane § 61 a 63.

(7) Odseky 1 až 4 a 6 sa použijú aj na výkon trestu odňatia slobody, ktorý bol vydanej osobe uložený slovenským súdom pred jej vydaním a ktorý nebol predmetom pôvodnej žiadosti o vydanie.

§ 69
Dočasné prevzatie

(1) Ak dožiadaný štát po povolení vydania neodovzdá vydávanú osobu na územie Slovenskej republiky z dôvodu, že je trestne stíhaná orgánmi tohto štátu, alebo má vykonať trest odňatia slobody uložený jeho orgánmi v súvislosti s iným trestným činom, než ktorý bol predmetom žiadosti o vydanie, súd, ktorý vydal medzinárodný zatýkací rozkaz, môže požiadať ministerstvo spravodlivosti o zabezpečenie dočasného prevzatia vyžiadanej osoby na územie Slovenskej republiky na vykonanie úkonov nevyhnutných na ukončenie trestného stíhania.

(2) Súd v žiadosti, ktorú predloží ministerstvu spravodlivosti, uvedie, na aké úkony je prítomnosť vyžiadanej osoby potrebná, a určí deň alebo časové obdobie, na ktoré je potrebné zabezpečiť jej prítomnosť.

(3) Ak dožiadaný štát povolí dočasné odovzdanie osoby, rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, že táto osoba bude po dobu dočasného prevzatia vo väzbe. Väzba začína okamihom prevzatia tejto osoby slovenským orgánom. Rozhodnutie sa dočasne prevzatej osobe doručí bez zbytočného odkladu po jej dodaní ústavu na výkon väzby.

(4) Vrátenie dočasne prevzatej osoby štátu, ktorý ju dočasne odovzdal, a s tým súvisiace prepustenie tejto osoby z väzby zabezpečí predseda senátu a v prípravnom konaní prokurátor. Dobu, na ktorú bolo dočasné odovzdanie povolené, nie je možné predĺžiť, ibaže s tým dožiadaný štát súhlasí.

(5) Ak dočasne prevzatá osoba požiada o prepustenie z väzby, prokurátor a po podaní obžaloby predseda senátu odovzdá takúto žiadosť príslušnému cudziemu orgánu.

(6) Ak cudzí orgán oznámi, že dočasne prevzatá osoba sa má prepustiť z väzby, zabezpečí jej prepustenie bez zbytočného odkladu prokurátor a po podaní obžaloby predseda senátu; v takom prípade sa vrátenie osoby do štátu, ktorý ju dočasne odovzdal, nezabezpečuje. O prepustení dočasne prevzatej osoby z väzby je potrebné informovať cudzí orgán.

(7) Doba strávená vo väzbe po dobu dočasného prevzatia sa započíta do uloženého trestu podľa Trestného zákona v rozsahu, v akom nebola započítaná do trestu v cudzom štáte.

Druhý diel
Vydanie do cudziny

§ 70
Príslušnosť

(1) Na prijatie žiadosti cudzích orgánov o vydanie osoby zo Slovenskej republiky do cudziny je príslušné ministerstvo spravodlivosti.

(2) Prokuratúrou príslušnou podľa tohto dielu je krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej inak bola obmedzená osobná sloboda; ak nedošlo k jej zadržaniu alebo bola osoba zo zadržania prepustená, je na konanie príslušná prokuratúra, v obvode ktorej má trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v obvode ktorého sa zdržiava osoba, o ktorej vydanie do cudziny by mohol iný štát žiadať. Ak sa osoba nachádza vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, príslušnou je krajská prokuratúra, v obvode ktorej sa nachádza ústav, v ktorom je osoba vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody.

(3) Súdom príslušným na konanie a rozhodovanie podľa tohto dielu je súd, v ktorého obvode má sídlo krajská prokuratúra, ktorá vo veci koná.

(4) Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada.

§ 71
Žiadosť o vydanie osoby do cudziny

(1) Žiadosť o vydanie osoby do cudziny podá cudzí orgán v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe a pripojí k nej

a) originál alebo osvedčenú kópiu odsudzujúceho rozsudku, zatýkacieho rozkazu alebo iného príkazu, ktorý má rovnaký účinok,

b) opis trestných činov, pre ktoré sa vydanie osoby do cudziny žiada, vrátane času a miesta ich spáchania a právnej kvalifikácie,

c) znenie príslušných právnych predpisov dožadujúceho štátu.

(2) Ak k žiadosti o vydanie osoby do cudziny neboli pripojené listiny a údaje podľa odseku 1, alebo ak informácie poskytnuté dožadujúcim štátom nie sú dostatočné, vyžiada si ministerstvo spravodlivosti doplňujúce informácie a určí lehotu na ich predloženie.

§ 72
Extradičné trestné činy

(1) Vydanie osoby do cudziny je prípustné, ak skutok, pre ktorý sa vydanie žiada, je podľa Trestného zákona trestným činom a horná hranica trestu odňatia slobody, ktorý sa môže uložiť pre tento trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, je najmenej jeden rok.

(2) Vydanie osoby do cudziny na výkon už uloženého trestu odňatia slobody pre trestný čin podľa odseku 1 je prípustné, ak uložený trest, ktorý má byť vykonaný, alebo jeho zvyšok je najmenej štyri mesiace. Viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

§ 73
Doplnkové vydanie osoby do cudziny

Ak cudzí orgán požiadal o vydanie osoby pre niekoľko trestných činov, z ktorých aspoň jeden

spĺňa podmienky podľa § 72 ods. 1, vydanie osoby je prípustné aj na trestné stíhanie za iné trestné činy alebo na vykonanie iných trestov, pre ktoré by inak z dôvodu výmery trestu alebo zvyšku trestu nebolo prípustné.

§ 74
Neprípustnosť vydania

Vydanie osoby do cudziny je neprípustné, ak

a) ide o občana Slovenskej republiky, okrem prípadu, ak povinnosť vydať vlastného štátneho občana ustanovuje zákon, medzinárodná zmluva alebo rozhodnutie medzinárodnej organizácie, ktorým je Slovenská republika viazaná, alebo ak so svojím vydaním vyjadrí súhlas,

b) je dôvodná obava, že trestné konanie v dožadujúcom štáte nezodpovedalo alebo by nezodpovedalo zásadám podľa čl. 3 a 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd alebo trest odňatia slobody uložený alebo predpokladaný v dožadujúcom štáte by nebol vykonaný v súlade s požiadavkami článku 3 tohto dohovoru,

c) je dôvodná obava, že vyžiadaná osoba by v dožadujúcom štáte bola vystavená prenasledovaniu z dôvodu jej pôvodu, rasy, náboženstva, príslušnosti k určitej národnostnej alebo inej skupine, jej štátneho občianstva alebo pre jej politické názory alebo že by sa z týchto dôvodov zhoršilo jej postavenie v trestnom konaní alebo pri výkone trestu odňatia slobody,

d) vyžiadaná osoba by vzhľadom na jej vek a osobné pomery pri zohľadnení závažnosti trestného činu, z ktorého je obvinená, bola vydaním do cudziny zrejme neprimerane tvrdo postihnutá,

e) za trestný čin, pre ktorý sa vydanie osoby žiada, je možné uložiť v dožadujúcom štáte trest smrti okrem prípadov, ak sa dožadujúci štát zaručí, že trest smrti nebude uložený,

f) dožadujúci štát žiada o vydanie osoby na vykonanie trestu smrti,

g) ide o osobu, ktorá požiadala v Slovenskej republike o udelenie azylu, alebo jej bol udelený azyl alebo poskytnutá doplnková ochrana, v rozsahu ochrany poskytnutej takej osobe osobitným predpisom[12]) alebo medzinárodnou zmluvou; to neplatí, ak ide o osobu, ktorá požiadala v Slovenskej republike o udelenie azylu opakovane a jej skoršia žiadosť o udelenie azylu už bola právoplatne zamietnutá,

h) trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody sú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané,

i) čin, pre ktorý sa vydanie osoby žiada, je trestným činom len podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu, nie však podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

j) trestný čin, pre ktorý sa vydanie osoby žiada, má výlučne politický alebo vojenský charakter,

k) trestný čin bol spáchaný na území Slovenskej republiky, okrem prípadov, keď s ohľadom na osobitné okolnosti spáchania trestného činu je potrebné dať prednosť vykonaniu trestného stíhania v dožadujúcom štáte z dôvodov náležitého zistenia skutkového stavu, výmery trestu alebo jeho výkonu,

l) osoba bola pre trestný čin, pre ktorý sa vydanie osoby žiada, už právoplatne odsúdená alebo oslobodená slovenským súdom, alebo

m) vyžiadaná osoba nebola za trestný čin podľa Trestného zákona v čase jeho spáchania trestne zodpovedná, alebo sú iné dôvody vylučujúce jej trestnú zodpovednosť.

---

[12]) Zákon č. 69/2026 Z. z. o medzinárodnej ochrane a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
Zákon č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

§ 75
Predbežné vyšetrovanie

(1) Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú dané podmienky na vyslovenie prípustnosti vydania do cudziny.

(2) Prokurátor vykoná predbežné vyšetrovanie, ktoré sa začína zadržaním osoby alebo doručením žiadosti o vydanie osoby do cudziny. Ak žiadosť o vydanie osoby do cudziny nebola doručená, prokurátor bezodkladne požiada ministerstvo spravodlivosti o jej vyžiadanie. Ak sa začalo predbežné vyšetrovanie pred doručením žiadosti o vydanie, informuje prokurátor o jeho začatí bez odkladu ministerstvo spravodlivosti.

(3) V konaní o vydanie do cudziny musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

(4) Prokurátor vyžiadanú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom žiadosti o jej vydanie. Doručí jej kópiu žiadosti a odsudzujúceho rozsudku, medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo iného príkazu, ktorý je podkladom žiadosti.

(5) Ak bola vyžiadaná osoba vzatá do predbežnej väzby alebo do vydávacej väzby, na styk s obhajcom, na korešpondenciu vo väzbe a na návštevy vo väzbe sa rovnako použijú predpisy o výkone väzby.

(6) Prokurátor opatrením ukončí predbežné vyšetrovanie, ak

a) dožadujúci štát, ktorý by mohol žiadať o vydanie, napriek výzve nedoručil žiadosť o vydanie,

b) dožadujúci štát nedoplnil všetky požadované náležitosti žiadosti o vydanie vrátane príloh,

c) osoba, o vydanie ktorej ide, zomrela,

d) osoba, o vydanie ktorej ide, by nebola podľa právneho poriadku Slovenskej republiky vzhľadom na svoj vek trestne zodpovedná,

e) osobu, o vydanie ktorej ide, nie je možné zadržať kvôli výsade alebo imunite, pre ktorú je vyňatá z právomoci orgánov činných v trestnom konaní,

f) osoba, o vydanie ktorej ide, sa nezdržuje na území Slovenskej republiky alebo miesto jej pobytu nie je známe,

g) cudzí štát informoval, že o vydanie osoby už nemá záujem, alebo

h) žiadosť o vydanie bola doručená po právoplatnosti rozhodnutia o tom, že osoba, o vydanie ktorej ide, bude odovzdaná inému štátu podľa piatej hlavy tretej časti, alebo po povolení vydania do iného štátu, alebo po povolení odovzdania medzinárodnému súdu.

(7) Predbežné vyšetrovanie je ukončené aj podaním návrhu podľa § 81 a 82.

(8) O ukončení predbežného vyšetrovania prokurátor bezodkladne upovedomí ministerstvo spravodlivosti.

§ 76
Zadržanie

(1) Na žiadosť cudzích orgánov môže prokurátor príslušný na vykonanie predbežného vyšetrovania dať príkaz útvaru Policajného zboru na zadržanie osoby, o ktorej vydanie budú cudzie orgány žiadať; dôvodmi väzby podľa § 71 Trestného poriadku nie je pritom viazaný.

(2) Osobu, po ktorej vyhlásili cudzie orgány pátranie na účel jej vydania, môže útvar Policajného zboru zadržať po predchádzajúcom súhlase prokurátora. Bez takého súhlasu je možné osobu

zadržať len vtedy, ak vec nepripúšťa odklad a súhlas nie je možné vopred zabezpečiť.

(3) Zadržanie osoby sa bezodkladne oznámi prokurátorovi. Ak prokurátor do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej väzby alebo vydávacej väzby.

§ 77
Predbežná väzba

(1) Účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, kým štát, ktorý má záujem na jej vydaní, nedoručí žiadosť o jej vydanie podľa § 71 ministerstvu spravodlivosti. Účinky doručenia nastávajú dňom doručenia žiadosti o vydanie ministerstvu spravodlivosti.

(2) Súd po vypočutí zadržanej osoby rozhodne do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby; dôvodmi väzby podľa § 71 Trestného poriadku nie je pritom viazaný. Ak súd v ustanovenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

(3) Predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Ak nebola vyžiadaná osoba prepustená z väzby pred uplynutím tejto lehoty, súd nariadi jej prepustenie príkazom v posledný deň tejto lehoty.

(4) Súd môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím lehoty podľa odseku 3. Súčasne je možné rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o vydaní osoby; § 82 Trestného poriadku sa použije primerane.

(5) Ministerstvo spravodlivosti po doručení žiadosti cudzieho štátu o vydanie osoby do cudziny, túto žiadosť bezodkladne zašle prokurátorovi vykonávajúcemu predbežné vyšetrovanie. Na návrh prokurátora môže súd túto osobu vziať do vydávacej väzby, ak sú splnené podmienky podľa § 78 ods. 1.

(6) Prepustenie osoby z predbežnej väzby nevylučuje opakované vzatie tejto osoby do predbežnej väzby alebo jej vzatie do vydávacej väzby.

Vydávacia väzba

§ 78

(1) Ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o vydaní osoby na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju súd na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie do vydávacej väzby.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním, alebo ak bolo rozhodnuté, že vydanie do cudziny je prípustné, vezme súd túto osobu do vydávacej väzby, ak tak už neurobil súd podľa odseku 1.

(3) Súd prepustí osobu z vydávacej väzby podľa odseku 1, ak zanikli dôvody vydávacej väzby. Ak bolo rozhodnuté o prepustení vyžiadanej osoby z vydávacej väzby, súčasne je možné rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o vydaní osoby; § 82 Trestného poriadku sa použije primerane.

(4) Súd nariadi príkazom prepustenie osoby z vydávacej väzby

a) dňom, keď dôjde k vydaniu osoby cudzím orgánom, najneskôr však v šesťdesiaty deň po rozhodnutí ministra spravodlivosti o povolení vydania do cudziny; v prípade podľa § 79

najneskôr v šesťdesiaty deň odo dňa nastúpenia výkonu vydávacej väzby, ak minister spravodlivosti o povolení vydania rozhodol pred týmto dňom,

b) ak štát, ktorý požiadal o vydanie, svoju žiadosť odvolal, alebo

c) ak bolo právoplatne rozhodnuté, že vydanie je neprípustné, alebo minister spravodlivosti vydanie nepovolil.

(5) Ak nepredvídateľné okolnosti spôsobili nemožnosť vydania v lehote podľa odseku 4 písm. a), môže súd na návrh ministerstva spravodlivosti rozhodnúť o predĺžení tejto lehoty najviac o tri mesiace.

(6) Vydávacia väzba nemôže trvať súhrnne viac ako dva roky. Do tejto doby sa nezapočítava doba, počas ktorej

a) prebieha konanie o medzinárodnej ochrane vyžiadanej osoby, alebo

b) bola odložená vykonateľnosť povolenia o vydaní.

§ 79

(1) Ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, vezme súd vyžiadanú osobu do vydávacej väzby; v takom prípade vydávacia väzba spočíva.

(2) Ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody podľa odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi na výkon vydávacej väzby.

(3) Predbežné vyšetrovanie v prípade podľa odseku 1 vykoná prokurátor podľa § 75 ods. 2.

§ 80

(1) Proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 77 ods. 2 a 4, § 78 ods. 1 a 3 a § 79 je prípustná sťažnosť.

(2) Sťažnosť prokurátora podľa § 77 ods. 2 a 4 a § 78 ods. 3 má odkladný účinok.

(3) O všetkých rozhodnutiach týkajúcich sa väzby informuje súd bezodkladne ministerstvo spravodlivosti.

§ 81
Zjednodušené vydávacie konanie

(1) Počas výsluchu v rámci predbežného vyšetrovania prokurátor poučí vyžiadanú osobu o možnosti vykonania zjednodušeného vydávacieho konania za predpokladu súhlasu vyžiadanej osoby s jej vydaním do cudziny, o dôsledkoch takého súhlasu a o možnosti súhlas odvolať až do rozhodnutia ministra spravodlivosti o povolení vydania do cudziny.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny a ak to umožňuje medzinárodná zmluva, poučí ju prokurátor aj o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality a o dôsledkoch takého postupu.

(3) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny, prokurátor s ňou spíše v prítomnosti jej obhajcu zápisnicu, v ktorej sa zaznamená jej súhlas s vydaním, ako aj jej vyjadrenie o tom, či sa vzdáva, alebo nevzdáva uplatnenia zásady špeciality a v akom rozsahu.

(4) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním do cudziny, prokurátor po skončení predbežného vyšetrovania podá návrh súdu na vzatie osoby do vydávacej väzby podľa § 78 ods. 2 a po rozhodnutí súdu vec predloží ministerstvu spravodlivosti s návrhom na rozhodnutie; § 82 sa

nepoužije.

(5) Ak vyžiadaná osoba odvolá svoj súhlas s vydaním kedykoľvek do rozhodnutia ministra spravodlivosti, prokuratúra predloží vec po skončení predbežného vyšetrovania súdu na rozhodnutie podľa § 82.

(6) Aj keď vyžiadaná osoba vyjadrila súhlas s vydaním, môže minister spravodlivosti rozhodnúť o predložení veci na rozhodnutie súdu o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby do cudziny. Súd môže požiadať prokuratúru o doplnenie predbežného vyšetrovania.

§ 82
Rozhodnutie súdu

(1) Po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby do cudziny a po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia predloží vec ministerstvu spravodlivosti.

(2) Ak sa v čase rozhodovania súdu osoba, o vydanie ktorej ide, nezdržuje na území Slovenskej republiky, alebo sa pre jej neznámy pobyt opakovane nepodarí zabezpečiť jej prítomnosť na verejnom zasadnutí, súd návrh prokurátora zamietne. Rovnako súd postupuje, ak po podaní návrhu podľa odseku 1 nastane, alebo bol zistený dôvod na ukončenie predbežného vyšetrovania podľa § 75 ods. 6 písm. c) a g).

(3) Ak sa osoba, o vydanie ktorej ide, v čase rozhodovania súdu nachádza vo väzbe, súd rozhodne o jej prepustení. Tieto rozhodnutia je možné urobiť aj na neverejnom zasadnutí. Proti týmto rozhodnutiam je prípustná sťažnosť prokurátora, ktorá má s výnimkou sťažnosti proti rozhodnutiu podľa prvej vety odkladný účinok. Okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu prokurátora konanie končí.

(4) O prípustnosti vydania rozhoduje súd na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím súd umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k žiadosti o vydanie. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada, alebo ak to považuje súd za potrebné, o prípustnosti vydania rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

(5) Proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vyslovená prípustnosť vydania, je prípustná sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov neprípustnosti vydania podľa § 74; sťažnosť má odkladný účinok. Proti rozhodnutiu, ktorým bola vyslovená neprípustnosť vydania, má právo podať sťažnosť len prokurátor; sťažnosť má odkladný účinok.

(6) Nadriadený súd na neverejnom zasadnutí sťažnosť zamietne, ak zistí, že nie je dôvodná. Ak sťažnosť nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne, či je vydanie prípustné alebo neprípustné; § 78 ods. 2 sa použije rovnako.

(7) Ak súd právoplatne rozhodne, že vydanie nie je prípustné, ministerstvo spravodlivosti oznámi túto skutočnosť dožadujúcemu štátu.

§ 83
Povolenie vydania osoby do cudziny

(1) Ak súd podľa § 82 rozhodol, že vydanie osoby do cudziny nie je prípustné, toto rozhodnutie sa považuje súčasne za rozhodnutie o nepovolení vydania.

(2) Ak súd rozhodol, že vydanie osoby do cudziny je prípustné, môže minister spravodlivosti rozhodnúť, že vydanie nepovolí, ak

a) došlo k podstatnej zmene okolností, ktoré viedli k vydaniu rozhodnutia podľa § 82 alebo

b) by povolenie vydania bolo v rozpore so základnými zásadami demokratického a ústavného zriadenia Slovenskej republiky alebo významným záujmom Slovenskej republiky.

(3) Ak minister spravodlivosti vydanie osoby do cudziny povolí, ministerstvo spravodlivosti o tomto rozhodnutí informuje vyžiadanú osobu a príslušný dožadujúci orgán.

(4) Rozhodnutie ministra spravodlivosti je vykonateľné jeho podpísaním a nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok.

(5) Ak súd rozhodol, že vydanie osoby do cudziny je neprípustné alebo minister spravodlivosti vydanie nepovolí, ministerstvo spravodlivosti o tomto rozhodnutí upovedomí vyžiadanú osobu a príslušný dožadujúci orgán. Ministerstvo spravodlivosti súčasne upozorní príslušný dožadujúci orgán na možnosť odovzdania trestného konania do Slovenskej republiky a vec súčasne predloží príslušnej prokuratúre na trestné stíhanie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, ak je vyžiadanou osobou občan Slovenskej republiky alebo ak sa vyžiadaná osoba zdržiava na území Slovenskej republiky a ak uplatnené dôvody neprípustnosti vydania podľa § 74 umožňujú viesť trestné stíhanie v Slovenskej republike.

(6) Ak príslušný dožadujúci orgán nepožiada Slovenskú republiku o prevzatie trestnej veci alebo neoznámi záujem o zaslanie takejto žiadosti do troch mesiacov od oznámenia podľa odseku 5, príslušná prokuratúra môže trestné stíhanie zastaviť alebo prerušiť.

§ 84
Nepovolenie vydania v osobitných prípadoch

(1) Vo výnimočných prípadoch, ak ide o vydanie do krajiny, pri ktorej je zrejmé, že vydanie nebude povolené z dôvodu podľa § 83 ods. 2 písm. b), môže minister spravodlivosti po konzultácii s ministrom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, rozhodnúť o nepovolení vydania, a to aj pred rozhodnutím súdu podľa § 82 alebo pred doručením úplnej žiadosti podľa § 71.

(2) Rozhodnutie ministra spravodlivosti je vykonateľné jeho podpísaním a nie je proti nemu prípustný opravný prostriedok.

(3) Ak minister spravodlivosti rozhodne o nepovolení vydania, ministerstvo spravodlivosti o tomto rozhodnutí informuje vyžiadanú osobu a príslušný dožadujúci orgán, ktorý súčasne upozorní na možnosť odovzdania trestného konania do Slovenskej republiky. Ak sa vyžiadaná osoba zdržiava na území Slovenskej republiky, ministerstvo spravodlivosti vec súčasne predloží príslušnej prokuratúre na trestné stíhanie v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(4) Ak príslušný dožadujúci orgán nepožiada o prevzatie trestnej veci do troch mesiacov od oznámenia podľa odseku 3, príslušná prokuratúra môže trestné stíhanie zastaviť alebo prerušiť.

§ 85
Odklad vydania a dočasné odovzdanie

(1) Ak prítomnosť vyžiadanej osoby je potrebná v Slovenskej republike na účely ukončenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti s iným trestným činom, než ktorý je predmetom žiadosti o jej vydanie do cudziny, minister spravodlivosti po rozhodnutí o povolení vydania môže odložiť vydanie tejto osoby dožadujúcemu štátu.

(2) Minister spravodlivosti môže rozhodnúť, že povolí dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby do dožadujúceho štátu na vykonanie nevyhnutných úkonov. Dočasné odovzdanie sa môže vykonať aj opakovane.

(3) Dočasné odovzdanie sa povolí, ak dožadujúci štát poskytne záruku, že vyžiadaná osoba bude počas dočasného odovzdania vo väzbe, a to s uplatnením primeraných obmedzení vyplývajúcich z dôvodov väzby uložených v Slovenskej republike. Dočasné odovzdanie sa môže vykonať aj opakovane.

(4) Na dočasné odovzdanie sa použijú § 46 ods. 2 písm. b) až d), § 47 ods. 2 a § 48 rovnako.

(5) Ak bola počas dočasného odovzdania vyžiadaná osoba na území dožadujúceho štátu právoplatne odsúdená pre trestný čin, pre ktorý bolo vydanie povolené, môže minister spravodlivosti na návrh dožadujúceho štátu rozhodnúť o odklade jej návratu na územie Slovenskej republiky do doby, kým sa neukončí výkon trestu odňatia slobody na území dožadujúceho štátu. Takto rozhodnúť nemôže, ak trestné stíhanie vyžiadanej osoby v Slovenskej republike nebolo právoplatne skončené.

(6) Doba, po ktorú bola osoba počas dočasného odovzdania vo väzbe v cudzine, sa započíta do doby výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike len v rozsahu, v ktorom nebola započítaná do výkonu trestu uloženého na území dožadujúceho štátu. Doba strávená vo výkone trestu uloženého na území dožadujúceho štátu sa do doby výkonu trestu vykonávaného v Slovenskej republike nezapočíta.

§ 86
Stret žiadostí o vydanie do cudziny

(1) Ak boli slovenským orgánom doručené žiadosti viacerých štátov o vydanie tej istej osoby, podmienky prípustnosti vydania sa posúdia vo vzťahu ku každému z týchto štátov samostatne.

(2) Ak súd rozhodol, že vydanie je prípustné do viacerých štátov, alebo ak vyžiadaná osoba vyjadrí súhlas s vydaním do viacerých štátov, súčasne s povolením vydania rozhodne minister spravodlivosti aj o tom, ktorému štátu bude vyžiadaná osoba vydaná ako prvému.

§ 87
Upustenie od výkonu zvyšku trestu odňatia slobody

(1) Minister spravodlivosti môže upustiť od výkonu trestu odňatia slobody alebo jeho zvyšku, ak povolil vydanie odsúdeného do cudziny. Ak k vydaniu odsúdeného do cudziny nedôjde, súd rozhodne, že sa trest alebo jeho zvyšok vykoná.

(2) Proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť.

§ 88
Dodatočný súhlas a súhlas s ďalším vydaním

(1) Ustanovenia tohto dielu sa použijú rovnako aj na konanie o žiadosti štátu, ktorému bola osoba vydaná, o súhlas, aby mohol vydanú osobu

a) stíhať pre iný trestný čin, než pre ktorý bolo vydanie povolené, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bolo vydanie povolené, alebo

b) vydať tretiemu štátu na trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody.

(2) Príslušnými na konanie sú orgány, ktoré konali vo veci pôvodnej žiadosti o vydanie tejto osoby do cudziny; § 81 sa nepoužije.

(3) Súd rozhoduje o prípustnosti vydania na neverejnom zasadnutí. Súd koná vo veci s obhajcom vyžiadanej osoby a jemu doručuje všetky písomnosti. Sťažnosť proti rozhodnutiu

o prípustnosti vydania môže podať obhajca.

§ 89

(1) Na vydávanie osôb medzi Slovenskou republikou a Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska, Nórskym kráľovstvom a Islandskou republikou na základe zatýkacieho rozkazu podľa medzinárodnej zmluvy, sa použije piata hlava tretej časti, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(2) Ministerstvo spravodlivosti poskytne súčinnosť súdom pri zisťovaní informácií podľa odseku 1 potrebných na vydanie zatýkacieho rozkazu alebo v súvislosti s rozhodovaním o vydávaní osôb. Generálna prokuratúra poskytne takúto súčinnosť prokuratúram v súvislosti s podaním návrhu na vydanie zatýkacieho rozkazu alebo v súvislosti s predbežným vyšetrovaním.

ŠTVRTÁ HLAVA
VÝKON ROZHODNUTÍ VO VZŤAHU K CUDZINE

Prvý diel
Uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia

§ 90
Cudzie rozhodnutie

(1) Vykonať cudzie rozhodnutie súdu iného štátu v trestnej veci alebo medzinárodného súdu, ktorým sa uložil trest, je možné na území Slovenskej republiky, len ak bolo uznané slovenským súdom.

(2) Cudzie rozhodnutie je možné uznať vo výroku, ktorým

a) bola vyslovená vina, ale uloženie trestu bolo podmienečne odložené,

b) bol uložený trest odňatia slobody alebo podmienečný trest odňatia slobody,

c) bol uložený peňažný trest alebo trest zákazu činnosti,

d) bol premenený podmienečný trest alebo peňažný trest na trest odňatia slobody,

e) bolo vyslovené prepadnutie majetku alebo jeho časti, alebo prepadnutie veci alebo zhabanie veci, ak sa nachádzajú na území Slovenskej republiky,

f) bol uložený ochranný dohľad, ochranné liečenie alebo detencia, alebo

g) bol uložený trest zrušenia právnickej osoby, trest zákazu prijímať dotácie alebo subvencie, trest zákazu prijímať pomoc a podporu poskytovanú z fondov Európskej únie, trest zákazu účasti vo verejnom obstarávaní alebo trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku.

(3) Cudzie rozhodnutie, ktorým sa zmenilo už uznané cudzie rozhodnutie vo výroku o vine, má účinky na území Slovenskej republiky bez uznania.

§ 91
Podmienky uznania

(1) Cudzie rozhodnutie sa uzná na území Slovenskej republiky, ak

a) medzinárodná zmluva obsahuje možnosť alebo povinnosť uznávania alebo výkonu cudzích rozhodnutí,

b) v dožadujúcom štáte je právoplatné toto rozhodnutie, alebo ak v tomto štáte proti nemu už nie je možné podať riadny opravný prostriedok,

c) čin, pre ktorý bol trest uložený, je trestným činom podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu

aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky; nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak právny poriadok Slovenskej republiky neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje daňový, poplatkový, colný alebo devízový inštitút rovnakého druhu ako právny poriadok dožadujúceho štátu,

d) cudzie rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré zodpovedá zásadám obsiahnutým v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

e) osoba, ktorá bola odsúdená rozsudkom dožadujúceho štátu na trest odňatia slobody, je občanom Slovenskej republiky,

f) osoba nebola odsúdená pre trestný čin, ktorý má výlučne politický alebo vojenský charakter,

g) výkon trestu nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný,

h) osoba nebola pre tento skutok už odsúdená slovenským súdom,

i) nebolo na území Slovenskej republiky uznané cudzie rozhodnutie iného štátu voči tej istej osobe pre ten istý skutok,

j) uznanie neodporuje záujmom chráneným v § 5.

(2) Ak dôvodom na konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia je postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy, nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak kedykoľvek počas konania odsúdený odvolá svoj súhlas s odovzdaním, ak sa jeho súhlas vyžaduje, alebo ak zanikne niektorá z iných podmienok pre postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy. Na účinky takto uznaného rozhodnutia sa použije rovnako § 94 ods. 4.

(3) Pri posudzovaní uznania cudzieho majetkového rozhodnutia okrem podmienok podľa odseku 1 musia byť splnené aj tieto dodatočné podmienky:

a) právny titul poškodeného k majetku, jeho časti alebo veci nie je spochybniteľný,

b) majetok, jeho časť alebo vec nie je potrebný ako dôkaz v trestnom konaní vedenom na území Slovenskej republiky,

c) nemenia sa tým práva dotknutých osôb.

(4) Ak je dôvodom na konanie o uznanie cudzieho majetkového rozhodnutia cudzie rozhodnutie vydané v konaní vedenom za trestné činy patriace do pôsobnosti Medzinárodného trestného súdu podľa Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu,[10]) podmienku existencie medzinárodnej zmluvy je možné nahradiť zárukou vzájomnosti. Ostatné podmienky podľa odseku 1 sa použijú rovnako.

§ 92
Premena trestu

(1) Cudzie rozhodnutie sa uzná tak, že trest v ňom uložený slovenský súd nahradí trestom, ktorý by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval. Slovenský súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol trest uložený v cudzom rozhodnutí, ani ho premeniť na iný druh trestu alebo ochranné opatrenie.

(2) Ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1; to neplatí, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

(3) Ak je dĺžka trvania trestu v uznávanom cudzom rozhodnutí vyššia ako horná hranica trestnej sadzby za rovnaký trestný čin podľa Trestného zákona, súd ju zníži v uznanom rozhodnutí na túto

hornú hranicu trestnej sadzby.

(4) V rozhodnutí o uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia slovenský súd tiež vysloví, komu a v akom rozsahu prepadnutý majetok, jeho časť alebo vec pripadne. V konaní zohľadní záujmy dobromyseľných tretích osôb.

(5) V rozhodnutí o uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia súd prihliadne na žiadosť cudzieho štátu na vrátenie majetku, jeho časti alebo veci s cieľom zabezpečiť odškodnenie poškodeného trestným činom alebo vrátenie majetku, jeho časti alebo veci oprávnenej osobe.

(6) Súd môže rozhodnúť, že skutočnosti podľa odseku 5 budú predmetom samostatnej dohody uzavretej medzi Slovenskou republikou a dožadujúcim štátom. Príslušným orgánom na uzavretie takejto dohody za Slovenskú republiku je ministerstvo spravodlivosti.

(7) Predmetom vrátenia majetku alebo jeho časti podľa odseku 5 môže byť aj náhradná hodnota.

(8) Ak nie je možné vrátenie majetku, jeho časti alebo veci oprávnenej osobe, právoplatnosťou rozhodnutia o uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia sa vlastníkom majetku, jeho časti alebo veci stáva Slovenská republika.

§ 93
Uznávacie konanie

(1) Návrh na uznanie cudzieho rozhodnutia predkladá ministerstvo spravodlivosti súdu, ktorý rozhoduje po písomnom vyjadrení prokurátora krajskej prokuratúry na neverejnom zasadnutí. Spolu s týmto návrhom môže ministerstvo spravodlivosti informovať súd o prípadnom záujme uzavrieť dohodu o nakladaní s majetkom podľa § 103 v prípade jeho uznania. Ministerstvo spravodlivosti je oprávnené žiadať o súčinnosť pri získaní potrebných podkladov a informácií aj iné štátne orgány.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v ktorého obvode sa zdržiava alebo má sídlo. Ak príslušnosť súdu nie je možné určiť, je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava I. Ak ide o cudzie majetkové rozhodnutie, je na konanie príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza majetok alebo vec, ktorých sa cudzie majetkové rozhodnutie týka.

(3) V odôvodnených prípadoch môže súd vypočuť osoby dotknuté rozhodnutím.

(4) Súd rozhoduje rozsudkom, ktorý sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti.

(5) Proti rozsudku podľa odseku 4 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolací súd odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

(6) Po právoplatnosti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia súd podľa odseku 1 bezodkladne spolu s rozsudkom vráti ministerstvu spravodlivosti prílohy jeho návrhu, žiadosť cudzieho orgánu a jej prílohy a zašle generálnej prokuratúre všetky informácie o odsúdení potrebné na zápis v registri trestov.[13])

[13]) § 3 až 8 zákona č. 192/2023 Z. z. v znení neskorších predpisov.

§ 94
Účinky uznaného cudzieho rozhodnutia

(1) Uznané cudzie rozhodnutie má rovnaké právne účinky ako rozsudok slovenského súdu.

(2) Ak sa cudzie rozhodnutie týka viacerých odsúdených, má uznanie účinky len vo vzťahu k odsúdenému, ktorého sa týkal návrh na uznanie.

(3) Ak sa uznané cudzie rozhodnutie vzťahuje iba na čiastkové konanie pokračovacieho trestného činu spáchané na území iného štátu, nie je uznané cudzie rozhodnutie prekážkou trestného stíhania odsúdeného pre ostatné čiastkové konania pokračovacieho trestného činu spáchané na území Slovenskej republiky.

(4) Ak odsúdený po uznaní cudzieho rozhodnutia odvolal súhlas s odovzdaním na výkon trestu, ak sa na postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tejto hlavy taký súhlas vyžaduje, alebo k odovzdaniu nedošlo z iného dôvodu, je možné uznané cudzie rozhodnutie vykonať na území Slovenskej republiky, len ak odsúdený trest odňatia slobody v dožadujúcom štáte nevykonal v plnom rozsahu, alebo ak bol z jeho výkonu podmienečne prepustený, len ak dožadujúci štát požiada o výkon zvyšku uloženého trestu z dôvodu, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil.

§ 95
Väzba

(1) Ak je to potrebné na zabezpečenie výkonu cudzieho rozhodnutia, môže súd podľa § 93 ods. 2 kedykoľvek po podaní návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia do nariadenia výkonu uznaného cudzieho rozhodnutia rozhodnúť o vzatí do väzby osoby, ktorej bol cudzím rozhodnutím uložený trest odňatia slobody a ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky; dôvodmi väzby podľa § 71 Trestného poriadku nie je pritom viazaný.

(2) Proti rozhodnutiu o vzatí do väzby je prípustná sťažnosť, ktorá nemá odkladný účinok.

§ 96
Vykonávacie konanie

(1) Uznané cudzie rozhodnutie je možné vykonať v Slovenskej republike podľa § 97 a 99 až potom, čo ministerstvo spravodlivosti udelilo súhlas na jeho vykonanie.

(2) Výkon uznaného cudzieho rozhodnutia nariadi súd podľa § 93 ods. 2, ktorý cudzie rozhodnutie uznal.

(3) O všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania vrátane návrhu na zahladenie odsúdenia z uznaného cudzieho rozhodnutia rozhoduje súd príslušný podľa Trestného poriadku.

(4) Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v cudzine na základe cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané slovenským súdom, súd nariadi výkon uznaného cudzieho rozhodnutia pred termínom odovzdania odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky.

(5) Súčasne s nariadením výkonu trestu odňatia slobody alebo v prípade podľa odseku 4 po odovzdaní odsúdeného na územie Slovenskej republiky súd rozhodne o započítaní väzby podľa § 95, ako aj väzby už započítanej a trestu odňatia slobody už vykonaného v cudzine a tiež doby prevozu odsúdeného do dĺžky trestu, ktorý má byť vykonaný.

(6) Súd ukončí výkon trestu z uznaného cudzieho rozhodnutia, len čo ho štát, o ktorého

rozhodnutie ide, informoval o amnestii, milosti alebo inom rozhodnutí alebo opatrení, v ktorých dôsledku sa cudzie rozhodnutie stalo ďalej nevykonateľným. Ak amnestiou, milosťou alebo iným rozhodnutím alebo opatrením bol trest odpustený iba sčasti, súd rozhodne o tom, aký trest odsúdený ešte vykoná. Proti rozhodnutiu súdu je prípustná sťažnosť.

Druhý diel
Prevzatie a odovzdanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody

§ 97
Prevzatie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody z cudziny

(1) O prevzatí odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody uloženého cudzím rozhodnutím na územie Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy alebo na základe vyhlásenia vzájomnosti rozhoduje ministerstvo spravodlivosti na návrh dožadujúceho štátu alebo odsúdeného.

(2) Ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak alebo je uplatnená záruka vzájomnosti podľa odseku 1, podmienkou na uznanie cudzieho rozhodnutia je súhlas osoby odsúdenej cudzím súdom. Ak je takáto osoba vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, môže požiadať ministerstvo spravodlivosti o zabezpečenie a posúdenie súhlasu podľa prvej vety príslušný zastupiteľský úrad Slovenskej republiky v zahraničí. Pred vyjadrením súhlasu osoby odsúdenej cudzím štátom sa tejto osobe poskytne poučenie o následkoch tohto súhlasu. Súhlas s odovzdaním nie je možné po rozhodnutí ministerstva spravodlivosti o prevzatí osoby vziať späť.

(3) Ministerstvo spravodlivosti môže dať súhlas s prevzatím odsúdeného alebo požiadať dožadujúci štát o jeho odovzdanie až po tom, čo bolo cudzie rozhodnutie uznané podľa prvého dielu tejto hlavy.

(4) Odseky 1 až 3 sa použijú rovnako aj na odovzdanie osoby na výkon trestu odňatia slobody uloženého cudzím orgánom, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky.

§ 98
Odovzdanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do cudziny

(1) O odovzdaní odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na územie iného štátu na základe medzinárodnej zmluvy alebo na základe vyhlásenia vzájomnosti rozhoduje ministerstvo spravodlivosti.

(2) Odovzdanie je možné povoliť na návrh odsúdeného, štátu, do ktorého má byť odovzdaný, alebo súdu, ktorý vydal odsudzujúci rozsudok v prvom stupni. Ak návrh nepodal príslušný súd, je jeho súhlas s odovzdaním podmienkou povolenia. Súhlas s odovzdaním nemôže odsúdený po rozhodnutí ministerstva spravodlivosti o odovzdaní vziať späť.

(3) Po povolení odovzdania príkaz na odovzdanie odsúdeného cudzím orgánom a príkaz na premiestnenie odsúdeného do cudziny vydá okresný súd, v ktorého obvode je osoba vo výkone trestu odňatia slobody.

(4) Odovzdaním odsúdeného na výkon trestu do iného štátu nie je možné pokračovať vo výkone trestu; to neplatí, ak sa odsúdený vráti na územie Slovenskej republiky bez toho, aby trest v štáte, do ktorého bol odovzdaný, vykonal v plnom rozsahu alebo aby bol z jeho výkonu v tomto štáte podmienečne prepustený. Ak sa po návrate odsúdeného pokračuje vo výkone trestu na území Slovenskej republiky, vykonaný trest v cudzine sa mu započíta do výkonu trestu.

(5) Odseky 1, 2 a 4 sa použijú aj na odovzdanie osoby na výkon trestu odňatia slobody, ktorý uložil slovenský súd, do iného štátu, ak sa odsúdený už nachádza na jeho území.

Tretí diel
Prevzatie a odovzdanie výkonu podmienečného trestu s dohľadom

§ 99
Rozhodnutie o prevzatí výkonu podmienečného trestu s dohľadom z cudziny

(1) Ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môže na žiadosť dožadujúceho orgánu ministerstvo spravodlivosti rozhodnúť, že slovenské orgány

a) budú sledovať správanie odsúdeného v skúšobnej dobe uloženej cudzím rozhodnutím, alebo

b) rozhodnú aj o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či sa podmienečne uložený alebo odložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok vykoná.

(2) Rozhodnutiu podľa odseku 1 musí predchádzať uznanie cudzieho rozhodnutia podľa prvého dielu tejto hlavy.

§ 100
Postup slovenských orgánov

(1) Po rozhodnutí podľa § 99 sleduje správanie odsúdeného v skúšobnej dobe v súlade s uloženými podmienkami okresný súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v ktorého obvode sa zdržiava, prostredníctvom probačného a mediačného úradníka.

(2) Súd informuje ministerstvo spravodlivosti o všetkých skutočnostiach, ktoré môžu mať vplyv na posúdenie, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil.

(3) Ak bolo rozhodnuté podľa § 99 ods. 1 písm. a), súd po uplynutí skúšobnej doby podá ministerstvu spravodlivosti správu o správaní odsúdeného počas skúšobnej doby. Súd nerozhoduje o tom, či sa odsúdený osvedčil alebo že sa trest vykoná, ani nenariadi výkon tohto trestu.

(4) Ak bolo rozhodnuté podľa § 99 ods. 1 písm. b), je súd podľa odseku 1 príslušný rozhodnúť o tom, či sa odsúdený osvedčil alebo či sa trest vykoná. Ak rozhodne, že trest sa vykoná, nariadi súd jeho výkon; § 96 sa použije rovnako.

§ 101
Žiadosť o odovzdanie výkonu podmienečného trestu do cudziny

Ak to umožňuje medzinárodná zmluva, môže súd, ktorý uložil podmienečný trest odňatia slobody osobe, ktorá má obvyklý pobyt v cudzine, alebo takúto osobu podmienečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, predložiť ministerstvu spravodlivosti návrh, aby štát, v ktorom má odsúdený obvyklý pobyt, rozhodol, že jeho orgány

a) budú sledovať správanie odsúdeného v skúšobnej dobe, alebo

b) rozhodnú aj o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či sa podmienečne uložený alebo odložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok vykoná.

§ 102
Dôsledky odovzdania výkonu podmienečného trestu

(1) Ak dožiadaný štát rozhodol podľa § 101 písm. a), je slovenský súd naďalej príslušný rozhodnúť o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa trest vykoná. Právoplatné rozhodnutie o tom, že trest sa vykoná, predloží v prípade potreby ministerstvu spravodlivosti na

účel podania žiadosti o výkon tohto rozhodnutia v dožiadanom štáte.

(2) Ak dožiadaný štát rozhodol o prevzatí výkonu trestu aj pre prípad, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčí, ďalší výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky nie je možný, ak cudzí orgán rozhodol, že

a) trest sa vykoná, a odsúdený ho vykonal v plnom rozsahu, alebo

b) odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

(3) Cudzie rozhodnutia podľa odseku 2 majú na území Slovenskej republiky rovnaké právne účinky, ako by ich vydal slovenský súd.

Štvrtý diel
Prevzatie a odovzdanie výkonu majetkového rozhodnutia

§ 103
Výkon cudzieho majetkového rozhodnutia odovzdaním majetku, jeho časti alebo veci

(1) Súd po uznaní cudzieho majetkového rozhodnutia nariadi jeho vykonanie. Ministerstvo spravodlivosti, alebo na základe jeho žiadosti, útvar Policajného zboru určený ministerstvom vnútra, na účely zabezpečenia jeho výkonu odovzdá majetok, jeho časť alebo vec cudziemu štátu.

(2) Ak je potrebné majetok, jeho časť alebo vec odovzdať cudziemu štátu alebo oprávnenej osobe v cudzom štáte na základe dohody o nakladaní s majetkom uzavretej podľa tohto zákona alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, ministerstvo spravodlivosti s ním naloží podľa takejto dohody a majetok, jeho časť alebo vec odovzdá cudziemu štátu, alebo na základe žiadosti ministerstva spravodlivosti ho odovzdá útvar Policajného zboru určený ministerstvom vnútra.

(3) Ak nedôjde k uzavretiu osobitnej dohody podľa odseku 2, majetok sa môže speňažiť a po odpočítaní nákladov na doterajšiu správu príslušný orgán odovzdá zvyšné prostriedky dožadujúcemu cudziemu štátu alebo priamo oprávnenej osobe v cudzom štáte.

(4) Príslušný orgán o odovzdaní majetku, jeho časti alebo veci informuje súd a ministerstvo spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti o odovzdaní majetku, jeho časti alebo veci informuje dožadujúci orgán.

§ 104
Výkon majetkového rozhodnutia Slovenskej republiky prevzatím majetku, jeho časti alebo veci

(1) Orgánom príslušným na prevzatie majetku, jeho časti alebo veci je ministerstvo spravodlivosti, alebo na základe jeho žiadosti, útvar Policajného zboru určený ministerstvom vnútra.

(2) Ministerstvo spravodlivosti, alebo na základe jeho žiadosti, útvar Policajného zboru určený ministerstvom vnútra, prevzatý majetok, jeho časť alebo vec odovzdá oprávnenej osobe podľa rozhodnutia súdu cudzieho štátu.

(3) Ak oprávnená osoba podľa odseku 2 nie je známa, ministerstvo spravodlivosti môže prevzatý majetok, jeho časť alebo vec speňažiť v elektronickej aukcii, pričom postupuje podľa osobitného predpisu[14]) a odovzdá získané finančné prostriedky na samostatne vedený účet zriadený na účel

[14]) § 8aa a 8ab zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

odškodňovania obetí trestných činov.

§ 105
Regresné nároky

(1) Ministerstvo spravodlivosti uhradí v súlade s medzinárodnou zmluvou na žiadosť cudzieho štátu, ktorý uznal a vykonal rozhodnutie slovenského súdu, sumu, ktorú tento štát vyplatil v súlade so svojím právnym poriadkom ako náhradu škody určitej osobe, a to v rozsahu, v akom bola vzniknutá škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím slovenského súdu. Ak žiadosť cudzieho štátu neobsahuje potrebné údaje, vyzve ministerstvo spravodlivosti príslušný orgán tohto štátu na jej doplnenie v určenej lehote. Ak príslušný cudzí orgán nevyhovie výzve ministerstva spravodlivosti v určenej lehote bez toho, aby uviedol podstatné dôvody, pre ktoré tak neurobil, ministerstvo spravodlivosti žiadosť odmietne, o čom ho následne informuje.

(2) Ministerstvo spravodlivosti je oprávnené žiadať v súlade s medzinárodnou zmluvou od cudzieho štátu úhradu sumy, ktorú vyplatilo ako náhradu škody v rozsahu, v akom bola vzniknutá škoda spôsobená postupom tohto štátu. Nárok na úhradu vyplatenej náhrady škody sa uplatní prostredníctvom žiadosti adresovanej príslušnému cudziemu orgánu.

§ 106
Rozdelenie výnosu z prepadnutej veci alebo z prepadnutého majetku

(1) Ministerstvo spravodlivosti môže uzavrieť dohodu s príslušným cudzím orgánom o rozdelení výnosu vyplývajúceho z uloženého rozhodnutia o treste prepadnutia veci alebo o treste prepadnutia majetku, ktoré bolo prijaté

a) slovenským súdom a ktorému predchádzala právna pomoc poskytnutá cudzím orgánom, ktorá podstatne prispela k dosiahnutiu takéhoto výnosu,

b) cudzím orgánom, ktorému predchádzala právna pomoc poskytnutá justičným orgánom, ktorá podstatne prispela k dosiahnutiu takéhoto výnosu.

(2) Podmienkou pre uzavretie dohody podľa odseku 1 písm. a) je poskytnutie záruky vzájomnosti zo strany príslušného cudzieho orgánu.

TRETIA ČASŤ
JUSTIČNÁ SPOLUPRÁCA S ČLENSKÝMI ŠTÁTMI EURÓPSKEJ ÚNIE

PRVÁ HLAVA
SPOLOČNÉ USTANOVENIA

§ 107
Vzťah k medzinárodným zmluvám

(1) Bez vplyvu na ich použitie vo vzťahoch medzi Slovenskou republikou a tretími štátmi slovenské orgány pri postupe podľa tejto časti zákona nepoužijú vo vzťahu k členským štátom príslušné ustanovenia alebo časti týchto medzinárodných zmlúv:

a) Európsky dohovor o vydávaní z 13. decembra 1957, jeho dodatkový protokol z 15. októbra 1975, jeho druhý dodatkový dohovor zo 17. marca 1978 a Európsky dohovor o potláčaní terorizmu z 27. januára 1977 v rozsahu, v ktorom sa týkajú extradície,

b) Dohoda z 26. mája 1989 medzi 12 členskými štátmi Európskych spoločenstiev o zjednodušení a modernizácii spôsobov zasielania žiadosti o vydanie,

c) Dohovor z 10. marca 1995 o zjednodušenom vydávacom konaní medzi členskými štátmi Európskej únie,

d) Dohovor z 27. septembra 1996 týkajúci sa extradície medzi členskými štátmi Európskej únie,

e) hlava III kapitola 4 a 5 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa implementuje Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,

f) Dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997,

g) Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970,

h) Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991,

i) Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959,

j) Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985,

k) Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000.

(2) Použitie medzinárodnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a členským štátom je možné iba v rozsahu, v ktorom zjednodušuje alebo uľahčuje postup podľa tejto časti zákona; ak ide o úpravu použitia jazykov pri vzájomnom styku orgánov týchto štátov, postupuje sa na základe vyhlásenia Slovenskej republiky podľa medzinárodnej zmluvy alebo právne záväzného aktu Európskej únie.

§ 108
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto časti zákona sa rozumie

a) štátom pôvodu členský štát, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré má byť uznané a vykonané vo vykonávajúcom štáte,

b) vykonávajúcim štátom členský štát, v ktorom sa má uznať a vykonať rozhodnutie vydané v štáte pôvodu; v prípade rozhodnutia alebo príkazu podľa druhej hlavy tretej časti a osobitného predpisu[15]) je vykonávajúcim štátom členský štát, v ktorom má sídlo určená prevádzkareň alebo v ktorom má sídlo alebo pobyt právny zástupca podľa osobitného predpisu.[16])

§ 109
Obojstranná trestnosť

(1) Ak ide o trestný čin, za ktorý je možné v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je príslušným orgánom štátu pôvodu označený priradením k jednej alebo viacerým kategóriám trestných činov podľa odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak, vykonávajúci justičný orgán neskúma, či ide o čin trestný podľa práva vykonávajúceho štátu.

(2) Kategóriami trestných činov podľa odseku 1 sa rozumejú

---

[15]) Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 572/2006 Z. z.).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1543 z 12. júla 2023 o európskych príkazoch na predloženie elektronických dôkazov a európskych príkazoch na uchovanie elektronických dôkazov v trestnom konaní a na výkon trestu odňatia slobody v nadväznosti na trestné konanie (Ú. v. EÚ L 191, 28. 7. 2023).

[16]) § 3 písm. e) a f) zákona č. 329/2025 Z. z. o niektorých administratívnych opatreniach súvisiacich so zhromažďovaním elektronických dôkazov v trestnom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

a) účasť na zločinnom spolčení,

b) terorizmus,

c) obchodovanie s ľuďmi,

d) sexuálne zneužívanie alebo sexuálne vykorisťovanie vrátane detskej pornografie,

e) nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,

f) nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a s výbušninami,

g) korupcia,

h) podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev[17]) podľa Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev z 26. júla 1995,

i) legalizácia príjmov z trestnej činnosti,

j) falšovanie a pozmeňovanie meny,

k) počítačová kriminalita,

l) trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,

m) uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,

n) vražda, závažné ublíženie na zdraví,

o) nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,

p) únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,

q) rasizmus a xenofóbia,

r) organizovaná alebo ozbrojená lúpež,

s) nedovolené obchodovanie s kultúrnymi objektmi vrátane starožitností a umeleckých diel,

t) podvodné konanie,

u) vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,

v) falšovanie, pozmeňovanie výrobkov vrátane konaní porušujúcich práva duševného vlastníctva alebo ich distribúcia,

w) falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s takými listinami,

x) falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,

y) nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,

z) nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,

aa) obchodovanie s odcudzenými vozidlami,

ab) znásilnenie,

ac) podpaľačstvo,

ad) trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,

ae) nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,

af) sabotáž.

---

[17]) Dohovor vypracovaný na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 8; Ú. v. ES C 316, 27. 11. 199) (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 703/2004 Z. z.).

(3) Pre priradenie trestného činu k niektorej z kategórií trestných činov podľa odseku 2, sa nevyžaduje, aby sa pomenovanie alebo znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa právneho poriadku štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu zhodovali.

§ 110
Spôsob styku a zasielanie písomností

(1) Justičné orgány komunikujú v konaní podľa tejto časti s justičnými orgánmi členských štátov priamo; to neplatí, ak právny poriadok štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu vyžaduje, aby sa písomnosti zasielali prostredníctvom ústredného orgánu. Na zistenie príslušného vykonávajúceho justičného orgánu je možné požiadať o súčinnosť ministerstvo spravodlivosti alebo použiť kontaktné body Európskej justičnej siete. Vzájomnú komunikáciu je možné uskutočňovať aj prostredníctvom kontaktných bodov Európskej justičnej siete a Agentúry Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (ďalej len „Eurojust“).

(2) Osvedčenie o vydaní rozhodnutia, rozhodnutie, príkaz na zaistenie a ostatné písomnosti a komunikáciu je možné zasielať do členského štátu alebo prijímať z členského štátu poštou alebo inou bezpečnou formou, ktorá umožňuje vyhotovenie písomného znenia pod podmienkou umožňujúcou posúdiť ich hodnovernosť. Ak to súd pre overenie hodnovernosti osvedčenia o vydaní rozhodnutia, rozhodnutia a ostatných písomnosti považuje za potrebné, požiada justičný orgán členského štátu o zaslanie originálov písomností.

§ 111

Justičný orgán pri overovaní skutočností podľa § 109 vychádza z údajov uvedených v rozhodnutí alebo osvedčení o vydaní rozhodnutia, a ak je to potrebné aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti justičného orgánu alebo na základe vlastného zistenia.

§ 112
Náklady

Náklady, ktoré vznikli slovenskému orgánu v konaní podľa tejto časti zákona, sú nákladmi Slovenskej republiky a uhradí ich orgán, ktorému vznikli.

§ 113
Plynutie času

Ak nie je ustanovené inak, na lehoty podľa tejto časti sa uplatňuje osobitný predpis.[18])

§ 114
Predchádzanie kolíziám v rámci Európskej únie

(1) Ak je možné dôvodne predpokladať, že sa v inom členskom štáte vedie alebo viedlo trestné konanie proti tej istej osobe pre ten istý skutok (ďalej len „súbežné trestné konanie“), súd alebo prokurátor, ktorý vedie súbežné trestné konanie, požiada príslušný orgán iného členského štátu, aby mu v ním určenej lehote poskytol informácie o tom, či sa v danom členskom štáte vedie alebo viedlo trestné konanie proti tej istej osobe pre ten istý skutok, ktorý je predmetom trestného konania vedeného v Slovenskej republike, a v prípade vedenia súbežného trestného konania aj

[18]) Nariadenie rady (EHS, EURATOM) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 1/zv. 1; Ú. v. ES L 124, 8. 6. 1971).

informáciu o štádiu prebiehajúceho trestného konania v tomto členskom štáte alebo o povahe konečného rozhodnutia v danej trestnej veci; tento postup sa neuplatní, ak justičný orgán je o existencii takéhoto konania informovaný iným spôsobom.

(2) Na zistenie príslušného orgánu členského štátu je možné použiť kontaktné body Európskej justičnej siete[19]) alebo Eurojustu.[20])

(3) Žiadosť podľa odseku 1 obsahuje

a) kontaktné údaje justičného orgánu,

b) opis skutkov a okolností, ktoré sú predmetom dotknutého trestného konania vedeného v Slovenskej republike,

c) všetky relevantné údaje o totožnosti podozrivej osoby alebo obvinenej osoby, prípadne údaje o totožnosti poškodeného,

d) informáciu o štádiu trestného konania vedeného v Slovenskej republike,

e) informáciu o väzbe obvinenej osoby, ak ide o väzobnú vec,

f) ďalšie informácie týkajúce sa trestného konania vedeného v Slovenskej republike, ktorých oznámenie justičný orgán považuje za účelné.

(4) Na vybavenie žiadosti orgánu členského štátu o poskytnutie informácií týkajúcich sa vedenia súbežného trestného konania v Slovenskej republike je príslušný súd alebo prokurátor, ktorý vedie alebo viedol súbežné trestné konanie v Slovenskej republike alebo ktorého rozhodnutím takéto trestné konanie skončilo. Ak je žiadosť orgánu členského štátu doručená slovenskému orgánu, ktorý nie je príslušný na jej vybavenie, postúpi vec príslušnému justičnému orgánu, o čom informuje orgán členského štátu; inak vec postúpi generálnej prokuratúre. Ak generálna prokuratúra potvrdí vedenie súbežného trestného konania v Slovenskej republike, vec postúpi príslušnému justičnému orgánu. Ak generálna prokuratúra vedenie súbežného trestného konania v Slovenskej republike nezistí, informuje o tejto skutočnosti orgán členského štátu.

(5) Príslušný justičný orgán v odpovedi na žiadosť podľa odseku 4 poskytne orgánu členského štátu informáciu o tom, či sa viedlo alebo vedie trestné konanie vo veci niektorých alebo všetkých rovnakých skutkov, ako sú tie, ktoré sú predmetom trestného konania uvedeného v žiadosti, a či sa vec týka tých istých osôb. V prípade vedenia súbežného trestného konania v Slovenskej republike justičný orgán poskytne svoje kontaktné údaje a informáciu o štádiu trestného konania alebo informáciu o povahe konečného rozhodnutia v danej veci. Justičný orgán môže poskytnúť aj dodatočné informácie týkajúce sa akýchkoľvek súvisiacich skutkov, ktoré sú predmetom trestného konania vedeného v Slovenskej republike.

(6) Justičný orgán poskytne informácie na žiadosť podľa odseku 4 v lehote určenej orgánom členského štátu. Ak ide o väzobnú vec, alebo ak lehota nebola určená, urobí tak bezodkladne. Ak justičný orgán nemôže žiadosti v určenej lehote vyhovieť, informuje orgán členského štátu o dôvodoch a uvedie lehotu, v rámci ktorej vyžiadané informácie poskytne.

(7) Ak sa postupom podľa odsekov 1 až 6 potvrdí vedenie súbežného trestného konania v inom členskom štáte, justičný orgán začne konzultácie s orgánom členského štátu o ďalšom postupe, ktorým by sa zabránilo nepriaznivým následkom vedenia súbežného trestného konania. Konzultácie o ďalšom postupe môžu byť vedené aj prostredníctvom Eurojustu, najmä ak sa justičný orgán a príslušný orgán iného členského štátu nedohodnú na tom, v ktorom štáte bude

---

[19]) Rozhodnutie Rady 2008/976/SVV zo 16. decembra 2008 o Európskej justičnej sieti (Ú. v. EÚ L 348, 24. 12. 2008).

[20]) Rozhodnutie Rady 2002/187/SVV z 28. februára 2002, ktorým sa zriaďuje Eurojust s cieľom posilniť boj proti závažným trestným činom (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 4; Ú. v. ES L 63, 6. 3. 2002) v platnom znení.

trestné konanie pokračovať. Justičný orgán súčasne informuje orgán členského štátu aj o všetkých dôležitých procesných opatreniach, ktoré v priebehu vedenia týchto konzultácií v danej trestnej veci vykonal. Konzultácie sa uskutočňujú v jazyku, na ktorom sa dohodne justičný orgán s orgánom členského štátu.

(8) Ak justičný orgán v rámci konzultácií podľa odseku 7 dospeje k záveru o neúčelnosti pokračovania trestného stíhania v Slovenskej republike, podá podnet, aby bolo trestné stíhanie odovzdané členskému štátu, v ktorom sa vedie súbežné trestné konanie. Ak v rámci konzultácií podľa odseku 7 dôjde k dohode o sústredení trestného konania v Slovenskej republike, justičný orgán neodkladne informuje orgán členského štátu o výsledku trestného konania.

(9) Justičný orgán v rámci konzultácií s orgánom členského štátu podľa odseku 7 neposkytne informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s ochranou záujmov štátu podľa § 5 alebo s bezpečnosťou osôb.

§ 115
Súhlas s použitím informácií získaných v rámci medzinárodnej policajnej spolupráce

(1) Informácie získané v rámci medzinárodnej policajnej spolupráce z iného členského štátu môžu byť použité ako dôkaz v trestnom konaní len na základe súhlasu príslušného justičného orgánu tohto štátu. Súhlas je oprávnený vyžiadať v prípravnom konaní prokurátor a po podaní obžaloby súd, pričom postupuje rovnako podľa druhého dielu prvej hlavy druhej časti. Vyžiadanie súhlasu nie je potrebné, ak príslušný orgán tohto štátu súhlas udelil už v čase odovzdania informácie, alebo ak podľa právneho poriadku tohto štátu súhlas nie je potrebný.

(2) Na použitie informácií poskytnutých v rámci medzinárodnej policajnej spolupráce inému členskému štátu ako dôkazu v trestnom konaní je potrebný súhlas justičného orgánu. Na udelenie súhlasu je príslušná generálna prokuratúra. Na konanie o udelení súhlasu sa rovnako použije tretí diel prvej hlavy druhej časti.

(3) Súhlas podľa odseku 2 nie je možné udeliť, ak

a) použitie takýchto informácií ako dôkazov by bolo v rozpore s § 5,

b) použitie takýchto informácií ako dôkazov v trestnom konaní vedenom na území Slovenskej republiky by bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, alebo

c) použitím takýchto informácií ako dôkazov by bolo zmarené trestné konanie vedené na území Slovenskej republiky.

§ 116
Spoločný vyšetrovací tím členských štátov

Ustanovenia § 43 až 45 sa primerane použijú aj na spoločný vyšetrovací tím zriadený s iným členským štátom.

DRUHÁ HLAVA
EURÓPSKY VYŠETROVACÍ PRÍKAZ

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 117

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri vydávaní a vykonávaní európskeho vyšetrovacieho príkazu a s tým súvisiace konanie.

§ 118
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) európskym vyšetrovacím príkazom

1. rozhodnutie vydané justičným orgánom Slovenskej republiky na formulári podľa § 413 písm. l) na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu s cieľom získať dôkaz na území iného členského štátu,
2. rozhodnutie vydané orgánom iného členského štátu, ktorý má v tomto členskom štáte právomoc obstarávať dôkazy, ak ním vydané rozhodnutie potvrdil justičný orgán tohto členského štátu, na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu s cieľom získať dôkaz na území Slovenskej republiky,

b) štátom pôvodu členský štát, ktorého orgán vydal európsky vyšetrovací príkaz,

c) vykonávajúcim štátom členský štát, ktorého orgán má rozhodnúť o výkone európskeho vyšetrovacieho príkazu,

d) vydávajúcim orgánom

1. justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz podľa svojho právneho poriadku, alebo
2. iný ako justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať európsky vyšetrovací príkaz podľa svojho právneho poriadku, ak ním vydaný európsky vyšetrovací príkaz potvrdil justičný orgán tohto členského štátu,

e) vykonávajúcim justičným orgánom justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc zabezpečiť vybavenie európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa svojho právneho poriadku,

f) záznamom o preskúmaní európskeho vyšetrovacieho príkazu opatrenie vykonávajúceho justičného orgánu Slovenskej republiky o tom, či sú splnené podmienky na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu,

g) vyšetrovacím úkonom úkon, ktorý je potrebné vykonať vo vykonávajúcom štáte na účely získania dôkazu v trestnom konaní okrem vytvorenia spoločného vyšetrovacieho tímu a zabezpečovania dôkazu v rámci takého tímu.

§ 119
Rozsah použitia európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Európsky vyšetrovací príkaz je možné vydať na účely získania dôkazu v trestnom konaní.

(2) Európsky vyšetrovací príkaz je možné vykonať, ak na vykonanie požadovaného vyšetrovacieho úkonu uvedeného v európskom vyšetrovacom príkaze sú splnené podmienky podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nie je dôvod na jeho vrátenie podľa § 125 alebo odmietnutie podľa § 126.

(3) Ak sa európsky vyšetrovací príkaz týka trestného činu, za ktorý je možné v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v európskom vyšetrovacom príkaze príslušným orgánom štátu pôvodu označený priradením k jednej alebo viacerým kategóriám trestných činov podľa § 109 ods. 2, vykonávajúci justičný orgán neskúma, či ide o čin trestný podľa práva vykonávajúceho štátu.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 120
Vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Ak je potrebné vykonať vyšetrovací úkon v inom členskom štáte s cieľom získať dôkaz na účel trestného konania, vydá v prípravnom konaní prokurátor, v konaní pred súdom predseda senátu, sudca alebo sudca pre prípravné konanie európsky vyšetrovací príkaz. Ak sa európsky vyšetrovací príkaz vydáva v prípravnom konaní na účel vykonania úkonu, ktorý je v prípravnom konaní oprávnený povoliť alebo nariadiť iba súd, vydáva európsky vyšetrovací príkaz sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora. Európsky vyšetrovací príkaz môže justičný orgán vydať aj na základe žiadosti obvineného, jeho zákonného zástupcu alebo jeho obhajcu.

(2) Európsky vyšetrovací príkaz je možné vydať aj na účel získania dôkazu, ktorý už má vykonávajúci orgán k dispozícii.

(3) Európsky vyšetrovací príkaz podľa odseku 1 je možné vydať, ak

a) je to nevyhnutné a primerané na účely trestného konania,

b) vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze by bolo možné za obdobných podmienok vykonať na území Slovenskej republiky.

§ 121
Náležitosti európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Európsky vyšetrovací príkaz obsahuje

a) označenie vydávajúceho orgánu,

b) predmet európskeho vyšetrovacieho príkazu a dôvody vydania európskeho vyšetrovacieho príkazu,

c) dostupné identifikačné údaje o osobe, ktorej sa európsky vyšetrovací príkaz týka,

d) opis skutku, pre ktorý sa vedie trestné konanie, vrátane uvedenia času, miesta a spôsobu jeho spáchania,

e) skutkovú podstatu trestného činu a právnu kvalifikáciu skutku,

f) vyšetrovací úkon, ktorý sa má vykonať,

g) dôkaz, ktorý sa má získať,

h) meno, priezvisko, odtlačok úradnej pečiatky a podpis zástupcu vydávajúceho orgánu.

(2) Ak niektorý z trestných činov, ktorého sa európsky vyšetrovací príkaz týka, je možné priradiť do jednej alebo viacerých kategórií trestných činov podľa § 109 ods. 2, vydávajúci orgán túto skutočnosť označí v európskom vyšetrovacom príkaze.

(3) Ak európsky vyšetrovací príkaz dopĺňa iný skôr vydaný európsky vyšetrovací príkaz, musí okrem údajov podľa odseku 1 obsahovať aj túto skutočnosť.

(4) Na zaslanie európskeho vyšetrovacieho príkazu do vykonávajúceho štátu vydávajúci orgán použije postup podľa § 110.

(5) Vydávajúci orgán, ktorý vydal európsky vyšetrovací príkaz vyhotovený na formulári, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. l), zabezpečí jeho preklad.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 122
Príslušnosť

(1) Na zabezpečenie vybavenia európskeho vyšetrovacieho príkazu vydaného v trestnom konaní je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode sa má požadovaný vyšetrovací úkon vykonať, ak § 145 ods. 2 neustanovuje inak. Ak je daná miestna príslušnosť viacerých krajských prokuratúr, zabezpečí vybavenie európskeho vyšetrovacieho príkazu krajská prokuratúra, ktorej bol európsky vyšetrovací príkaz doručený alebo postúpený neprísluš̌ným orgánom, ak je príslušná na zabezpečenie vybavenia aspoň jedného vyšetrovacieho úkonu. Ak nie je možné určiť prokuratúru podľa druhej vety, zašle neprísluš̌ný orgán európsky vyšetrovací príkaz generálnej prokuratúre na rozhodnutie, ktorá prokuratúra zabezpečí jeho vybavenie. Generálna prokuratúra postúpi európsky vyšetrovací príkaz tej z prokuratúr, v ktorej obvode má byť vykonaných najviac vyšetrovacích úkonov alebo najnáročnejšie vyšetrovacie úkony. Na zmenu skutočností rozhodných pre určenie príslušnosti, ktorá nastala po doručení európskeho vyšetrovacieho príkazu alebo po rozhodnutí generálnej prokuratúry, sa neprihliada.

(2) Ak vydávajúci orgán v európskom vyšetrovacom príkaze požiada o vykonanie vyšetrovacieho úkonu súdom z dôvodu použiteľnosti vyšetrovacieho úkonu v trestnom konaní v štáte pôvodu, predloží prokurátor v tejto časti európsky vyšetrovací príkaz na vybavenie okresnému súdu, v ktorého obvode sa má vyšetrovací úkon vykonať.

(3) Ak je vydávajúcim orgánom európskeho vyšetrovacieho príkazu súd, alebo je predmetom európskeho vyšetrovacieho príkazu výlučne vyšetrovací úkon, ktorý má vykonať súd z dôvodu použiteľnosti vyšetrovacieho úkonu v trestnom konaní v štáte pôvodu, na vybavenie európskeho vyšetrovacieho príkazu je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa má vyšetrovací úkon vykonať.

(4) Ak sa na vykonanie vyšetrovacieho úkonu uvedeného v európskom vyšetrovacom príkaze vyžaduje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky príkaz súdu, na jeho vydanie je príslušný okresný súd, v obvode ktorého sa má požadovaný úkon vykonať.

(5) Krajská prokuratúra vykoná vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze mimo svojho obvodu dožiadaním krajskej prokuratúry, v ktorej obvode má byť vyšetrovací úkon vykonaný. Ak vec neznesie odklad, alebo ak je daný iný dôležitý dôvod, môže krajská prokuratúra vykonať vyšetrovací úkon aj mimo svojho obvodu sama. V odôvodnených prípadoch môže krajská prokuratúra vo svojom obvode vykonať vyšetrovací úkon dožiadaním okresnej prokuratúry, v ktorej obvode má byť vyšetrovací úkon vykonaný.

(6) Na zabezpečenie európskeho vyšetrovacieho príkazu vydaného v inom ako trestnom konaní je príslušná okresná prokuratúra, v ktorej obvode sa má požadovaný vyšetrovací úkon vykonať. Ak je daná miestna príslušnosť viacerých okresných prokuratúr, zabezpečí vybavenie európskeho vyšetrovacieho príkazu okresná prokuratúra, ktorej bol európsky vyšetrovací príkaz doručený alebo postúpený neprísluš̌ným orgánom, ak je príslušná na zabezpečenie vybavenia aspoň jedného vyšetrovacieho úkonu. Okresná prokuratúra vykoná vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze mimo svojho obvodu dožiadaním okresnej prokuratúry, v ktorej obvode má byť vyšetrovací úkon vykonaný.

§ 123
Prijatie európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Vykonávajúci justičný orgán, ktorému bol európsky vyšetrovací príkaz doručený, potvrdí jeho prijatie; potvrdenie o prijatí európskeho vyšetrovacieho príkazu do siedmich dní od jeho doručenia zašle vydávajúcemu orgánu na formulári podľa § 413 písm. m).

(2) Justičný orgán, ktorému bol európsky vyšetrovací príkaz doručený a nie je príslušný na zabezpečenie jeho vybavenia, bezodkladne postúpi európsky vyšetrovací príkaz príslušnému vykonávajúcemu justičnému orgánu, o čom bezodkladne informuje vydávajúci orgán zaslaním formulára podľa § 413 písm. m).

§ 124
Preskúmanie európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Príslušný vykonávajúci justičný orgán preskúma, či európsky vyšetrovací príkaz obsahuje potrebné náležitosti a je možné ho vykonať, a vykoná záznam o preskúmaní európskeho vyšetrovacieho príkazu v lehote uvedenej v európskom vyšetrovacom príkaze; ak taká lehota v európskom vyšetrovacom príkaze uvedená nie je, rozhodne do 30 dní od jeho doručenia.

(2) Ak lehotu podľa odseku 1 nie je možné dodržať, vykonávajúci justičný orgán o tejto skutočnosti bezodkladne informuje vydávajúci orgán s uvedením dôvodov omeškania a predpokladanej doby takého omeškania, ktorá nesmie byť dlhšia ako 60 dní od doručenia európskeho vyšetrovacieho príkazu.

(3) Záznam o preskúmaní európskeho vyšetrovacieho príkazu obsahuje

a) označenie orgánu, ktorý európsky vyšetrovací príkaz preskúmal,

b) dátum a miesto preskúmania európskeho vyšetrovacieho príkazu,

c) výrok s uvedením, či európsky vyšetrovací príkaz spĺňa potrebné náležitosti a je možné ho vykonať.

§ 125
Vrátenie európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Vykonávajúci justičný orgán vráti európsky vyšetrovací príkaz vydávajúcemu orgánu bez rozhodnutia, ak

a) nebol vydaný orgánom podľa § 118 písm. d),

b) nebol vydaný na účel vykonania vyšetrovacieho úkonu s cieľom získať dôkaz na území Slovenskej republiky,

c) európsky vyšetrovací príkaz nie je možné vykonať podľa § 130,

d) vydávajúci orgán oznámi, že európsky vyšetrovací príkaz vzal späť.

(2) Vykonávajúci justičný orgán súčasne s vrátením európskeho vyšetrovacieho príkazu uvedie dôvody vrátenia.

(3) Ak nie je možné posúdiť splnenie podmienok na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu, pretože je neúplný alebo zjavne nesprávny, alebo nie je preložený do jazyka podľa § 154, vykonávajúci justičný orgán bezodkladne požiada vydávajúci orgán, aby v určenej lehote taký nedostatok odstránil; ak tento nedostatok nie je bez primeraných dôvodov v určenej lehote odstránený, vykonávajúci justičný orgán vráti európsky vyšetrovací príkaz vydávajúcemu orgánu bez vybavenia. Na tieto následky musí byť vydávajúci orgán vopred upozornený.

§ 126
Odmietnutie európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Vykonávajúci justičný orgán môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz, ak

a) výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu by bol v rozpore s prekážkou veci právoplatne rozhodnutej,

b) európsky vyšetrovací príkaz bol vydaný v inom ako v trestnom konaní a v obdobnom prípade by v trestnom konaní vedenom v Slovenskej republike nebolo možné vyšetrovací úkon v ňom uvedený vykonať,

c) skutok bol spáchaný mimo územia štátu pôvodu, bol aspoň sčasti spáchaný na území Slovenskej republiky a nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

d) je možné odôvodnene predpokladať, že vykonanie vyšetrovacieho úkonu uvedeného v európskom vyšetrovacom príkaze by nebolo v súlade so záväzkami vyplývajúcimi z medzinárodnej zmluvy,[21])

e) vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze by nebolo možné za obdobných podmienok vykonať na území Slovenskej republiky, alebo

f) skutok nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 119 ods. 3.

(2) Odsek 1 písm. e) sa nepoužije, ak je európsky vyšetrovací príkaz vydaný na účel vykonania vyšetrovacieho úkonu podľa § 130 ods. 2.

(3) Vykonávajúci justičný orgán môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz, aj vtedy ak

a) výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu bráni imunita alebo výsada podľa zákona alebo podľa medzinárodného práva, pre ktorú je osoba vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,

b) výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu by mohol poškodiť bezpečnostné záujmy Slovenskej republiky, ohroziť zdroj informácií alebo by mohol ohroziť alebo narušiť činnosť spravodajských služieb, alebo

c) existuje iná prekážka, pre ktorú nie je možné európsky vyšetrovací príkaz vykonať.

(4) Vykonávajúci justičný orgán si pred odmietnutím výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu z dôvodu podľa odseku 1 písm. a), c), d) a odseku 3 písm. a) a b) vyžiada stanovisko alebo doplňujúce informácie od vydávajúceho orgánu.

(5) Ak sa európsky vyšetrovací príkaz týka trestného činu vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene, nie je možné odmietnuť výkon takého európskeho vyšetrovacieho príkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neukladá rovnaký druh daní, poplatkov alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu.

(6) Vykonávajúci justičný orgán rozhoduje o odmietnutí európskeho vyšetrovacieho príkazu opatrením, ktoré zašle vydávajúcemu orgánu spolu s uvedením dôvodu takého postupu.

---

[21]) Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 326, 26. 10. 2012).

Čl. 6 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. EÚ C 202, 7. júna 2016).

§ 127
Výsady a imunity

Ak je na vzdanie sa výsady alebo imunity[22]) príslušný slovenský orgán, vykonávajúci justičný orgán bezodkladne požiada o to, aby sa tento orgán voči tejto osobe výsady alebo imunity vzdal. Ak je orgán iného členského štátu, tretieho štátu alebo medzinárodnej organizácie príslušný na vzdanie sa výsady alebo imunity, vykonávajúci justičný orgán požiada vydávajúci orgán, aby predložil žiadosť o vzdanie sa tejto výsady alebo imunity.

Výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu

§ 128

(1) Pri výkone európskeho vyšetrovacieho príkazu je potrebné dodržiavať náležitosti a postupy v ňom uvedené, ak nie sú v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky; ak nie je možné v danom prípade tieto náležitosti alebo postupy dodržať, vykonávajúci justičný orgán o tom bezodkladne informuje vydávajúci orgán. Inak sa pri výkone európskeho vyšetrovacieho príkazu postupuje podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(2) Vykonávajúci justičný orgán bezodkladne informuje vydávajúci orgán o tom, že nie je možné zabezpečiť, aby pri výkone európskeho vyšetrovacieho príkazu nedošlo k nežiaducemu sprístupneniu informácie o tom, že sa uskutočňuje určitý vyšetrovací úkon na účel zabezpečenia dôkazu.

(3) Ak vykonávajúci justičný orgán pri výkone európskeho vyšetrovacieho príkazu zistí, že by bolo vhodné vykonať ďalší vyšetrovací úkon, ktorý nebol uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze, bezodkladne o tom informuje vydávajúci orgán; v informácii uvedie, že ďalší vyšetrovací úkon je možné vykonať len na základe doplňujúceho európskeho vyšetrovacieho príkazu.

(4) Európsky vyšetrovací príkaz vykonávajúci justičný orgán vykoná v lehote určenej vydávajúcim orgánom, inak do 90 dní od vykonania záznamu o preskúmaní európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa § 124 ods. 1.

(5) Ak lehoty podľa odseku 4 nie je možné dodržať, vykonávajúci justičný orgán o tom bezodkladne informuje vydávajúci orgán s uvedením dôvodov omeškania vrátane predpokladanej doby takého omeškania a dohodne s vydávajúcim orgánom, kedy vyšetrovací úkon vykoná.

§ 129

(1) Vykonávajúci justičný orgán môže použiť iný vyšetrovací úkon, ako je vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze, ak by sa takým úkonom dosiahol rovnaký výsledok, a tento úkon by v menšej miere zasahoval do práv dotknutej osoby ako vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze.

(2) Vykonávajúci justičný orgán o postupe podľa odseku 1 pred jeho vykonaním informuje vydávajúci orgán.

§ 130

(1) Európsky vyšetrovací príkaz nie je možné vykonať, ak vyšetrovací úkon uvedený v európskom

---

[22]) Napríklad Dohoda o výsadách a imunitách Medzinárodného trestného súdu (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 418/2004 Z. z.).

vyšetrovacom príkaze nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky upravený alebo by ho nebolo možné vykonať v obdobnom prípade v trestnom konaní vedenom v Slovenskej republike, a zároveň nie je možné použiť iný vyšetrovací úkon, ktorým by sa dosiahol rovnaký výsledok a ktorý by nezasahoval do práv dotknutej osoby vo väčšej miere ako vyšetrovací úkon uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak bol európsky vyšetrovací príkaz vydaný na účel

a) získania informácie alebo dôkazu, ktorý má vykonávajúci justičný orgán už k dispozícii, ak ho je možné podľa právneho poriadku Slovenskej republiky na účely iného konania poskytnúť,

b) získania údajov z evidencií a informačných systémov policajných orgánov alebo justičných orgánov, do ktorých má vykonávajúci justičný orgán priamy prístup,

c) vykonania výsluchu osoby,

d) zistenia totožnosti používateľa určitého telefónneho čísla alebo IP adresy, alebo

e) vykonania vyšetrovacieho úkonu podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ktorý nevyžaduje vydanie rozhodnutia justičného orgánu a nezasahuje do základných ľudských práv a slobôd.

(3) Ak európsky vyšetrovací príkaz nie je možné vykonať, vykonávajúci justičný orgán o tom informuje vydávajúci orgán. Ak vydávajúci orgán v určenej lehote európsky vyšetrovací príkaz nedoplní, vykonávajúci justičný orgán vráti európsky vyšetrovací príkaz vydávajúcemu orgánu bez vybavenia. Na vrátenie európskeho vyšetrovacieho príkazu sa použije § 125 ods. 2 rovnako.

§ 131
Odklad výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu

(1) Vykonávajúci justičný orgán môže odložiť vykonanie európskeho vyšetrovacieho príkazu, ak

a) by jeho vykonanie mohlo ohroziť prebiehajúce trestné konanie vedené v Slovenskej republike, alebo

b) dôkaz, pre ktorý bol európsky vyšetrovací príkaz vydaný, je potrebný na účely iného konania.

(2) Vykonávajúci justičný orgán bezodkladne po odpadnutí dôvodu na odklad výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu zabezpečí vykonanie európskeho vyšetrovacieho príkazu.

(3) Vykonávajúci justičný orgán bezodkladne informuje vydávajúci orgán o odklade výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu s uvedením dôvodu odkladu a predpokladanej doby odkladu, ak je možné ju odhadnúť, a o odpadnutí dôvodu odkladu.

§ 132
Prítomnosť osôb z iného členského štátu na území Slovenskej republiky a ich účasť na vyšetrovacom úkone

(1) Ak požiada štát pôvodu o to, aby sa jeden alebo viacerí zástupcovia jeho orgánu a iné osoby mohli zúčastniť vyšetrovacieho úkonu vykonávaného na území Slovenskej republiky na účel zabezpečenia dôkazu, vykonávajúci justičný orgán tejto žiadosti vyhovie, ak to nie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo sa tým nenarušia bezpečnostné záujmy Slovenskej republiky. Vykonávajúci justičný orgán rozhodne opatrením a bezodkladne informuje vydávajúci orgán, či žiadosti podľa prvej vety vyhovel. Zástupcovia orgánu a iné osoby z členského štátu, ktorí sa zúčastňujú na takom vyšetrovacom úkone sú viazaní právnym poriadkom Slovenskej republiky a môžu na území Slovenskej republiky samostatne vykonávať úkony právnej pomoci iba ak je vykonávanie týchto úkonov na území Slovenskej republiky v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, a to v rozsahu dohodnutom medzi vydávajúcim orgánom

a vykonávajúcim justičným orgánom.

(2) Počas pobytu na území Slovenskej republiky sa zástupcovia orgánu a iné osoby z členského štátu považujú za úradné osoby Slovenskej republiky, ak ide o trestné činy spáchané nimi alebo proti nim, alebo o náhradu škody nimi spôsobenej na území Slovenskej republiky. Ak Slovenská republika nahradí škodu podľa prvej vety, príslušný slovenský orgán je oprávnený žiadať od štátu pôvodu úhradu sumy, ktorú vyplatil ako náhradu škody v rozsahu, v akom bola vzniknutá škoda spôsobená postupom zástupcov orgánu a iných osôb z členského štátu počas ich pobytu na území Slovenskej republiky. Nárok na úhradu vyplatenej náhrady škody sa uplatňuje prostredníctvom žiadosti príslušnému orgánu štátu pôvodu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu. Príslušný slovenský orgán nie je oprávnený žiadať náhradu škody, ktorú zástupca orgánu iného členského štátu spôsobil Slovenskej republike počas svojho pobytu na území Slovenskej republiky.

§ 133
Odovzdanie dôkazov

(1) Vykonávajúci justičný orgán bezodkladne odovzdá štátu pôvodu dôkaz zabezpečený na základe európskeho vyšetrovacieho príkazu.

(2) Dôkaz získaný za účasti zástupcov orgánu štátu pôvodu a iných osôb podľa § 132 ods. 1 vykonávajúci justičný orgán odovzdá priamo zástupcovi orgánu štátu pôvodu, ak o to vydávajúci orgán v európskom vyšetrovacom príkaze požiadal, a taký postup nie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Vykonávajúci justičný orgán môže odovzdať dôkaz priamo zástupcovi orgánu štátu pôvodu aj vtedy, ak sa na tom vykonávajúci justičný orgán s vydávajúcim orgánom dohodol. Ak sa dôkaz odovzdá priamo zástupcovi orgánu štátu pôvodu, zaznamená sa táto skutočnosť do zápisnice.

(3) Ak bolo na zabezpečenie vykonania vyšetrovacieho úkonu potrebné rozhodnutie justičného orgánu, je možné tento dôkaz odovzdať do štátu pôvodu až po nadobudnutí právoplatnosti takého rozhodnutia. Pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia môže byť dôkaz odovzdaný, iba ak sú v európskom vyšetrovacom príkaze uvedené dostatočné dôvody, pre ktoré je nevyhnutné bezodkladné odovzdanie dôkazu, aby nedošlo k zmareniu vyšetrovania alebo porušeniu práv osoby; dôkaz sa pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia neodovzdá, ak by tým bola spôsobená vážna ujma na právach dotknutej osoby.

(4) Vykonávajúci justičný orgán pri odovzdaní dôkazu uvedie, či žiada o jeho vrátenie bezodkladne po tom, ako prestane byť v štáte pôvodu potrebný.

(5) Vykonávajúci justičný orgán môže na žiadosť vydávajúceho orgánu dôkaz dočasne odovzdať tomuto orgánu na účely dokazovania na dohodnutú dobu pod podmienkou, že ho vydávajúci orgán v dohodnutej dobe vráti.

§ 134
Opravné prostriedky

(1) Opravný prostriedok nie je prípustný proti

a) európskemu vyšetrovaciemu príkazu,

b) opatreniu vydanému podľa § 124 ods. 1 a § 126 ods. 6.

(2) Vykonávajúci justičný orgán informuje vydávajúci orgán o tom, že proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané na zabezpečenie vybavenia európskeho vyšetrovacieho príkazu, bol podaný opravný prostriedok, a o výsledku konania o takom opravnom prostriedku.

Štvrtý diel
Osobitné ustanovenia o niektorých vyšetrovacích úkonoch

Dočasné odovzdanie osoby do iného členského štátu na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu

§ 135

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely dočasného odovzdania osoby nachádzajúcej sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky do vykonávajúceho štátu na účely zabezpečenia dôkazu v trestnom konaní vedenom v Slovenskej republike.

(2) Európsky vyšetrovací príkaz podľa odseku 1 je možné vydať, ak sú splnené podmienky podľa § 120 ods. 3 a

a) osoba podľa odseku 1 s dočasným odovzdaním súhlasí,

b) dočasné odovzdanie nepredĺži trvanie väzby, ktorá sa vykonáva na území Slovenskej republiky, alebo dočasné odovzdanie nepredĺži výkon trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky.

(3) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný súd, v ktorého obvode je osoba vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody. V prípravnom konaní rozhoduje súd na návrh prokurátora vykonávajúceho dozor podľa § 230 Trestného poriadku alebo po jeho písomnom vyjadrení.

(4) Vydávajúci orgán dohodne s vykonávajúcim štátom potrebné opatrenia týkajúce sa vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 1 a určí primeranú lehotu, v ktorej musí byť dočasne odovzdaná osoba vrátená na územie Slovenskej republiky, pričom sa zohľadní najmä zdravotný stav osoby a potrebné bezpečnostné opatrenia.

(5) Na konanie podľa odseku 1 sa použijú ustanovenia druhej časti.

§ 136

(1) Vykonávajúci justičný orgán odmietne za podmienok podľa § 126 vykonať európsky vyšetrovací príkaz vydaný orgánom iného členského štátu na účely dočasného odovzdania osoby nachádzajúcej sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky do štátu pôvodu na účely zabezpečenia dôkazu a môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz aj vtedy, ak

a) táto osoba má v konaní v cudzine postavenie obvineného,

b) táto osoba s dočasným odovzdaním nesúhlasí, alebo

c) dočasné odovzdanie predĺži trvanie väzby, ktorá sa vykonáva na území Slovenskej republiky, alebo dočasné odovzdanie predĺži výkon trestu odňatia slobody vykonávaného na území Slovenskej republiky.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný súd, v ktorého obvode je osoba vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody.

(3) Ak to vydávajúci justičný orgán považuje za potrebné vzhľadom na vek alebo telesný alebo duševný stav osoby vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, poskytne sa možnosť vyjadriť sa k dočasnému odovzdaniu jej zákonnému zástupcovi.

(4) Vykonávajúci justičný orgán dohodne so štátom pôvodu potrebné opatrenia týkajúce sa

vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 1 a určí primeranú lehotu, v ktorej musí byť dočasne odovzdaná osoba vrátená na územie Slovenskej republiky.

(5) Na konanie podľa odseku 1 sa primerane použijú ustanovenia druhej časti.

§ 137
Dočasné prevzatie osoby na územie Slovenskej republiky na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely dočasného odovzdania osoby nachádzajúcej sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inom členskom štáte na účely zabezpečenia vykonania dôkazu na území Slovenskej republiky.

(2) Ak vykonávajúci štát povolí dočasné odovzdanie osoby na územie Slovenskej republiky, rozhodne predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, že táto osoba bude počas dočasného odovzdania na území Slovenskej republiky vo väzbe. V rozhodnutí sa uvedie, že väzba sa začína dňom prevzatia tejto osoby na územie Slovenskej republiky.

(3) Osoba podľa odseku 1 nesmie byť trestne stíhaná, odsúdená alebo jej osobná sloboda nesmie byť obmedzená pre skutok, ktorý spáchala pred vstupom na územie Slovenskej republiky, ktorý nebol uvedený v európskom vyšetrovacom príkaze.

(4) Na konanie podľa odseku 1 sa rovnako použijú ustanovenia druhej časti.

§ 138

Na konanie o európskom vyšetrovacom príkaze vydanom orgánom iného členského štátu na dočasné prevzatie osoby nachádzajúcej sa vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v štáte pôvodu na účely zabezpečenia dôkazu na území Slovenskej republiky sa použije § 137.

§ 139
Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia v inom členskom štáte

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účel výsluchu podozrivého, obvineného, svedka alebo znalca nachádzajúceho sa na území vykonávajúceho štátu prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

(2) Vydávajúci orgán dohodne s vykonávajúcim justičným orgánom potrebné opatrenia spojené s výsluchom osoby vrátane prípadných opatrení na jej ochranu. Ak je pri výsluchu potrebný tlmočník, vydávajúci orgán požiada vykonávajúci justičný orgán o jeho zabezpečenie.

(3) Ak vykonávajúci justičný orgán nemá k dispozícii vhodné technické prostriedky na uskutočnenie výsluchu prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, vydávajúci orgán s ním môže dohodnúť, že mu ich na účel vykonania výsluchu poskytne.

(4) Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia uskutočňuje vydávajúci orgán alebo sa uskutočňuje pod jeho vedením podľa Trestného poriadku; zároveň sa prihliada na opatrenia orgánu vykonávajúceho štátu smerujúce k tomu, aby pri výsluchu nebol porušovaný právny poriadok vykonávajúceho štátu. Ak im vydávajúci orgán nemôže vyhovieť a nedohodne vyhovujúci spôsob uskutočnenia výsluchu, výsluch ukončí.

§ 140
Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia na území Slovenskej republiky

(1) Ak sú splnené podmienky na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu na účel uskutočnenia výsluchu podozrivého, obvineného, svedka alebo znalca nachádzajúceho sa na území Slovenskej republiky prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, vykonávajúci justičný orgán umožní vydávajúcemu orgánu uskutočnenie takého výsluchu.

(2) Vykonávajúci justičný orgán môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz podľa odseku 1 okrem dôvodov podľa § 126 aj vtedy, ak

a) vypočutý má byť podozrivý alebo obvinený, ktorý s týmto spôsobom uskutočnenia výsluchu nesúhlasí, alebo

b) by uskutočnenie výsluchu týmto spôsobom bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

(3) Vykonávajúci justičný orgán dohodne s vydávajúcim orgánom potrebné opatrenia spojené s výsluchom osoby prostredníctvom videokonferenčného zariadenia vrátane prípadných opatrení na jej ochranu. Ak je pri výsluchu potrebná prítomnosť tlmočníka, vykonávajúci justičný orgán ho zabezpečí.

(4) Ak má byť vypočutý podozrivý alebo obvinený, vykonávajúci justičný orgán ho k výsluchu predvolá tak, aby mu bola poskytnutá primeraná lehota na výkon jeho práv a obhajobu, a spolu s predvolaním na výsluch ho poučí o jeho právach podľa právneho poriadku štátu pôvodu.

(5) Výsluch prostredníctvom videokonferenčného zariadenia uskutočňuje vydávajúci orgán alebo sa uskutočňuje pod jeho vedením podľa právneho poriadku štátu pôvodu.

(6) Vykonávajúci justičný orgán pred začatím výsluchu overí totožnosť osoby, ktorá sa má vypočuť, a poučí ju podľa Trestného poriadku a podľa právneho poriadku štátu pôvodu.

(7) Vykonávajúci justičný orgán je pri výsluchu prítomný a dbá na to, aby počas jeho priebehu nebol porušený právny poriadok Slovenskej republiky. V prípade jeho porušenia výsluch preruší a prijme opatrenia potrebné na to, aby výsluch prebiehal v súlade s týmito zásadami, inak výsluch ukončí.

§ 141
Výsluch formou telefonickej konferencie na území Slovenskej republiky

(1) Ak sú splnené podmienky na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa § 140 na účel uskutočnenia výsluchu osoby, ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky a príslušné orgány vydávajúceho štátu ju majú vypočuť ako svedka alebo znalca a nie je možné alebo vhodné použiť iné prostriedky na vykonanie výsluchu a ani postup podľa § 140, vykonávajúci justičný orgán umožní vydávajúcemu orgánu uskutočnenie výsluchu formou telefonickej konferencie.

(2) Na konanie podľa odseku 1 sa § 140 použije rovnako.

§ 142
Informácie o bankových a iných finančných operáciách a účtoch v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území iného členského štátu

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely zistenia informácií o

a) majiteľovi účtu v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území iného členského štátu alebo osobe, ktorá má dispozičné právo k účtu, a o ďalších skutočnostiach o tomto účte, alebo

b) transakciách na účte vedenom v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území iného členského štátu počas určitého časového obdobia vrátane informácií o účtoch, z ktorých alebo na ktoré boli tieto transakcie vykonané.

(2) Vydávajúci orgán v európskom vyšetrovacom príkaze uvedie dôvod, na základe ktorého sa domnieva, že informácia podľa odseku 1 je dôležitá pre trestné konanie, dôvod, pre ktorý má za to, že účet je vedený v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom v inom členskom štáte, a všetky dostupné informácie, ktoré môžu vykonanie európskeho vyšetrovacieho príkazu uľahčiť.

§ 143
Informácie o bankových a iných finančných operáciách a účtoch v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území Slovenskej republiky

(1) Vykonávajúci justičný orgán poskytne na základe európskeho vyšetrovacieho príkazu vydávajúcemu orgánu informácie o

a) majiteľovi účtu v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území Slovenskej republiky alebo osobe, ktorá má dispozičné právo k účtu, a o ďalších skutočnostiach o tomto účte,

b) transakciách na účte vedenom v banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území Slovenskej republiky počas určitého časového obdobia vrátane informácií o účtoch, z ktorých alebo na ktoré boli tieto transakcie vykonané.

(2) Vykonávajúci justičný orgán poskytne vydávajúcemu orgánu informácie podľa odseku 1 v rozsahu, v akom sú tieto informácie banke alebo finančnej inštitúcii so sídlom na území Slovenskej republiky známe.

(3) Vykonávajúci justičný orgán odmietne vykonať európsky vyšetrovací príkaz podľa odseku 1 okrem dôvodov podľa § 126 aj vtedy, ak takú informáciu by nebolo možné vyžiadať na účely trestného konania vedeného v Slovenskej republike v obdobnom prípade.

(4) Banka alebo finančná inštitúcia so sídlom na území Slovenskej republiky, zamestnanec banky alebo finančnej inštitúcie so sídlom na území Slovenskej republiky, ako aj osoba, ktorá pre banku alebo finančnú inštitúciu so sídlom na území Slovenskej republiky koná na základe iného zmluvného vzťahu, sú povinné zachovávať mlčanlivosť o európskom vyšetrovacom príkaze podľa odseku 1 a skutočnostiach s ním súvisiacich vo vzťahu k tretím osobám vrátane osôb, ktorých sa tieto informácie týkajú.

§ 144
Sledovanie na území iného členského štátu

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu na území iného členského štátu, ktorý zahŕňa zhromažďovanie dôkazov v reálnom čase, priebežne a počas určitej doby, a to najmä

a) sledovania bankových alebo iných finančných transakcií, ktoré sa vykonávajú prostredníctvom jedného alebo viacerých určených účtov,

b) kontrolovanej dodávky, alebo

c) sledovania osôb a vecí.

(2) Vydávajúci orgán dohodne s vykonávajúcim justičným orgánom potrebné opatrenia týkajúce sa vyšetrovacieho úkonu podľa odseku 1.

(3) Na vykonanie, riadenie a kontrolovanie úkonov súvisiacich s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa odseku 1 je oprávnený príslušný orgán vykonávajúceho štátu.

§ 145
Sledovanie na území Slovenskej republiky

(1) Vykonávajúci justičný orgán dohodne s vydávajúcim orgánom potrebné opatrenia spojené s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu vydaného orgánom štátu pôvodu na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu podľa § 144 ods. 1 na území Slovenskej republiky.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušná Krajská prokuratúra v Bratislave.

(3) Vykonávajúci justičný orgán zabezpečí riadenie, kontrolovanie a vykonanie úkonov súvisiacich s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu vydaného na účely vykonania vyšetrovacieho úkonu podľa § 144 ods. 1 na území Slovenskej republiky príslušným orgánom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(4) Európsky vyšetrovací príkaz vydaný na účel vykonania vyšetrovacieho úkonu podľa § 144 ods. 1 písm. a) na území Slovenskej republiky vykonávajúci justičný orgán predloží aj príslušnej banke alebo finančnej inštitúcii.

§ 146
Utajené vyšetrovanie v inom členskom štáte

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely zabezpečenia spolupráce s iným členským štátom pri utajenom vyšetrovaní

a) vykonaním predstieraného prevodu,

b) použitím agenta vystupujúceho utajene alebo pod legendou.

(2) Vydávajúci orgán pred vydaním európskeho vyšetrovacieho príkazu dohodne s vykonávajúcim justičným orgánom potrebné opatrenia týkajúce sa utajeného vyšetrovania podľa odseku 1, najmä dobu trvania utajeného vyšetrovania a podmienky použitia a právne postavenie agenta.

(3) Na vykonanie, riadenie a kontrolovanie úkonov súvisiacich s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa odseku 1 je oprávnený príslušný orgán vykonávajúceho štátu.

§ 147
Utajené vyšetrovanie na území Slovenskej republiky

(1) Ak sú splnené podmienky na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu na účely zabezpečenia spolupráce pri utajenom vyšetrovaní podľa § 146 ods. 1 so Slovenskou republikou, vykonávajúci justičný orgán pri vydávaní príkazu na predstieraný prevod alebo na použitie agenta na území Slovenskej republiky postupuje rovnako podľa § 112 a 117 Trestného poriadku.

(2) Vykonávajúci justičný orgán dohodne s vydávajúcim orgánom potrebné opatrenia spojené s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa odseku 1, najmä dobu trvania utajeného vyšetrovania a podmienky použitia a právne postavenie agenta.

(3) Vykonávajúci justičný orgán môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz podľa odseku 1 okrem dôvodov podľa § 126 aj vtedy, ak

a) by príkaz na predstieraný prevod alebo na použitie agenta nebolo možné vydať na účely trestného konania vedeného na území Slovenskej republiky v obdobnom prípade, alebo

b) pri výkone predstieraného prevodu alebo použití agenta nie je možné zabezpečiť podmienky požadované štátom pôvodu a nebola dosiahnutá iná dohoda.

(4) Vykonávajúci justičný orgán zabezpečí riadenie, kontrolovanie a vykonanie úkonov súvisiacich s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu vydaného na účely zabezpečenia spolupráce pri utajenom vyšetrovaní podľa § 146 ods. 1 so Slovenskou republikou príslušným orgánom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

§ 148
Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky s technickou pomocou iného členského štátu

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky v inom členskom štáte, ak sa vyžaduje technická pomoc tohto členského štátu. Ak technickú pomoc na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky môže poskytnúť viac členských štátov, vydávajúci orgán zašle európsky vyšetrovací príkaz len jednému z nich a uprednostní členský štát, v ktorom sa odpočúvaná osoba nachádza alebo má nachádzať.

(2) Vydávajúci orgán v európskom vyšetrovacom príkaze uvedie údaje nevyhnutné na zistenie totožnosti odpočúvanej osoby, dobu, počas ktorej má byť odpočúvanie vykonávané, a potrebné technické údaje.

(3) Vydávajúci orgán dohodne s vykonávajúcim justičným orgánom, či sa európsky vyšetrovací príkaz vykoná

a) priamym prístupom k telekomunikačnej prevádzke vo vykonávajúcom štáte zo Slovenskej republiky, alebo

b) odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky vo vykonávajúcom štáte.

(4) Ak to vyžadujú okolnosti prípadu, vydávajúci orgán môže požiadať vykonávajúci justičný orgán o prepis, dekódovanie alebo dešifrovanie záznamu telekomunikačnej prevádzky; náklady s tým spojené znáša Slovenská republika.

§ 149
Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky s technickou pomocou Slovenskej republiky

(1) Ak sú splnené podmienky na výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu na účely odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky v Slovenskej republike s technickou pomocou Slovenskej republiky a podmienky podľa § 115 Trestného poriadku, vykonávajúci justičný orgán predloží návrh na vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky na území Slovenskej republiky súdu príslušnému podľa § 122 ods. 4; pritom sa rovnako postupuje podľa § 115 Trestného poriadku.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušná Krajská prokuratúra v Bratislave.

(3) Vykonávajúci justičný orgán môže odmietnuť vykonať európsky vyšetrovací príkaz vydaný orgánom štátu pôvodu na účely odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky v Slovenskej republike okrem dôvodov podľa § 126 aj vtedy, ak príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky by nebolo možné vydať na účely trestného konania vedeného v Slovenskej republike v obdobnom prípade.

(4) Ak to okolnosti prípadu umožňujú, vykonávajúci justičný orgán pred odmietnutím výkonu európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa odseku 3 vyzve vydávajúci orgán na splnenie podmienok, ktoré by boli vyžadované v obdobnom vnútroštátnom prípade.

(5) Vykonávajúci justičný orgán dohodne s vydávajúcim orgánom, či sa európsky vyšetrovací príkaz vykoná

a) priamym prístupom k telekomunikačnej prevádzke v Slovenskej republike zo štátu pôvodu, alebo

b) odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky v Slovenskej republike.

(6) Ak o to požiada vydávajúci orgán a je to technicky možné, záznam telekomunikačnej prevádzky sa prepíše, dekóduje alebo dešifruje; to neplatí, ak s tým vykonávajúci justičný orgán nesúhlasí. Náklady podľa prvej vety znáša štát pôvodu.

§ 150
Cezhraničné odpočúvanie bez technickej pomoci iného členského štátu

(1) Ak bol vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ktorý sa má vykonať zo Slovenskej republiky na území iného členského štátu bez jeho technickej pomoci, prokurátor a po podaní obžaloby súd informuje orgán tohto členského štátu o takom odpočúvaní bez zbytočného odkladu po tom, ako sa dozvie, že sa odpočúvaná osoba počas odpočúvania nachádza, bude nachádzať alebo sa nachádzala na území tohto členského štátu. Na tento účel sa použije formulár, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. n), preložený do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov členského štátu, do ktorého sa má zaslať, alebo do jazyka, v ktorom ho tento štát podľa svojho vyhlásenia prijíma podľa § 154. V tomto prípade nie je potrebné vydávať na účely odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky európsky vyšetrovací príkaz.

(2) Odpočúvanie podľa odseku 1 musí byť ukončené bezodkladne po tom, ako orgán iného členského štátu oznámi príslušnému prokurátorovi alebo súdu, že s jeho vykonaním na svojom území nesúhlasí. Ak to orgán iného členského štátu vyžaduje, informácie získané odpočúvaním podľa odseku 1, na ktorého vykonanie tento členský štát nedal súhlas, nemôžu byť použité na účely trestného konania vedeného v Slovenskej republike, alebo môžu byť použité len pri splnení podmienok, ktoré tento členský štát určí.

§ 151
Cezhraničné odpočúvanie bez technickej pomoci Slovenskej republiky

(1) Na rozhodovanie o udelení súhlasu s odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky, ktorý je, bol alebo má byť vykonaný z iného členského štátu na území Slovenskej republiky bez technickej pomoci Slovenskej republiky, alebo s jeho pokračovaním a na súvisiace úkony, je príslušný Mestský súd Bratislava I. Súhlas s vykonaním odpočúvania alebo s jeho pokračovaním je možné udeliť len pri splnení podmienok podľa § 115 Trestného poriadku.

(2) Príslušný súd o udelení súhlasu podľa odseku 1 vyrozumie orgán iného členského štátu do 96 hodín od prijatia oznámenia o odpočúvaní. Ak súhlas s odpočúvaním nebol udelený, príslušný súd oznámi orgánu iného členského štátu, že informácie získané prostredníctvom odpočúvania podľa odseku 1 nemôžu byť použité na účely trestného konania vedeného v tomto členskom štáte, alebo že môžu byť použité len pri splnení podmienok, ktoré príslušný súd určí; v oznámení sa uvedie dôvod, pre ktorý je potrebné také podmienky splniť.

§ 152
Zaistenie veci v inom členskom štáte na vykonanie dokazovania v Slovenskej republike

(1) Vydávajúci orgán môže európsky vyšetrovací príkaz vydať aj na účely zaistenia veci nachádzajúcej sa vo vykonávajúcom štáte, ktorá má byť použitá ako dôkaz na území Slovenskej

republiky; v európskom vyšetrovacom príkaze sa uvedie, či má byť vec odovzdaná Slovenskej republike, alebo má byť zaistená vo vykonávajúcom štáte počas doby uvedenej v európskom vyšetrovacom príkaze. Pri prevzatí veci sa postupuje podľa § 133.

(2) Ak vec, ktorá bola zaistená vo vykonávajúcom štáte na základe európskeho vyšetrovacieho príkazu, nie je na ďalšie konanie potrebná, a ak neprichádza do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie, vydávajúci orgán o tejto skutočnosti bezodkladne informuje vykonávajúci justičný orgán. Ak bola zaistená vec odovzdaná Slovenskej republike, postupuje sa podľa § 133.

§ 153
Zaistenie veci v Slovenskej republike na vykonanie dokazovania v inom členskom štáte

(1) Vykonávajúci justičný orgán spravidla do 24 hodín od doručenia európskeho vyšetrovacieho príkazu na účely zaistenia veci nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky, ktorá má byť použitá ako dôkaz v štáte pôvodu, posúdi, či sú splnené podmienky na jeho výkon, a informuje o tom vydávajúci orgán. Ak vydávajúci orgán požiada o odovzdanie veci, postupuje sa podľa § 133.

(2) Ak to okolnosti umožňujú, vykonávajúci justičný orgán pred zrušením alebo obmedzením zaistenia veci vyrozumie o tejto skutočnosti vydávajúci orgán. Ak vydávajúci orgán oznámi vykonávajúcemu justičnému orgánu, že zaistenie veci ďalej nie je potrebné alebo je potrebné len čiastočne, zruší alebo vezme späť európsky vyšetrovací príkaz, alebo nereaguje v primeranej dobe ani na opakovanú žiadosť, či dôvod zaistenia trvá, vykonávajúci justičný orgán postupuje rovnako podľa § 97 a 98 Trestného poriadku.

Piaty diel
Spoločné ustanovenia

§ 154
Preklady

Európsky vyšetrovací príkaz sa preloží v súlade s § 18 a zasiela orgánu vykonávajúceho štátu.

§ 155
Náklady

(1) Náklady, ktoré vznikli pri vykonávaní európskeho vyšetrovacieho príkazu na území Slovenskej republiky, znáša Slovenská republika. Ak vykonávajúci justičný orgán Slovenskej republiky považuje tieto náklady za mimoriadne vysoké, bezodkladne o tom vyrozumie vydávajúci orgán spolu s uvedením relevantných informácií o nákladoch, ktoré považuje za mimoriadne vysoké. Vykonávajúci justičný orgán sa môže s vydávajúcim orgánom dohodnúť o rozdelení nákladov alebo o zmene európskeho vyšetrovacieho príkazu. Ak sa nepodarí dosiahnuť dohodu, môže vydávajúci orgán rozhodnúť o čiastočnom alebo úplnom späťvzatí európskeho vyšetrovacieho príkazu alebo o jeho ponechaní v platnosti a znášaní časti nákladov, ktoré sa považujú za mimoriadne.

(2) Slovenská republika ako štát pôvodu znáša tie náklady, ktoré neznáša vykonávajúci štát. Ak náklady spojené s výkonom európskeho vyšetrovacieho príkazu považuje orgán vykonávajúceho štátu za mimoriadne vysoké, môže sa s vydávajúcim orgánom dohodnúť o rozdelení nákladov alebo o zmene európskeho vyšetrovacieho príkazu. Ak sa nepodarí dosiahnuť dohodu, môže vydávajúci orgán rozhodnúť o čiastočnom alebo úplnom späťvzatí európskeho vyšetrovacieho príkazu alebo o jeho ponechaní v platnosti a znášaní časti nákladov, ktoré sa považujú za mimoriadne.

(3) Slovenská republika ako štát pôvodu znáša náklady spojené s dočasným

a) odovzdaním osoby do iného členského štátu a jej vrátením na územie Slovenskej republiky,

b) prevzatím osoby na územie Slovenskej republiky a jej vrátením do iného členského štátu.

§ 156
Poskytovanie súčinnosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti a generálna prokuratúra poskytujú na základe žiadosti súdu, prokurátora alebo príslušného orgánu členského štátu potrebnú súčinnosť pri postupe podľa tejto hlavy, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo Slovenskej republiky na uznanie a výkon európskeho vyšetrovacieho príkazu.

(2) Súd, prokurátor alebo generálna prokuratúra na základe žiadosti ministerstva spravodlivosti informuje ministerstvo spravodlivosti najmä o

a) prijatých európskych vyšetrovacích príkazoch,

b) zaslaných európskych vyšetrovacích príkazoch,

c) vykonaných európskych vyšetrovacích príkazoch.

TRETIA HLAVA
EURÓPSKY PRÍKAZ NA PREDLOŽENIE ELEKTRONICKÝCH DÔKAZOV A EURÓPSKY PRÍKAZ NA UCHOVANIE ELEKTRONICKÝCH DÔKAZOV

§ 157
Pôsobnosť

(1) Pravidlá a postupy, na základe ktorých môže príslušný orgán členského štátu v trestnom konaní vydať európsky príkaz na predloženie elektronických dôkazov alebo európsky príkaz na uchovanie elektronických dôkazov (ďalej len „európsky príkaz“), sa spravujú osobitným predpisom[23]) a ustanoveniami tejto hlavy.

(2) Členským štátom sa na účely tejto hlavy rozumejú členské štáty vrátane Írskej republiky.

(3) Administratívne opatrenia súvisiace so zhromažďovaním elektronických dôkazov v trestnom konaní, vrátane prístupu určených prevádzkarní a právnych zástupcov k decentralizovanému informačnému systému, podľa odseku 1 upravuje osobitný predpis.[24])

§ 158
Orgán príslušný na vydanie európskeho príkazu

(1) Orgánom príslušným na vydanie európskeho príkazu na predloženie elektronických dôkazov, ktorými sú údaje o účastníkovi[25]) alebo údaje požadované výlučne na identifikáciu používateľa[26]) je

a) v konaní pred súdom predseda senátu,

b) v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt; európsky príkaz vydaný policajtom musí potvrdiť prokurátor.

(2) Orgánom príslušným na vydanie európskeho príkazu na predloženie elektronických dôkazov,

---

[23]) Nariadenie (EÚ) 2023/1543.

[24]) Zákon č. 329/2025 Z. z. o niektorých administratívnych opatreniach súvisiacich so zhromažďovaním elektronických dôkazov v trestnom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

[25]) Čl. 3 ods. 9 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[26]) Čl. 3 ods. 10 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

ktorými sú prevádzkové údaje[27]) okrem údajov požadovaných výlučne na identifikáciu používateľa, alebo ktorými sú obsahové údaje[28]) je

a) v konaní pred súdom predseda senátu,

b) v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora.

(3) Orgánom príslušným na vydanie európskeho príkazu na uchovanie elektronických dôkazov je

a) v konaní pred súdom predseda senátu,

b) v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt; európsky príkaz na uchovanie elektronických dôkazov vydaný policajtom musí potvrdiť prokurátor.

(4) Policajt príslušný podľa odseku 1 písm. b) a odseku 3 písm. b) môže výnimočne v naliehavých prípadoch[29]) vydať európsky príkaz aj bez potvrdenia prokurátora. Takýto európsky príkaz musí najneskôr do 48 hodín potvrdiť prokurátor príslušný pre konanie, inak stráca platnosť.

(5) Príslušným na vydanie európskeho príkazu podľa odseku 2 je pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní okresný súd podľa § 16 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe, a Špecializovaný trestný súd, ak ide o veci patriace do jeho pôsobnosti; ak je takých súdov viac, úkony vykonáva súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh. Ak ide o veci podľa § 16 ods. 2 Trestného poriadku, príslušný je okresný súd, ktorý by bol príslušný na konanie o obžalobe.

§ 159
Orgán príslušný na prijatie oznámenia o európskom príkaze

Príslušným orgánom na prijímanie oznámenia iných členských štátov o vydaní európskeho príkazu je krajská prokuratúra, v ktorej obvode je určená prevádzkareň alebo právny zástupca.

§ 160
Náhradné vykonanie európskeho príkazu

(1) Orgánom príslušným na náhradné vykonanie európskeho príkazu podľa osobitného predpisu[30]) je krajská prokuratúra podľa § 159.

(2) Príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu bezodkladne, najneskôr v lehote piatich pracovných dní po prijatí európskeho príkazu, rozhodne o jeho uznaní. Príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu rozhodne opatrením. V prípade potreby konzultuje vydávajúci orgán a vyžiada si ďalšie informácie.

(3) Ak je dôvod na odmietnutie európskeho príkazu podľa osobitného predpisu,[31]) príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu odmietne jeho uznanie a súčasne zabezpečí informačné povinnosti podľa osobitného predpisu.[32])

---

[27]) Čl. 3 ods. 11 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[28]) Čl. 3 ods. 12 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[29]) Čl. 4 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[30]) Čl. 16 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[31]) Čl. 16 ods. 4 a 5 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[32]) Čl. 16 ods. 8 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

(4) Ak príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu neuplatní žiaden z dôvodov odmietnutia podľa osobitného predpisu,[31]) informuje o tom vykonávajúci orgán a zašle európsky príkaz adresátovi. Súčasne vyzve adresáta na dodatočné splnenie povinností a poučí ho o možnosti uplatniť dôvod na odmietnutie európskeho príkazu podľa osobitného predpisu proti vykonaniu príslušného európskeho príkazu,[33]) možnosti uloženia pokuty podľa § 163 a primeranej náhradnej lehote na splnenie európskeho príkazu alebo na uplatnenie dôvodov odmietnutia proti jeho vykonaniu. Náhradná lehota na plnenie alebo uplatnenie dôvodov na odmietnutie nemôže byť kratšia ako tri pracovné dni od doručenia európskeho príkazu.

(5) Ak adresát uplatní dôvod odmietnutia proti vykonaniu príslušného európskeho príkazu príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu rozhodne bez zbytočného odkladu o uplatnených dôvodoch odmietnutia. Príslušný orgán na náhradné vykonanie rozhodne uznesením. Uplatnenie dôvodov odmietnutia prerušuje plynutie náhradnej lehoty plnenia doručením príslušnému orgánu na náhradné vykonanie európskeho príkazu až do vydania rozhodnutia o dôvode odmietnutia.

(6) V prípade uznania niektorého z dôvodov odmietnutia európskeho príkazu uplatnených adresátom, príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu po predchádzajúcej konzultácii príslušného vydávajúceho orgánu vykonanie európskeho príkazu odmietne; súčasne bezodkladne splní informačné povinnosti podľa osobitného predpisu.[32])

(7) Ak adresát nesplní príkaz v náhradnej lehote, príslušný orgán na náhradné vykonanie európskeho príkazu uloží adresátovi pokutu podľa § 163.

§ 161
Preskúmanie konfliktu povinností

(1) Vo veci konfliktu povinností[34]) koná a rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na neverejnom zasadnutí.

(2) Proti rozhodnutiu vo veci konfliktu povinností nie je prípustný opravný prostriedok.

§ 162
Práva dotknutej osoby

(1) Na účely uplatňovania účinných prostriedkov nápravy spočívajúcich v preskúmaní zákonnosti európskeho príkazu na predloženie dôkazov[35]) patrí osobe, ktorej údaje sa požadujú, právo podať v lehote dvoch mesiacov návrh na preskúmanie zákonnosti, vrátane nevyhnutnosti a primeranosti, európskeho príkazu na predloženie dôkazov príslušnému krajskému súdu; lehota na podanie návrhu začína plynúť dňom informovania podľa osobitného predpisu.[36])

(2) Odsekom 1 nie sú dotknuté prostriedky nápravy podľa osobitných predpisov.[37])

---

[33]) Čl. 16 ods. 4 písm. a) až f) a ods. 5 písm. a) až e) nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[34]) Čl.17 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[35]) Čl. 18 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[36]) Čl. 13 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

[37]) Napríklad nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4. 5. 2016), čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, Občiansky zákonník, zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

§ 163
Ukladanie pokút

(1) Krajská prokuratúra podľa § 159 uloží určenej prevádzkarni alebo vymenovanému právnemu zástupcovi pokutu do 2 % celkového celosvetového obratu poskytovateľa služieb v hospodárskom roku predchádzajúcom rozhodnutiu o pokute, ak určená prevádzkareň alebo vymenovaný zástupca neplní povinnosti podľa osobitného predpisu.[38])

(2) V prípade opakovaného neplnenia povinnosti podľa odseku 1 určenou prevádzkarňou alebo vymenovaným zástupcom, krajská prokuratúra podľa § 159 môže uložiť pokutu súčasne aj poskytovateľovi služieb až do 2 % celkového celosvetového obratu poskytovateľa služieb v hospodárskom roku predchádzajúcom rozhodnutiu o pokute.

(3) Celosvetovým ročným obratom sa rozumie súčet všetkých tržieb, výnosov alebo príjmov z predaja výrobkov a poskytovania služieb, ktoré súvisia s bežnou činnosťou poskytovateľa služby po odpočítaní zliav a nepriamych daní a pripočítaní finančnej pomoci poskytnutej poskytovateľovi takejto služby z verejných zdrojov.

(4) Pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 krajská prokuratúra prihliada najmä na závažnosť, čas trvania, následky a okolnosti porušenia povinnosti, mieru zavinenia a pomery osoby, ktorej sa pokuta ukladá. Pri vymáhaní pokuty podľa tohto zákona sa postupuje podľa § 467 Trestného poriadku.

(5) Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje okresný súd v sídle príslušnej krajskej prokuratúry; sťažnosť má odkladný účinok.

(6) Krajská prokuratúra podľa § 159 informuje o uložení pokuty podľa odsekov 1 a 2 Radu pre mediálne služby.

§ 164
Preklady

Oznámenie a európsky príkaz sa preložia v súlade s § 18.

ŠTVRTÁ HLAVA
PRÍKAZ NA ZAISTENIE MAJETKU

§ 165

Táto hlava upravuje postup justičných orgánov Slovenskej republiky v trestnom konaní pri vydávaní, uznávaní a vykonávaní príkazu na zaistenie majetku v Európskej únii (ďalej len „príkaz na zaistenie“).

Prvý diel
Výkon príkazu na zaistenie vo vzťahu k členským štátom

§ 166

Podľa tohto dielu sa postupuje vo vzťahu k členským štátom, na ktoré sa vzťahuje osobitný

[38]) Čl. 10, 11 a čl. 13 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2023/1543.

predpis.[39])

§ 167

Justičný orgán Slovenskej republiky môže uznať a vykonať príkaz na zaistenie, ak skutok, pre ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak osobitný predpis[40]) neustanovuje inak.

Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 168
Príslušnosť justičného orgánu Slovenskej republiky ako štátu pôvodu

Justičným orgánom Slovenskej republiky oprávneným na vydanie príkazu na zaistenie je prokurátor, sudca pre prípravné konanie alebo súd.

§ 169
Vrátenie zaisteného majetku

(1) Justičný orgán podľa § 168 informuje justičný orgán vykonávajúceho štátu o rozhodnutí o vrátení majetku poškodenému, ak bol tento majetok zaistený na základe príkazu na zaistenie, bezodkladne po tom, čo toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

(2) Justičný orgán Slovenskej republiky podľa § 168 poskytne justičnému orgánu vykonávajúceho štátu na jeho žiadosť súčinnosť potrebnú na vrátenie majetku poškodenému.

Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 170
Príslušnosť justičného orgánu Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu

(1) Justičným orgánom Slovenskej republiky oprávneným na uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie je prokurátor okresnej prokuratúry, v ktorej obvode sa majetok, ktorý má byť zaistený na základe príkazu na zaistenie, v čase doručenia príkazu na zaistenie nachádza. Ak prokurátor, ktorému príkaz na zaistenie bol doručený, nie je príslušný na jeho uznanie a vykonanie, bezodkladne zašle taký príkaz na zaistenie príslušnému prokurátorovi a informuje o tom justičný orgán štátu pôvodu.

(2) Ak sa majetok nachádza v obvode viacerých okresných prokuratúr, odošle okresná prokuratúra, ktorej príkaz na zaistenie bol doručený, príkaz na zaistenie generálnej prokuratúre, ktorá rozhodne o tom, ktorá okresná prokuratúra bude miestne príslušná na konanie podľa tohto oddielu.

§ 171
Rozhodnutie o uznaní a výkone príkazu na zaistenie

(1) Prokurátor okresnej prokuratúry podľa § 170 ods. 1 alebo prokurátor okresnej prokuratúry určenej podľa § 170 ods. 2 po prijatí príkazu na zaistenie a osvedčenia preskúma splnenie podmienok uznania a vykonania príkazu na zaistenie a uznesením

---

[39]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1805 zo 14. novembra 2018 o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a príkazov na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 303, 28. 11. 2018) v platnom znení.

[40]) Čl. 3 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

a) uzná príkaz na zaistenie a zabezpečí jeho vykonanie,

b) uzná príkaz na zaistenie a nariadi odklad jeho vykonania, alebo

c) rozhodne o odmietnutí uznania a vykonania príkazu na zaistenie.

(2) Ak je to potrebné, v rozhodnutí podľa odseku 1 sa zakáže nakladať so zaisteným majetkom. Rozhodnutie podľa odseku 1 sa bezodkladne oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť. Sťažnosťou nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bol príkaz na zaistenie vydaný justičným orgánom štátu pôvodu. Prokurátor informuje justičný orgán štátu pôvodu o podaní sťažnosti a o výsledku konania o takej sťažnosti.

(4) O sťažnosti podanej podľa odseku 3 rozhoduje sudca pre prípravné konanie okresného súdu, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, a to spravidla do piatich pracovných dní od predloženia veci súdu. Súd sťažnosť zamietne, ak zistí, že nie je dôvodná. Ak sťažnosť nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne uznesením niektorým zo spôsobov podľa odseku 1.

§ 172
Odklad a zastavenie výkonu príkazu na zaistenie

(1) Justičný orgán Slovenskej republiky môže opatrením odložiť výkon príkazu na zaistenie podľa osobitného predpisu.[41])

(2) Justičný orgán Slovenskej republiky rozhodnutím zastaví výkon príkazu na zaistenie podľa osobitného predpisu.[42])

(3) Justičný orgán Slovenskej republiky bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o prípadných ďalších obmedzujúcich opatreniach, ktoré sa vzťahujú na majetok, na ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný.

§ 173
Správa a nakladanie so zaistením majetkom

(1) Výkon správy majetku zaisteného podľa tejto hlavy zabezpečuje justičný orgán Slovenskej republiky príslušný podľa osobitného zákona.[43])

(2) Ak príslušný justičný orgán Slovenskej republiky nemôže sám zabezpečiť úschovu zaisteného majetku, zabezpečí ju prostredníctvom iného štátneho orgánu alebo prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má v predmete podnikania výkon takej činnosti. Ak ide o nehnuteľnosť, môže písomne poveriť takú osobu správou nehnuteľnosti a uznesenie o zaistení nehnuteľnosti doručí príslušnému orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností.

§ 174
Zdieľanie nákladov

(1) Na podanie návrhu justičnému orgánu štátu pôvodu na zdieľanie vysokých alebo mimoriadnych nákladov spojených s výkonom príkazu na zaistenie v Slovenskej republike podľa

---

[41]) Čl. 10 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

[42]) Čl. 27 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

[43]) Zákon č. 312/2020 Z. z. o výkone rozhodnutia o zaistení majetku a správe zaisteného majetku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

osobitného predpisu[44]) a na uzavretie dohody o zdieľaní týchto nákladov je príslušný justičný orgán Slovenskej republiky podľa § 170 ods. 1.

(2) Na konzultácie a uzavretie dohody o zdieľaní vysokých alebo mimoriadnych nákladov spojených s výkonom príkazu na zaistenie v inom členskom štáte podľa osobitného predpisu[41]) je príslušný justičný orgán Slovenskej republiky podľa § 168.

Spoločné ustanovenia

§ 175
Náhrada škody

Generálna prokuratúra je príslušná na úhradu nákladov ako náhrady škody, na požadovanie úhrady vyplatenej náhrady škody od iného členského štátu a na uzavretie dohody o výške úhrady vyplatenej náhrady škody podľa osobitného predpisu.[45])

§ 176
Poskytovanie súčinnosti

Generálna prokuratúra poskytuje pri postupe podľa tohto dielu justičným orgánom štátu pôvodu a vykonávajúcim justičným orgánom potrebnú súčinnosť, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo Slovenskej republiky na uznanie a výkon príkazu na zaistenie.

Druhý diel
Výkon príkazu na zaistenie vo vzťahu k Dánskemu kráľovstvu a Írskej republike

§ 177
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tohto dielu sa rozumie

a) štátom pôvodu členský štát, ktorého justičný orgán určený právnym poriadkom tohto štátu vydal, schválil alebo akýmkoľvek iným spôsobom potvrdil príkaz na zaistenie (ďalej len „vydanie príkazu na zaistenie“),

b) vykonávajúcim štátom členský štát, na ktorého území sa nachádza majetok, na ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný,

c) majetkom akýkoľvek majetok bez rozdielu, či ide o hnuteľnú vec alebo nehnuteľnú vec, hmotný majetok alebo nehmotný majetok a právne dokumenty a listiny, ktoré osvedčujú právny nárok na takýto majetok, ktorý justičný orgán štátu pôvodu považuje za majetok, ktorý

   1. je výnosom z trestného činu alebo ktorého hodnota zodpovedá úplne alebo čiastočne takému výnosu, alebo

   2. bol použitý alebo určený na spáchanie trestného činu,

d) prepadnutím majetku aj prepadnutie veci, zhabanie veci alebo akékoľvek iné obdobné odobratie majetku na základe právoplatného rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu,

e) justičným orgánom orgán členského štátu oprávnený podľa právneho poriadku štátu pôvodu alebo právneho poriadku vykonávajúceho štátu na vydanie, uznanie a vykonanie príkazu na

---

[44]) Čl. 31 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

[45]) Čl. 34 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

zaistenie.

§ 178
Rozsah pôsobnosti

(1) Príkaz na zaistenie môže vydať justičný orgán na účely zaistenia majetku, ak má byť predmetom prepadnutia majetku.

(2) Vykonávanie príkazu na zaistenie sa uskutočňuje medzi členskými štátmi podľa zásady vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov.

(3) Justičný orgán Slovenskej republiky môže uznať a vykonať príkaz na zaistenie, ak skutok, pre ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odsek 4 neustanovuje inak.

(4) Na účely uznania a vykonania príkazu na zaistenie justičný orgán Slovenskej republiky neskúma trestnosť skutku podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak

a) sa vykonanie príkazu na zaistenie žiada pre skutok, ktorý je trestným činom podľa právneho poriadku štátu pôvodu,

b) horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ktorý je možné za taký trestný čin uložiť, je podľa právneho poriadku štátu pôvodu najmenej tri roky a

c) skutok bol justičným orgánom štátu pôvodu označený ako kategória trestného činu podľa § 109 ods. 2.

Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 179
Príslušnosť justičného orgánu Slovenskej republiky ako štátu pôvodu

Justičným orgánom Slovenskej republiky oprávneným na vydanie príkazu na zaistenie je v súlade s Trestným poriadkom prokurátor, sudca pre prípravné konanie alebo súd.

§ 180
Príkaz na zaistenie a osvedčenie

(1) Ak je potrebné zaistiť majetok, ktorý sa nachádza v inom členskom štáte, justičný orgán Slovenskej republiky zašle justičnému orgánu vykonávajúceho štátu príkaz na zaistenie takého majetku a osvedčenie. Osvedčenie sa zasiela na formulári, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. i); správnosť jeho obsahu sa potvrdí podpisom a odtlačkom úradnej pečiatky justičného orgánu Slovenskej republiky. Ak to považuje justičný orgán Slovenskej republiky za potrebné, osobe priamo dotknutej príkazom na zaistenie sa tento príkaz doručí až po jeho vykonaní justičným orgánom vykonávajúceho štátu.

(2) Ak bol zaistený majetok podľa odseku 1, zašle justičný orgán Slovenskej republiky justičnému orgánu vykonávajúceho štátu žiadosť o uznanie a vykonanie rozhodnutia o prepadnutí majetku bezodkladne po nadobudnutí jeho právoplatnosti.

(3) Ak nie je možné pripojiť žiadosť podľa odseku 2, osvedčenie obsahuje pokyn, aby zaistenie trvalo až do doby predloženia takej žiadosti vrátane predpokladaného termínu jej predloženia.

(4) Ak zaistenie majetku, na ktoré sa príkaz na zaistenie vzťahuje, bolo justičným orgánom Slovenskej republiky zrušené alebo obmedzené, oznámi bezodkladne justičný orgán Slovenskej republiky túto skutočnosť justičnému orgánu vykonávajúceho štátu.

(5) Príkazom na zaistenie podľa odseku 1 sa rozumie rozhodnutie vydané podľa Trestného

poriadku.

Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 181
Príslušnosť a rozhodnutie justičného orgánu Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu

(1) Justičným orgánom Slovenskej republiky oprávneným na uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie je prokurátor okresnej prokuratúry, v ktorej obvode sa majetok, ktorý má byť zaistený na základe príkazu na zaistenie, v čase doručenia príkazu na zaistenie a osvedčenia nachádza. Ak prokurátor, ktorému príkaz na zaistenie a osvedčenie boli doručené, nie je príslušný na jeho uznanie a vykonanie, bezodkladne zašle taký príkaz na zaistenie a osvedčenie príslušnému prokurátorovi a informuje o tom justičný orgán štátu pôvodu.

(2) Ak sa majetok nachádza v obvode viacerých okresných prokuratúr, odošle okresná prokuratúra, ktorej príkaz na zaistenie a osvedčenie boli doručené, príkaz na zaistenie a osvedčenie generálnej prokuratúre, ktorá rozhodne o tom, ktorá okresná prokuratúra bude miestne príslušná na konanie podľa tejto hlavy.

(3) Prokurátor okresnej prokuratúry podľa odseku 1 alebo prokurátor okresnej prokuratúry určenej podľa odseku 2 po prijatí príkazu na zaistenie a osvedčenia preskúma splnenie podmienok uznania a vykonania príkazu na zaistenie, a ak nejde o prípad podľa odseku 7, uznesením

a) uzná príkaz na zaistenie a zabezpečí jeho vykonanie podľa § 182,

b) uzná príkaz na zaistenie a nariadi odklad jeho vykonania z dôvodu podľa § 185, alebo

c) rozhodne o odmietnutí uznania a vykonania príkazu na zaistenie z dôvodu podľa § 184.

(4) Ak je to potrebné, v rozhodnutí podľa odseku 3 sa zakáže nakladať so zaisteným majetkom. Rozhodnutie podľa odseku 3 sa bezodkladne oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu.

(5) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 je prípustná sťažnosť. Sťažnosťou nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bol príkaz na zaistenie vydaný justičným orgánom štátu pôvodu. Prokurátor informuje justičný orgán štátu pôvodu o podaní sťažnosti a o výsledku konania o takej sťažnosti.

(6) O sťažnosti podanej podľa odseku 5 rozhoduje sudca pre prípravné konanie okresného súdu, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, a to spravidla do piatich pracovných dní od predloženia veci súdu. Súd sťažnosť zamietne, ak zistí, že nie je dôvodná. Ak sťažnosť nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je to potrebné, sám rozhodne uznesením niektorým zo spôsobov podľa odseku 3.

(7) Prokurátor bezodkladne oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu, ak zaistenie nie je možné vykonať z dôvodov, že majetok

a) sa stratil alebo bol zničený, alebo

b) nie je možné nájsť na mieste uvedenom v osvedčení, alebo miesto, kde sa majetok nachádza, nie je uvedené dostatočne presne, a to ani po predchádzajúcej žiadosti, aby justičný orgán štátu pôvodu upresnil také miesto.

§ 182
Vykonanie príkazu na zaistenie justičným orgánom Slovenskej republiky

(1) Vykonaním jednotlivých procesných úkonov súvisiacich s vykonaním príkazu na zaistenie okrem tých procesných úkonov, ktoré môže vykonať podľa právneho poriadku Slovenskej republiky iba prokurátor, je prokurátor podľa § 181 ods. 3 oprávnený poveriť policajta, ktorý je orgánom činným v trestnom konaní.

(2) Na vykonanie tých procesných úkonov, na ktorých vykonanie sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky vyžaduje rozhodnutie súdu, je prokurátor povinný vykonať potrebné úkony na vydanie takého rozhodnutia; príslušným súdom je okresný súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.

§ 183
Lehota

(1) Justičný orgán Slovenskej republiky rozhodne podľa § 181 ods. 3 do 24 hodín od doručenia príkazu na zaistenie a osvedčenia, ak je možné v tejto lehote zabezpečiť podklady nevyhnutné na rozhodnutie. Ak nie je možné vydať rozhodnutie v tejto lehote, justičný orgán Slovenskej republiky rozhodne bezodkladne po zabezpečení podkladov nevyhnutných na rozhodnutie; v odôvodnení uznesenia uvedie dôvody, pre ktoré nebolo možné rozhodnúť v lehote 24 hodín.

(2) Ak okresná prokuratúra postupuje podľa § 181 ods. 2, je povinná odoslať generálnej prokuratúre príkaz na zaistenie a osvedčenie najneskôr do 24 hodín od ich doručenia. Generálna prokuratúra rozhodne o miestne príslušnej okresnej prokuratúre podľa § 181 ods. 2 do dvoch pracovných dní od doručenia príkazu na zaistenie a osvedčenia; až do doručenia rozhodnutia generálnej prokuratúry príslušnej okresnej prokuratúre lehota podľa odseku 1 neplynie.

§ 184
Dôvody na odmietnutie uznania a vykonania príkazu na zaistenie

(1) Justičný orgán Slovenskej republiky môže uznesením odmietnuť uznať a vykonať príkaz na zaistenie len vtedy, ak

a) nebolo vydané alebo zaslané osvedčenie obsahujúce údaje uvedené v osvedčení podľa § 413 písm. i), osvedčenie je neúplné alebo zjavne nezodpovedá príkazu na zaistenie alebo osvedčenie nie je vyhotovené v preklade, ak z § 18 nevyplýva inak, a napriek výzve na odstránenie nedostatkov neboli tieto nedostatky v určenej lehote odstránené,

b) na majetok, ktorý má byť zaistený na základe príkazu na zaistenie, alebo na osobu, ktorá je jeho vlastníkom alebo ho má v držbe alebo v správe, sa vzťahujú výsady a imunity podľa právneho poriadku Slovenskej republiky alebo podľa medzinárodného práva,

c) o majetku, na ktorý bol vydaný príkaz na zaistenie, ktorý sa má na území Slovenskej republiky uznať a vykonať, už bolo príslušným orgánom v Slovenskej republike v inom trestnom konaní právoplatne rozhodnuté, alebo

d) čin, pre ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o trestný čin podľa § 178 ods. 4; ak ide o dane, poplatky, clo alebo menu, nie je možné odmietnuť uznať a vykonať príkaz na zaistenie iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu.

(2) Ak ide o prípady podľa odseku 1 písm. a), justičný orgán Slovenskej republiky určí primeranú lehotu na predloženie osvedčenia, jeho doplnenie alebo opravu, alebo na doručenie príkazu na zaistenie.

§ 185
Dôvody na odklad vykonania príkazu na zaistenie

(1) Justičný orgán Slovenskej republiky môže uznesením odložiť na nevyhnutne potrebnú dobu vykonanie príkazu na zaistenie len vtedy, ak

a) by jeho vykonanie mohlo sťažiť alebo zmariť už začaté iné trestné stíhanie, alebo

b) majetok, na ktorého zaistenie bol príkaz vydaný, bol už zaistený v inom trestnom konaní v Slovenskej republike alebo v cudzine.

(2) Justičný orgán Slovenskej republiky bezodkladne oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu okrem rozhodnutia podľa § 181 ods. 3 písm. b) jeho dôvody, a ak je to možné, aj predpokladanú dobu trvania takého odkladu.

(3) Ak zaniknú dôvody na ďalšie trvanie odkladu vykonania príkazu na zaistenie, justičný orgán Slovenskej republiky bezodkladne prijme potrebné opatrenia na vykonanie príkazu na zaistenie a informuje o nich justičný orgán štátu pôvodu.

(4) Justičný orgán Slovenskej republiky bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o prípadných ďalších obmedzujúcich opatreniach, ktoré sa vzťahujú na majetok, na ktorý bol príkaz na zaistenie vydaný.

§ 186
Uskutočnenie príkazu na zaistenie justičným orgánom Slovenskej republiky

(1) V dôsledku vykonania príkazu na zaistenie môže dôjsť na základe žiadosti justičného orgánu štátu pôvodu k

a) prepadnutiu majetku a jeho prípadnému odovzdaniu,

b) zaisteniu majetku s tým, že zostane v Slovenskej republike až do rozhodnutia o žiadosti podľa písmena a).

(2) Ak justičný orgán štátu pôvodu predloží žiadosť podľa odseku 1 písm. a), justičný orgán Slovenskej republiky postupuje podľa prvej a druhej časti.

§ 187
Doba trvania zaistenia

(1) Zaistenie majetku trvá až do doby výkonu rozhodnutia o uznaní rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu, ktorým bolo vyslovené prepadnutie majetku, alebo do doby zrušenia zaistenia majetku podľa § 191.

(2) Ak na základe žiadosti justičného orgánu štátu pôvodu nedôjde k uznaniu jeho rozhodnutia, ktorým bolo vyslovené prepadnutie majetku, ktorého sa príkaz na zaistenie týka, je justičný orgán Slovenskej republiky príslušný podľa § 181 ods. 3 povinný preskúmať dôvody na ďalšie trvanie zaistenia vždy najneskôr po uplynutí šiestich mesiacov od uznania príkazu na zaistenie vydaného justičným orgánom štátu pôvodu, a to aj opakovane. Na tento účel je povinný zistiť stav veci vrátane vyžiadania si nevyhnutných informácií o pripravovanom ďalšom postupe vo veci samej od justičného orgánu štátu pôvodu.

§ 188
Správa a úschova zaisteného majetku

(1) Výkon správy majetku zaisteného podľa tohto dielu zabezpečuje justičný orgán Slovenskej republiky príslušný podľa § 181 ods. 1.

(2) Ak príslušný justičný orgán Slovenskej republiky nemôže sám zabezpečiť úschovu zaisteného majetku, zabezpečí ju prostredníctvom iného štátneho orgánu alebo prostredníctvom právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá má v predmete podnikania výkon takej činnosti. Ak ide o nehnuteľnosť, môže písomne poveriť takú osobu správou nehnuteľnosti a uznesenie o zaistení

nehnuteľnosti doručí príslušnému orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností.

§ 189
Prevoz majetku do iného členského štátu

(1) Odovzdanie majetku podľa § 186 do iného členského štátu zabezpečí justičný orgán Slovenskej republiky príslušný podľa § 181 ods. 3.

(2) Ak to povaha majetku umožňuje, môže byť odovzdaný do iného členského štátu prostredníctvom pošty. Ak to nie je možné, zabezpečí jeho odovzdanie do iného členského štátu justičný orgán Slovenskej republiky príslušný podľa § 181 ods. 3 prostredníctvom útvaru Policajného zboru určeného na tento účel ministrom vnútra.

(3) Ak ide o vrátenie majetku z iného členského štátu späť do Slovenskej republiky v súlade s týmto dielom, odsek 2 sa použije rovnako.

§ 190
Ochrana práv tretích osôb

Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je vydaním príkazu na zaistenie poškodená alebo iným spôsobom dotknutá na svojich právach, má právo domáhať sa ochrany svojich práv na súde v štáte pôvodu.

§ 191
Zrušenie zaistenia majetku

(1) Ak justičný orgán Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu podľa § 181 ods. 3 je informovaný justičným orgánom štátu pôvodu, že príkaz na zaistenie bol v štáte pôvodu zrušený, uznesením zruší zaistenie majetku zaisteného na jeho základe.

(2) Ak justičný orgán Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu podľa § 181 ods. 3 je informovaný justičným orgánom štátu pôvodu, že rozsah zaistenia majetku uvedený v príkaze na zaistenie bol v štáte pôvodu obmedzený, obmedzí zaistenie majetku na území Slovenskej republiky.

(3) Rovnako ako v odseku 1 postupuje justičný orgán Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu podľa § 181 ods. 3, ak pri preskúmaní dôvodov na trvanie zaistenia podľa § 187 zistí, že dôvody na trvanie zaistenia pominuli. Takému rozhodnutiu musí predchádzať zistenie stavu veci v justičnom orgáne štátu pôvodu.

(4) Rovnako ako v odseku 1 postupuje justičný orgán Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu podľa § 181 ods. 3, ak právoplatným rozhodnutím súdu na základe žaloby podanej na súde v štáte pôvodu podľa § 190 bolo vyslovené porušenie práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

(5) Podľa odseku 1 alebo odseku 2 postupuje justičný orgán Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu podľa § 181 ods. 3 aj vtedy, ak z rozhodnutia súdu podľa § 181 ods. 6 vyplýva, že zaistenie majetku treba zrušiť alebo obmedziť.

Spoločné ustanovenia

§ 192

(1) Ministerstvo spravodlivosti je oprávnené požadovať od štátu pôvodu úhradu nákladov, ktoré vyplatilo ako náhradu škody, ak

a) justičný orgán Slovenskej republiky uznal príkaz na zaistenie vydaný justičným orgánom štátu pôvodu a zabezpečil jeho vykonanie,

b) justičný orgán štátu pôvodu oznámil justičnému orgánu Slovenskej republiky, že príkaz na zaistenie bol v štáte pôvodu právoplatne zrušený,

c) vyplatilo náhradu škody osobe, ktorej majetok bol na základe zrušeného príkazu na zaistenie zaistený, a táto škoda vznikla v súvislosti s uznaním a vykonaním príkazu na zaistenie vydaného justičným orgánom štátu pôvodu.

(2) Nárok na úhradu nákladov vyplatených ako náhradu škody podľa odseku 1 sa uplatňuje prostredníctvom žiadosti na príslušný orgán štátu pôvodu podľa právnych predpisov štátu pôvodu. V žiadosti alebo k nej pripojených písomnostiach sa uvedie výška vyplatenej náhrady škody a jej odôvodnenie, údaje o orgáne príslušnom na prijatie úhrady vrátane údajov o účte v banke alebo pobočke zahraničnej banky na účel poukázania požadovanej výšky úhrady alebo požiadavka na iný spôsob poskytnutia úhrady, prípadne aj ďalšie údaje vyplývajúce z právneho poriadku štátu pôvodu.

(3) Ministerstvo spravodlivosti nie je oprávnené požadovať od štátu pôvodu úhradu vyplatenej náhrady škody, ktorá bola spôsobená výlučne nesprávnym postupom orgánov Slovenskej republiky.

(4) Na účely postupu podľa odsekov 1 až 3 je justičný orgán Slovenskej republiky povinný zaslať ministerstvu spravodlivosti potrebné informácie a podklady.

§ 193
Preklady

Osvedčenie a príkaz na zaistenie sa preložia v súlade s § 18; preklady písomností a iných informácií sa nevyžadujú.

§ 194

(1) Ministerstvo spravodlivosti uhradí za splnenia podmienky vzájomnosti na základe žiadosti vykonávajúceho štátu, ktorý uznal a vykonal príkaz na zaistenie vydaný justičným orgánom Slovenskej republiky, ním požadovanú úhradu nákladov vyplatených ako náhradu škody, ak

a) došlo k právoplatnému zrušeniu príkazu na zaistenie vydaného justičným orgánom Slovenskej republiky,

b) škoda, ktorú vykonávajúci štát uhradil v súlade so svojím právnym poriadkom, bola spôsobená v dôsledku príkazu na zaistenie vydaného justičným orgánom Slovenskej republiky,

c) žiadosť vykonávajúceho štátu o úhradu nákladov vyplatených vykonávajúcim štátom ako náhradu škody alebo písomnosti k nej pripojené uvádzajú výšku vyplatenej náhrady škody, ktorej úhrada sa požaduje, jej odôvodnenie a údaje o orgáne príslušnom na prijatie úhrady vrátane údajov o účte v banke alebo pobočke zahraničnej banky na účel poukázania požadovanej výšky úhrady alebo požiadavku na iný spôsob poskytnutia úhrady,

d) k žiadosti podľa písmena c) je pripojené právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu vykonávajúceho štátu o náhrade škody.

(2) Ak žiadosť vykonávajúceho štátu neobsahuje potrebné údaje, vyzve ministerstvo spravodlivosti príslušný orgán vykonávajúceho štátu, aby ju v určenej lehote doplnil. Zároveň je povinné ho upozorniť na dôsledky nevyhovenia tejto výzve. Ak nevyhovie príslušný orgán vykonávajúceho štátu tejto výzve v určenej lehote bez toho, aby uviedol dôvody, pre ktoré tak nemohol urobiť, ministerstvo spravodlivosti žiadosti nevyhovie.

(3) Ministerstvo spravodlivosti neuhradí vykonávajúcemu štátu náhradu škody, ktorá bola spôsobená výlučne nesprávnym postupom orgánov vykonávajúceho štátu.

(4) Na účely postupu podľa odsekov 1 až 3 je justičný orgán Slovenskej republiky povinný zaslať ministerstvu spravodlivosti potrebné informácie a podklady.

PIATA HLAVA
EURÓPSKY ZATÝKACÍ ROZKAZ

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 195
Predmet úpravy

(1) Táto hlava upravuje postup slovenských orgánov pri odovzdávaní osôb medzi členskými štátmi na základe európskeho zatýkacieho rozkazu a s tým súvisiace konanie.

(2) Na konanie podľa tejto hlavy sa použije prvá a druhá časť, ak táto hlava neustanovuje inak. Prvá a druhá časť sa použijú aj vo vzťahu k členským štátom na konanie o odovzdaní osôb na trestné stíhanie, výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, na ktoré nie je možné uplatniť postup podľa tejto hlavy.

(3) Členským štátom sa na účely tejto hlavy rozumejú členské štáty vrátane Dánskeho kráľovstva a Írskej republiky.

§ 196
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) tretím štátom štát, ktorý nie je členským štátom, a Medzinárodný trestný súd,

b) európskym zatýkacím rozkazom rozhodnutie vydané justičným orgánom členského štátu na to, aby bola vyžiadaná osoba zadržaná a odovzdaná tomuto štátu z iného členského štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody,

c) štátom pôvodu členský štát, ktorého justičný orgán vydal európsky zatýkací rozkaz,

d) vykonávajúcim štátom členský štát, ktorého justičný orgán má rozhodnúť o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu,

e) justičným orgánom štátu pôvodu justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať európsky zatýkací rozkaz podľa svojho právneho poriadku,

f) vykonávajúcim justičným orgánom justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa svojho právneho poriadku,

g) rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnutie justičného orgánu vykonávajúceho štátu o tom, či sa európsky zatýkací rozkaz vykoná alebo nevykoná,

h) rozhodnutím o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnutie justičného orgánu vykonávajúceho štátu o tom, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná a vyžiadaná osoba sa odovzdá do štátu pôvodu,

i) ostatnými písomnosťami písomnosti vydané alebo žiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom v konaní o európskom zatýkacom rozkaze s výnimkou európskeho zatýkacieho rozkazu, žiadosti o dodatočný súhlas a žiadosti o ďalšie odovzdanie; za ostatné písomnosti sa nepovažujú dodatočné informácie, ktoré boli zaslané alebo vyžiadané justičným orgánom štátu pôvodu alebo vykonávajúcim justičným orgánom na účel doplnenia povinných náležitostí európskeho zatýkacieho rozkazu,

j) záznamom súbor údajov vložených príslušným orgánom členského štátu do Schengenského

informačného systému na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu štátu pôvodu v tomto rozsahu:

1. meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia a štátne občianstvo vyžiadanej osoby,
2. názov, adresa, telefónne číslo, faxové číslo a adresa elektronickej pošty justičného orgánu štátu pôvodu,
3. doklad alebo údaje preukazujúce existenciu vykonateľného rozsudku, zatýkacieho rozkazu alebo iného vykonateľného rozhodnutia justičného orgánu s rovnakým účinkom,
4. skutková podstata a právna kvalifikácia skutku,
5. opis okolností, za ktorých bol spáchaný skutok, vrátane miesta, času a miery účasti vyžiadanej osoby na skutku,
6. uložený trest, ak bola vyžiadaná osoba právoplatne odsúdená, alebo v ostatných prípadoch zákonom ustanovený rozsah sankcie, ktorú je možné uložiť za skutok podľa právneho poriadku štátu pôvodu,
7. ďalšie informácie, ktoré považuje justičný orgán štátu pôvodu za potrebné.

§ 197
Rozsah použitia európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Európsky zatýkací rozkaz je možné vydať

a) pre skutok, za ktorý je možné podľa Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov, alebo

b) ak sa žiada o odovzdanie na výkon už uloženého trestu odňatia slobody, ak uložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok, ktorý sa má vykonať, je najmenej štyri mesiace; viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(2) Európsky zatýkací rozkaz je možné vykonať, ak bol vydaný na účely

a) trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa Trestného zákona a právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom, a ak je možné podľa právneho poriadku štátu pôvodu za takýto skutok uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov a nie je dôvod na odmietnutie jeho vykonania, alebo

b) vykonania už uloženého trestu odňatia slobody pre skutok, ktorý je podľa Trestného zákona a právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom, ak uložený trest odňatia slobody alebo jeho zvyšok, ktorý sa má vykonať, je najmenej štyri mesiace a nie je dôvod na odmietnutie jeho vykonania; viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky viacerých trestov sa spočítavajú.

(3) Ak sa žiada o odovzdanie osoby pre niekoľko trestných činov, z ktorých aspoň jeden spĺňa podmienky podľa odsekov 1 a 2 a § 109, európsky zatýkací rozkaz je možné vykonať alebo odovzdať aj na trestné stíhanie za iné trestné činy alebo na vykonanie iných trestov, pre ktoré by inak z dôvodu výmery trestu alebo zvyšku trestu jeho odovzdanie alebo vykonanie nebolo prípustné.

(4) Európsky zatýkací rozkaz má na území Slovenskej republiky rovnaké účinky ako príkaz na zatknutie podľa Trestného poriadku.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 198
Vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Ak bol vydaný príkaz na zatknutie alebo príkaz na dodanie odsúdeného do výkonu trestu, alebo ak boli súdom vykonané úkony smerujúce na dodanie osoby do výkonu ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody a nepodarilo sa v lehote šiestich mesiacov obvineného zatknúť alebo dodať odsúdeného do výkonu trestu alebo do výkonu ochranného opatrenia, vydá vo vzťahu k tejto osobe predseda senátu príslušného súdu európsky zatýkací rozkaz. V prípravnom konaní vydá európsky zatýkací rozkaz na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie.

(2) Ak existuje predpoklad, že by sa obvinený mohol zdržiavať alebo sa zdržiava v inom členskom štáte a je potrebné ho vyžiadať, vydá vo vzťahu k nemu predseda senátu príslušného súdu alebo sudca pre prípravné konanie európsky zatýkací rozkaz bez splnenia podmienky uplynutia lehoty podľa odseku 1.

(3) Európsky zatýkací rozkaz podľa odsekov 1 a 2 je možné vydať, ak je vo vzťahu k obvinenému pre rovnaký skutok vydaný príkaz na zatknutie, medzinárodný zatýkací rozkaz alebo rozhodnutie, ktorým bol právoplatne a vykonateľne uložený trest odňatia slobody.

(4) Súd európsky zatýkací rozkaz nevydá, ak je pred jeho vydaním zrejmé, že by vyžiadaním z cudziny bola osobe, o ktorej odovzdanie ide, spôsobená ujma neprimeraná významu trestného konania alebo následkom trestného činu. Súd európsky zatýkací rozkaz nevydá ani vtedy, ak by odovzdaním osoby vznikli náklady neprimerané záujmu na trestnom stíhaní alebo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody.

(5) Európsky zatýkací rozkaz sa vyhotovuje na formulári, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. a).

(6) Európsky zatýkací rozkaz obsahuje

a) meno a priezvisko vyžiadanej osoby, ďalšie osobné údaje umožňujúce identifikáciu vyžiadanej osoby, údaje o štátnej príslušnosti, a ak sú k dispozícii, fotografiu a odtlačky prstov,

b) identifikačné údaje príkazu na zatknutie, medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo iného vykonateľného rozhodnutia s rovnakým účinkom, alebo vykonateľného rozhodnutia, ktorým bol uložený trest odňatia slobody,

c) údaje o dĺžke uloženého trestu, ak bola vyžiadaná osoba právoplatne odsúdená, alebo zákonom ustanovený rozsah sankcie, ktorú je možné uložiť za daný skutok,

d) opis skutkových okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine,

e) skutkovú podstatu a právnu kvalifikáciu trestného činu,

f) názov, adresu, telefónne číslo, faxové číslo a elektronickú adresu orgánu, ktorý európsky zatýkací rozkaz vydal,

g) meno, priezvisko, odtlačok úradnej pečiatky a podpis zástupcu orgánu, ktorý európsky zatýkací rozkaz vydal.

(7) Európsky zatýkací rozkaz vydaný na účely vyžiadania odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, ak bol rozsudok vydaný v konaní proti ušlému alebo v jeho neprítomnosti, musí okrem

údajov podľa odseku 6 obsahovať aj údaje o spôsobe zaistenia práv obhajoby obvineného v konaní.

(8) Ak niektorý z trestných činov, pre ktorý sa žiada o vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu, je možné priradiť do jednej alebo viacerých kategórií trestných činov podľa § 109 ods. 2, súd túto skutočnosť označí v európskom zatýkacom rozkaze.

(9) Na zaslanie európskeho zatýkacieho rozkazu do vykonávajúceho štátu súd použije postup podľa § 232. Európsky zatýkací rozkaz súd zašle do vykonávajúceho štátu a súčasne ho zašle ministerstvu spravodlivosti. V prípravnom konaní súd zašle európsky zatýkací rozkaz aj prokurátorovi, o ktorého návrhu rozhodol.

(10) Európsky zatýkací rozkaz súd súčasne zašle útvaru SIRENE, ak tento útvar nie je príslušný vo veci konať, postúpi ho Interpolu.

(11) Súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, zabezpečí bezodkladne po zistení miesta pobytu osoby, ktorú treba vyžiadať, alebo po jej zadržaní na území iného členského štátu, jeho preklad do jazyka podľa § 233. Ak bol európsky zatýkací rozkaz vydaný v prípravnom konaní na návrh prokurátora, súd informuje príslušného prokurátora o zistení miesta pobytu alebo o zadržaní osoby.

(12) Ak vyžiadaná osoba nemá v trestnom konaní vedenom na území Slovenskej republiky zvoleného alebo ustanoveného obhajcu a justičný orgán vykonávajúceho štátu vyrozumie súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz o uplatnení práva vyžiadanej osoby zvoliť si obhajcu na území Slovenskej republiky na účel poskytovania súčinnosti obhajcovi v konaní o európskom zatýkacom rozkaze vo vykonávajúcom štáte, súd bez zbytočného odkladu poskytne vyžiadanej osobe prostredníctvom príslušného orgánu vykonávajúceho štátu zoznam obhajcov, ktorý na tento účel vedie Slovenská advokátska komora; § 40 ods. 2 Trestného poriadku sa použije primerane.

§ 199
Žiadosť o výsluch a dočasné prevzatie vyžiadanej osoby

(1) Súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz na účely trestného stíhania, môže pred rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu vo vykonávajúcom štáte požiadať vykonávajúci justičný orgán o výsluch vyžiadanej osoby; v prípravnom konaní tak urobí na návrh prokurátora. Podmienky vykonania výsluchu dojedná súd priamo s vykonávajúcim justičným orgánom písomnou formou.

(2) Ak sa vo vykonávajúcom štáte po rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu súčasne rozhodlo o odklade odovzdania, môže súd požiadať vykonávajúci justičný orgán o dočasné prevzatie vyžiadanej osoby; v prípravnom konaní tak urobí na návrh prokurátora. V žiadosti o dočasné prevzatie vyžiadanej osoby súd uvedie, na aké úkony je prítomnosť vyžiadanej osoby potrebná a určí deň alebo časové obdobie, na ktoré je potrebné zabezpečiť jej prítomnosť.

(3) Podmienky dočasného prevzatia dojedná súd priamo s vykonávajúcim justičným orgánom písomnou formou. Takto dojednané podmienky sú záväzné pre všetky slovenské orgány. Termín prevzatia osoby dojedná súd podľa príslušnosti aj s útvarom SIRENE alebo Interpolom.

(4) Ak vykonávajúci justičný orgán povolí dočasné prevzatie osoby, rozhodne príslušný sudca, že táto osoba bude počas dočasného prevzatia na území Slovenskej republiky vo väzbe; väzba sa začína dňom prevzatia osoby na území Slovenskej republiky. V prípravnom konaní o väzbe rozhodne sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, pričom sa toto rozhodnutie osobe doručí bezodkladne po jej dodaní do väzby.

(5) Žiadosť dočasne prevzatej osoby o prepustenie z väzby doručí prokurátor alebo po podaní obžaloby súd príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu.

(6) Ak príslušný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že dočasne prevzatá osoba má byť prepustená z väzby, jej prepustenie zabezpečí bez zbytočného odkladu príslušný sudca a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, o čom informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu.

§ 200
Odovzdanie osoby súdu

(1) Útvar Policajného zboru odovzdanú osobu prevezme a bezodkladne odovzdá súdu, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz. Ak došlo k zmene vecnej príslušnosti alebo miestnej príslušnosti súdu vo veci, pre ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, súd osobu bezodkladne odovzdá vecne a miestne príslušnému súdu na rozhodnutie o väzbe podľa Trestného poriadku.

(2) Ak sa osoba odovzdáva na základe európskych zatýkacích rozkazov viacerých súdov, odovzdá sa súdu podľa pokynu ministerstva spravodlivosti, ktoré zohľadní všetky okolnosti, najmä závažnosť a miesto spáchania činu, dátum vydania a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu.

(3) Podrobnosti odovzdania osoby dojedná za Slovenskú republiku útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, podrobnosti odovzdania osoby dojedná Interpol.

§ 201
Odovzdanie s výhradou

(1) Ak vykonávajúci štát podmieňuje odovzdanie osoby do Slovenskej republiky na trestné stíhanie výhradou, že slovenské orgány umožnia, aby táto osoba vykonala prípadný trest uložený slovenským súdom na území vykonávajúceho štátu, o poskytnutí takejto záruky rozhodne súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz. Súd môže poskytnúť záruku len v rozsahu, ako mu to umožňuje deviata hlava.

(2) Ak bola vyžiadaná osoba odovzdaná na výkon trestu odňatia slobody len pre niektorý z trestných činov, pre ktoré jej bol skôr uložený úhrnný trest alebo súhrnný trest, určí súd na verejnom zasadnutí primeraný trest za trestné činy, na ktoré sa odovzdanie vzťahuje.

§ 202
Odovzdanie osoby na výkon trestu odňatia slobody uloženého v neprítomnosti

Ak vykonávajúci štát odovzdá na výkon trestu odňatia slobody osobu, ktorej bol trest odňatia slobody uložený právoplatným rozsudkom, ktorý jej nebol doručený, súd na verejnom zasadnutí odovzdanú osobu vypočuje a ak osoba

a) proti výkonu uloženého trestu nenamieta, súd rozhodne, že sa rozsudok vykoná, alebo

b) proti výkonu uloženého trestu namieta, súd v potrebnom rozsahu rozsudok zruší a súčasne rozhodne o väzbe a opätovne vec prejedná na podklade pôvodnej obžaloby.

§ 203
Strata platnosti európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Európsky zatýkací rozkaz stráca platnosť

a) odovzdaním osoby súdu podľa § 200 alebo do výkonu trestu odňatia slobody alebo zariadeniu na výkon ochranného opatrenia,

b) odvolaním; súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, ho odvolá, ak zanikli dôvody, pre ktoré bol vydaný, alebo ak súd následne zistil, že také dôvody neexistovali, alebo ak tak ustanovuje

tento zákon, a ak európsky zatýkací rozkaz vydaný na návrh prokurátora súd odvolá na návrh prokurátora, alebo

c) vydaním nového európskeho zatýkacieho rozkazu v tej istej veci.

(2) Po podaní obžaloby v trestnej veci, v ktorej bol vydaný európsky zatýkací rozkaz v prípravnom konaní, vydá predseda senátu, ktorému bola podaná obžaloba, nový európsky zatýkací rozkaz, ak naďalej trvajú dôvody vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako postupuje aj vtedy, ak počas trestného konania dôjde k zmene vecnej príslušnosti alebo miestnej príslušnosti súdu. Inak európsky zatýkací rozkaz vydaný v prípravnom konaní odvolá. Postup podľa prvej vety a druhej vety sa neuplatní, ak vyžiadaná osoba už bola v členskom štáte zadržaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného v prípravnom konaní, alebo ak už bolo rozhodnuté o vykonaní takéhoto európskeho zatýkacieho rozkazu; v týchto prípadoch sa postupuje na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného v prípravnom konaní, ak trvajú dôvody, pre ktoré bol vydaný.

(3) Ak došlo k právoplatnému odsúdeniu osoby, o ktorej odovzdanie slovenské orgány žiadajú, na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo jej bolo právoplatne uložené ochranné opatrenie spojené s obmedzením osobnej slobody, pričom podmienky podľa § 197 ods. 1 písm. b) sú splnené, alebo dôjde k zmene rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vnútroštátneho konania, v ktorom sa o odovzdanie osoby žiada, najmä vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, a zároveň dôvody vydania európskeho zatýkacieho rozkazu trvajú naďalej, vydá súd nový európsky zatýkací rozkaz. V prípravnom konaní tak urobí na základe návrhu prokurátora.

§ 204
Odvolanie európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Súd opatrením odvolá európsky zatýkací rozkaz, ak

a) bol odvolaný príkaz na zadržanie, príkaz na zatknutie alebo príkaz na dodanie do výkonu trestu alebo bolo upustené od úkonov smerujúcich k dodaniu osoby do výkonu ochranného opatrenia spojeného so zbavením osobnej slobody,

b) boli dodatočne zistené dôvody, pre ktoré nie je možné európsky zatýkací rozkaz vydať,

c) bol vydaný nový európsky zatýkací rozkaz, alebo

d) ďalšie pátranie nie je v inom členskom štáte z iného dôvodu potrebné.

(2) O odvolaní európskeho zatýkacieho rozkazu súd bezodkladne informuje príslušný útvar Prezídia Policajného zboru na účel vykonania nevyhnutných opatrení a v prípravnom konaní aj prokurátora.

(3) Odvolanie európskeho zatýkacieho rozkazu nebráni vydaniu nového európskeho zatýkacieho rozkazu v tej istej veci.

§ 205
Informovanie o nedodržaní lehôt

Súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, informuje ministerstvo spravodlivosti o prípadoch, v ktorých nebolo vykonávajúcim justičným orgánom rozhodnuté o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu do 60 dní od zadržania vyžiadanej osoby, a ak bola lehota predĺžená, do 90 dní od zadržania vyžiadanej osoby.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 206
Príslušnosť

(1) Príslušnou prokuratúrou na konanie podľa tohto dielu je krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej inak bola obmedzená osobná sloboda; ak nedošlo k jej zadržaniu alebo bola osoba zo zadržania prepustená, je na konanie príslušná prokuratúra, v obvode ktorej má táto osoba trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v obvode ktorej sa zdržiava. Ak sa osoba nachádza vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, príslušnou je krajská prokuratúra, v obvode ktorej sa nachádza ústav, v ktorom je osoba vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí predbežného vyšetrovania sa neprihliada, a to ani v prípade doručenia ďalšieho európskeho zatýkacieho rozkazu, jeho doplnenia alebo zmeny.

(2) Príslušným súdom na konanie podľa tohto dielu je súd, v ktorého obvode má sídlo krajská prokuratúra, ktorá vo veci koná.

(3) V prípade doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu voči osobe, voči ktorej už justičné orgány vedú konanie na základe európskeho zatýkacieho rozkazu iného členského štátu, je príslušným na konanie súd a krajská prokuratúra, ktorá vedie konanie o už skôr doručenom európskom zatýkacom rozkaze, ak ešte nebolo rozhodnuté o jeho výkone.

(4) Ak bol európsky zatýkací rozkaz doručený orgánu, ktorý nie je príslušný na jeho prijatie, bezodkladne ho postúpi príslušnej prokuratúre a informuje o tom orgán, ktorý ho vydal.

(5) Príslušná prokuratúra o začatí konania informuje ministerstvo spravodlivosti, ktorému zároveň zašle aj kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu alebo záznamu podľa § 196 písm. j), a útvar SIRENE, ktorý vykoná príslušné opatrenia; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu Interpolu.

§ 207
Zadržanie vyžiadanej osoby

(1) Príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 196 písm. j). Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o jej právach podľa § 208. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 206 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

(2) Ak prokurátor do 48 hodín a pri trestných činoch terorizmu do 96 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej väzby alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor zadržanú osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu Interpolu.

§ 208
Práva vyžiadanej osoby

(1) V konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

(2) Vyžiadaná osoba má v konaní o európskom zatýkacom rozkaze právo na tlmočníka a prekladateľa.

(3) Vyžiadaná osoba má právo zvoliť si obhajcu aj v štáte pôvodu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu na účel poskytovania súčinnosti obhajcovi, ktorý zastupuje vyžiadanú osobu v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky; uplatnenie práva vyžiadanej osoby v štáte pôvodu nemá vplyv na lehoty podľa § 220 a 221. O využití tohto práva vyžiadanou osobou informuje prokurátor bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

(4) Ak bola vyžiadaná osoba vzatá do predbežnej väzby alebo do vydávacej väzby, na styk s obhajcom, korešpondenciu a návštevy vo väzbe sa rovnako použijú predpisy o výkone väzby.

§ 209
Predbežná väzba

(1) Účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, kým justičný orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej odovzdaní, nedoručí európsky zatýkací rozkaz s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

(2) Súd rozhodne do 48 hodín a pri obzvlášť závažných trestných činoch do 72 hodín od prevzatia zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby; dôvodmi väzby podľa § 71 Trestného poriadku nie je pritom viazaný. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, súd rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 196 písm. j). Ak súd v tejto lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe zadržanú osobu vypočuje.

(3) Ak nebol prokurátorovi príslušnej prokuratúry v lehote 18 dní od obmedzenia osobnej slobody doručený európsky zatýkací rozkaz alebo doklad o jeho existencii, súd na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie príkazom prepustí osobu z predbežnej väzby.

(4) Predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Ak nebola vyžiadaná osoba prepustená z väzby pred uplynutím tejto lehoty, súd nariadi jej prepustenie príkazom v posledný deň tejto lehoty.

(5) Súd môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím lehoty podľa odseku 4. Súčasne je možné rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze; § 82 Trestného poriadku sa použije primerane.

(6) Ak je počas trvania predbežnej väzby doručený európsky zatýkací rozkaz s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže súd vyžiadanú osobu vziať do vydávacej väzby.

(7) Príslušný súd nariadi príkazom prepustenie osoby z predbežnej väzby, ak

a) justičný orgán štátu pôvodu zrušil európsky zatýkací rozkaz alebo ak ho vo vzťahu k Slovenskej republike odvolal, alebo

b) inak zanikli dôvody jeho vydania alebo jeho realizácie.

(8) Prepustenie osoby z predbežnej väzby nevylučuje opakované vzatie tejto osoby do predbežnej väzby alebo jej vzatie do vydávacej väzby; na predvedenie a zatknutie osoby sa použije Trestný poriadok.

Vydávacia väzba

§ 210

(1) Ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju súd na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie do vydávacej väzby. Pred rozhodnutím o vydávacej väzbe vyžiadanú osobu vypočuje.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním, alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme súd túto osobu do vydávacej väzby, ak tak už neurobil súd podľa odseku 1. Ak bolo o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnuté podľa § 217 ods. 7, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby nadriadený súd, ak tak už neurobil súd podľa odseku 1 alebo podľa prvej vety tohto odseku.

(3) Súd nariadi príkazom prepustenie vyžiadanej osoby z vydávacej väzby dňom, keď dôjde k odovzdaniu tejto osoby orgánom štátu pôvodu, alebo v prípadoch podľa § 221 ods. 1 a 3, posledným dňom ustanovenej lehoty. Okrem toho súd rozhodne o prepustení vyžiadanej osoby z vydávacej väzby, ak

a) justičný orgán štátu pôvodu zrušil európsky zatýkací rozkaz alebo ak ho vo vzťahu k Slovenskej republike odvolal,

b) príslušný súd právoplatne rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná, alebo

c) inak zanikli dôvody jeho vydania alebo jeho realizácie.

(4) Ak bolo rozhodnuté o prepustení vyžiadanej osoby z vydávacej väzby, súčasne je možné rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze; § 82 Trestného poriadku sa použije primerane.

(5) O dĺžke trvania väzby na území Slovenskej republiky informuje súd justičný orgán štátu pôvodu; pri postupe podľa § 215 ods. 2 informuje prostredníctvom prokurátora.

§ 211

(1) Ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženom slovenským súdom, súd, po doručení európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá spočíva. O rozhodnutí o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby sudca vyrozumie príslušný ústav na výkon väzby alebo ústav na výkon trestu odňatia slobody.

(2) Ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody podľa odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi do výkonu vydávacej väzby.

§ 212

(1) Proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 209 ods. 2 a 5, § 210 ods. 1, 2 a 4 a § 211 je prípustná sťažnosť; odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby. Ak súd prepustí osobu z vydávacej väzby po tom, čo rozhodol o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, má sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení z väzby odkladný účinok, len ak súčasne bola prokurátorom podaná sťažnosť aj proti rozhodnutiu súdu o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) O rozhodnutiach podľa odseku 1 informuje súd ministerstvo spravodlivosti a útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu Interpolu.

§ 213
Predbežné vyšetrovanie

(1) Účelom predbežného vyšetrovania je zistiť, či sú splnené podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežné vyšetrovanie začína zadržaním vyžiadanej osoby, doručením európskeho zatýkacieho rozkazu alebo informácie o tom, že vyžiadaná osoba sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe na území Slovenskej republiky.

(2) Prokurátor krajskej prokuratúry príslušný podľa § 206 ods. 1 vykoná predbežné vyšetrovanie.

(3) Prokurátor vyžiadanú osobu vypočuje a oboznámi ju s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu a doručí jej kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu. Ak je európsky zatýkací rozkaz vyhotovený v jazyku, ktorému vyžiadaná osoba nerozumie, má vyžiadaná osoba právo na jeho preklad; ak to nemá vplyv na spravodlivosť konania, je možné namiesto prekladu európskeho zatýkacieho rozkazu jeho obsah vyžiadanej osobe pretlmočiť. O práve na preklad európskeho zatýkacieho rozkazu prokurátor vyžiadanú osobu poučí.

(4) Po doručení európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, prokurátor vyžiadanú osobu poučí o možnosti súhlasiť s odovzdaním a o dôsledkoch tohto súhlasu, zároveň túto osobu poučí o tom, že udelený súhlas nie je možné odvolať; ďalej túto osobu poučí o možnosti vzdať sa uplatnenia zásady špeciality podľa § 227 ods. 1 a o dôsledkoch vzdania sa uplatnenia tejto zásady, ak by sa inak táto zásada vo vzťahu k štátu pôvodu uplatnila. Poučenie o právach vyžiadanej osoby podľa tohto dielu sa vyžiadanej osobe poskytne aj písomne a v prípade potreby sa jej primerane vysvetlí.

(5) Ak dôjde k zmene alebo doplneniu európskeho zatýkacieho rozkazu, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie alebo súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, takto zmenený alebo doplnený európsky zatýkací rozkaz doručí vyžiadanej osobe a jej obhajcovi a pokračuje na jeho podklade v začatom konaní. Osobu je potrebné k doručenému európskemu zatýkaciemu rozkazu vypočuť.

(6) Ak sa žiada o odovzdanie občana Slovenskej republiky alebo osoby s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky na účely výkonu trestu odňatia slobody do členského štátu, prokurátor vyžiadanú osobu po vypočutí poučí o možnosti nesúhlasiť s výkonom uloženého trestu odňatia slobody v štáte pôvodu a o možnosti prevzatia výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky podľa deviatej hlavy tretej časti, ako aj o dôsledkoch tohto nesúhlasu. Vyhlásenie o nesúhlase uskutoční vyžiadaná osoba pred prokurátorom po vypočutí a poučení o dôsledkoch takého postupu do zápisnice v prítomnosti jej obhajcu. Toto vyhlásenie nie je možné vziať späť.

(7) Ak informácie poskytnuté justičným orgánom štátu pôvodu v európskom zatýkacom rozkaze nie sú dostatočné pre rozhodnutie o jeho výkone, najmä ak európsky zatýkací rozkaz neobsahuje všetky povinné náležitosti a údaje nevyhnutné na rozhodnutie, alebo ak je zrejmé, že ho zjavne vydal orgán, ktorý nebol príslušný na jeho vydanie, alebo ak právne hodnotenie skutku ako trestného činu podliehajúceho vydaniu alebo nepodliehajúceho preskúmaniu obojstrannej trestnosti je zjavne nesprávne, požiada prokurátor neodkladne justičný orgán štátu pôvodu o dodatočné informácie. Zároveň určí primeranú lehotu na ich zaslanie s prihliadnutím na lehoty na prijatie rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 220.

(8) Prokurátor ukončí predbežné vyšetrovanie opatrením, ak

a) vyžiadaná osoba zomrela, bola vyhlásená za mŕtvu, alebo sa na území Slovenskej republiky už nezdržiava,

b) štát pôvodu neposkytol dodatočné informácie v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu ani po postupe podľa odseku 7, alebo nebol predložený európsky zatýkací rozkaz v požadovanej forme,

c) európsky zatýkací rozkaz bol justičnému orgánu doručený po právoplatnom rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu alebo po rozhodnutí o povolení vydania osoby do tretieho štátu,

d) členský štát, ktorý odovzdal osobu do Slovenskej republiky alebo tretí štát, ktorý vydal osobu do Slovenskej republiky, neudelil súhlas s ďalším vydaním, ak sa takýto súhlas vyžaduje,

e) bolo justičnými orgánmi rozhodnuté o prevzatí výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol európsky zatýkací rozkaz vydaný,

f) justičný orgán štátu pôvodu európsky zatýkací rozkaz odvolal,

g) osoba, o ktorej odovzdanie ide, by nebola podľa právneho poriadku Slovenskej republiky vzhľadom na svoj vek trestne zodpovedná,

h) osobu, o ktorej odovzdanie ide, nie je možné zadržať kvôli výsade alebo imunite, pre ktorú je vyňatá z právomoci orgánov činných v trestnom konaní,

i) osoba, o ktorej odovzdanie ide, sa nezdržuje na území Slovenskej republiky alebo miesto jej pobytu nie je známe, alebo

j) európsky zatýkací rozkaz bol doručený po právoplatnosti rozhodnutia o tom, že osoba, o ktorej odovzdanie ide, bude odovzdaná inému štátu podľa tejto hlavy, alebo po povolení vydania do iného štátu alebo po povolení vydania medzinárodnému súdnemu orgánu.

(9) O ukončení konania podľa odseku 8 písm. a) až e) prokurátor informuje štát pôvodu.

(10) O postupe podľa odseku 5 prokurátor informuje ministerstvo spravodlivosti a útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, informáciu postúpi Interpolu.

(11) Ak je pre výkon európskeho zatýkacieho rozkazu potrebný súhlas tretieho štátu s vydaním podľa § 230 ods. 2, predloží prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie ministerstvu spravodlivosti neodkladne všetky písomnosti potrebné na zabezpečenie súhlasu tretieho štátu.

(12) Ak bol európsky zatýkací rozkaz vydaný na účel výkonu trestu odňatia slobody uloženého v konaní, na ktorom sa vyžiadaná osoba osobne nezúčastnila a rozhodnutie, ktorým jej bol trest uložený ani úradná informácia o vedení trestného konania v štáte pôvodu nebola vyžiadanej osobe doručená, prokurátor túto osobu po oboznámení sa s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu poučí o možnosti požiadať o predloženie kópie rozhodnutia, ktorým jej bol trest uložený. Prokurátor vyžiadanú osobu súčasne informuje, že s predložením kópie rozhodnutia, ktorým jej bol trest uložený, nie sú spojené procesné dôsledky doručenia v štáte pôvodu. Ak také rozhodnutie nebolo justičným orgánom v doterajšom konaní doručené, prokurátor informuje o takej požiadavke vyžiadanej osoby justičný orgán štátu pôvodu a po doručení kópie rozhodnutia ho predloží vyžiadanej osobe. Postup podľa tohto odseku nemá vplyv na lehoty podľa § 220 a 221.

§ 214
Výsluch vyžiadanej osoby na základe žiadosti

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz na účely trestného stíhania, sa pred rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu vyžiadaná osoba vypočuje v súlade s podmienkami ustanovenými dohodou s týmto orgánom.

(2) Dohodu podľa odseku 1 uzatvorí a výsluch vyžiadanej osoby vykoná prokurátor príslušný na vykonanie predbežného vyšetrovania; na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu prokurátor umožní prítomnosť zástupcov tohto orgánu na výsluchu. Zástupca justičného orgánu štátu pôvodu môže klásť otázky vyžiadanej osobe prostredníctvom prokurátora.

§ 215
Výkon európskeho zatýkacieho rozkazu so súhlasom vyžiadanej osoby

(1) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do členského štátu podľa § 213 ods. 4, spíše s ňou prokurátor v prítomnosti jej obhajcu a tlmočníka zápisnicu, v ktorej sa zaznamená jej súhlas s odovzdaním, ako aj jej vyjadrenie o tom, či sa vzdáva alebo nevzdáva uplatnenia zásady špeciality a v akom rozsahu.

(2) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s odovzdaním do členského štátu a nie je dôvod na postup podľa odseku 5, prokurátor po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne uznesením, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná. Prokurátor v uznesení okrem uvedenia údajov o vyžiadanej osobe označí európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého je táto osoba odovzdaná, uvedie údaje o zabezpečení práva obhajoby, o súhlase tejto osoby s odovzdaním a o jej vyjadrení k uplatneniu zásady špeciality. Ak nastal dôvod na postup podľa § 225 ods. 1, rozhodne prokurátor v uznesení aj o odklade odovzdania vyžiadanej osoby do členského štátu.

(3) Uznesenie podľa odseku 2 doručí prokurátor vyžiadanej osobe, jej obhajcovi a príslušnému súdu. Uznesenie podľa odseku 2 zároveň zašle aj justičnému orgánu štátu pôvodu, generálnej prokuratúre, ministerstvu spravodlivosti a na účely dohodnutia realizácie odovzdania bezodkladne útvaru SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi uznesenie Interpolu.

(4) Proti rozhodnutiu prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu nie je prípustný opravný prostriedok.

(5) Odseky 1 až 4 sa napriek súhlasu vyžiadanej osoby nepoužijú, ak prokurátor v priebehu predbežného vyšetrovania zistí, že existuje niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 218 ods. 1 a 2, alebo že vo vzťahu k tej istej osobe boli vydané dva alebo viaceré európske zatýkacie rozkazy podľa § 223, alebo ak bol vo vzťahu k tej istej osobe doručený justičným orgánom európsky zatýkací rozkaz a žiadosť o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu podľa § 224. V takých prípadoch prokurátor po ukončení predbežného vyšetrovania predloží vec súdu na rozhodnutie podľa § 217.

§ 216
Výkon trestu odňatia slobody uloženého v štáte pôvodu

(1) Ak vyžiadaná osoba vyslovila nesúhlas s výkonom uloženého trestu odňatia slobody v štáte pôvodu podľa § 213 ods. 6, prokurátor predloží vec súdu, ktorý bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o tejto skutočnosti a vyzve ho, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadril k odovzdaniu výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky a aby na tieto účely predložil osvedčenie o vydaní rozhodnutia podľa deviatej hlavy tretej časti a overenú kópiu vykonateľného rozhodnutia.

(2) Ak justičný orgán štátu pôvodu s odovzdaním výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky nesúhlasí, alebo ak sa justičný orgán štátu pôvodu k výzve súdu podľa odseku 1 v určenej lehote nevyjadrí, súd vráti vec prokurátorovi, ktorý pokračuje v predbežnom vyšetrovaní. Na vyjadrenie štátu pôvodu k odovzdaniu výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky sa po márnom uplynutí lehoty podľa odseku 1 v ďalšom konaní prihliada do prijatia rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. O následkoch

nevyhovenia výzve v určenej lehote súd informuje justičný orgán štátu pôvodu vopred v rámci výzvy podľa odseku 1.

(3) Ak justičný orgán štátu pôvodu súhlasí s odovzdaním výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky a predloží osvedčenie o vydaní rozhodnutia podľa deviatej hlavy tretej časti a overenú kópiu vykonateľného rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, a vyžiadaná osoba je vo vydávacej väzbe, súd súčasne s rozhodnutím o väzbe vyžiadanej osoby podľa deviatej hlavy tretej časti rozhodne o prepustení osoby z vydávacej väzby. Súd o začatí konania o prevzatí výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky informuje prokurátora; predbežné vyšetrovanie sa tým prerušuje.

(4) Ak súd rozhodne o uznaní a výkone rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, súd o tejto skutočnosti informuje prokurátora.

(5) Ak súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, súd vráti vec prokurátorovi, ktorý pokračuje v predbežnom vyšetrovaní. Ak je vyžiadaná osoba vo väzbe podľa deviatej hlavy tretej časti, súd súčasne rozhodne o vydávacej väzbe vyžiadanej osoby podľa § 210 ods. 1.

§ 217
Rozhodnutie súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne súd na návrh prokurátora o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu; to neplatí, ak sa postupuje podľa § 215 ods. 2. Ak súd pre rozhodnutie považuje za nevyhnutné získanie dodatočných informácií, požiada príslušného prokurátora o doplnenie návrhu. Ak je na výkon európskeho zatýkacieho rozkazu potrebný súhlas tretieho štátu s vydaním podľa § 230 ods. 2, predloží súd ministerstvu spravodlivosti neodkladne všetky písomnosti potrebné na zabezpečenie súhlasu tretieho štátu, ak tak už neurobil prokurátor podľa § 213 ods. 11.

(2) O výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhoduje súd uznesením na neverejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada, alebo ak to považuje súd za potrebné, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

(3) Ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 218 ods. 1, súd rozhodne, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná. Ak sa v konaní preukáže, že existuje dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 218 ods. 2, súd môže rozhodnúť, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná.

(4) Ak súd rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, vo svojom rozhodnutí uvedie aj údaje o vyjadrení vyžiadanej osoby k uplatneniu zásady špeciality.

(5) Rozhodnutie podľa odsekov 3 a 4 súd doručí prokurátorovi, vyžiadanej osobe a obhajcovi. Zároveň toto rozhodnutie zašle bezodkladne aj justičnému orgánu štátu pôvodu, ministerstvu spravodlivosti a útvaru SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi rozhodnutie Interpolu.

(6) Proti uzneseniu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu je prípustná sťažnosť prokurátora alebo vyžiadanej osoby, len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu; sťažnosť má odkladný účinok.

(7) O sťažnosti rozhoduje krajský súd na neverejnom zasadnutí. Krajský súd po doplnení

konania, ak je to potrebné, sám rozhodne o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. O rozhodnutí bezodkladne informuje ministerstvo spravodlivosti a útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, informáciu postúpi neodkladne Interpolu.

(8) Súd, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, zabezpečí potrebné úkony smerujúce k odovzdaniu vyžiadanej osoby.

§ 218
Odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu

(1) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmietne, ak

a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesený,

c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d) súd na základe postupu podľa § 216 rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky podľa deviatej hlavy tretej časti.

(2) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je možné odmietnuť, ak

a) vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

b) justičné orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v inom členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie voči tej istej osobe pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu,

c) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom treťom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov tretieho štátu, v ktorom bol vynesený,

d) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube lode plávajúcej pod štátnou vlajkou Slovenskej republiky alebo na palube lietadla zapísaného v registri lietadiel Slovenskej republiky; vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je možné v tomto prípade odmietnuť aj vtedy, ak skutok nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

e) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu, a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky,

f) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 109 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

g) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(3) Vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je možné odmietnuť vo výnimočných prípadoch, v ktorých sa preukážu závažné dôvody rizika, že po odovzdaní do členského štátu, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz bude osoba vystavená neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo porušeniu základného práva na spravodlivý proces z dôvodu systémových alebo všeobecných nedostatkov súdnej moci, a to v rozpore s ustanoveniami medzinárodnej zmluvy.[46])

(4) Súd, ktorý rozhoduje o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na účel výkonu trestu odňatia slobody, môže rozhodnúť o odmietnutí jeho vykonania, ak sa vyžiadaná osoba osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia; to neplatí, ak sa v európskom zatýkacom rozkaze uvádza, že vyžiadaná osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

a) bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

b) vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorého si zvolila alebo ktorý bol ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval,

c) po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve podať návrh na opravný prostriedok, na konaní o ktorých má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva návrh na obnovu konania alebo odvolanie, alebo nepodala návrh na obnovu konania alebo odvolanie v rámci príslušnej lehoty, alebo

d) jej nebolo rozhodnutie doručené, pričom jej bude doručené bezodkladne po jej odovzdaní do štátu pôvodu a súčasne bude výslovne poučená o práve na obnovu konania alebo na podanie odvolania, na konaní o ktorých má právo zúčastniť sa a ktoré umožnia opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktoré môžu viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového a informovaná o lehote na podanie návrhu na obnovu konania alebo odvolania tak, ako je uvedené v európskom zatýkacom rozkaze.

(5) Skutočnosť, že je vyžiadaná osoba občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom na odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky.

§ 219

Ak sa v čase rozhodovania súdu osoba, o ktorej odovzdanie ide, nezdržuje na území Slovenskej republiky alebo sa pre jej neznámy pobyt opakovane nepodarí zabezpečiť jej prítomnosť na konaní o odovzdaní osoby, súd návrh prokurátora zamietne. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť prokurátora, ktorá nemá odkladný účinok. Konanie končí právoplatnosťou rozhodnutia o zamietnutí návrhu prokurátora.

---

[46]) Charta základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

§ 220
Lehoty na prijatie rozhodnutia

(1) Ak vyžiadaná osoba súhlasí s vykonaním európskeho zatýkacieho rozkazu, prokurátor rozhodne o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu do desiatich dní odo dňa udelenia súhlasu vyžiadanej osoby.

(2) Ak nejde o rozhodnutie podľa odseku 1, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu súd rozhodne do 60 dní od zadržania vyžiadanej osoby, a to aj pri zachovaní odkladného účinku sťažnosti.

(3) Ak lehoty podľa odsekov 1 a 2 nie je možné v odôvodnených prípadoch dodržať, predlžujú sa o 30 dní. Súd, a v prípade postupu podľa § 215 ods. 2 príslušný prokurátor, o tejto skutočnosti bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu s uvedením dôvodov, pre ktoré nemohol rozhodnúť, a to aj pri odkladnom účinku sťažnosti.

(4) Ak lehoty na prijatie rozhodnutia podľa odsekov 1 až 3 nie je možné dodržať, súd, a v prípade postupu podľa § 215 ods. 2 príslušný prokurátor oznámi Eurojustu a ministerstvu spravodlivosti túto skutočnosť s uvedením dôvodov, pre ktoré nemohol rozhodnúť.

(5) Plynutie lehôt podľa odsekov 1 až 3 spočíva, ak

a) štát pôvodu nezaslal európsky zatýkací rozkaz s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje,

b) príslušný prokurátor požiadal podľa § 213 ods. 7 o zaslanie dodatočných informácií, ktoré sú nevyhnutné na rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu, a tieto dodatočné informácie neboli zaslané v určenej lehote,

c) sa koná o vzdaní sa výsad alebo imunít podľa § 222,

d) sa koná o udelení súhlasu iného členského štátu s ďalším vydaním podľa § 229 alebo tretieho štátu podľa § 230 ods. 2, alebo

e) orgán štátu pôvodu vydaný európsky zatýkací rozkaz zmení, doplní alebo ho nahradí iným od doručenia takto upraveného, doplneného alebo nahradeného európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, do doručenia vyjadrenia oprávnených osôb príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu, najneskôr však do lehoty určenej príslušným orgánom vykonávajúceho štátu.

(6) Lehoty podľa odsekov 1 až 3 začnú plynúť, ak odpadnú dôvody, pre ktoré ich plynutie spočívalo.

§ 221
Lehoty na realizáciu odovzdania

(1) Odovzdanie vyžiadanej osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr do desiatich dní od právoplatnosti rozhodnutia o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu. Ak bola podaná sťažnosť, najneskôr do desiatich dní od rozhodnutia o sťažnosti.

(2) Postup podľa odseku 1 sa neuplatní, ak

a) nastali okolnosti, pre ktoré vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu nie je možné realizovať a ktoré nemôže ovplyvniť štát pôvodu ani Slovenská republika, alebo ak je realizáciu odovzdania nevyhnutné odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, najmä z dôvodu ohrozenia zdravia alebo života vyžiadanej osoby,

b) sa postupuje podľa § 224, alebo

c) sa rozhodlo o odklade odovzdania podľa § 225 ods. 1.

(3) Ak pominú dôvody podľa odseku 2 písm. a), odovzdanie osoby sa musí zrealizovať do desiatich dní od novo dohodnutého termínu odovzdania.

(4) Ak štát pôvodu požiada o predĺženie lehoty na realizáciu odovzdania, o predĺžení lehoty rozhoduje súd, ktorý vydal rozhodnutie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu; ak rozhodol prokurátor, rozhodne súd na základe jeho návrhu.

(5) Právoplatné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu sa nevykoná, ak minister spravodlivosti podľa § 224 rozhodol, že vyžiadaná osoba sa odovzdá inému členskému štátu alebo tretiemu štátu, alebo ak nastali okolnosti, pre ktoré vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu nie je možné odložiť ani vykonať.

§ 222
Výsady a imunity

Ak je na vzdanie sa výsady alebo imunity[22]) príslušný slovenský orgán, požiada prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie o to, aby sa tento orgán voči tejto osobe výsady alebo imunity vzdal. Ak je na vzdanie sa výsady alebo imunity príslušný orgán iného členského štátu alebo tretieho štátu, medzinárodnej organizácie alebo Európskej únie, informuje príslušný prokurátor o tejto skutočnosti justičný orgán štátu pôvodu.

§ 223
Rozhodovanie v prípade viacerých európskych zatýkacích rozkazov

(1) Ak bolo justičným orgánom predložených viacero európskych zatýkacích rozkazov voči tej istej osobe, po skončení predbežného vyšetrovania rozhodne príslušný súd o výkone každého z nich osobitne; § 215 sa v takom prípade nepoužije.

(2) Ak sa rozhoduje o výkone viacerých európskych zatýkacích rozkazov vydaných rôznymi štátmi pôvodu, súd súčasne rozhodne, do ktorého z týchto štátov bude osoba odovzdaná; súd pritom zohľadní všetky okolnosti, najmä závažnosť a miesto spáchania činu, dátum a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Pred vydaním rozhodnutia môže súd požiadať o vyjadrenie Eurojust.

(3) Ak sa vyžiadaná osoba odovzdáva s uplatnením zásady špeciality, súd zároveň s rozhodnutím podľa odseku 2 rozhodne o udelení súhlasu s ďalším odovzdaním do iného členského štátu, ak podľa odseku 1 rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu z tohto štátu.

(4) Rozhodnutia podľa odsekov 1 až 3 súd zašle všetkým štátom pôvodu, o ktorých európskych zatýkacích rozkazoch rozhodoval.

(5) Lehoty podľa § 220 začínajú plynúť doručením posledného európskeho zatýkacieho rozkazu.

(6) Ak sa rozhoduje o viacerých európskych zatýkacích rozkazoch vydaných v jednom štáte pôvodu, odseky 2 až 5 sa nepoužijú.

(7) Ak vo vzťahu k tej istej osobe bolo justičným orgánom doručených viac európskych zatýkacích rozkazov a sú splnené podmienky podľa § 216 u niektorého z nich, o ďalšom postupe rozhodne súd; súd pritom zohľadní všetky okolnosti, najmä závažnosť a miesto spáchania činu, dátum a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu. Súd pred prijatím rozhodnutia o ďalšom postupe môže požiadať o vyjadrenie Eurojust. Súd o svojom rozhodnutí o ďalšom postupe informuje ministerstvo spravodlivosti.

§ 224
Rozhodovanie v prípade stretu európskeho zatýkacieho rozkazu a žiadosti o vydanie

(1) O strete európskeho zatýkacieho rozkazu a žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu podľa druhej časti, týkajúcej sa tej istej osoby, rozhoduje minister spravodlivosti.

(2) Ak sa vykonávajúci justičný orgán dozvie, že vo vzťahu k tej istej osobe bol justičným orgánom doručený európsky zatýkací rozkaz a žiadosť o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu, informuje o tejto skutočnosti bezodkladne ministerstvo spravodlivosti. Súd po právoplatnosti rozhodnutia o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu a rozhodnutia o prípustnosti vydania do tretieho štátu alebo iného členského štátu predloží vec ministerstvu spravodlivosti.

(3) Minister spravodlivosti pri rozhodovaní o tom, či sa vykoná európsky zatýkací rozkaz, alebo či sa vyhovie žiadosti o vydanie tretieho štátu alebo iného členského štátu, zváži najmä závažnosť a miesto spáchania trestného činu, dátum a účel vydania európskeho zatýkacieho rozkazu a žiadosti o vydanie.

(4) Rozhodnutie podľa odseku 1 zašle ministerstvo spravodlivosti osobe, ktorej sa rozhodnutie týka, prokurátorovi a súdu. Návrh na jeho preskúmanie môže podať osoba, ktorej sa rozhodnutie týka alebo prokurátor, a to v lehote do siedmich dní od doručenia tohto rozhodnutia. O návrhu na preskúmanie rozhodnutia podľa odseku 1 rozhoduje najvyšší súd na neverejnom zasadnutí.

(5) Rozhodnutie podľa odseku 1 zašle ministerstvo spravodlivosti osobe, ktorej sa rozhodnutie týka, prokuratúre a súdu, ktorý zabezpečí potrebné úkony smerujúce k odovzdaniu osoby, ak sa rozhodlo o tom, že sa vykoná európsky zatýkací rozkaz.

§ 225
Odklad odovzdania

(1) Súd alebo prokurátor, ktorí rozhodli o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môžu rozhodnúť uznesením o odklade odovzdania, ak sa voči vyžiadanej osobe vedie na území Slovenskej republiky trestné stíhanie alebo vyžiadaná osoba vykonáva alebo má vykonať trest odňatia slobody pre iný trestný čin ako ten, ktorý bol uvedený v európskom zatýkacom rozkaze a táto osoba je v čase rozhodovania o odklade obmedzená na osobnej slobode v rámci vnútroštátneho konania. Proti rozhodnutiu súdu alebo prokurátora o odklade odovzdania nie je prípustná sťažnosť.

(2) Ak pominú dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu o odklade vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, súd alebo prokurátor, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu bezodkladne informuje útvar SIRENE na účely dohodnutia realizácie odovzdania; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu Interpolu.

(3) Ak sa podstatne zmenili podmienky, ktoré boli podkladom rozhodnutia o odklade odovzdania, môže vykonávajúci justičný orgán, ktorý rozhodol podľa odseku 1, svoje rozhodnutie zrušiť alebo nahradiť ho novým. Súd rozhoduje na neverejnom zasadnutí. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustná sťažnosť.

§ 226
Dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby

(1) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu môže súd povoliť dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby do štátu pôvodu, ak po rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu bolo rozhodnuté o odklade odovzdania podľa § 225 ods. 1. Ak o vykonaní európskeho zatýkacieho

rozkazu rozhodol prokurátor podľa § 215 ods. 2, o dočasnom odovzdaní vyžiadanej osoby rozhodne súd na návrh prokurátora. Podmienky dočasného odovzdania osoby dojedná súd priamo s justičným orgánom štátu pôvodu písomnou formou. Súd môže povoliť dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby iba vtedy, ak to nemá vplyv na jej účasť na výsluchu súvisiacom s konaním o jej odovzdanie.

(2) Ak súd povolí dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby, zároveň určí, že túto osobu je počas dočasného odovzdania nutné držať vo väzbe. Ak justičný orgán štátu pôvodu vo svojej žiadosti o dočasné odovzdanie vyžiadanej osoby neuvedie čas, na ktorý dočasné odovzdanie žiada, alebo úkony, ktoré chce vykonať, súd požiada o doplnenie žiadosti. Môže pritom určiť primeranú lehotu na doplnenie týchto skutočností.

Štvrtý diel
Zásada špeciality a ďalšie odovzdanie

§ 227
Zásada špeciality

(1) Osoba, ktorá bola odovzdaná z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, nesmie byť v štáte pôvodu stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred vydaním, na ktoré sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahoval.

(2) Ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak

a) odovzdaná osoba sa po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť, alebo sa dobrovoľne vráti späť, alebo je dopravená zákonným spôsobom z iného ako vykonávajúceho štátu na územie Slovenskej republiky potom, čo ho opustila,

b) za tento ďalší trestný čin nie je možné uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu,

c) trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,

d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie je spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by taký výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,

e) osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa odseku 1 v rámci konania vo vykonávajúcom štáte,

f) osoba po vydaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred vydaním,

g) vykonávajúci justičný orgán udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin, alebo

h) zásada špeciality sa vo vzťahu k vykonávajúcemu štátu neuplatňuje na základe vyhlásenia členského štátu a vykonávajúci justičný orgán vo svojom rozhodnutí o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu neuviedol inak.

(3) Ak sa odovzdaná osoba nevzdala uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. e), súd, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, takú osobu za prítomnosti jej obhajcu vypočuje a poučí ju o možnosti vzdať sa uplatnenia tejto zásady a o dôsledkoch takého postupu. Ak odovzdaná osoba vyhlási, že sa vzdáva uplatnenia zásady špeciality, súd s ňou spíše zápisnicu, v ktorej uvedie trestné činy, ktorých sa týka vzdanie sa tejto zásady. Toto vyhlásenie nie je možné vziať späť. O obsahu vyhlásenia, ktorým sa odovzdaná osoba vzdala uplatnenia zásady špeciality, súd informuje vykonávajúci justičný orgán, ministerstvo spravodlivosti a Generálne riaditeľstvo Zboru

väzenskej a justičnej stráže.

(4) Na získanie súhlasu vykonávajúceho justičného orgánu podľa odseku 2 písm. g) sa použije postup podľa § 228 ods. 1.

(5) Odsek 1 nebráni slovenským orgánom robiť opatrenia, ktoré prerušujú plynutie premlčacej doby, ako aj neodkladné opatrenia na zabránenie zmarenia trestného konania.

§ 228
Žiadosť o dodatočný súhlas

(1) Ak má byť osoba, ktorá bola odovzdaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred odovzdaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej odovzdaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok podľa § 227 ods. 2, súd, ktorý koná vo veci trestného činu, ktorý nebol uvedený v pôvodnom európskom zatýkacom rozkaze, požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody. O takomto dodatočnom súhlase udelenom vykonávajúcim štátom informuje príslušný súd Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže.

(2) Žiadosť o dodatočný súhlas obsahuje všetky informácie podľa § 198 ods. 7. Žiadosť zašle súd spravidla priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu v jazyku podľa § 233. Súd vydá európsky zatýkací rozkaz pre trestný čin, ktorý má byť predmetom trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, a pripojí ho k žiadosti o dodatočný súhlas, len ak ho vykonávajúci justičný orgán o to požiada. Postup podľa § 198 ods. 11 sa neuplatní.

(3) Za dodatočný súhlas podľa § 227 ods. 2 písm. g) sa považuje aj žiadosť vykonávajúceho štátu o prevzatie trestného stíhania odovzdanej osoby pre trestné činy spáchané na jeho území pred odovzdaním osoby. To isté sa vzťahuje aj na trestné oznámenie podané vykonávajúcim štátom.

§ 229
Žiadosť o súhlas s ďalším odovzdaním do iného členského štátu

(1) Osobu, ktorá bola odovzdaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, je možné odovzdať bez súhlasu vykonávajúceho justičného orgánu do iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním, ak

a) odovzdaná osoba súhlasí s ďalším odovzdaním, alebo

b) sa na odovzdanú osobu neuplatňuje zásada špeciality z dôvodov podľa § 227 ods. 2 písm. a), e) až h).

(2) Vyhlásenie o súhlase podľa odseku 1 písm. a) vykoná osoba pred prokurátorom po vypočutí a poučení o dôsledkoch takého postupu do zápisnice v prítomnosti jej obhajcu. Toto vyhlásenie nie je možné vziať späť.

(3) Ak nie je možné postupovať podľa odseku 1, požiada súd vykonávajúci justičný orgán o súhlas s ďalším odovzdaním. K žiadosti o ďalšie odovzdanie do iného členského štátu súd pripojí európsky zatýkací rozkaz justičného orgánu štátu pôvodu, ktorým sa žiada o odovzdanie osoby zo Slovenskej republiky. Žiadosť spolu s pripojeným európskym zatýkacím rozkazom zašle súd spravidla priamo vykonávajúcemu justičnému orgánu v jazyku podľa § 233.

§ 230
Následné odovzdanie vo vzťahu k členským štátom a následné vydanie vo vzťahu k tretím štátom

(1) Osoba, ktorá bola odovzdaná do Slovenskej republiky z členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality, nemôže byť odovzdaná do tretieho štátu bez súhlasu vykonávajúceho štátu. Súhlas vykonávajúceho štátu s následným odovzdaním do tretieho štátu zabezpečí ministerstvo spravodlivosti podľa druhej časti.

(2) Záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv s tretími štátmi, ak jej bola vyžiadaná osoba vydaná z tretieho štátu s uplatnením zásady špeciality, nie sú týmto zákonom dotknuté. Pri podaní žiadosti o súhlas tretieho štátu s následným vydaním do členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu sa postupuje rovnako podľa druhej časti.

§ 231
Dodatočný súhlas a súhlas s ďalším odovzdaním

(1) Ustanovenia prvého, tretieho a piateho dielu piatej hlavy tretej časti sa použijú rovnako aj na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba odovzdaná zo Slovenskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, o súhlas, aby mohol odovzdanú osobu

a) stíhať pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním, než pre ktorý bola osoba odovzdaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo aby mohol byť vykonaný aj iný trest odňatia slobody, než pre ktorý bola odovzdaná,

b) odovzdať do ďalšieho členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu na trestné stíhanie alebo na výkon trestu odňatia slobody.

(2) Na konanie podľa odseku 1 je príslušný vykonávajúci justičný orgán, ktorý rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorého sa žiadosť o dodatočný súhlas alebo ďalšie odovzdanie týka. Vykonávajúci justičný orgán rozhodne o žiadosti podľa odseku 1 do 30 dní od doručenia žiadosti. Ak o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodoval prokurátor podľa § 215 ods. 2 a nie sú splnené podmienky na rozhodnutie o súhlase, predloží žiadosť na rozhodnutie súdu, ktorý by bol príslušný rozhodovať podľa § 217.

(3) Vykonávajúci justičný orgán vráti žiadosť bez rozhodnutia orgánu štátu pôvodu, ktorý o dodatočný súhlas žiadal, ak v priebehu konania zistí, že osoba

a) súhlasila s odovzdaním do tohto členského štátu a vzdala sa práva na uplatnenie zásady špeciality podľa § 227 ods. 1,

b) po odovzdaní do tohto členského štátu vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa § 227 ods. 1 vo vzťahu k trestným činom, ktorých sa žiadosť o dodatočný súhlas týka a boli spáchané pred jej odovzdaním.

(4) V konaní o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola osoba odovzdaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, o súhlas, aby mohol odovzdanú osobu vydať do tretieho štátu, sa postupuje podľa druhej časti.

Piaty diel
Spoločné ustanovenia

§ 232
Spôsob styku

Vo vzťahu k členským štátom, ktoré používajú Schengenský informačný systém, je styk možný

aj prostredníctvom útvaru SIRENE alebo národného člena Slovenskej republiky v Eurojuste. Vo vzťahu k členským štátom, ktoré nepoužívajú Schengenský informačný systém, je styk možný aj prostredníctvom Interpolu alebo národného člena Slovenskej republiky v Eurojuste.

§ 233
Preklady

(1) Európsky zatýkací rozkaz sa zasiela vykonávajúcemu justičnému orgánu v úradnom jazyku vykonávajúceho štátu alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu; ak vykonávajúci štát svojím vyhlásením umožnil prijatie európskeho zatýkacieho rozkazu aj v inom jazyku, je možné vyhotoviť preklad aj do iného jazyka.

(2) Európsky zatýkací rozkaz adresovaný justičným orgánom musí byť vyhotovený v štátnom jazyku.

(3) Odseky 1 a 2 sa neuplatnia, ak sa postupuje podľa § 107 ods. 2.

(4) Odseky 1 až 3 sa uplatnia aj vo vzťahu k žiadosti o dodatočný súhlas a žiadosti o súhlas s ďalším odovzdaním podľa § 228, § 229 a 231.

(5) Preklad ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 234
Prevoz

(1) Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby odovzdávanej z členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného justičným orgánom územím iného členského štátu, požiada ministerstvo spravodlivosti príslušný orgán členského štátu o súhlas s prevozom jeho územím.

(2) Žiadosť o súhlas s prevozom obsahuje

a) meno, priezvisko, dátum narodenia, obvyklý pobyt a štátne občianstvo osoby,

b) označenie európskeho zatýkacieho rozkazu,

c) právnu kvalifikáciu skutku.

(3) K žiadosti podľa odseku 2 sa pripojí európsky zatýkací rozkaz.

(4) O súhlas s prevozom sa nežiada, ak sa má osoba previezť územím členského štátu letecky bez plánovaného pristátia na jeho území. Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území členského štátu, príslušnému orgánu tohto štátu sa musí do 72 hodín od neplánovaného pristátia doručiť žiadosť s údajmi podľa odsekov 2 a 3.

(5) Žiadosť príslušného orgánu iného členského štátu o súhlas s prevozom územím Slovenskej republiky sa zasiela ministerstvu spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti povolí prevoz na základe žiadosti, ktorá obsahuje údaje podľa odsekov 2 a 3. Prevoz osoby územím Slovenskej republiky vykoná príslušný útvar Policajného zboru. Počas prevozu územím Slovenskej republiky sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku. Na obmedzenie osobnej slobody prevážanej osoby sa použijú donucovacie prostriedky podľa osobitného predpisu.[7])

(6) Pri povolení prevozu cez územie Slovenskej republiky sa postupuje podľa § 40 ods. 3.

(7) Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území Slovenskej republiky, obmedzí sa osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku; ak sa ministerstvu spravodlivosti do 72 hodín od neplánovaného pristátia nedoručí žiadosť s údajmi podľa odsekov 2 a 3, prevážaná osoba musí

byť prepustená.

§ 235
Zaistenie a odovzdanie veci

(1) Ak príslušný orgán, ktorý vydal európsky zatýkací rozkaz, požiadal v príslušnej časti európskeho zatýkacieho rozkazu aj o zaistenie a odovzdanie veci, ktorá môže slúžiť ako dôkaz alebo ktorú vyžiadaná osoba získala z trestného činu, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz a ktorú mala vyžiadaná osoba pri sebe, vykonávajúci justičný orgán odovzdá túto vec justičnému orgánu štátu pôvodu; môže tak urobiť i z vlastného podnetu.

(2) Vec podľa odseku 1 sa odovzdá aj vtedy, ak európsky zatýkací rozkaz nie je možné vykonať kvôli smrti alebo úteku vyžiadanej osoby.

(3) Ak vec podľa odseku 1 podlieha prepadnutiu alebo zhabaniu na území Slovenskej republiky a ak je potrebná pre trestné konanie, môže si ju príslušný orgán dočasne ponechať alebo ju odovzdať štátu pôvodu s podmienkou jej vrátenia.

(4) Práva vykonávajúceho štátu alebo tretích osôb vzťahujúcich sa k veci podľa odseku 1 nie sú dotknuté. Ak sa preukáže existencia týchto práv, vráti štát pôvodu takú vec na svoje náklady príslušnému orgánu neodkladne po skončení trestného konania v tomto štáte.

§ 236
Náklady

(1) Náklady, ktoré vznikli slovenskému orgánu pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu, znáša Slovenská republika. Slovenská republika ako štát pôvodu znáša tie náklady, ktoré neznáša vykonávajúci štát.

(2) Náhrada nákladov prevozu sa požaduje od štátu pôvodu, ak by tento štát neznášal náklady prevozu na základe žiadosti Slovenskej republiky.

§ 237
Poskytovanie súčinnosti

Ministerstvo spravodlivosti a generálna prokuratúra poskytuje pri postupe podľa tejto hlavy justičným orgánom štátu pôvodu a vykonávajúcim justičným orgánom potrebnú súčinnosť.

ŠIESTA HLAVA
EURÓPSKY OCHRANNÝ PRÍKAZ

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 238

(1) Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) vydávaní európskeho ochranného príkazu na jeho uznanie v inom členskom štáte,

b) uznávaní európskeho ochranného príkazu vydaného súdom alebo iným justičným orgánom členského štátu v trestnom konaní a prijatí následného opatrenia na území Slovenskej republiky.

(2) Táto hlava sa použije vo vzťahu k členskému štátu.

§ 239
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) ochranným príkazom rozhodnutie vydané v trestnom konaní súdom alebo v prípravnom konaní prokurátorom alebo justičným orgánom členského štátu, ktorým sa na účely zabezpečenia ochrany fyzickej osoby pred protiprávnym konaním majúcim charakter trestného činu, ktoré môže ohroziť jej život, telesnú integritu alebo duševnú integritu, dôstojnosť, osobnú slobodu alebo sexuálnu integritu, ukladá obvinenému alebo odsúdenému jeden alebo viacero z týchto zákazov alebo obmedzení (ďalej len „obmedzujúce opatrenie“):
   1. zákaz vstupovať do určených miest alebo do určených oblastí, kde má chránená osoba pobyt alebo ktoré navštevuje,
   2. zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, alebo
   3. zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť,
b) európskym ochranným príkazom rozhodnutie vydané v trestnom konaní na základe ochranného príkazu súdom alebo v prípravnom konaní prokurátorom alebo justičným orgánom členského štátu na účely zabezpečenia ochrany fyzickej osoby na území iného členského štátu,
c) následným opatrením obmedzujúce opatrenie uložené súdom alebo justičným orgánom členského štátu na základe uznaného európskeho ochranného príkazu,
d) chránenou osobou fyzická osoba, na ktorej ochranu bol vydaný ochranný príkaz,
e) ohrozujúcou osobou fyzická osoba, proti ktorej bol vydaný ochranný príkaz,
f) štátom pôvodu členský štát, v ktorom bol vydaný európsky ochranný príkaz,
g) vykonávajúcim štátom členský štát, v ktorom má byť rozhodnuté o uznaní európskeho ochranného príkazu a o prijatí následného opatrenia,
h) justičným orgánom štátu pôvodu orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať európsky ochranný príkaz podľa svojho právneho poriadku,
i) justičným orgánom vykonávajúceho štátu orgán členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o uznaní európskeho ochranného príkazu a uložení následného opatrenia podľa svojho právneho poriadku.

§ 240
Rozsah pôsobnosti

(1) Európsky ochranný príkaz je možné v Slovenskej republike vydať

a) ak bol v trestnom konaní vydaný ochranný príkaz, ktorým sa ukladá jedno alebo viacero obmedzujúcich opatrení podľa § 239 písm. a),
b) ak sa chránená osoba zdržiava alebo má pobyt na území iného členského štátu alebo sa plánuje zdržiavať alebo mať pobyt na území iného členského štátu,
c) na žiadosť chránenej osoby.

(2) Európsky ochranný príkaz je možné v Slovenskej republike uznať, ak

a) bol v trestnom konaní vedenom v inom členskom štáte vydaný ochranný príkaz, ktorým sa ukladá jedno alebo viacero obmedzujúcich opatrení podľa § 239 písm. a),
b) sa chránená osoba zdržiava alebo má pobyt alebo sa plánuje zdržiavať alebo mať pobyt na

území Slovenskej republiky.

§ 241

Pri postupe podľa tejto hlavy orgány Slovenskej republiky

a) rozhodujú bez zbytočného odkladu, pričom zohľadnia všetky osobitné okolnosti danej veci vrátane jej naliehavosti, predpokladaného príchodu chránenej osoby na územie Slovenskej republiky alebo členského štátu, veku chránenej osoby a miery ohrozenia chránenej osoby,

b) dbajú na to, aby sa ohrozujúca osoba nedozvedela miesto, kde sa zdržiava chránená osoba, ani iné údaje umožňujúce ju kontaktovať; to neplatí, ak je uvedenie takýchto údajov nevyhnutné na účely vymedzenia následného opatrenia, ktoré sa ukladá ohrozujúcej osobe na základe uznaného európskeho ochranného príkazu.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 242
Vydanie európskeho ochranného príkazu

(1) Na vydanie európskeho ochranného príkazu je príslušný súd alebo prokurátor, ktorý vydal ochranný príkaz. Európsky ochranný príkaz sa vydáva na základe žiadosti chránenej osoby. Ak je chránená osoba obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, o vydanie európskeho ochranného príkazu môže požiadať jej zákonný zástupca alebo opatrovník.

(2) Pri rozhodovaní o vydaní európskeho ochranného príkazu sa zohľadní najmä miera ohrozenia chránenej osoby a čas, ako dlho chránená osoba zamýšľa mať pobyt alebo zdržiavať sa v inom členskom štáte. Ak súd alebo prokurátor európsky ochranný príkaz nevydá, rozhodne o zamietnutí žiadosti chránenej osoby.

(3) Európsky ochranný príkaz sa vyhotovuje na formulári, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. e).

(4) Európsky ochranný príkaz alebo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti chránenej osoby sa doručuje chránenej osobe. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti chránenej osoby je prípustná sťažnosť.

(5) Pred vydaním európskeho ochranného príkazu sa ohrozujúcej osobe umožní uplatniť právo byť vypočutá a právo podať opravný prostriedok proti ochrannému príkazu, ak nemohla tieto práva uplatniť v konaní, ktoré viedlo k jeho vydaniu.

§ 243
Zaslanie európskeho ochranného príkazu do vykonávajúceho štátu

(1) Na účely uznania európskeho ochranného príkazu a prijatia následného opatrenia vo vykonávajúcom štáte súd alebo prokurátor, ktorý vydal európsky ochranný príkaz, zašle európsky ochranný príkaz justičnému orgánu vykonávajúceho štátu, v ktorom sa chránená osoba zdržiava alebo má pobyt alebo sa zamýšľa zdržiavať alebo mať pobyt. Na zaslanie európskeho ochranného príkazu do vykonávajúceho štátu sa použije postup podľa § 110. Kópia európskeho ochranného príkazu sa súčasne zasiela ministerstvu spravodlivosti.

(2) Na účely postupu podľa odseku 1 súd alebo prokurátor, ktorý vydal európsky ochranný príkaz, zabezpečí preklad európskeho ochranného príkazu podľa § 18.

(3) Na žiadosť justičného orgánu vykonávajúceho štátu poskytne súd alebo prokurátor, ktorý

vydal európsky ochranný príkaz, dodatočné informácie potrebné na uznanie európskeho ochranného príkazu a prijatie následného opatrenia vo vykonávajúcom štáte.

§ 244
Dôsledky uznania európskeho ochranného príkazu vykonávajúcim štátom

(1) Uznanie európskeho ochranného príkazu justičným orgánom vykonávajúceho štátu a prijatie následného opatrenia vo vykonávajúcom štáte nebráni výkonu ochranného príkazu, na základe ktorého bol európsky ochranný príkaz vydaný.

(2) Ak justičný orgán vykonávajúceho štátu vyrozumie súd alebo prokurátora o porušení následného opatrenia ohrozujúcou osobou na území vykonávajúceho štátu, postupuje sa rovnako ako v prípade, keby ohrozujúca osoba porušila podmienky uložené ochranným príkazom na území Slovenskej republiky.

§ 245
Zmena, späťvzatie a zrušenie európskeho ochranného príkazu

(1) Ak po vydaní európskeho ochranného príkazu dôjde k zmene ochranného príkazu, príslušný súd alebo prokurátor európsky ochranný príkaz zodpovedajúcim spôsobom zmení; zmenený európsky ochranný príkaz zašle justičnému orgánu vykonávajúceho štátu a o tejto zmene vyrozumie chránenú osobu.

(2) Ak po vydaní európskeho ochranného príkazu dôjde k zrušeniu ochranného príkazu, príslušný súd alebo prokurátor európsky ochranný príkaz vezme späť, o čom vyrozumie justičný orgán vykonávacieho štátu a chránenú osobu.

(3) Ak po zaslaní európskeho ochranného príkazu do iného členského štátu dôjde k odovzdaniu výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky ochranný príkaz, do iného členského štátu podľa siedmej hlavy a desiatej hlavy tretej časti, súd alebo prokurátor po uznaní a nariadení výkonu takého rozhodnutia v inom členskom štáte európsky ochranný príkaz zruší, o čom vyrozumie chránenú osobu a justičný orgán vykonávajúceho štátu.

§ 246
Vzťah ku konaniu podľa iných častí zákona

Ak sú splnené podmienky pre odovzdanie výkonu ochranného príkazu členskému štátu podľa siedmej hlavy a desiatej hlavy tretej časti, postupuje sa prednostne podľa týchto hláv.

§ 247
Informačná povinnosť

(1) Súd alebo prokurátor, ktorý vydal európsky ochranný príkaz, bezodkladne vyrozumie justičný orgán vykonávajúceho štátu o akomkoľvek rozhodnutí, opatrení alebo skutočnostiach, v dôsledku ktorých nie je možné pokračovať vo výkone následného opatrenia prijatého na základe uznaného európskeho ochranného príkazu vo vykonávajúcom štáte.

(2) Ak chránená osoba požiada súd alebo prokurátora o vydanie európskeho ochranného príkazu a ochranný príkaz, na základe ktorého má byť európsky ochranný príkaz vydaný, bol vydaný v inom členskom štáte, súd alebo prokurátor bezodkladne postúpi žiadosť chránenej osoby príslušnému justičnému orgánu iného členského štátu.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 248
Príslušnosť

(1) Na konanie o uznaní európskeho ochranného príkazu je príslušný okresný súd, v ktorého obvode sa zdržuje alebo sa plánuje zdržiavať chránená osoba. Ak je daná príslušnosť viacerých súdov, konanie vykonáva ten súd, ktorému bol doručený európsky ochranný príkaz alebo ktorému bola vec postúpená nepríslušným súdom. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada.

(2) Ak je európsky ochranný príkaz doručený súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie, bezodkladne postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1 a súčasne o tom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie európskeho ochranného príkazu podľa tejto hlavy, súd vráti európsky ochranný príkaz justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia s uvedením dôvodu takého postupu.

(3) Súd o doručení európskeho ochranného príkazu justičným orgánom štátu pôvodu informuje ministerstvo spravodlivosti, ktorému súčasne zašle kópiu európskeho ochranného príkazu.

(4) Ak je chránenou osobou dieťa, súd o doručení európskeho ochranného príkazu justičným orgánom štátu pôvodu informuje orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorému súčasne zašle kópiu európskeho ochranného príkazu.

§ 249
Rozhodnutie súdu

(1) Ak súd nepovažuje európsky ochranný príkaz za dostatočný podklad na rozhodnutie o jeho uznaní a na prijatie následného opatrenia, alebo ak európsky ochranný príkaz nie je preložený do jazyka podľa § 18, požiada bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu o zaslanie dodatočných informácií alebo prekladu v primeranej lehote. Ak justičný orgán štátu pôvodu nezašle dodatočné informácie alebo preklad v určenej lehote bez toho, aby uviedol podstatné dôvody, pre ktoré tak neurobil, súd konanie zastaví a o jeho zastavení vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu. Na tieto následky musí byť justičný orgán štátu pôvodu vopred upozornený.

(2) O uznaní európskeho ochranného príkazu rozhodne súd po písomnom vyjadrení prokurátora okresnej prokuratúry na neverejnom zasadnutí. Rozhodnutie o uznaní alebo neuznaní súd doručí prokurátorovi a chránenej osobe. Ak súd európsky ochranný príkaz uzná, rozhodnutie doručí aj ohrozujúcej osobe. O uznaní európskeho ochranného príkazu a o prijatom následnom opatrení súd bezodkladne vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu a v prípade podľa § 248 ods. 4 aj informuje orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately so súčasným doručením rozhodnutia o uznaní; v prípade neuznania ich vyrozumie aj o dôvodoch takého postupu.

(3) Ak sa rozhodnutie o uznaní podľa odseku 2 nepodarí doručiť ohrozujúcej osobe z dôvodu neznámeho pobytu a miesto jej pobytu sa nepodarí zistiť ani s využitím spolupráce poskytnutej justičným orgánom štátu pôvodu, súd konanie ukončí a o jeho ukončení vrátane uvedenia dôvodu takého postupu vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu, prokurátora a chránenú osobu.

(4) Proti rozhodnutiu o uznaní európskeho ochranného príkazu je prípustná sťažnosť. Sťažnosťou nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bol európsky ochranný príkaz alebo ochranný príkaz v ňom uvedený vydaný v inom členskom štáte.

§ 250
Dôvody odmietnutia

Súd rozhodnutím môže odmietnuť uznať európsky ochranný príkaz, ak

a) obmedzujúce opatrenie uložené ohrozujúcej osobe ochranným príkazom, na základe ktorého bol vydaný európsky ochranný príkaz, nezodpovedá obmedzujúcemu opatreniu podľa § 239 písm. a),

b) nie sú splnené podmienky na uznanie európskeho ochranného príkazu podľa § 240 ods. 2,

c) skutok, pre ktorý sa ochranným príkazom uložilo obmedzujúce opatrenie uvedené v európskom ochrannom príkaze, nie je trestným činom podľa Trestného zákona,

d) obmedzujúce opatrenie uložené ohrozujúcej osobe uvedené v európskom ochrannom príkaze je súčasťou trestu, na ktorého výkon sa v Slovenskej republike vzťahuje amnestia alebo milosť, a takéto obmedzujúce opatrenie bolo uložené za skutok, na ktorého stíhanie je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

e) ohrozujúca osoba je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku,

f) trestné stíhanie za skutok, pre ktorý sa uložilo obmedzujúce opatrenie ochranným príkazom uvedeným v európskom ochrannom príkaze, je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané a na stíhanie skutku je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

g) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,

h) ohrozujúca osoba by podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nebola vzhľadom na svoj vek trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré sa uložil ochranný príkaz uvedený v európskom ochrannom príkaze, alebo

i) skutok, pre ktorý bol vydaný ochranný príkaz uvedený v európskom ochrannom príkaze, sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považuje za spáchaný čiastočne, z väčšej časti alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky.

§ 251
Uznanie európskeho ochranného príkazu a prijatie následného opatrenia

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania podľa § 250, súd európsky ochranný príkaz uzná; vo svojom rozhodnutí súčasne uloží ohrozujúcej osobe následné opatrenie vo forme obmedzujúceho opatrenia, ktoré svojou povahou najviac zodpovedá obmedzujúcemu opatreniu uvedenému v európskom ochrannom príkaze. Súčasťou rozhodnutia je aj poučenie o následkoch porušenia následného opatrenia. V prípade podľa § 248 ods. 4 o týchto okolnostiach informuje aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

(2) Plnenie a kontrolu následného opatrenia vykonáva súdom určený probačný a mediačný úradník. Ak ohrozujúca osoba poruší následné opatrenie na území Slovenskej republiky, súd jej môže uložiť poriadkovú pokutu do 1 650 eur, a to aj opakovane.

(3) Súd bez zbytočného odkladu oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu každé porušenie následného opatrenia prijatého na základe európskeho ochranného príkazu; oznámenie sa zasiela prostredníctvom formulára, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. f).

(4) Na účely postupu podľa odseku 3 súd zabezpečí preklad oznámenia podľa § 18.

§ 252
Zmena následného opatrenia

(1) Ak dôjde k zmene ochranného príkazu v štáte pôvodu, súd bezodkladne po doručení zmeneného európskeho ochranného príkazu rozhodne, či následné opatrenie uložené na základe uznaného európskeho ochranného príkazu takto zmení alebo či ho ponechá v pôvodnej podobe. Súd ponechá následné opatrenie v pôvodnej podobe, ak zmenený ochranný príkaz ukladá iné obmedzujúce opatrenie ako podľa § 239 písm. a), alebo súd nepovažuje zmenený európsky ochranný príkaz za dostatočný podklad na zmenu svojho rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu neposkytol dodatočné informácie v určenej lehote na základe žiadosti súdu.

(2) Rozhodnutie súdu podľa odseku 1 sa doručí prokurátorovi, chránenej osobe a ohrozujúcej osobe. Proti takému rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Sťažnosťou nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bol európsky ochranný príkaz alebo ochranný príkaz v ňom uvedený vydaný v inom členskom štáte.

(3) O zmene následného opatrenia uloženého na základe európskeho ochranného príkazu alebo o jeho ponechaní v pôvodnej podobe súd vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu v prípade podľa § 248 ods. 4 a orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately so súčasným doručením rozhodnutia o zmene alebo ponechaní platnosti pôvodného následného opatrenia vrátane dôvodov, pre ktoré nemohlo dôjsť k jeho zmene. Ak súd ponechá následné opatrenie uložené na základe uznaného európskeho ochranného príkazu v pôvodnej podobe, požiada justičný orgán štátu pôvodu o informáciu, či má v jeho výkone pokračovať alebo či ho má zrušiť.

§ 253
Zrušenie následného opatrenia

(1) Súd môže bez zbytočného odkladu rozhodnúť o zrušení následného opatrenia, ak

a) sa chránená osoba preukázateľne prestala zdržiavať na území Slovenskej republiky alebo už nemá na jej území obvyklý pobyt,

b) justičný orgán štátu pôvodu vyrozumie súd, že netrvá na ďalšom výkone následného opatrenia na území Slovenskej republiky,

c) justičný orgán štátu pôvodu vyrozumie súd o zrušení alebo späťvzatí európskeho ochranného príkazu,

d) ide o dôvod podľa § 254 ods. 2, alebo

e) nastane iná skutočnosť, v dôsledku ktorej nie je možné vo výkone následného opatrenia uloženého na základe uznaného európskeho ochranného príkazu pokračovať.

(2) O zrušení následného opatrenia podľa odseku 1 a o dôvodoch takého postupu súd bezodkladne vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu, chránenú osobu a v prípadoch podľa § 248 ods. 4 aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

(3) Rozhodnutie o zrušení následného opatrenia podľa odseku 1 písm. a) sa doručí chránenej osobe a prokurátorovi a v prípade podľa § 248 ods. 4 aj orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 písm. a) je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať chránená osoba a prokurátor. Sťažnosť má odkladný účinok.

§ 254
Súbeh konaní

(1) Ak bolo Slovenskej republike súčasne zaslané rozhodnutie na účely jeho uznania a výkonu podľa § 335 písm. b) a § 257 písm. b) obsahujúce obmedzujúce opatrenie uvedené v európskom ochrannom príkaze a súd sa o tejto skutočnosti dozvie skôr, ako vydá rozhodnutie o uznaní európskeho ochranného príkazu, rozhodnutie odloží, kým sa právoplatne nerozhodne o uznaní a výkone rozhodnutia. Ak sa právoplatne rozhodlo o uznaní a výkone rozhodnutia, súd konanie o uznaní európskeho ochranného príkazu skončí a o tejto skutočnosti vrátane uvedenia dôvodov informuje justičný orgán štátu pôvodu, prokurátora a chránenú osobu. V opačnom prípade súd v konaní pokračuje.

(2) Ak bolo Slovenskej republike zaslané rozhodnutie na účely jeho uznania a výkonu podľa § 335 písm. b) a § 257 písm. b) obsahujúce obmedzujúce opatrenie uvedené v európskom ochrannom príkaze a súd sa o tejto skutočnosti dozvie po tom, ako rozhodol o uznaní európskeho ochranného príkazu a uložení následného opatrenia ohrozujúcej osobe, pokračuje vo výkone následného opatrenia, kým sa právoplatne nerozhodne o uznaní a výkone rozhodnutia podľa siedmej alebo desiatej hlavy tretej časti. Ak sa právoplatne rozhodlo o uznaní a výkone rozhodnutia podľa § 335 písm. b) a § 257 písm. b), súd rozhodne o zrušení následného opatrenia. V opačnom prípade ponechá následné opatrenie v platnosti.

Štvrtý diel
Spoločné ustanovenia

§ 255
Poskytovanie súčinnosti pri zisťovaní potrebných informácií

(1) Ministerstvo spravodlivosti na žiadosť súdu a generálna prokuratúra na žiadosť prokurátora poskytnú súčinnosť pri zisťovaní potrebných informácií v konaní podľa tejto hlavy, najmä pri zisťovaní príslušného justičného orgánu vykonávajúceho štátu, ktorému má byť zaslaný európsky ochranný príkaz, alebo pri overení podmienok podľa právneho poriadku tohto členského štátu na uznanie európskeho ochranného príkazu a prijatie následného opatrenia. Rovnakú súčinnosť poskytne ministerstvo spravodlivosti na žiadosť orgánu iného členského štátu pri zistení potrebných informácií, ak ide o príslušné orgány Slovenskej republiky alebo o overenie podmienok podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(2) Na zistenie príslušného justičného orgánu vykonávajúceho štátu je možné požiadať o súčinnosť aj národného člena Slovenskej republiky v Eurojuste alebo kontaktné body Európskej justičnej siete.

(3) Na účely podávania správ inštitúciám Európskej únie a zjednodušenia spolupráce s inými členskými štátmi generálna prokuratúra a súdy poskytnú ministerstvu spravodlivosti na jeho žiadosť potrebné informácie, najmä o počte zaslaných európskych ochranných príkazov do iných členských štátov na ich uznanie a prijatie následného opatrenia a o výsledku týchto konaní v iných členských štátoch, ako aj obdobné informácie o európskych ochranných príkazoch zaslaných inými členskými štátmi do Slovenskej republiky.

SIEDMA HLAVA
ROZHODNUTIA O OPATRENIACH DOHĽADU AKO NÁHRADE VÄZBY

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 256

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) odovzdávaní výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako náhrade väzby v trestnom konaní do iného členského štátu,

b) uznávaní a výkone rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako náhrade väzby v trestnom konaní vydaného v inom členskom štáte a kontrole dodržiavania opatrení dohľadu na území Slovenskej republiky.

§ 257
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) členským štátom členské štáty vrátane Dánskeho kráľovstva a Írskej republiky,

b) rozhodnutím o opatreniach dohľadu vykonateľné rozhodnutie prijaté v priebehu trestného konania justičným orgánom štátu pôvodu, ktorým sa fyzickej osobe ukladá jedno alebo viacero opatrení dohľadu,

c) opatreniami dohľadu povinnosti alebo obmedzenia uložené dotknutej osobe justičným orgánom štátu pôvodu ako náhrada väzby v trestnom konaní,

d) štátom pôvodu členský štát, v ktorom bolo vydané rozhodnutie o opatreniach dohľadu,

e) vykonávajúcim štátom členský štát, v ktorom sa vykonáva kontrola dodržiavania opatrení dohľadu,

f) justičným orgánom súd alebo iný príslušný orgán štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu s právomocou prijímať rozhodnutia vo veciach opatrení dohľadu podľa právneho poriadku tohto štátu; na účely zasielania a prijímania písomností a výmeny informácií v konaní podľa tejto hlavy sa justičným orgánom rozumie aj ústredný orgán oznámený štátom pôvodu alebo vykonávajúcim štátom,

g) dotknutou osobou fyzická osoba, ktorej boli uložené opatrenia dohľadu justičným orgánom štátu pôvodu.

§ 258
Opatrenia dohľadu

(1) Opatrenia dohľadu, ktorých kontrolu dodržiavania je možné odovzdávať medzi Slovenskou republikou a iným členským štátom, sú

a) povinnosť dotknutej osoby informovať príslušný orgán vo vykonávajúcom štáte o každej zmene miesta pobytu najmä na účely doručovania predvolaní na výsluch alebo na konanie pred súdom v rámci trestného konania v štáte pôvodu,

b) povinnosť nevstupovať do určitých lokalít, na miesta alebo do vymedzených oblastí v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte,

c) povinnosť zdržiavať sa v určenom čase, ak je ustanovený, na určenom mieste,

d) povinnosť zahŕňajúca obmedzenia týkajúce sa opustenia územia vykonávajúceho štátu,

e) povinnosť hlásiť sa v určenom čase určitému orgánu,

f) povinnosť vyhýbať sa kontaktu s určitými osobami súvisiacimi s údajne spáchanými trestnými činmi.

(2) Medzi Slovenskou republikou a iným členským štátom je možné odovzdávať kontrolu dodržiavania aj iných opatrení dohľadu, ako sú opatrenia dohľadu podľa odseku 1, ak členský štát oznámil, že bude kontrolovať ich dodržiavanie na svojom území. Takéto opatrenia dohľadu zahŕňajú najmä

a) povinnosť zdržať sa určitých činností v súvislosti s údajne spáchanými trestnými činmi, najmä výkonu určitých povolaní alebo výkonu určitého druhu práce,

b) zákaz viesť motorové vozidlo,

c) povinnosť zložiť určenú sumu peňazí alebo dať iný druh záruky, ktorú je možné splniť prostredníctvom určeného počtu splátok alebo naraz,

d) povinnosť podstúpiť liečenie alebo liečbu závislosti,

e) povinnosť vyhýbať sa kontaktu s určitými predmetmi súvisiacimi s údajne spáchanými trestnými činmi.

Rozsah pôsobnosti

§ 259

Rozhodnutie o opatreniach dohľadu je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak

a) skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o opatreniach dohľadu vydané, je trestným činom aj podľa Trestného zákona, ak § 109 neustanovuje inak,

b) dotknutá osoba má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt,

c) ukladá dotknutej osobe opatrenia dohľadu podľa § 258 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) alebo písm. b).

§ 260

Súd pri overovaní skutočností podľa § 258 a 259 vychádza z údajov uvedených v osvedčení o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu alebo z vlastných zistení.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 261
Príslušnosť súdu na odovzdanie výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu

Súdom príslušným na konanie podľa tohto dielu je súd, ktorý rozhoduje o väzbe podľa § 72 Trestného poriadku.

§ 262
Odovzdanie výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu

(1) Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu do iného členského štátu, ak dotknutá osoba bola s uloženými opatreniami dohľadu oboznámená, má v tomto členskom štáte obvyklý pobyt a so svojím návratom do tohto členského štátu súhlasí.

(2) Na žiadosť dotknutej osoby môže súd odovzdať výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu aj do iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom má dotknutá osoba svoj obvyklý pobyt, ak s tým súhlasí justičný orgán členského štátu, do ktorého sa má výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu odovzdať; na tento účel súd požiada justičný orgán tohto členského štátu o súhlas.

(3) Výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu je možné odovzdať len do jedného členského štátu.

(4) V súvislosti s postupom podľa odseku 1 alebo odseku 2 súd poučí dotknutú osobu o jej povinnosti dostaviť sa pred súd na základe predvolania a dodržiavať uložené opatrenia dohľadu vo vykonávajúcom štáte, ako aj o možnosti vyžiadať ju na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ak tieto povinnosti poruší.

(5) Po splnení podmienok podľa odseku 1 alebo odseku 2 súd, ktorý vydal rozhodnutie o opatreniach dohľadu, zašle toto rozhodnutie s riadne vyplneným a podpísaným osvedčením o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu justičnému orgánu vykonávajúceho štátu a ministerstvu spravodlivosti; osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu sa zasiela prostredníctvom formulára, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. g).

(6) Na účely riadneho vyplnenia osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu sa obmedzenia a povinnosti uložené dotknutej osobe podľa § 82 Trestného poriadku stotožnia s opatreniami dohľadu podľa § 258; opatrenia dohľadu podľa § 258 ods. 2 alebo iné opatrenia dohľadu môžu byť súčasťou osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu len vtedy, ak vykonávajúci štát oznámil, že bude kontrolovať ich dodržiavanie.

(7) Súd v osvedčení o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu uvedie dĺžku obdobia, počas ktorého bude potrebné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte s prihliadnutím na všetky známe okolnosti konkrétneho prípadu.

(8) Na účely postupu podľa odseku 5 súd zabezpečí preklad osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu do jazyka podľa § 278.

§ 263
Právomoc slovenského súdu

(1) Súdu, ktorý vydal rozhodnutie o opatreniach dohľadu, patrí právomoc kontrolovať ich dodržiavanie dovtedy, kým justičný orgán vykonávajúceho štátu toto rozhodnutie neuzná a jeho uznanie súdu neoznámi.

(2) Ak justičný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že po uznaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu by dotknutú osobu pri porušení opatrení dohľadu odmietol odovzdať na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, súd môže rozhodnúť o vzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu späť; v takom prípade svoje rozhodnutie oznámi najneskôr do desiatich dní od oznámenia justičného orgánu vykonávajúceho štátu.

(3) Právomoc kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu, ktorá prešla na justičný orgán vykonávajúceho štátu, sa súdu podľa odseku 1 vracia späť, ak

a) justičný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že dotknutá osoba už nemá obvyklý pobyt vo vykonávajúcom štáte,

b) kontrola dodržiavania opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte ešte nezačala a súd na základe zaslaných informácií o maximálnej dĺžke obdobia, počas ktorého je možné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte, alebo o prispôsobení opatrení dohľadu justičným orgánom vykonávajúceho štátu rozhodne o vzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu späť a svoje rozhodnutie justičnému orgánu vykonávajúceho štátu

oznámi najneskôr do desiatich dní od prijatia týchto informácií,

c) súd zmení opatrenia dohľadu podľa § 264 ods. 2 písm. b) a justičný orgán vykonávajúceho štátu odmietne kontrolovať dodržiavanie takto zmenených opatrení dohľadu, pretože nie sú opatreniami dohľadu podľa § 258 ods. 1 alebo opatreniami dohľadu oznámenými vykonávajúcim štátom podľa § 258 ods. 2,

d) justičný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že uplynula maximálna dĺžka obdobia, počas ktorého je možné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte, a súd predtým nepožiadal o jeho predĺženie podľa § 265,

e) justičný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že rozhodol o ukončení kontroly dodržiavania opatrení dohľadu, pretože súd po viacerých oznámeniach týkajúcich sa porušenia opatrení dohľadu dotknutou osobou alebo inej relevantnej skutočnosti ani na základe opakovanej výzvy neprijal následné rozhodnutie podľa § 264, alebo

f) justičný orgán vykonávajúceho štátu oznámi, že rozhodol o ukončení kontroly dodržiavania opatrení dohľadu z dôvodu, že jeho právny poriadok vyžaduje pravidelné potvrdzovanie vo vzťahu k predĺženiu kontroly dodržiavania opatrení dohľadu a súd mu ani na základe opakovanej výzvy také potvrdenie neposkytol.

§ 264
Prijímanie následných rozhodnutí

(1) Súd prijíma všetky následné rozhodnutia vo vzťahu k rozhodnutiu o opatreniach dohľadu, ktorých kontrola dodržiavania bola odovzdaná do vykonávajúceho štátu.

(2) Následnými rozhodnutiami podľa odseku 1 sú najmä

a) preskúmanie rozhodnutia o opatreniach dohľadu, predĺženie platnosti a zrušenie rozhodnutia o opatreniach dohľadu,

b) zmena opatrení dohľadu uložených dotknutej osobe,

c) vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

§ 265
Predĺženie kontroly dodržiavania opatrení dohľadu

Pred uplynutím obdobia oznámeného justičným orgánom vykonávajúceho štátu, počas ktorého je možné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte, môže súd s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu, ako aj dôsledky podľa § 263 ods. 3 písm. d), požiadať justičný orgán vykonávajúceho štátu o predĺženie kontroly dodržiavania opatrení dohľadu; súd na tento účel v žiadosti uvedie predpokladané obdobie tohto predĺženia.

§ 266
Oznamovacia povinnosť

(1) Súd justičnému orgánu vykonávajúceho štátu bezodkladne oznámi každé následné rozhodnutie prijaté podľa § 264, ako aj skutočnosť, že proti rozhodnutiu o opatreniach dohľadu bol podaný opravný prostriedok.

(2) Na výzvu justičného orgánu vykonávajúceho štátu súd bezodkladne oznámi, či je kontrola dodržiavania opatrení dohľadu podľa okolností konkrétneho prípadu vo vykonávajúcom štáte stále potrebná, a ak je to vhodné, prijme následné rozhodnutie podľa § 264.

(3) Pred uplynutím obdobia vyznačeného v osvedčení o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu, počas ktorého je potrebné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vo vykonávajúcom

štáte, súd z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť justičného orgánu vykonávajúceho štátu oznámi, aké dodatočné obdobie bude ešte potrebné na kontrolu dodržiavania týchto opatrení dohľadu.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 267
Príslušnosť súdu na uznanie a výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu

(1) Na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa tohto dielu je príslušný okresný súd, v obvode ktorého má dotknutá osoba trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v obvode ktorého sa zdržiava. Ak príslušný súd nie je možné určiť, je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava I. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada.

(2) Súd príslušný podľa odseku 1 rozhoduje o všetkých otázkach súvisiacich s uznaním a výkonom rozhodnutia o opatreniach dohľadu.

(3) Súd informuje ministerstvo spravodlivosti o doručení rozhodnutia o opatreniach dohľadu a osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu justičným orgánom štátu pôvodu a súčasne zašle ministerstvu spravodlivosti kópie uvedených písomností.

(4) Ak je rozhodnutie o opatreniach dohľadu a osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu doručené súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd bezodkladne postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu.

(5) Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa tejto hlavy, súd s uvedením tohto dôvodu vráti rozhodnutie o opatreniach dohľadu spolu s osvedčením o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu justičnému orgánu štátu pôvodu.

§ 268
Rozhodnutie súdu

(1) Súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie o opatreniach dohľadu uzná a vykoná po písomnom vyjadrení prokurátora okresnej prokuratúry.

(2) Súd vydá rozhodnutie podľa odseku 1 najneskôr do 20 pracovných dní od doručenia rozhodnutia o opatreniach dohľadu a osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu; do tejto lehoty sa nezapočítava obdobie, počas ktorého súd zabezpečuje dodatočné informácie od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o uznaní a výkone vrátane doplnenia osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu, ak osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu nie je úplné alebo zjavne nezodpovedá rozhodnutiu o opatreniach dohľadu.

(3) Rozhodnutie podľa odseku 1 sa doručuje dotknutej osobe a prokurátorovi.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať dotknutá osoba alebo prokurátor. Súd o sťažnosti rozhodne do 20 pracovných dní od jej podania.

(5) Nedodržanie lehoty podľa odseku 2 alebo odseku 4 súd bezodkladne oznámi justičnému orgánu štátu pôvodu vrátane dôvodov nedodržania tejto lehoty; súčasne mu oznámi novú lehotu, v ktorej vydá rozhodnutie podľa odseku 1 alebo odseku 4.

§ 269
Dôvody odmietnutia

(1) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu, ak

a) osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu vydané justičným orgánom štátu pôvodu nie je úplné alebo ak zjavne nezodpovedá súvisiacemu rozhodnutiu o opatreniach dohľadu a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

b) dotknutá osoba nebola oboznámená s opatreniami dohľadu uloženými justičným orgánom štátu pôvodu alebo so svojím návratom do Slovenskej republiky nesúhlasí, alebo osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu vydané justičným orgánom štátu pôvodu obsahuje opatrenia dohľadu, ktoré nie sú uvedené v § 258 ods. 1, ani neboli oznámené Slovenskou republikou podľa § 258 ods. 2,

c) voči dotknutej osobe pre ten istý skutok už bolo vydané právoplatné rozhodnutie o opatreniach dohľadu slovenským súdom, alebo ak má súd informáciu, že voči dotknutej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatné rozhodnutie o opatreniach dohľadu vydané justičným orgánom v inom členskom štáte,

d) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie o opatreniach dohľadu, nie je trestným činom podľa Trestného zákona a nejde o konanie podľa § 109; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

e) trestné stíhanie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčané a na skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie o opatreniach dohľadu, sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky vzťahuje právomoc slovenských orgánov,

f) dotknutá osoba je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku,

g) dotknutá osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie o opatreniach dohľadu, alebo

h) pri porušení opatrení dohľadu by nebolo možné odovzdať dotknutú osobu v súlade s postupom podľa piatej hlavy tretej časti.

(2) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa odseku 1 písm. a), b) alebo písm. c), súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných na svoje rozhodnutie. Súd môže požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko aj vtedy, ak ide o iný dôvod odmietnutia uznania podľa odseku 1.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa odseku 1 písm. h), súd pred prijatím takého rozhodnutia o tom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak justičný orgán štátu pôvodu do desiatich dní od doručenia týchto informácií súdu neoznámi, že osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu berie späť, súd rozhodne, že sa rozhodnutie o opatreniach dohľadu uzná a vykoná podľa § 270; v takom prípade dotknutú osobu v dôsledku porušenia opatrení dohľadu nie je možné odovzdať v súlade s postupom podľa piatej hlavy tretej časti.

§ 270
Uznanie a výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa § 269, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

(2) Ak bol rozhodnutím o opatreniach dohľadu uložený taký druh opatrení dohľadu, ktoré nie sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd ich rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí takými opatreniami dohľadu, ktoré by uložil, ak by v konaní o podobnom skutku rozhodoval sám, pričom dbá o to, aby v čo najväčšej miere zodpovedali pôvodne uloženým opatreniam dohľadu. Takto uložené opatrenia dohľadu nesmú byť prísnejšie než pôvodné opatrenia dohľadu uložené justičným orgánom štátu pôvodu.

(3) Počas výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu môže justičný orgán štátu pôvodu prijať niektoré z následných rozhodnutí, ktorými sú najmä

a) predĺženie platnosti rozhodnutia o opatreniach dohľadu, preskúmanie rozhodnutia o opatreniach dohľadu alebo zrušenie rozhodnutia o opatreniach dohľadu,

b) zmena opatrení dohľadu uložených dotknutej osobe, alebo

c) vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu.

(4) Pri prijatí následných rozhodnutí justičným orgánom štátu pôvodu podľa odseku 3 písm. a) alebo písm. b) súd postupuje rovnako podľa § 268, pričom dôvody odmietnutia podľa § 269 už neskúma; prijatím následného rozhodnutia justičným orgánom štátu pôvodu nie je dotknuté trestné konanie, ktoré sa môže viesť proti dotknutej osobe v Slovenskej republike pre trestné činy nesúvisiace s rozhodnutím o opatreniach dohľadu.

(5) Ak počas výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu justičný orgán štátu pôvodu zmení uložené opatrenia dohľadu podľa odseku 3 písm. b), pričom ich povaha nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rovnako postupuje podľa odseku 2 alebo odmietne kontrolovať dodržiavanie takto zmenených opatrení dohľadu, ak nie sú opatreniami dohľadu podľa § 258 ods. 1 alebo opatreniami dohľadu oznámenými Slovenskou republikou podľa § 258 ods. 2.

(6) Kedykoľvek počas výkonu rozhodnutia o opatreniach dohľadu s prihliadnutím na okolnosti prípadu môže súd požiadať justičný orgán štátu pôvodu o poskytnutie informácie, či je kontrola dodržiavania opatrení dohľadu vo vzťahu k dotknutej osobe stále potrebná.

(7) Súd prostredníctvom formulára, ktorého vzor sa ustanoví podľa § 413 písm. h), justičnému orgánu štátu pôvodu bezodkladne oznámi každé porušenie opatrení dohľadu dotknutou osobou alebo inú relevantnú skutočnosť, na základe ktorej by justičný orgán štátu pôvodu mohol prijať následné rozhodnutie podľa odseku 3.

(8) Súd ukončí výkon rozhodnutia o opatreniach dohľadu bezodkladne po oznámení, že osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu súvisiace s týmto rozhodnutím bolo justičným orgánom štátu pôvodu vzaté späť.

§ 271
Žiadosť o súčinnosť

(1) S prihliadnutím na obdobie vyznačené v osvedčení o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu, počas ktorého je potrebné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu v Slovenskej republike, môže súd požiadať justičný orgán štátu pôvodu o oznámenie, aké dodatočné obdobie bude ešte potrebné na účely kontroly dodržiavania týchto opatrení dohľadu.

(2) Ak pred uplynutím obdobia oznámeného podľa § 272 písm. b) justičný orgán štátu pôvodu požiada o predĺženie tohto obdobia, súd o jeho žiadosti rozhodne, pričom zároveň môže uviesť maximálnu dĺžku takého predĺženia; v takom prípade súd postupuje rovnako podľa § 268, pričom dôvody odmietnutia podľa § 269 už neskúma.

(3) Ak ani po opakovanom zaslaní oznámení podľa § 270 ods. 7 justičný orgán štátu pôvodu neprijme niektoré z následných rozhodnutí podľa § 270 ods. 3, súd ho môže vyzvať, aby také následné rozhodnutie prijal, a zároveň mu na to môže určiť primeranú lehotu. Ak justičný orgán štátu pôvodu nekoná ani v určenej lehote, súd môže rozhodnúť o ukončení kontroly dodržiavania opatrení dohľadu.

§ 272
Informačná povinnosť

Súd bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o

a) zmene miesta obvyklého pobytu dotknutej osoby,

b) maximálnej dĺžke obdobia, počas ktorého je možné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu v Slovenskej republike, ak také obmedzenie vo vzťahu ku konkrétnemu opatreniu dohľadu vyplýva z právneho poriadku Slovenskej republiky,

c) skutočnosti, že nie je možné kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu, pretože po zaslaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu a osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu nie je možné dotknutú osobu na území Slovenskej republiky lokalizovať; v takom prípade súd nie je povinný kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu,

d) skutočnosti, že proti uzneseniu o uznaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu bol podaný opravný prostriedok,

e) konečnom rozhodnutí o uznaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu a prijatí všetkých následných krokov týkajúcich sa kontroly dodržiavania opatrení dohľadu,

f) rozhodnutí o neuznaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu s uvedením dôvodov jeho neuznania,

g) rozhodnutí súdu, ktorým sa nahrádzajú pôvodne uložené opatrenia dohľadu podľa § 270 ods. 2 alebo ods. 5.

§ 273
Právomoc justičného orgánu štátu pôvodu

(1) Právomoc kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu patrí justičnému orgánu štátu pôvodu, kým súd nerozhodne podľa § 270 ods. 1 a toto rozhodnutie mu neoznámi.

(2) Po rozhodnutí súdu podľa § 270 ods. 1 sa právomoc kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu vracia justičnému orgánu štátu pôvodu, ak

a) dotknutá osoba už nemá obvyklý pobyt v Slovenskej republike,

b) kontrola dodržiavania opatrení dohľadu v Slovenskej republike ešte nezačala a justičný orgán štátu pôvodu po poskytnutí informácií podľa § 272 písm. b) alebo postupu podľa § 270 ods. 2 oznámi vzatie osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu späť,

c) súd odmietne kontrolovať dodržiavanie zmenených opatrení dohľadu podľa § 270 ods. 5, pretože nie sú opatreniami dohľadu podľa § 258 ods. 1 alebo opatreniami dohľadu oznámenými Slovenskou republikou podľa § 258 ods. 2,

d) uplynulo obdobie oznámené podľa § 272 písm. b) a neuplatnil sa postup podľa § 270 ods. 2, alebo

e) súd rozhodne o ukončení kontroly dodržiavania opatrení dohľadu podľa § 271 ods. 3 a oznámi to justičnému orgánu štátu pôvodu.

§ 274
Odovzdanie dotknutej osoby

Pri žiadosti justičného orgánu štátu pôvodu o odovzdanie dotknutej osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 270 ods. 3 písm. c) sa postupuje podľa piatej hlavy tretej časti; v takom prípade súd ukončí kontrolu dodržiavania opatrení dohľadu na území Slovenskej republiky.

Štvrtý diel
Spoločné ustanovenia

§ 275
Konzultácie a výmena informácií

(1) Ak tomu nebránia vážne prekážky, justičné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu navzájom konzultujú

a) v prípadoch podľa § 263 ods. 3 a § 273 ods. 2 s cieľom predísť vráteniu právomoci kontrolovať dodržiavanie opatrení dohľadu justičnému orgánu štátu pôvodu,

b) počas prípravy alebo pred zaslaním rozhodnutia o opatreniach dohľadu spolu s osvedčením o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu vykonávajúcemu štátu,

c) s cieľom zabezpečiť plynulú a efektívnu kontrolu dodržiavania opatrení dohľadu vo vykonávajúcom štáte,

d) ak dotknutá osoba vážne porušila uložené opatrenia dohľadu.

(2) Justičné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu si na účely odseku 1 vymieňajú všetky užitočné informácie vrátane informácií

a) umožňujúcich overenie totožnosti dotknutej osoby a miesta jej obvyklého pobytu,

b) získaných z registra trestov v súlade s použiteľnými právnymi nástrojmi.

(3) Súd príslušný podľa § 261 zohľadní skutočnosti oznámené justičným orgánom vykonávajúceho štátu týkajúce sa rizík, ktoré môže dotknutá osoba predstavovať pre obete a verejnosť, na účely možného postupu podľa § 264.

§ 276
Výsluch formou telefonickej konferencie a videokonferencie

Na účel vypočutia dotknutej osoby je možné použiť postupy ustanovené v uplatniteľných medzinárodných dohovoroch a právne záväzných aktoch Európskej únie,[47]) ktoré umožňujú vykonať výsluch formou telefonickej konferencie a videokonferencie najmä pri prijímaní následných rozhodnutí podľa § 264 alebo § 270 ods. 3, ak právne predpisy štátu pôvodu požadujú, aby pred prijatím následného rozhodnutia bola dotknutá osoba vypočutá pred súdom tohto členského štátu.

---

[47]) Napríklad Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES C 197, 12. 7. 2000).

§ 277
Spôsob styku a zasielanie písomností

Na základe žiadosti justičného orgánu vykonávajúceho štátu súd príslušný podľa § 261 zašle tomuto justičnému orgánu originál rozhodnutia o opatreniach dohľadu a originál osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu. Ak súd príslušný podľa § 267 ods. 1 na účely postupu podľa tretieho dielu siedmej hlavy tretej časti považuje za potrebné overiť hodnovernosť rozhodnutia o opatreniach dohľadu a osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu, požiada justičný orgán štátu pôvodu o zaslanie ich originálov.

§ 278
Preklady

(1) Osvedčenie o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu sa preloží v súlade s § 18.

(2) Preklad rozhodnutia o opatreniach dohľadu a ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 279
Poskytovanie súčinnosti

Ministerstvo spravodlivosti poskytuje na základe žiadosti súdu alebo justičného orgánu členského štátu potrebnú súčinnosť pri postupe podľa tejto hlavy, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti.

ÔSMA HLAVA
MAJETKOVÉ ROZHODNUTIA

§ 280

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) odovzdaní majetkového rozhodnutia vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte,

b) uznávaní a výkone cudzieho majetkového rozhodnutia vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní.

Prvý diel
Uznávanie a výkon majetkového rozhodnutia vo vzťahu k členským štátom

Všeobecné ustanovenia

§ 281

Podľa tohto dielu sa postupuje vo vzťahu k členským štátom, na ktoré sa vzťahuje osobitný predpis.[48])

§ 282

Justičný orgán Slovenskej republiky môže uznať a vykonať majetkové rozhodnutie, ak skutok, pre ktorý bolo takéto rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa Trestného zákona, ak

[48]) Nariadenie (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

osobitný predpis[49]) neustanovuje inak.

§ 283
Príslušnosť justičného orgánu Slovenskej republiky ako štátu pôvodu

Justičným orgánom Slovenskej republiky oprávneným na zabezpečenie uznania a výkonu majetkového rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte je súd, ktorý rozhodol o tomto rozhodnutí v prvom stupni.

Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 284
Príslušnosť justičného orgánu Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu

(1) Na konanie o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia je príslušný okresný súd, v ktorého obvode má povinná osoba trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt, majetok, vec, príjem alebo sídlo. Ak je založená príslušnosť viacerých súdov, na konanie je príslušný súd, ktorému bolo ako prvému doručené osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia a majetkové rozhodnutie, o ktorého uznanie a výkon sa žiada. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada. O začatí konania o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo spravodlivosti, ktorému zašle kópiu osvedčenia o vydaní majetkového rozhodnutia a kópiu majetkového rozhodnutia.

(2) Súd, ktorý vec postupuje, upovedomí ministerstvo spravodlivosti a príslušný orgán štátu pôvodu o postúpení veci miestne príslušnému súdu.

(3) Ak boli zaslané dve alebo viacero cudzích majetkových rozhodnutí, ktoré sa týkajú tej istej povinnej osoby alebo toho istého majetku alebo veci, je na konanie o všetkých takýchto rozhodnutiach príslušný súd, ktorý začal konanie o uznaní a výkone niektorého z takých rozhodnutí ako prvý.

(4) Súd rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania.

(5) Ak je osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia a majetkové rozhodnutie doručené justičným orgánom štátu pôvodu súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu.

§ 285
Rozhodnutie o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia

(1) O uznaní majetkového rozhodnutia rozhodne súd po písomnom vyjadrení prokurátora rozsudkom; súd doručuje rozhodnutie povinnej osobe, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti.

(2) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinná osoba, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolaním nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bolo uznané majetkové rozhodnutie vydané v inom členskom štáte.

(3) Ak súd uzná majetkové rozhodnutie, súčasne rozhodne, že sa trest alebo ochranné opatrenie uložené týmto rozhodnutím vykoná.

(4) Ak justičný orgán štátu pôvodu informuje súd o amnestii, milosti alebo inom rozhodnutí alebo opatrení, v ktorých dôsledku sa uznané majetkové rozhodnutie stalo podľa právneho

[49]) Čl. 3 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1805 v platnom znení.

poriadku štátu pôvodu nevykonateľným, súd rozhodne o zastavení jeho výkonu a zašle rozhodnutie orgánu, ktorý zabezpečuje výkon uznaného majetkového rozhodnutia podľa odseku 3.

§ 286
Zdieľanie nákladov

(1) Na podanie návrhu justičnému orgánu štátu pôvodu na zdieľanie vysokých alebo mimoriadnych nákladov spojených s výkonom majetkového rozhodnutia v Slovenskej republike podľa osobitného predpisu[44]) a na uzavretie dohody o zdieľaní týchto nákladov je príslušný justičný orgán Slovenskej republiky podľa § 284 ods. 1.

(2) Na konzultácie a uzavretie dohody o zdieľaní vysokých alebo mimoriadnych nákladov spojených s výkonom majetkového rozhodnutia v inom členskom štáte podľa osobitného predpisu[44]) je príslušný justičný orgán Slovenskej republiky podľa § 283.

Spoločné ustanovenia

§ 287
Dispozičné právo s prepadnutým a zhabaným majetkom alebo vecou vo vykonávajúcom štáte

(1) Súhlas s použitím majetku podľa osobitného predpisu[50]) udeľuje vykonávajúcemu štátu ministerstvo spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti zašle žiadosť o súhlas s takýmto použitím majetku v Slovenskej republike štátu pôvodu na návrh súdu, ktorý rozhodol vo veci v prvom stupni.

(2) Ministerstvo spravodlivosti je príslušné uzavrieť dohodu s iným členským štátom o rozdelení majetku podľa osobitného predpisu,[51]) pričom návrh na uzavretie takejto dohody mu môže predložiť súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni alebo ktorý rozhodoval o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia v prvom stupni. Súd na požiadanie poskytne ministerstvu spravodlivosti potrebnú súčinnosť na účely uzavretia dohody.

§ 288
Náhrada škody

Ministerstvo spravodlivosti je príslušné na úhradu nákladov ako náhrady škody, na požadovanie úhrady vyplatenej náhrady škody od iného členského štátu a na uzavretie dohody o výške úhrady vyplatenej náhrady škody podľa osobitného predpisu.[45])

§ 289
Poskytovanie súčinnosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti poskytuje pri postupe podľa tohto dielu justičným orgánom štátu pôvodu a vykonávajúcim justičným orgánom potrebnú súčinnosť, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo právnym poriadkom Slovenskej republiky na uznanie a majetkového rozhodnutia.

(2) Na účely podávania správ inštitúciám Európskej únie a zjednodušenia spolupráce s inými členskými štátmi súd poskytne ministerstvu spravodlivosti na jeho žiadosť potrebné informácie,

---

[50]) Čl. 30 ods. 6 písm. d) nariadenia (EÚ) 2018/1805.

[51]) Čl. 30 ods. 7 nariadenia (EÚ) 2018/1805.

najmä o počte zaslaných majetkových rozhodnutí do iných členských štátov na ich uznanie a výkon, o výsledku týchto konaní v iných členských štátoch, ako aj obdobné informácie o majetkových rozhodnutiach zaslaných inými členskými štátmi do Slovenskej republiky.

Druhý diel
Uznávanie a výkon majetkového rozhodnutia vo vzťahu k Dánskemu kráľovstvu a Írskej republike

§ 290
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tohto dielu sa rozumie

a) majetkovým rozhodnutím právoplatné rozhodnutie súdu štátu pôvodu vydané v trestnom konaní, ktorým sa rozhodlo o prepadnutí veci, zhabaní veci, prepadnutí majetku alebo časti majetku alebo zhabaní časti majetku fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ako sankcii za spáchanie trestného činu,

b) justičným orgánom štátu pôvodu justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc vydať majetkové rozhodnutie a požiadať o jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte podľa svojho právneho poriadku,

c) vykonávajúcim justičným orgánom justičný orgán členského štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia podľa svojho právneho poriadku,

d) povinnou osobou fyzická osoba alebo právnická osoba podľa písmena a).

§ 291
Rozsah pôsobnosti

Majetkové rozhodnutie je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak

a) povinná osoba má v Slovenskej republike obvyklý pobyt, sídlo, majetok alebo vec, ktorej sa rozhodnutie týka,

b) skutok, pre ktorý bolo majetkové rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa Trestného zákona, ak § 109 neustanovuje inak,

c) ide o prepadnutie majetku a podľa Trestného zákona ide o skutok, za ktorý je možné uložiť trest prepadnutia majetku.

Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 292
Odovzdanie výkonu rozhodnutia

(1) Súd môže odovzdať výkon majetkového rozhodnutia do iného členského štátu, ktorým rozhodol o

a) prepadnutí majetku alebo časti majetku,

b) prepadnutí veci,

c) zhabaní veci, alebo

d) zhabaní časti majetku.

(2) Na zabezpečenie riadneho výkonu majetkového rozhodnutia, môže súd odovzdať majetkové rozhodnutie na jeho uznanie a výkon do členského štátu, v ktorom sa nachádza majetok alebo vec, ktorých sa rozhodnutie týka. Ak nie je známe, v ktorom členskom štáte sa majetok alebo vec povinnej osoby nachádza, je možné majetkové rozhodnutie odovzdať do členského štátu, v ktorom

má povinná osoba obvyklý pobyt alebo sídlo.

(3) Súd môže odovzdať majetkové rozhodnutie na jeho uznanie a výkon do viacerých členských štátov, ak majetkové rozhodnutie ukladá

a) prepadnutie majetku alebo veci alebo zhabanie veci alebo časti majetku, ktoré sa nachádzajú vo viacerých členských štátoch,

b) prepadnutie majetku alebo veci alebo zhabanie veci alebo časti majetku, o ktorých sa vedie súdne konanie vo viacerých členských štátoch,

c) prepadnutie majetku alebo veci alebo zhabanie veci alebo časti majetku, o ktorých je možné dôvodne predpokladať, že sa nachádzajú v jednom z viacerých členských štátov, alebo

d) prepadnutie alebo zhabanie peňažných prostriedkov, pričom peňažné prostriedky neboli v príslušnej výške na tieto účely v inom členskom štáte zaistené.

(4) Majetkové rozhodnutie na jeho uznanie a výkon súd zašle vykonávajúcemu justičnému orgánu, ktorému na tento účel zašle majetkové rozhodnutie s riadne vyplneným osvedčením o vydaní majetkového rozhodnutia. Súd súčasne zabezpečí preklad osvedčenia o vydaní majetkového rozhodnutia do jazyka podľa § 303. Súd zároveň zašle rovnopis majetkového rozhodnutia s riadne vyplneným osvedčením o vydaní majetkového rozhodnutia ministerstvu spravodlivosti.

(5) Odovzdanie majetkového rozhodnutia na jeho uznanie a výkon do iného členského štátu nebráni výkonu majetkového rozhodnutia na území Slovenskej republiky.

§ 293
Poskytovanie informácií vykonávajúcemu štátu

(1) Na žiadosť vykonávajúceho justičného orgánu poskytne súd dodatočné informácie potrebné na účely uznania a výkonu majetkového rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte.

(2) Súd bezodkladne informuje vykonávajúci justičný orgán, ak

a) na základe zistených informácií je možné dôvodne predpokladať, že majetkové rozhodnutie už bolo alebo bude úplne alebo sčasti vykonané v Slovenskej republike alebo v inom členskom štáte vrátane predpokladaného rozsahu jeho výkonu,

b) nedošlo k výkonu majetkového rozhodnutia v Slovenskej republike alebo v inom členskom štáte, alebo že k nemu došlo v rozsahu inom, ako bolo rozhodnuté, alebo

c) povinnej osobe bola v Slovenskej republike udelená milosť alebo amnestia alebo o inom rozhodnutí, opatrení alebo inej skutočnosti, v dôsledku ktorej sa odovzdané majetkové rozhodnutie stalo nevykonateľným alebo vykonateľným len čiastočne.

§ 294
Dispozičné právo s prepadnutým a zhabaným majetkom alebo vecou vo vykonávajúcom štáte

(1) Majetok, časť majetku alebo vec, ktorá prepadla, alebo vec alebo časť majetku, ktorá bola zhabaná vo vykonávajúcom štáte na základe rozhodnutia súdu Slovenskej republiky, sa rozdelí medzi Slovenskú republiku a vykonávajúci štát spôsobom ustanoveným právnym poriadkom vykonávajúceho štátu, ak sa nedohodne inak.

(2) Na uzavretie dohody s vykonávajúcim štátom podľa odseku 1 je za Slovenskú republiku príslušné ministerstvo spravodlivosti. Návrh na uzavretie takej dohody môže ministerstvu spravodlivosti podať aj súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 295
Príslušnosť

(1) Na konanie o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia je príslušný okresný súd, v ktorého obvode má povinná osoba trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt, majetok, vec, príjem alebo sídlo. Ak je založená príslušnosť viacerých súdov, na konanie je príslušný súd, ktorému bolo ako prvému doručené osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia a majetkové rozhodnutie, o ktorého uznanie a výkon sa žiada. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada. O začatí konania o uznaní a výkone majetkového rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo spravodlivosti, ktorému zašle kópiu osvedčenia o vydaní majetkového rozhodnutia a kópiu majetkového rozhodnutia.

(2) Súd, ktorý vec postupuje, upovedomí ministerstvo a príslušný orgán štátu pôvodu o postúpení veci miestne príslušnému súdu.

(3) Ak boli zaslané dve alebo viacero cudzích majetkových rozhodnutí, ktoré sa týkajú tej istej povinnej osoby alebo toho istého majetku alebo veci, je na konanie o všetkých takýchto rozhodnutiach príslušný súd, ktorý začal konanie o uznaní a výkone niektorého z takých rozhodnutí ako prvý.

(4) Súd rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania.

(5) Ak je osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia a majetkové rozhodnutie doručené justičným orgánom štátu pôvodu súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu.

(6) Ak osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia vydal orgán, ktorý nie je príslušný na jeho vydanie, alebo ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon majetkového rozhodnutia podľa tejto hlavy, súd vráti vec tomuto orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.

(7) Ak k osvedčeniu o vydaní majetkového rozhodnutia nie je pripojené majetkové rozhodnutie, alebo ak osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia nie je preložené do jazyka podľa § 303, súd vyzve justičný orgán štátu pôvodu na odstránenie zistených nedostatkov v lehote 90 dní od doručenia výzvy na doplnenie. Ak justičný orgán štátu pôvodu zistené nedostatky v určenej lehote neodstráni, súd vráti vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia, o čom ho vopred informuje.

§ 296
Rozhodnutie o uznaní a výkone

(1) Ak súd nepovažuje osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia a majetkové rozhodnutie za dostatočný podklad na rozhodnutie o jeho uznaní a výkone, požiada justičný orgán štátu pôvodu o zaslanie dodatočných informácií v určenej lehote. Ak justičný orgán štátu pôvodu nezašle dodatočné informácie v určenej lehote bez toho, aby uviedol podstatné dôvody, pre ktoré tak neurobil, súd konanie ukončí a vyrozumie o ukončení konania justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti. Na tieto následky musí súd justičný orgán štátu pôvodu vopred upozorniť.

(2) Ak nie sú splnené podmienky na uznanie a výkon majetkového rozhodnutia v Slovenskej republike podľa § 291 písm. a), súd o tejto skutočnosti bezodkladne vyrozumie justičný orgán štátu pôvodu, ktorému vráti vec bez vybavenia a ministerstvo spravodlivosti.

(3) O uznaní majetkového rozhodnutia rozhodne súd po písomnom vyjadrení prokurátora rozsudkom; súd doručuje rozhodnutie povinnej osobe, prokurátorovi a ministerstvu spravodlivosti.

(4) Proti rozhodnutiu podľa odseku 3 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinná osoba, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolaním nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bolo uznané majetkové rozhodnutie vydané v inom členskom štáte.

§ 297
Dôvody odmietnutia

(1) Súd môže odmietnuť uznať majetkové rozhodnutie, ak

a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané majetkové rozhodnutie, nie je trestným činom podľa Trestného zákona a nejde o konanie podľa § 291 písm. b); vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť uznanie majetkového rozhodnutia len preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

c) vec, časť majetku alebo majetok, ktorého sa majetkové rozhodnutie týka, nepodlieha prepadnutiu alebo zhabaniu podľa iných právnych predpisov,

d) povinná osoba je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku a osobitného predpisu,[52])

e) výkonu takého rozhodnutia bránia práva tretích osôb,

f) výkon majetkového rozhodnutia je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu alebo iného deliktu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

g) vec, časť majetku alebo majetok, ktorého sa majetkové rozhodnutie týka, už prepadol alebo bol zhabaný, stratil sa, bol zničený alebo ho nie je možné nájsť na mieste uvedenom v osvedčení o vydaní majetkového rozhodnutia alebo takéto miesto nie je v osvedčení o vydaní majetkového rozhodnutia uvedené dostatočne presne,

h) trest alebo ochranné opatrenie týkajúce sa prepadnutia majetku alebo veci alebo zhabania veci alebo časti majetku, ktorej sa majetkové rozhodnutie týka, už bol v celom rozsahu vykonaný v inom členskom štáte, alebo ak povinná osoba požadovanú sumu v inom členskom štáte dobrovoľne uhradila,

i) z osvedčenia o vydaní majetkového rozhodnutia vyplýva, že povinná osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu majetkového rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení o vydaní majetkového rozhodnutia uvádza, že povinná osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

   1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu majetkového rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať majetkové rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

[52]) § 5 zákona č. 91/2016 Z. z. v znení neskorších predpisov.

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorého si zvolila alebo ktorý bol ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo
3. po tom, ako sa jej doručilo majetkové rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na konaní o ktorom má právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty, alebo

j) nie sú splnené podmienky podľa § 291 písm. c).

(2) Súd môže odmietnuť uznať majetkové rozhodnutie aj vtedy, ak majetkové rozhodnutie sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané v celom rozsahu alebo čiastočne na území Slovenskej republiky, alebo ak sa majetkové rozhodnutie týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 písm. a), e), g) a h) alebo odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných na svoje rozhodnutie. Súd môže požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko aj v prípade, ak ide o iný dôvod odmietnutia podľa odseku 1.

§ 298
Uznanie a výkon uznaného majetkového rozhodnutia

(1) Ak nejde o prípad podľa § 296 ods. 1 alebo ods. 2, alebo ak nie je daný dôvod na odmietnutie uznania podľa § 297, súd uzná majetkové rozhodnutie a súčasne rozhodne, že sa trest alebo ochranné opatrenie uložené týmto rozhodnutím vykoná.

(2) Ak justičný orgán štátu pôvodu informuje súd o amnestii, milosti alebo inom rozhodnutí či opatrení, v ktorých dôsledku sa uznané majetkové rozhodnutie stalo podľa právneho poriadku štátu pôvodu nevykonateľným, súd rozhodne o zastavení jeho výkonu a zašle rozhodnutie orgánu, ktorý zabezpečuje výkon uznaného majetkového rozhodnutia podľa odseku 1.

§ 299
Poskytovanie informácií

Súd bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti o

a) odmietnutí uznania majetkového rozhodnutia podľa § 297,

b) ukončení výkonu uznaného majetkového rozhodnutia,

c) čiastočnom výkone uznaného majetkového rozhodnutia a o jeho rozsahu,

d) nevykonaní uznaného majetkového rozhodnutia,

e) akejkoľvek prekážke, ktorá bráni riadnemu výkonu uznaného majetkového rozhodnutia.

§ 300
Súbeh žiadostí o uznanie a výkon majetkového rozhodnutia

Ak súd vedie súbežne konanie o uznanie a výkon dvoch alebo viacerých cudzích majetkových rozhodnutí týkajúcich sa toho istého majetku alebo veci, alebo ak súbežný výkon dvoch alebo viacerých cudzích majetkových rozhodnutí nie je možné zabezpečiť z dôvodu nedostatku majetku

povinnej osoby, o tom, ktoré rozhodnutie sa uzná a vykoná, rozhodne súd. Súd pri svojom rozhodnutí prihliada na okolnosti danej veci, všetky rozhodujúce okolnosti, ktoré sú mu známe, najmä práva poškodených, závažnosť a miesto spáchania trestných činov a údaje o vydaní a doručení majetkových rozhodnutí. Súd taktiež prihliadne na to, či príslušný majetok bol zaistený v niektorom z trestných konaní, na ktorého účely sa žiada o uznanie a výkon majetkových rozhodnutí. O svojom rozhodnutí upovedomí bezodkladne príslušné justičné orgány iných členských štátov.

§ 301
Odklad výkonu uznaného majetkového rozhodnutia

(1) Súd môže odložiť výkon uznaného majetkového rozhodnutia, ak

a) získané informácie nasvedčujú tomu, že vzhľadom na súbežný výkon majetkového rozhodnutia vo viacerých členských štátoch, by celková peňažná suma získaná jeho výkonom mohla prevýšiť sumu uvedenú v takom rozhodnutí,

b) by výkonom majetkového rozhodnutia mohlo dôjsť k narušeniu alebo zmareniu účelu trestného konania vedeného v Slovenskej republike, alebo

c) v Slovenskej republike sa už vedie iné konanie, o ktorom je možné predpokladať, že bude viesť k prepadnutiu, zhabaniu, exekúcii alebo inému trvalému odňatiu veci, majetku alebo časti majetku, ktorých sa majetkové rozhodnutie týka.

(2) Súd môže odložiť výkon uznaného majetkového rozhodnutia len na nevyhnutný čas; súd bezodkladne informuje príslušný justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti o odklade výkonu s uvedením dôvodu podľa odseku 1 a predpokladaného času odkladu.

(3) Ak je obava, že výkon uznaného majetkového rozhodnutia bude zmarený alebo sťažený, môže súd súčasne s odkladom výkonu rozhodnúť o zaistení majetku alebo veci, ktorej sa rozhodnutie týka.

(4) Ak pominú dôvody odkladu podľa odseku 1, súd pristúpi k výkonu uznaného majetkového rozhodnutia podľa § 298; súd o tejto skutočnosti informuje justičný orgán štátu pôvodu.

§ 302
Dispozičné právo s prepadnutým a zhabaným majetkom

(1) Ak na základe výkonu uznaného majetkového rozhodnutia došlo k prepadnutiu alebo zhabaniu peňažných prostriedkov v celkovej výške do 10 000 eur, táto suma pripadne Slovenskej republike.

(2) Ak na základe výkonu uznaného majetkového rozhodnutia došlo k prepadnutiu alebo zhabaniu peňažných prostriedkov v celkovej výške nad 10 000 eur, polovica tejto sumy pripadne Slovenskej republike a polovica štátu pôvodu.

(3) Ak na základe výkonu uznaného majetkového rozhodnutia došlo k prepadnutiu alebo zhabaniu inej veci ako podľa odseku 1 alebo odseku 2, vec sa predá postupom podľa osobitného predpisu.[53]) So sumou získanou predajom takej veci sa naloží podľa odseku 1 alebo odseku 2.

(4) Ak majetok alebo vec nie je možné vzhľadom k jeho povahe predať, pripadne Slovenskej republike. S majetkom, ktorý je národným kultúrnym dedičstvom iného členského štátu, sa naloží

---

[53]) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

podľa osobitného predpisu.[54])

(5) Odseky 1 až 4 sa použijú, ak sa Slovenská republika so štátom pôvodu nedohodnú inak. Na uzavretie dohody je za Slovenskú republiku príslušné ministerstvo spravodlivosti. Návrh na uzavretie takejto dohody môže ministerstvu spravodlivosti podať aj súd, ktorý je príslušný pre uznanie a výkon majetkového rozhodnutia.

(6) Správu majetku, ktorý sa stal vlastníctvom štátu, vykonáva správca majetku štátu podľa osobitného predpisu.[55])

§ 303
Preklady

(1) Osvedčenie o vydaní majetkového rozhodnutia sa preloží podľa § 18.

(2) Preklad majetkového rozhodnutia a ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 304
Prepočet meny

Ak je to v konaní podľa tejto hlavy potrebné, súd vykoná prepočet sumy získanej výkonom majetkového rozhodnutia v cudzej mene na eurá podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska,[56]) platným ku dňu, keď bolo majetkové rozhodnutie vydané; takto upravená suma sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nadol.

§ 305
Náklady

Náklady, ktoré vznikli slovenskému orgánu v konaní podľa tejto hlavy, znáša Slovenská republika a uhradí orgán, ktorému vznikli; to neplatí, ak sa Slovenská republika so štátom pôvodu dohodnú inak. Na uzavretie dohody je za Slovenskú republiku príslušné ministerstvo spravodlivosti. Návrh na uzavretie takej dohody môže ministerstvu spravodlivosti podať aj súd, ktorý je príslušný pre uznanie a výkon majetkového rozhodnutia.

§ 306
Regresné náhrady

(1) Ministerstvo spravodlivosti uhradí na žiadosť vykonávajúceho štátu, ktorý uznal a vykonal rozhodnutie súdu Slovenskej republiky, sumu, ktorú tento štát vyplatil v súlade so svojím

---

[54]) Zákon č. 416/2002 Z. z. o navrátení nezákonne vyvezených kultúrnych predmetov v znení neskorších predpisov.

[55]) Napríklad § 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, § 94 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, § 62 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 69 ods. 1 písm. b) zákona č. 199/2004 Z. z. v znení zákona č. 672/2006 Z. z., § 26 zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciou obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 12 zákona č. 541/2004 Z. z. o mierovom využívaní jadrovej energie (atómový zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

[56]) § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení zákona č. 659/2007 Z. z.

Čl. 219 ods. 1 až 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

Čl. 12 ods. 12.1. Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

právnym poriadkom ako náhradu škody určitej osobe, a to v rozsahu, v akom bola vzniknutá škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím súdu Slovenskej republiky. Ak žiadosť vykonávajúceho štátu neobsahuje potrebné údaje, vyzve ministerstvo spravodlivosti príslušný orgán tohto štátu na jej doplnenie v určenej lehote. Ak príslušný orgán vykonávajúceho štátu nevyhovie výzve ministerstva spravodlivosti v určenej lehote bez toho, aby uviedol podstatné dôvody, pre ktoré tak neurobil, ministerstvo spravodlivosti žiadosť odmietne, o čom ho vopred informuje.

(2) Ministerstvo spravodlivosti je oprávnené žiadať od štátu pôvodu úhradu sumy, ktorú vyplatilo ako náhradu škody podľa osobitného predpisu[57]) v rozsahu, v akom bola vzniknutá škoda spôsobená postupom tohto štátu. Nárok na úhradu vyplatenej náhrady škody sa uplatní prostredníctvom žiadosti adresovanej príslušnému orgánu štátu pôvodu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu.

§ 307
Poskytovanie súčinnosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti na žiadosť súdu poskytne súčinnosť pri zisťovaní potrebných informácií v konaní podľa tejto hlavy, najmä pri zisťovaní príslušného justičného orgánu vykonávajúceho štátu, ktorému má byť zaslané majetkové rozhodnutie, alebo pri overení podmienok podľa právneho poriadku tohto členského štátu na uznanie majetkového rozhodnutia. Rovnakú súčinnosť poskytne ministerstvo spravodlivosti na žiadosť orgánu iného členského štátu pri zistení potrebných informácií, ak ide o príslušné orgány Slovenskej republiky alebo o overenie podmienok podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(2) Na zistenie príslušného justičného orgánu vykonávajúceho štátu je možné požiadať o súčinnosť aj národného člena Slovenskej republiky v Eurojuste alebo kontaktné body Európskej justičnej siete.

(3) Na účely podávania správ inštitúciám Európskej únie a zjednodušenia spolupráce s inými členskými štátmi súd poskytne ministerstvu spravodlivosti na jeho žiadosť potrebné informácie, najmä o počte zaslaných majetkových rozhodnutí do iných členských štátov na ich uznanie a o výsledku týchto konaní v iných členských štátoch, ako aj obdobné informácie o majetkových rozhodnutiach zaslaných inými členskými štátmi do Slovenskej republiky.

DEVIATA HLAVA
ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UKLADÁ TRESTNÁ SANKCIA SPOJENÁ S ODŇATÍM SLOBODY

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 308

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) odovzdaní rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte s cieľom uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného,

b) uznávaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní.

---

[57]) Zákon č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

§ 309
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) členským štátom členské štáty vrátane Dánskeho kráľovstva a Írskej republiky,

b) rozhodnutím právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody,

c) trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie ústavnou formou,

d) justičným orgánom štátu pôvodu súd s právomocou vydať rozhodnutie podľa právneho poriadku štátu pôvodu,

e) vykonávajúcim justičným orgánom súd vykonávajúceho štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o uznaní a výkone rozhodnutia podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu,

f) odsúdeným aj páchateľ činu inak trestného, ktorému bolo v trestnom konaní uložené ochranné liečenie alebo detencia alebo obdobné opatrenie podľa právneho poriadku štátu pôvodu osvedčenia.

§ 310
Rozsah pôsobnosti

Rozhodnutie je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa Trestného zákona, ak § 109 neustanovuje inak, a ak sa odsúdený nachádza na území vykonávajúceho štátu alebo štátu pôvodu, a

a) je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,

b) je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c) zdržiava sa na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 320 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

§ 311

Súd môže zaslať návrh na odovzdanie výkonu rozhodnutia príslušnému orgánu štátu pôvodu aj na základe návrhu odsúdeného z dôvodu vhodnosti a účelnosti takého postupu, ak ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 312
Podmienky na odovzdanie výkonu rozhodnutia

(1) Súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a

a) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt,

b) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu, nemá v ňom obvyklý pobyt, ale po

prepustení z výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody uloženej v rozhodnutí má byť vyhostený na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní do tohto členského štátu, alebo

c) príslušný orgán iného členského štátu s prevzatím výkonu rozhodnutia súhlasí, ak nejde o prípady podľa písmena a) alebo písmena b).

(2) Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu z dôvodu vhodnosti a účelnosti takého postupu, ak ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby. Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu aj na základe návrhu odsúdeného alebo príslušného orgánu vykonávajúceho štátu; súd týmto návrhom nie je viazaný.

(3) Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu

a) podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b),

b) do ktorého odsúdený ušiel alebo sa inak vrátil z dôvodu trestného stíhania vedeného proti nemu v Slovenskej republike alebo odsúdenia v Slovenskej republike.

(4) Výkon rozhodnutia je možné odovzdať len do jedného členského štátu.

§ 313
Postup pred odovzdaním výkonu rozhodnutia

(1) Ak sa na odovzdanie výkonu rozhodnutia vyžaduje súhlas odsúdeného a odsúdený sa nachádza na území Slovenskej republiky, súd odsúdeného vypočuje. Vyhlásenie o súhlase urobí odsúdený po vypočutí a poučení o dôsledkoch takého súhlasu do zápisnice. Vyhlásenie o súhlase nie je možné vziať späť.

(2) Ak sa na odovzdanie výkonu rozhodnutia súhlas odsúdeného nevyžaduje a odsúdený sa nachádza na území Slovenskej republiky, súd zistí stanovisko odsúdeného k takému postupu. Pri rozhodovaní, v ktorom členskom štáte bude výkon rozhodnutia najvhodnejší, súd zohľadní stanovisko odsúdeného a stanovisko dotknutého členského štátu, ak tieto boli poskytnuté.

(3) Ak je odsúdeným mladistvý, súd si vyžiada stanovisko od zákonného zástupcu odsúdeného. Ak je odsúdeným osoba obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, súd si vyžiada stanovisko od jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka.

(4) Ak ide o odovzdanie výkonu rozhodnutia podľa § 312 ods. 1 písm. c), súd pred odovzdaním výkonu rozhodnutia požiada vykonávajúci justičný orgán o vyjadrenie, či súhlasí s prevzatím výkonu rozhodnutia a či taký postup považuje za vhodný a účelný z hľadiska uľahčenia nápravy odsúdeného.

(5) Súd môže požiadať vykonávajúci justičný orgán o vyjadrenie podľa odseku 4 aj vtedy, ak ide o odovzdanie výkonu rozhodnutia podľa § 312 ods. 1 písm. a) alebo písm. b), ak to považuje za potrebné na účel overenia vhodnosti a účelnosti takého postupu z hľadiska uľahčenia nápravy odsúdeného.

(6) Ak vykonávajúci justičný orgán v rámci postupu podľa odsekov 4 a 5 oznámi, že prevzatie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho štátu nepovažuje za účelné a vhodné, ak ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby, súd výkon rozhodnutia do vykonávajúceho štátu neodovzdá.

(7) Ak sa odsúdený nachádza na území vykonávajúceho štátu, môže súd, ak to považuje za potrebné, na zabezpečenie výkonu rozhodnutia aj pred odovzdaním výkonu rozhodnutia požiadať

príslušný orgán vykonávajúceho štátu o zadržanie odsúdeného alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdený zostal do prijatia rozhodnutia o uznaní a výkone na území vykonávajúceho štátu.

§ 314
Odovzdanie výkonu rozhodnutia

(1) Súd zašle rozhodnutie s riadne vyplneným osvedčením o vydaní rozhodnutia vykonávajúcemu justičnému orgánu a ministerstvu spravodlivosti. Ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky, súd k rozhodnutiu a osvedčeniu o vydaní rozhodnutia pripojí vyhlásenie odsúdeného o súhlase podľa § 313 ods. 1; ak sa súhlas odsúdeného nevyžaduje, súd k rozhodnutiu a osvedčeniu o vydaní rozhodnutia pripojí stanovisko odsúdeného podľa § 313 ods. 2.

(2) Ak súd rozhodol o odovzdaní výkonu rozhodnutia, doručí odsúdenému, ktorý sa nachádza na území Slovenskej republiky, oznámenie o odovzdaní výkonu rozhodnutia, v jazyku, ktorému odsúdený rozumie; ak sa odsúdený nachádza na území vykonávajúceho štátu, súd zašle toto oznámenie vykonávajúcemu štátu spolu s rozhodnutím a osvedčením o vydaní rozhodnutia.

(3) Súčasne s postupom podľa odseku 1 môže súd požiadať vykonávajúci justičný orgán o oznámenie podmienok na úpravu druhu a dĺžky uloženého trestu a podmienok podmienečného prepustenia alebo ukončenia výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu na účel ich posúdenia z hľadiska naplnenia účelu trestu alebo ochranného opatrenia.

(4) Na účely postupu podľa odseku 1 súd zabezpečí preklad osvedčenia o vydaní rozhodnutia do jazyka podľa § 329; preklad rozhodnutia zabezpečí, iba ak tak ustanovuje § 329.

§ 315
Späťvzatie osvedčenia o vydaní rozhodnutia

(1) Súd do začiatku výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte môže rozhodnúť o späťvzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia, ak vykonávajúci justičný orgán oznámi,

a) že rozhodnutie uzná a vykoná len čiastočne a nedôjde k vzájomnej dohode s vykonávajúcim justičným orgánom o takom postupe,

b) podmienky podľa § 314 ods. 3 a súd tieto podmienky nepovažuje za dostatočné z hľadiska naplnenia účelu trestu alebo ochranného opatrenia,

c) po doručení rozhodnutia s osvedčením o vydaní rozhodnutia, že prevzatie výkonu rozhodnutia nepovažuje za účelné a vhodné, ak ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti jeho liečby, alebo

d) že sú okolnosti, ktoré môžu znamenať, že prevzatie výkonu rozhodnutia by ohrozilo vykonanie iných nástrojov justičnej spolupráce v trestných veciach alebo iný dôležitý účel trestného konania.

(2) Späťvzatie osvedčenia o vydaní rozhodnutia musí súd odôvodniť.

(3) O postupe podľa odseku 1 súd informuje ministerstvo spravodlivosti.

§ 316
Dôsledky odovzdania výkonu rozhodnutia

(1) Po začatí výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte nie je možné na území Slovenskej republiky nariadiť jeho výkon alebo v ňom pokračovať.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak vykonávajúci justičný orgán informuje súd, že nebude vo výkone rozhodnutia pokračovať z dôvodu úteku odsúdeného.

(3) Súd z dôvodu podľa odseku 2 nariadi výkon rozhodnutia alebo nariadi pokračovať v jeho výkone v rozsahu, v ktorom nebolo vykonané vo vykonávajúcom štáte. Doba strávená vo väzbe alebo vo výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody vo vykonávajúcom štáte sa započítava do trestu uloženého súdom.

§ 317
Poskytovanie informácií vykonávajúcemu štátu

(1) Súd bezodkladne informuje vykonávajúci justičný orgán a ministerstvo spravodlivosti o skutočnosti, že odsúdenému bola v Slovenskej republike udelená milosť alebo amnestia alebo o inom rozhodnutí, opatrení alebo inej skutočnosti, v dôsledku ktorej sa odovzdané rozhodnutie stalo úplne alebo čiastočne nevykonateľným.

(2) Na žiadosť vykonávajúceho justičného orgánu súd poskytne dodatočné informácie potrebné na účely uznania a výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 318
Príslušnosť

Na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo sa zdržiava. Ak sa odsúdený nachádza vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody, príslušným je súd, v obvode ktorého sa vykonáva väzba alebo trest odňatia slobody, a ak príslušný súd nie je možné určiť, je ním Mestský súd Bratislava I. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, príslušným na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je súd, ktorý koná o európskom zatýkacom rozkaze.

§ 319

(1) O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí súd ministerstvo spravodlivosti, ktorému súčasne zašle rozhodnutie s riadne vyplneným osvedčením o vydaní rozhodnutia.

(2) Súd rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania podľa tohto dielu, vrátane žiadosti justičného orgánu štátu pôvodu o zadržanie odsúdeného alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdený zostal do prijatia rozhodnutia o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky. Ak bolo súdu zaslané oznámenie o odovzdaní výkonu rozhodnutia z dôvodu, že sa odsúdený v čase vydania rozhodnutia o odovzdaní výkonu rozhodnutia nenachádzal v štáte pôvodu, súd o tejto skutočnosti bezodkladne informuje odsúdeného v jazyku, ktorému rozumie.

(3) Ak je rozhodnutie a osvedčenie o vydaní rozhodnutia doručené justičným orgánom štátu pôvodu priamo súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia podľa tejto hlavy, príslušný súd vráti rozhodnutie s osvedčením o vydaní rozhodnutia justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.

§ 320
Rozhodnutie o žiadosti o prevzatie výkonu rozhodnutia

(1) O žiadosti príslušného orgánu členského štátu o udelenie súhlasu s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon do Slovenskej republiky podľa § 310 písm. c) rozhoduje súd príslušný podľa § 318. Súd pri rozhodovaní zohľadní najmä vhodnosť a účelnosť takého postupu, ak ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo zaistenie úspešnosti jeho liečby s prihliadnutím na preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby odsúdeného na území Slovenskej republiky, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestu na území Slovenskej republiky.

(2) Ak ide o odovzdanie výkonu rozhodnutia podľa § 310 písm. c), súd na základe žiadosti od justičného orgánu štátu pôvodu poskytne vyjadrenie, či súhlasí s prevzatím výkonu rozhodnutia a či taký postup považuje za vhodný a účelný z hľadiska uľahčenia nápravy odsúdeného.

§ 321
Väzba

(1) Ak je to potrebné na zabezpečenie výkonu rozhodnutia, môže súd príslušný podľa § 318 kedykoľvek po doručení rozhodnutia s osvedčením o vydaní rozhodnutia a do nariadenia výkonu uznaného rozhodnutia rozhodnúť o vzatí do väzby osoby, ktorej sa rozhodnutie týka a ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky; dôvodmi väzby podľa § 71 Trestného poriadku nie je pritom viazaný.

(2) Súd môže rozhodnúť o vzatí do väzby osoby, ktorej sa rozhodnutie týka a ktorá sa nachádza na území Slovenskej republiky aj na základe žiadosti príslušného justičného orgánu štátu pôvodu, a to aj pred doručením osvedčenia a rozhodnutia alebo pred uznaním rozhodnutia, ak na základe informácií uvedených v žiadosti je možné dôvodne predpokladať, že sú splnené podmienky na prevzatie rozhodnutia do Slovenskej republiky podľa § 310 písm. c). Súd bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu o vzatí tejto osoby do väzby a o lehote podľa odseku 3.

(3) Ak nebolo súdu v lehote 18 dní od obmedzenia osobnej slobody doručené rozhodnutie a osvedčenie o vydaní rozhodnutia, súd nariadi príkazom prepustenie osoby z väzby. Súd s cieľom zabrániť zmareniu účelu konania môže súčasne uložiť jedno alebo viac primeraných obmedzení alebo povinností podľa § 82 Trestného poriadku.

(4) Proti uzneseniu o väzbe podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť.

§ 322
Rozhodnutie súdu

(1) Súd rozhodne rozsudkom o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná po písomnom vyjadrení prokurátora krajskej prokuratúry.

(2) Súd vydá rozsudok podľa odseku 1 do 90 dní od doručenia osvedčenia o vydaní rozhodnutia a rozhodnutia; do tejto lehoty sa nezapočítava doba, počas ktorej súd zabezpečuje dodatočné informácie od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré sú nevyhnutné na rozhodnutie o uznaní a výkone.

(3) Nedodržanie lehoty podľa odseku 2 je súd povinný bezodkladne oznámiť justičnému orgánu štátu pôvodu vrátane dôvodov nedodržania tejto lehoty; súčasne mu oznámi novú lehotu, v ktorej vydá rozsudok podľa odseku 1.

(4) Rozsudok podľa odseku 1 sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a obhajcovi, ak bol

obhajca zvolený.

(5) Proti rozsudku podľa odseku 1 je prípustné odvolanie. Odvolaním nie je možné napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte.

§ 323
Dôvody odmietnutia

(1) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 109 ods. 1 a 2; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku,

d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,

e) výkon rozhodnutia je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 310,

g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,

h) osvedčenie o vydaní rozhodnutia zjavne nezodpovedá vydanému rozhodnutiu, alebo ak vydané osvedčenie o vydaní rozhodnutia je neúplné, nie je priložený preklad podľa § 329, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené alebo opravené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná alebo dĺžka výkonu viacerých trestných sankcií uložených viacerými rozhodnutiami toho istého štátu pôvodu, je kratšia ako šesť mesiacov,

j) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení o vydaní rozhodnutia uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

   1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

   2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorého si zvolila alebo ktorý bol ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo

   3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný

prostriedok, na konaní o ktorom má právo zúčastniť sa a ktorý umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu alebo s iným obmedzením jej osobnej slobody pre taký trestný čin podľa § 328 ods. 2 písm. g),

l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nie je možné vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nie je možné postupovať podľa § 324 ods. 2, alebo

m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie o vydaní rozhodnutia späť.

(2) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia aj vtedy, ak sa rozhodnutie týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, pričom súd zohľadní najmä okolnosti spáchania skutku, najmä to, či bola podstatná časť skutku spáchaná na území štátu pôvodu.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 písm. a), f), g), h), j) alebo písm. l) alebo odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných na svoje rozhodnutie. Súd môže požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko aj vtedy, ak ide o iný dôvod odmietnutia podľa odseku 1.

Uznanie a výkon

§ 324

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 323, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

(2) Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nie je možné nahradiť peňažným trestom.

(3) Ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(4) Súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jej druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

§ 325

(1) Súd príslušný podľa Trestného poriadku je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Súd príslušný na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia v rozhodnutí zohľadní lehoty pre podmienečné prepustenie z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody ustanovené právom štátu pôvodu, ak nie sú prísnejšie ako lehoty ustanovené v právnom poriadku Slovenskej republiky.

(2) Po odovzdaní odsúdeného na územie Slovenskej republiky súd príslušný podľa Trestného poriadku rozhodne o započítaní väzby podľa § 321, ako aj väzby už započítanej a trestu už vykonaného v inom členskom štáte, na ktorý sa vzťahuje rozhodnutie a tiež doby prevozu do dĺžky trestu, ktorý má byť vykonaný. Ak konanie o uznaní a výkone rozhodnutia začne na základe konania o európskom zatýkacom rozkaze, súd príslušný podľa Trestného poriadku rozhodne o započítaní väzby podľa § 209 až 211.

(3) Súd príslušný podľa Trestného poriadku rozhodnutie nevykoná, ak bola odsúdenému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť, alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

§ 326
Späťvzatie osvedčenia o vydaní rozhodnutia zo strany štátu pôvodu

(1) Ak justičný orgán štátu pôvodu rozhodne o späťvzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia pred prijatím rozhodnutia o uznaní a výkone, súd vezme späťvzatie uznesením na vedomie.

(2) Ak justičný orgán štátu pôvodu rozhodne o späťvzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia po prijatí rozhodnutia o uznaní a výkone, súd rozhodnutie o uznaní alebo neuznaní výkonu zruší. Na rozhodnutie justičného orgánu štátu pôvodu o späťvzatí osvedčenia o vydaní rozhodnutia doručenom súdu po začiatku výkonu uznaného rozhodnutia súd neprihliada.

§ 327
Informačná povinnosť

(1) Súd bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti o

a) skutočnosti, že po doručení osvedčenia o vydaní rozhodnutia sa odsúdený nenachádza na území Slovenskej republiky,

b) odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia z dôvodov podľa § 323 vrátane uvedenia dôvodu odmietnutia,

c) prijatí rozhodnutia o uznaní alebo o čiastočnom uznaní rozhodnutia s uvedením dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

d) premene trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody podľa § 324 ods. 2,

e) úprave dĺžky trvania trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody podľa § 324 ods. 3,

f) skutočnostiach, ktoré môžu viesť k vydaniu následného rozhodnutia podľa § 325 ods. 1,

g) prijatí následných rozhodnutí podľa § 325 ods. 1 vrátane informácie o začiatku a skončení skúšobnej doby pri podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody,

h) úteku odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia,

i) vykonaní rozhodnutia,

j) nevykonaní rozhodnutia podľa § 325 ods. 3,

k) žiadosti odsúdeného na odovzdanie výkonu rozhodnutia,

l) ďalších významných skutočnostiach, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia,

m) zrušení rozhodnutia podľa § 326 ods. 2.

(2) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu mu súd poskytne dodatočné informácie, a to najmä informácie o podmienkach podmienečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody alebo o podmienkach ukončenia výkonu ochranných opatrení spojených s odňatím slobody.

§ 328
Zásada špeciality

(1) Osoba, ktorá bola odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa tejto hlavy, nesmie byť stíhaná, odsúdená a nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo.

(2) Ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak

a) osoba sa po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť alebo sa dobrovoľne vráti na územie Slovenskej republiky potom, čo ho opustila,

b) za tento ďalší trestný čin nie je možné uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu,

c) trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,

d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie je spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by taký výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,

e) osoba súhlasila s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky,

f) osoba po odovzdaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred jej odovzdaním, alebo

g) justičný orgán štátu pôvodu udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

(3) Rovnako sa použijú § 227 až 231 na vyhlásenie osoby k vzdaniu sa uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. f), získanie súhlasu justičného orgánu štátu pôvodu podľa odseku 2 písm. g) a na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola odovzdaná osoba zo Slovenskej republiky na základe tejto hlavy, so stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním osoby, než ktorý bol predmetom odovzdaného rozhodnutia. O obsahu vyhlásenia, ktorým sa osoba vzdala uplatnenia zásady špeciality, súd informuje vykonávajúci justičný orgán, ministerstvo spravodlivosti a Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Štvrtý diel
Spoločné ustanovenia

§ 329
Preklady

Osvedčenie o vydaní rozhodnutia sa preloží podľa § 18. Preklad rozhodnutia alebo jeho časti do jazyka podľa § 18 súd zabezpečí len na základe a v rozsahu žiadosti vykonávajúceho štátu, ak ide o členský štát, ktorý svojím vyhlásením oznámil, že po doručení rozhodnutia s osvedčením o vydaní rozhodnutia môže požadovať zabezpečenie prekladu rozhodnutia alebo jeho časti do jazyka podľa § 18, ak informácie vyplývajúce z osvedčenia o vydaní rozhodnutia nepovažuje za dostatočné na prijatie rozhodnutia o uznaní a výkone. Preklad ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 330
Odovzdanie odsúdeného

(1) Ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky, musí sa odovzdať vykonávajúcemu štátu najneskôr do 30 dní po tom, čo vykonávajúci štát rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia; podrobnosti odovzdania odsúdeného dojedná za Slovenskú republiku Interpol.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak nastali okolnosti, pre ktoré odovzdanie odsúdeného nie je možné realizovať a ktoré nemôže ovplyvniť vykonávajúci štát ani Slovenská republika, alebo ak je realizáciu odovzdania nevyhnutné odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, najmä z dôvodu ohrozenia života alebo zdravia odsúdeného.

(3) Ak pominú dôvody podľa odseku 2, odovzdanie odsúdeného sa musí zrealizovať do desiatich dní od novo dohodnutého termínu odovzdania.

§ 331
Prevoz

(1) Ak je potrebné zabezpečiť prevoz osoby odovzdávanej do členského štátu na účely výkonu rozhodnutia vydaného súdom Slovenskej republiky územím iného členského štátu, požiada ministerstvo spravodlivosti príslušný orgán členského štátu o súhlas s prevozom jeho územím.

(2) Žiadosť o súhlas s prevozom obsahuje

a) meno, priezvisko, dátum narodenia, obvyklý pobyt a štátne občianstvo osoby,

b) označenie osvedčenia o vydaní rozhodnutia,

c) právnu kvalifikáciu skutku.

(3) K žiadosti podľa odseku 2 sa pripojí kópia osvedčenia o vydaní rozhodnutia v jazyku členského štátu prevozu podľa § 329; preklad osvedčenia o vydaní rozhodnutia zabezpečí súd.

(4) O súhlas s prevozom sa nežiada, ak sa má osoba previezť územím členského štátu letecky bez plánovaného pristátia na jeho území. Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území členského štátu, príslušnému orgánu tohto štátu sa musí do 72 hodín od neplánovaného pristátia doručiť žiadosť o súhlas s prevozom s údajmi podľa odsekov 2 a 3.

(5) Ak členský štát prevozu oznámi, že nevie zaručiť, že prevážaná osoba nebude na jeho území stíhaná alebo že nebude obmedzená jej osobná sloboda pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním z územia Slovenskej republiky, ministerstvo spravodlivosti môže rozhodnúť o späťvzatí žiadosti podľa odseku 2.

(6) Žiadosť príslušného orgánu iného členského štátu o súhlas s prevozom územím Slovenskej republiky sa zasiela ministerstvu spravodlivosti v jazyku podľa § 329. Ak ministerstvu spravodlivosti nebola zaslaná žiadosť o súhlas s prevozom v jazyku podľa § 329 môže požiadať príslušný orgán iného členského štátu o jej preklad do tohto jazyka. Ak žiadosť obsahuje údaje podľa odseku 2 a kópiu osvedčenia o vydaní rozhodnutia v jazyku podľa § 329, ministerstvo spravodlivosti povolí prevoz, a to do siedmich dní od doručenia žiadosti. Prevoz osoby územím Slovenskej republiky vykoná príslušný útvar Policajného zboru. Počas prevozu územím Slovenskej republiky sa obmedzí osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku. Na obmedzenie osobnej slobody prevážanej osoby sa použijú donucovacie prostriedky podľa osobitného predpisu.[8])

(7) Pri povolení prevozu cez územie Slovenskej republiky sa postupuje podľa § 40 ods. 3.

(8) Ministerstvo spravodlivosti po zaslaní žiadosti podľa odseku 6 zistí v súčinnosti s Interpolom, či prevážaná osoba je na území Slovenskej republiky stíhaná alebo či hrozí, že jej bude obmedzená osobná sloboda pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním zo štátu pôvodu. Ak sa tieto skutočnosti potvrdia, ministerstvo spravodlivosti o tom, ako aj o možnosti späťvzatia žiadosti podľa odseku 6, informuje príslušný orgán iného členského štátu.

(9) Ak dôjde k neplánovanému pristátiu na území Slovenskej republiky, obmedzí sa osobná sloboda prevážanej osoby na zabránenie jej úteku; ak sa ministerstvu spravodlivosti do 72 hodín od neplánovaného pristátia nedoručí žiadosť o súhlas s prevozom s údajmi podľa odsekov 2 a 3, prevážaná osoba musí byť prepustená.

§ 332
Poskytovanie súčinnosti

Ministerstvo spravodlivosti poskytuje na základe žiadosti súdu alebo príslušného orgánu členského štátu potrebnú súčinnosť pri postupe podľa tejto hlavy, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo Slovenskej republiky na uznanie a výkon rozhodnutí.

DESIATA HLAVA
ROZHODNUTIA, KTORÝMI SA UKLADÁ TRESTNÁ SANKCIA NESPOJENÁ S ODŇATÍM SLOBODY ALEBO PROBAČNÉ OPATRENIE NA ÚČELY DOHĽADU

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 333

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) odovzdaní rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu, vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte,

b) uznávaní a výkone rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu, vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom členského štátu.

§ 334
Vzťah k medzinárodným zmluvám

(1) Bez vplyvu na ich použitie vo vzťahoch Slovenskej republiky s tretími štátmi slovenské

orgány pri postupe podľa tejto hlavy nepoužijú vo vzťahu k členskému štátu podľa § 3 písm. o) príslušné ustanovenia medzinárodnej zmluvy.[58])

(2) Použitie medzinárodnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a členským štátom, ktorá upravuje dohľad nad podmienečne odsúdenými alebo podmienečne prepustenými páchateľmi, je možné iba v rozsahu, v ktorom zjednodušuje alebo uľahčuje postup podľa tejto hlavy.

§ 335
Vymedzenie základných pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) členským štátom členské štáty vrátane Dánskeho kráľovstva a Írskej republiky,

b) rozhodnutím právoplatné rozhodnutie vydané súdom alebo iným príslušným orgánom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým bolo rozhodnuté o

   1. podmienečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu alebo primeraných obmedzení alebo povinností podľa § 336 písm. c),
   2. podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody za súčasného uloženia probačného dohľadu alebo primeraných obmedzení alebo povinností podľa § 336 písm. c),
   3. podmienečnom upustení od potrestania za súčasného uloženia probačného dohľadu alebo primeraných obmedzení alebo povinností podľa § 336 písm. c),
   4. uložení trestu alebo ochranného opatrenia nespojeného s odňatím osobnej slobody, ak je založené na niektorom z obmedzení alebo povinností podľa § 336 písm. c),

c) trestnou sankciou trest nespojený s odňatím slobody alebo ochranné opatrenie nespojené s odňatím slobody,

d) probačným opatrením probačný dohľad, primerané obmedzenia a povinnosti alebo výchovné povinnosti a obmedzenia,

e) justičným orgánom štátu pôvodu súd alebo iný príslušný orgán s právomocou vydať rozhodnutie podľa právneho poriadku štátu pôvodu,

f) vykonávajúcim justičným orgánom súd vykonávajúceho štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o uznaní a výkone rozhodnutia podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu.

Rozsah pôsobnosti

§ 336

Rozhodnutie je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak

a) skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak § 109 neustanovuje inak,

b) odsúdený má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt alebo sa zamýšľa vrátiť na územie Slovenskej republiky,

c) ukladá trestnú sankciu alebo probačné opatrenie, ktorých povaha spočíva v

   1. povinnosti odsúdeného informovať určený orgán o akejkoľvek zmene pobytu alebo

---

[58]) Európsky dohovor o dohľade nad podmienečne odsúdenými alebo podmienečne prepustenými páchateľmi (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 412/2003 Z. z.).

pracoviska,

2. zákaze vstupu do určenej lokality, miesta alebo určitej oblasti v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte,
3. povinnosti, ktorá obsahuje obmedzenia týkajúce sa opustenia územia vykonávajúceho štátu,
4. pokynoch týkajúcich sa správania, pobytu, vzdelávania a odbornej prípravy, trávenia voľného času alebo obsahujúcich obmedzenia alebo podmienky, ktoré sa týkajú výkonu povolania,
5. povinnosti podávať v určenom čase správy určenému orgánu,
6. povinnosti vyhýbať sa kontaktu s určenými osobami,
7. povinnosti vyhýbať sa kontaktu s určenými predmetmi, ktoré odsúdený použil alebo môže použiť na účely spáchania trestného činu,
8. povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom,
9. povinnosti vykonávať verejnoprospešné práce,
10. povinnosti spolupracovať s probačným úradníkom, alebo
11. povinnosti podrobiť sa liečeniu závislosti, ak mu nebolo uložené ochranné liečenie.

§ 337

Súd pri overovaní skutočností podľa § 336 vychádza z údajov uvedených v osvedčení o vydaní rozhodnutia, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 338
Podmienky na odovzdanie výkonu rozhodnutia a odovzdanie výkonu rozhodnutia

(1) Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do iného členského štátu, ktorým rozhodol o

a) podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného nariadenia probačného dohľadu alebo uloženia primeraných obmedzení alebo povinností,
b) nariadení probačného dohľadu alebo uložení primeraných obmedzení alebo povinností podmienečne odsúdenému,
c) podmienečnom upustení od potrestania za súčasného nariadenia probačného dohľadu alebo uloženia primeraných obmedzení alebo povinností,
d) uložení trestu domáceho väzenia,
e) uložení trestu povinnej práce,
f) uložení trestu zákazu činnosti,
g) uložení trestu zákazu pobytu,
h) uložení ochranného dohľadu, alebo
i) uložení ochranného liečenia ambulantnou formou.

(2) Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia podľa odseku 1 písm. a) až c) do iného členského štátu, ak ukladá probačné opatrenia podľa § 336 písm. c) alebo iné probačné opatrenia, o ktorých členský štát oznámil, že nad nimi je možné na jeho území vykonať dohľad alebo inak zaistiť ich

kontrolu.

(3) Súd zašle rozhodnutie s riadne vyplneným osvedčením o vydaní rozhodnutia vykonávajúcemu justičnému orgánu na účel odovzdania jeho výkonu do členského štátu, v ktorom má odsúdený obvyklý pobyt, alebo ak z okolnosti vyplýva, že sa zamýšľa vrátiť na jeho územie, a ministerstvu spravodlivosti. Na žiadosť odsúdeného je možné výkon rozhodnutia odovzdať aj do iného členského štátu, ako je uvedený v prvej vete, ak s tým vykonávajúci justičný orgán tohto členského štátu súhlasí.

(4) Výkon rozhodnutia je možné odovzdať len do jedného členského štátu.

(5) Súd spolu s rozhodnutím podľa odseku 1 písm. a) a h) zašle súčasne rozhodnutie, ktorým bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého výkonu bol prepustený.

(6) Súd môže súčasne so zaslaním rozhodnutia a osvedčenia o vydaní rozhodnutia podľa odseku 3 požiadať vykonávajúci justičný orgán o oznámenie hornej hranice trestnej sadzby trestu odňatia slobody pre trestný čin, ktorý je predmetom rozhodnutia a ktorý je možné uložiť odsúdenému v prípade nesplnenia uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu.

(7) Na účely postupu podľa odseku 3 súd zabezpečí preklad osvedčenia o vydaní rozhodnutia do jazyka podľa § 349.

§ 339
Späťvzatie odovzdania výkonu rozhodnutia

(1) Súd môže rozhodnúť o späťvzatí odovzdania výkonu rozhodnutia v lehote desiatich dní od doručenia informácie podľa § 338 ods. 6, ak nepovažuje najvyššiu možnú výmeru nepodmienečného trestu odňatia slobody za dostatočnú z hľadiska naplnenia účelu uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia. Rovnako môže súd postupovať aj vtedy, ak v súlade s právnym poriadkom vykonávajúceho štátu upravenú trestnú sankciu alebo probačné opatrenie nepovažuje za dostatočné z hľadiska naplnenia jeho účelu. Späťvzatie nie je možné, ak vo vykonávajúcom štáte bol začatý výkon uznaného rozhodnutia.

(2) O postupe podľa odseku 1 súd informuje ministerstvo spravodlivosti.

§ 340
Dôvody pokračovania v konaní

(1) Po uznaní rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte a po informovaní o tejto skutočnosti zo strany vykonávajúceho justičného orgánu nie je možné na území Slovenskej republiky nariadiť jeho výkon alebo v ňom pokračovať.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak

a) súd rozhodol o späťvzatí odovzdania výkonu rozhodnutia podľa § 339,

b) ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje vyhlásenie členského štátu, že nebude zaisťovať výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody pri nesplnení uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia, alebo

c) vykonávajúci justičný orgán postúpil výkon rozhodnutia späť do Slovenskej republiky z dôvodu, že odsúdený už nemá obvyklý pobyt na území vykonávajúceho štátu, alebo ak odsúdený z jeho územia ušiel.

(3) Súd môže požiadať vykonávajúci justičný orgán o odovzdanie výkonu rozhodnutia späť do Slovenskej republiky, ak sa voči odsúdenému začne nové trestné konanie na území Slovenskej

republiky.

(4) Súd z dôvodov podľa odsekov 2 a 3 nariadi výkon rozhodnutia alebo nariadi pokračovať v jeho výkone v rozsahu, v ktorom nebolo vykonané vo vykonávajúcom štáte.

(5) O postupe podľa odsekov 2 a 3 súd informuje ministerstvo spravodlivosti.

(6) Ak došlo z dôvodov podľa odseku 2 písm. c) alebo odseku 3 k odovzdaniu právomoci nad výkonom uznaného rozhodnutia späť justičným orgánom ako justičným orgánom štátu pôvodu, zohľadnia tieto orgány dĺžku trvania a mieru dodržiavania probačných opatrení alebo trestnej sankcie vo vykonávajúcom štáte, ako aj následné rozhodnutia vydané vykonávajúcim justičným orgánom, najmä rozhodnutia o premene trestnej sankcie alebo probačného opatrenia v prípade ich neplnenia na trest odňatia slobody, rozhodnutia o podmienečnom upustení od výkonu zvyšku trestnej sankcie alebo probačného opatrenia, rozhodnutia o upustení od výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia alebo ich zvyšku, rozhodnutia o zmene spôsobu výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia.

§ 341
Poskytovanie informácií vykonávajúcemu štátu

(1) Súd bezodkladne informuje vykonávajúci justičný orgán a ministerstvo spravodlivosti o

a) skutočnosti, že odsúdenému bola v Slovenskej republike udelená milosť alebo amnestia, alebo o inom rozhodnutí, opatrení alebo inej skutočnosti, v dôsledku ktorej sa odovzdané rozhodnutie stalo úplne alebo čiastočne nevykonateľným,

b) všetkých skutočnostiach, ktoré by mohli viesť k zmene uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia alebo k nariadeniu výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody.

(2) V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje vyhlásenie členského štátu, že nebude zaisťovať výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody v prípade porušenia uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia, súd namiesto skutočností, ktoré by mohli viesť k nariadeniu výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s obmedzením osobnej slobody, informuje vykonávajúci justičný orgán o nariadení výkonu trestu odňatia slobody alebo o zmene formy ochranného liečenia z ambulantnej formy ochranného liečenia na ústavnú formu ochranného liečenia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(3) Na žiadosť vykonávajúceho justičného orgánu súd poskytne dodatočné informácie potrebné na účely uznania a výkonu rozhodnutia vo vykonávajúcom štáte.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 342
Príslušnosť

(1) Na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia vydaného justičným orgánom štátu pôvodu je príslušný okresný súd, v ktorého obvode má odsúdený trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt alebo v ktorého obvode sa zdržiava. Ak príslušný súd nie je možné určiť, je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava I. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia príslušný súd upovedomí ministerstvo spravodlivosti a zašle mu kópiu osvedčenia o vydaní rozhodnutia.

(2) Súd rozhoduje o všetkých súvisiacich otázkach vykonávacieho konania.

(3) Ak je rozhodnutie a osvedčenie o vydaní rozhodnutia doručené justičným orgánom štátu pôvodu súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec bezodkladne súdu príslušnému podľa odseku 1, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu. Ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia podľa tejto hlavy, súd vráti rozhodnutie s osvedčením o vydaní rozhodnutia justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia.

(4) Súd podľa odseku 1 je príslušný aj na vydanie súhlasu s odovzdaním výkonu rozhodnutia do iného členského štátu, ak ho o to justičný orgán štátu pôvodu požiada. Tento súhlas je možné vydať, len ak odovzdanie výkonu rozhodnutia uľahčí nápravu odsúdeného; o udelení súhlasu súd informuje ministerstvo spravodlivosti.

§ 343
Rozhodnutie súdu

(1) Súd rozhodne rozsudkom o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná po písomnom vyjadrení prokurátora okresnej prokuratúry.

(2) Súd vydá rozsudok podľa odseku 1 do 60 dní od doručenia rozhodnutia a osvedčenia o vydaní rozhodnutia; do tejto lehoty sa nezapočítava doba, počas ktorej súd zabezpečuje dodatočné informácie od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré sú nevyhnutné pre rozhodnutie o uznaní a výkone vrátane doplnenia osvedčenia o vydaní rozhodnutia, ak osvedčenie o vydaní rozhodnutia nie je úplné, alebo zjavne nezodpovedá rozhodnutiu.

(3) Nedodržanie lehoty podľa odseku 2 je súd povinný bezodkladne oznámiť justičnému orgánu štátu pôvodu vrátane dôvodov nedodržania tejto lehoty; súčasne mu oznámi novú lehotu, v ktorej očakáva vydanie rozsudku podľa odseku 1.

(4) Rozsudok podľa odseku 1 sa doručuje odsúdenému, prokurátorovi a obhajcovi, ak bol obhajca zvolený.

(5) Proti rozsudku podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor.

§ 344
Dôvody odmietnutia

(1) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 109 ods. 1 a 2; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

c) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku,

d) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,

e) výkon rozhodnutia je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premlčaný a na stíhanie

trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

f) osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, nemá na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt, alebo z okolnosti vyplýva, že sa nezamýšľa vrátiť na územie Slovenskej republiky, alebo ak členský štát obvyklého pobytu odsúdeného nesúhlasí s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky,

g) dĺžka výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia je kratšia ako šesť mesiacov, viaceré tresty alebo nevykonané zvyšky trestov sa spočítavajú,

h) osvedčenie o vydaní rozhodnutia zjavne nezodpovedá vydanému rozhodnutiu alebo ak vydané osvedčenie o vydaní rozhodnutia je neúplné, nie je priložený preklad podľa § 349, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené alebo opravené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

i) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia vyplýva, že osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, okrem prípadov, keď sa v osvedčení o vydaní rozhodnutia uvádza, že osoba, voči ktorej rozhodnutie smeruje, v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

   1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania, a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,

   2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorého si zvolila alebo ktorý bol ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval alebo

   3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na konaní o ktorom má právo zúčastniť sa a ktorý umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

j) uložená trestná sankcia alebo probačné opatrenie zahŕňajú také opatrenia zdravotnej starostlivosti alebo také opatrenia zo sociálnej oblasti, ktoré nie je možné vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky, na systém zdravotníctva alebo na sociálny systém v Slovenskej republike vykonať, alebo

k) nejde o trestnú sankciu alebo probačné opatrenie podľa § 336 písm. c).

(2) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak sa rozhodnutie týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, pričom zohľadní najmä okolnosti spáchania skutku.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa odseku 1 písm. a), f) až j) a odseku 2, súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie. Súd môže požiadať justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko aj v prípade, ak ide o iný dôvod odmietnutia podľa odseku 1.

Uznanie a výkon

§ 345

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 344, súd rozhodne o uznaní a vykonaní takého rozhodnutia.

(2) Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia alebo probačné opatrenie vrátane trestu, ktorý je možné odsúdenému uložiť v prípade ich neplnenia, ktoré nie sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu alebo probačné opatrenie takým druhom trestnej sankcie alebo probačného opatrenia, ktoré by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia alebo probačné opatrenie nezhoršili postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedali pôvodne uloženej trestnej sankcii alebo probačnému opatreniu.

(3) Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia alebo probačné opatrenie v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie alebo probačného opatrenia primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie alebo probačného opatrenia nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(4) Súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu alebo probačné opatrenie, ako boli uložené v rozhodnutí.

§ 346

(1) Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia, najmä

a) premeniť trestnú sankciu alebo probačné opatrenie v prípade ich neplnenia na trest odňatia slobody,

b) podmienečne upustiť od výkonu zvyšku trestnej sankcie alebo probačného opatrenia,

c) upustiť od výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia alebo ich zvyšku, alebo

d) zmeniť spôsob výkonu trestnej sankcie alebo probačného opatrenia; § 345 ods. 4 tým nie je dotknutý.

(2) Ak sa rozhodnutím uložila povinnosť nahradiť škodu, súd môže požadovať od odsúdeného preukázanie splnenia tejto povinnosti.

(3) Súd nevykoná rozhodnutie, alebo od výkonu uznaného rozhodnutia upustí, ak bola odsúdenému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť, alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

§ 347

(1) Ak odsúdený ujde z územia Slovenskej republiky, alebo už nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, súd môže postúpiť právomoc nad výkonom uznaného rozhodnutia vrátane vydávania následných rozhodnutí späť justičnému orgánu štátu pôvodu. Súd môže postúpiť právomoc nad výkonom uznaného rozhodnutia späť justičnému orgánu štátu pôvodu aj v prípade, ak o to justičný orgán štátu pôvodu požiada z dôvodu, že proti odsúdenému sa v tomto štáte vedie iné trestné konanie.

(2) Ak došlo k postúpeniu právomoci nad výkonom uznaného rozhodnutia podľa odseku 1, súd prijme bezodkladne opatrenia smerujúce k upusteniu od výkonu uznaného rozhodnutia na území Slovenskej republiky.

§ 348
Informačná povinnosť

(1) Súd bezodkladne informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti o

a) odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia z dôvodov podľa § 344 vrátane uvedenia dôvodu odmietnutia,

b) uznaní rozhodnutia podľa § 345 ods. 1,

c) premene trestnej sankcie alebo probačného opatrenia podľa § 345 ods. 2 vrátane odôvodnenia takého postupu,

d) úprave trestnej sankcie alebo probačného opatrenia podľa § 345 ods. 3 vrátane odôvodnenia takého postupu,

e) skutočnostiach, ktoré môžu viesť k vydaniu následného rozhodnutia podľa § 346 ods. 1,

f) prijatí následných rozhodnutí podľa § 346 ods. 1,

g) vykonaní rozhodnutia,

h) nevykonaní rozhodnutia alebo o upustení od jeho výkonu podľa § 346 ods. 3,

i) ďalších významných skutočnostiach, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia, najmä o tom, že po doručení rozhodnutia a osvedčenia o vydaní rozhodnutia nie je možné odsúdeného na území Slovenskej republiky nájsť.

(2) Na žiadosť justičného orgánu štátu pôvodu súd oznámi tomuto orgánu hornú hranicu trestnej sadzby pre trestný čin, ktorý je predmetom rozhodnutia a ktorý je možné uložiť odsúdenému v prípade porušenia uloženej trestnej sankcie alebo probačného opatrenia podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Štvrtý diel
Spoločné ustanovenia

§ 349
Preklady

(1) Osvedčenie o vydaní rozhodnutia sa preloží podľa § 18.

(2) Preklad rozhodnutia a ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 350
Preskúmanie rozhodnutia

Na preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia vydaného v Slovenskej republike sú príslušné súdy Slovenskej republiky.

§ 351
Poskytovanie súčinnosti

Ministerstvo spravodlivosti poskytuje na základe žiadosti súdu alebo príslušného orgánu členského štátu potrebnú súčinnosť pri postupe podľa tejto hlavy, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok

ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo Slovenskej republiky pre uznanie a výkon rozhodnutí.

JEDENÁSTA HLAVA
ROZHODNUTIA O PEŇAŽNEJ SANKCII

Prvý diel
Všeobecné ustanovenia

§ 352

Táto hlava upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) uznávaní a výkone rozhodnutia ukladajúceho peňažnú sankciu vydaného súdom alebo iným príslušným orgánom členského štátu,

b) odovzdaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte.

§ 353
Vymedzenie niektorých pojmov

Na účely tejto hlavy sa rozumie

a) členským štátom členské štáty vrátane Dánskeho kráľovstva a Írskej republiky,

b) rozhodnutím o peňažnej sankcii právoplatné odsudzujúce rozhodnutie vydané pre trestný čin alebo pre protiprávne konanie týkajúce sa porušenia pravidiel cestnej premávky vydané

   1. súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, alebo

   2. správnym orgánom štátu pôvodu, ak podľa právneho poriadku štátu pôvodu bolo proti tomuto rozhodnutiu možné podať opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje súd s právomocou v trestných veciach,

c) peňažnou sankciou povinnosť uložená rozhodnutím o peňažnej sankcii zaplatiť

   1. peňažný trest,

   2. pokutu,

   3. náhradu škody priznanú poškodenému voči odsúdenému v trestnom konaní,

   4. trovy trestného konania alebo správneho konania,

   5. peňažnú sumu na všeobecne prospešné účely alebo v prospech poškodených trestnými činmi,

d) pokutou peňažná suma uložená správnym orgánom štátu pôvodu podľa právneho poriadku tohto štátu pre trestný čin alebo protiprávne konanie týkajúce sa porušenia pravidiel cestnej premávky, ktorú je osoba povinná zaplatiť,

e) justičným orgánom štátu pôvodu súd alebo správny orgán štátu pôvodu s právomocou vydať rozhodnutie o peňažnej sankcii podľa právneho poriadku štátu pôvodu,

f) vykonávajúcim justičným orgánom súd vykonávajúceho štátu, ktorý má právomoc rozhodnúť o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa právneho poriadku vykonávajúceho štátu,

g) povinným odsúdený alebo iná osoba, ktorá je podľa rozhodnutia o peňažnej sankcii povinná peňažnú sankciu zaplatiť.

Rozsah pôsobnosti

§ 354

(1) Rozhodnutie o peňažnej sankcii je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 až 4 neustanovujú inak.

(2) Ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre skutok, ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii označený justičným orgánom štátu pôvodu priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov podľa odseku 3, súd neskúma, či ide o čin trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

(3) Kategóriami trestných činov podľa odseku 2 okrem kategórií podľa § 109 ods. 2 sa rozumejú aj

a) pašovanie tovaru,

b) porušovanie práv duševného vlastníctva,

c) hrozby a skutky násilia proti osobám vrátane násilia počas športových podujatí,

d) poškodzovanie cudzej veci,

e) krádež,

f) trestné činy určené štátom pôvodu a slúžiace na účely plnenia záväzkov vyplývajúcich z nástrojov prijatých na základe medzinárodnej zmluvy.[59])

(4) Odsek 2 platí rovnako aj pre rozhodnutie o peňažnej sankcii, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je justičným orgánom štátu pôvodu označený v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii priradením ku kategórii protiprávneho konania zakladajúceho porušenie pravidiel cestnej premávky vrátane porušenia predpisov vzťahujúcich sa na čas jazdy a odpočinku a predpisov o nebezpečnom tovare.

§ 355

Rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu je možné v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt, sídlo, majetok alebo príjem.

§ 356

Súd pri overovaní skutočností podľa § 354 a 355 vychádza z údajov uvedených v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii, a ak je to potrebné, aj z dodatočných informácií poskytnutých justičným orgánom štátu pôvodu na základe žiadosti súdu alebo na základe vlastného zistenia.

---

[59]) Zmluva o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

Druhý diel
Postup slovenských orgánov ako justičných orgánov štátu pôvodu

§ 357
Odovzdanie výkonu rozhodnutia

(1) Súd zašle rozhodnutie o peňažnej sankcii s riadne vyplneným osvedčením o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii na účel odovzdania jeho výkonu vykonávajúcemu justičnému orgánu členského štátu, v ktorom má povinný obvyklý pobyt, sídlo, majetok alebo príjem a ministerstvu spravodlivosti.

(2) Ak ide o rozhodnutie o peňažnej sankcii, ktorým bola poškodenému priznaná náhrada škody voči odsúdenému v trestnom konaní alebo ktorým bola poškodenému alebo inej osobe priznaná náhrada trov konania, súd postupuje podľa odseku 1 aj na základe žiadosti poškodeného alebo tejto inej osoby.

(3) Ak sú na výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 1 príslušné viaceré členské štáty, súd označí v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii ten členský štát, v ktorom je možné predpokladať úspešný výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii. Výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii je možné súčasne odovzdať len do jedného členského štátu.

(4) Na účely postupu podľa odseku 1 súd zabezpečí preklad osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii do jazyka podľa § 366.

§ 358
Poskytovanie informácií vykonávajúcemu štátu

(1) Súd bezodkladne informuje vykonávajúci justičný orgán a ministerstvo spravodlivosti o skutočnosti, že odsúdenému bola v Slovenskej republike udelená milosť alebo amnestia alebo o inom rozhodnutí, opatrení alebo inej skutočnosti, v dôsledku ktorej sa odovzdané rozhodnutie o peňažnej sankcii stalo úplne alebo čiastočne nevykonateľným vrátane skutočnosti, že povinný zaplatil celú sumu peňažnej sankcie uloženej rozhodnutím alebo jej pomernú časť uloženej rozhodnutím.

(2) Na žiadosť vykonávajúceho justičného orgánu súd poskytne dodatočné informácie potrebné na účely uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii vo vykonávajúcom štáte.

§ 359
Dôsledky odovzdania výkonu rozhodnutia

(1) Po odovzdaní výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii do členského štátu podľa § 357 ods. 1 ho nie je možné na území Slovenskej republiky vykonať.

(2) Odsek 1 sa nepoužije, ak uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii bolo vo vykonávajúcom štáte odmietnuté, ak odsúdenému bola vo vykonávajúcom štáte udelená amnestia alebo milosť, alebo ak sa rozhodnutie o peňažnej sankcii stalo vo vykonávajúcom štáte úplne alebo čiastočne nevykonateľným z dôvodov podľa § 358 ods. 1. Vo výkone odovzdaného rozhodnutia však nie je možné na území Slovenskej republiky pokračovať, ak dôvodom odmietnutia vo vykonávajúcom štáte bolo iné právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok proti tej istej osobe vydané vo vykonávajúcom štáte alebo v inom členskom štáte.

(3) Súd, ktorý rozhodnutie o peňažnej sankcii vydal, je z dôvodov podľa odseku 2 príslušný na jeho výkon v rozsahu, v ktorom nebolo vykonané vykonávajúcim justičným orgánom.

Tretí diel
Postup slovenských orgánov ako vykonávajúcich justičných orgánov

§ 360
Príslušnosť

(1) Na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii je príslušný súd, v ktorého obvode má povinný trvalý pobyt, posledný trvalý pobyt, majetok, príjem alebo sídlo. Ak nie je možné určiť príslušnosť súdu, je na konanie príslušný Mestský súd Bratislava I. Ak je založená príslušnosť viacerých súdov, na konanie je príslušný súd, ktorému bolo ako prvému doručené osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii a rozhodnutie o peňažnej sankcii, o ktorého uznanie a výkon sa žiada. Na zmenu rozhodných skutočností na určenie príslušnosti, ktorá nastala po začatí konania, sa neprihliada.

(2) Na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, ktoré vydal správny orgán štátu pôvodu, je príslušný Mestský súd Bratislava I.

(3) Súd príslušný podľa odsekov 1 a 2 rozhoduje o všetkých ďalších otázkach vykonávacieho konania.

(4) Po doručení osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii a rozhodnutia o peňažnej sankcii justičným orgánom štátu pôvodu príslušnému súdu, súd o tejto skutočnosti informuje ministerstvo spravodlivosti, ktorému súčasne zašle kópiu osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii a rozhodnutia o peňažnej sankcii. Ak je osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii a rozhodnutie o peňažnej sankcii doručené justičným orgánom štátu pôvodu priamo súdu, ktorý nie je príslušný na jeho uznanie a výkon, súd postúpi vec príslušnému súdu, o čom informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti.

(5) Ak k osvedčeniu o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii nie je pripojené rozhodnutie o peňažnej sankcii, alebo ak osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii nie je preložené do jazyka podľa § 366, súd vyzve justičný orgán štátu pôvodu na odstránenie zistených nedostatkov v lehote do 90 dní od doručenia výzvy na doplnenie. Ak justičný orgán štátu pôvodu zistené nedostatky v ustanovenej lehote neodstráni, vráti súd vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia, o čom ho vopred informuje; súd vráti vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia aj vtedy, ak osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vydal orgán, ktorý nie je príslušný na jeho vydanie, alebo ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii, ako aj v prípade nepredloženia žiadaných doplňujúcich informácií v ustanovenej lehote.

§ 361
Rozhodnutie súdu

(1) Súd rozhodne bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná

a) po písomnom vyjadrení prokurátora okresnej prokuratúry rozsudkom, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu,

b) bez vyjadrenia prokurátora uznesením, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal správny orgán štátu pôvodu.

(2) O uznaní a výkone peňažnej sankcie podľa odseku 1 písm. b) rozhoduje vyšší súdny úradník.

(3) Ak z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vyplýva, že rozhodnutie iného členského štátu o peňažnej sankcii obsahuje viaceré výroky a výkon nie je možný alebo potrebný

pre všetky z nich, súd rozhodne o výkone peňažnej sankcie len pri tých výrokoch, ktorých uznanie je možné alebo potrebné.

(4) Rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie sa doručuje povinnému a ministerstvu spravodlivosti. Ak ide o rozhodnutie podľa odseku 1 písm. a), doručuje sa aj prokurátorovi.

(5) Proti rozsudku o uznaní a výkone peňažnej sankcie je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Proti uzneseniu podľa odseku 1 písm. b) je prípustná sťažnosť, ktorú môže podať povinný; o tejto sťažnosti rozhoduje sudca a proti rozhodnutiu sudcu nie je prípustný opravný prostriedok.

(6) Sťažnosť podľa odseku 5 má odkladný účinok.

§ 362
Dôvody odmietnutia

(1) Súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii, ak

a) voči tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesený,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 354 ods. 2 až 4,

c) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky,

d) rozhodnutie o peňažnej sankcii sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky,

e) povinný je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Trestného poriadku,

f) osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne alebo priestupkovo zodpovedná za skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie o peňažnej sankcii,, alebo

g) výška uloženej peňažnej sankcie je nižšia ako 70 eur.

(2) Uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak

a) osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá rozhodnutiu o peňažnej sankcii, alebo ak vydané osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone peňažnej sankcie,

b) výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu alebo iného deliktu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

c) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vyplýva, že povinný nebol v súlade s právnym poriadkom štátu pôvodu osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného na jeho zastupovanie poučený o svojom práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie,

d) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vyplýva, že povinný sa osobne nezúčastnil

konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii uvádza, že povinný v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bol včas predvolaný, a tým informovaný o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa mu inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bol vedomý plánovaného konania, a informovaný o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania,
2. vedomý si plánovaného konania splnomocnil právneho zástupcu, ktorého si zvolil alebo ktorý bol ustanovený štátom, aby ho obhajoval v konaní a tento právny zástupca ho v konaní skutočne obhajoval, alebo
3. po tom, ako sa mu doručilo rozhodnutie o peňažnej sankcii a bol výslovne poučený o práve na opravný prostriedok na konaní, o ktorom má právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedol, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

e) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vyplýva, že povinný sa osobne nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii uvádza, že povinný sa po tom, ako bol výslovne poučený o konaní a o možnosti byť osobne prítomný na tomto konaní, výslovne vzdal práva na ústne pojednávanie a výslovne uviedol, že nepodáva opravný prostriedok, alebo

f) z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad podľa príslušného článku medzinárodnej zmluvy[60]) v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

(3) Ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 2 písm. a) až e), súd pred prijatím takého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie.

Uznanie a výkon

§ 363

(1) Ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 362, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa peňažná sankcia vykoná.

(2) Ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 353 písm. c) prvého bodu, súd vo svojom rozhodnutí rozhodne o uložení peňažného trestu. Náhradný trest odňatia slobody za nevykonaný peňažný trest môže súd uložiť, len ak justičný orgán štátu pôvodu v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii takú možnosť pripustil, pričom trestná sadzba uloženého náhradného trestu nesmie presiahnuť hranicu, ktorá je v osvedčení o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii týmto orgánom uvedená, a zároveň hranicu trestnej sadzby náhradného trestu podľa Trestného zákona.

(3) Súd pri uznaní rozhodnutia o peňažnej sankcii ponechá v ňom uloženú peňažnú sankciu v nezmenenej výške. Ak rozhodnutie o peňažnej sankcii bolo vydané pre skutok, ktorý nebol

---

[60]) Článok 6 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

spáchaný na území štátu pôvodu a je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky na konanie o danom skutku, súd zmení výšku uloženej peňažnej sankcie na najvyššiu možnú výmeru, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o danom skutku rozhodoval. Súd nesmie pritom uložiť trest prísnejší, ako bol uložený v rozhodnutí o peňažnej sankcii.

(4) Ak rozhodnutím o peňažnej sankcii bola uložená peňažná sankcia podľa § 353 písm. c) piateho bodu, súd vo svojom rozhodnutí o uznaní a výkone peňažnej sankcie uloží povinnému, aby uznanú sumu peňažnej sankcie zaplatil v určenej lehote na účet súdu.

(5) Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o uznaní a výkone peňažnej sankcie súd vyzve povinného, aby peňažnú sankciu zaplatil do pätnástich dní; súd môže povoliť splatenie peňažnej sankcie aj v splátkach. Ak nebol uložený náhradný trest odňatia slobody, súd povinného súčasne upozorní, že inak sa bude zaplatenie peňažnej sankcie vymáhať. Po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie peňažnej sankcie zašle rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie spolu s osvedčením o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii a rozhodnutím o peňažnej sankcii bez odôvodnenia orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu,[61]) ktorý bezodkladne informuje súd o výsledku vymáhania peňažnej sankcie; to neplatí, ak súd ukladá náhradný trest odňatia slobody.

(6) Uznaný nárok vyplývajúci z osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii s pripojeným rozhodnutím o peňažnej sankcii je súdnou pohľadávkou.[61])

§ 364

(1) Ak povinný preukáže, že peňažnú sankciu úplne alebo čiastočne uhradil v členskom štáte, súd rozhodne o upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii alebo o výkone takého rozhodnutia v zostávajúcej výške peňažnej sankcie. Pred rozhodnutím si súd vyžiada stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu.

(2) Súd nevykoná rozhodnutie o peňažnej sankcii, ak bola povinnému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť, alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

§ 365
Informačná povinnosť

Súd bez zbytočného odkladu informuje justičný orgán štátu pôvodu a ministerstvo spravodlivosti o

a) odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii z dôvodov podľa § 362 vrátane uvedenia dôvodu odmietnutia,

b) nariadení výkonu náhradného trestu odňatia slobody podľa § 363 ods. 2,

c) znížení výmery peňažnej sankcie podľa § 363 ods. 3,

d) vykonaní rozhodnutia o peňažnej sankcii,

e) upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 364 ods. 1,

f) nevykonaní rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 364 ods. 2,

g) ďalších významných skutočnostiach, ktoré majú alebo môžu mať vplyv na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii.

---

[61]) Zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov.

Štvrtý diel
Spoločné ustanovenia

§ 366
Preklady

(1) Osvedčenie o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii sa preloží podľa § 18.

(2) Preklad rozhodnutia o peňažnej sankcii a ostatných písomností sa nevyžaduje.

§ 367
Výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii

(1) Ak sa štát pôvodu a vykonávajúci štát nedohodnú inak, výnos z výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii pripadá vykonávajúcemu štátu.

(2) Dohodu podľa odseku 1 je za Slovenskú republiku oprávnené uzatvoriť ministerstvo spravodlivosti; príslušný súd môže ministerstvu spravodlivosti navrhnúť uzavretie takej dohody, najmä ak ide o rozhodnutie o peňažnej sankcii, ktorým sa ukladá peňažná sankcia podľa § 353 písm. c) tretieho bodu a štvrtého bodu.

§ 368
Prepočet meny

Ak je to v konaní podľa tejto hlavy potrebné, súd vykoná prepočet sumy peňažnej sankcie v cudzej mene na eurá podľa referenčného výmenného kurzu určeného a vyhláseného Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska,[62]) platným ku dňu, keď bolo rozhodnutie o peňažnej sankcii vydané; takto upravená výška peňažnej sankcie sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nadol.

§ 369
Preskúmanie rozhodnutia o peňažnej sankcii

Na preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia o peňažnej sankcii vydanom v Slovenskej republike sú príslušné súdy Slovenskej republiky.

§ 370
Poskytovanie súčinnosti

(1) Ministerstvo spravodlivosti poskytuje na základe žiadosti súdu alebo príslušného orgánu členského štátu potrebnú súčinnosť pri postupe podľa tejto hlavy, a to najmä pri zisťovaní potrebných informácií týkajúcich sa určenia príslušnosti alebo pri overovaní podmienok ustanovených právnym poriadkom členského štátu alebo Slovenskej republiky pre uznanie a výkon rozhodnutí.

(2) Ministerstvo spravodlivosti informuje Radu Európskej únie a Európsku komisiu o každom odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii z dôvodu podľa § 362 ods. 2 písm. f).

---

[62]) § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska v znení zákona č. 659/2007 Z. z.

Čl. 219 ods. 1 až 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

Čl. 12 ods. 12.1. Protokolu o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (Ú. v. EÚ C 202, 7. 6. 2016).

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLUPRÁCA S EURÓPSKYMI A MEDZINÁRODNÝMI ORGÁNMI A AGENTÚRAMI

PRVÁ HLAVA
EUROJUST

§ 371

Táto hlava upravuje spôsob vymenovania a odvolania, práva a povinnosti národného člena a ďalších osôb, ktoré zabezpečujú úlohy súvisiace s účasťou Slovenskej republiky v Eurojuste.

§ 372
Národný člen

(1) Slovenskú republiku zastupuje v Eurojuste národný člen. Národný člen musí byť najmenej desať rokov prokurátorom pôsobiacim na úseku trestného práva, ktorého odborné znalosti a skúsenosti a jazykové znalosti poskytujú záruku riadneho výkonu tejto funkcie.

(2) Národného člena vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“).

§ 373
Práva národného člena

(1) Národný člen, okrem oprávnení prokurátora a oprávnení podľa osobitného predpisu,[63]) má právo

a) vymieňať si s inými členmi Eurojustu všetky informácie potrebné na zabezpečenie plnenia úloh Eurojustu bez predchádzajúceho schválenia,

b) predkladať ministrovi spravodlivosti, ministrovi vnútra alebo generálnemu prokurátorovi návrhy a požiadavky na zabezpečenie plnenia úloh Eurojustu,

c) priamo sa obracať na prokuratúru, súdy, Policajný zbor, Vojenskú políciu, Zbor väzenskej a justičnej stráže, finančnú správu, Slovenskú informačnú službu, Vojenské spravodajstvo, Národný bezpečnostný úrad a iné orgány verejnej moci a vyžadovať od nich poskytnutie súčinnosti a informácií nevyhnutných na plnenie úloh Eurojustu, ak osobitný predpis neustanovuje inak,[64])

d) nazerať do spisov orgánov činných v trestnom konaní podľa § 69 ods. 4 Trestného poriadku, ktoré obsahujú informácie o trestných činoch, ktoré sú v pôsobnosti Eurojustu,

e) získavať informácie a údaje z registra trestov,[65]) evidencie zaistených osôb, evidencie trestných stíhaní, evidencie deoxyribonukleovej kyseliny a z iných evidencií a registrov v rozsahu oprávnenia orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu podľa § 10 Trestného poriadku na zabezpečenie plnenia úloh Eurojustu,

f) požadovať, aby o žiadosti národného člena v konkrétnom prípade konal ten príslušný orgán,

---

63) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV (Ú. v. EÚ L 295, 21. 11. 2018) v platnom znení.

64) Zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
Zákon č. 500/2022 Z. z. o Vojenskom spravodajstve v znení zákona č. 367/2024 Z. z.

65) § 21 ods. 1 písm. d) zákona č. 192/2023 Z. z.

ktorému žiadosť bola predložená, a ak žiadosť bola predložená súčasne viacerým príslušným orgánom, koná o žiadosti každý samostatne,

g) informovať cudzí orgán o možnosti poskytnúť informácie o odsúdeniach podľa osobitného predpisu.[66])

(2) V naliehavých prípadoch, ak nie je možné, aby národné zastúpenie Slovenskej republiky v Eurojuste včas určilo alebo kontaktovalo krajskú prokuratúru príslušnú na zabezpečenie vybavenia európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa § 122, je národný člen alebo ním poverená osoba v rámci národného zastúpenia Slovenskej republiky v Eurojuste oprávnená žiadať alebo vykonať požadované vyšetrovacie opatrenia, o čom bezodkladne informuje príslušnú krajskú prokuratúru. Ak nie je bezprostredne možné určiť príslušnosť krajskej prokuratúry a vznikne naliehavosť vykonať európsky vyšetrovací príkaz, určí príslušnosť bezodkladne národný člen.

(3) V prípade čiastočného alebo neprimeraného vybavenia žiadosti o justičnú spoluprácu alebo žiadosti o poskytnutie súčinnosti je národný člen oprávnený požiadať príslušný orgán o doplňujúce opatrenia na účely úplného vybavenia žiadosti.

(4) Národnému členovi patria počas funkčného obdobia v Eurojuste náhrady podľa osobitného predpisu[67]) v rozsahu rovnakom ako vedúcemu diplomatickej misie.

§ 374
Povinnosti národného člena

(1) Národný člen je povinný

a) riadiť sa právnym poriadkom Slovenskej republiky a osobitným predpisom,[63])

b) vykonávať svoje právomoci a nakladať s informáciami len na plnenie úloh a cieľov Eurojustu na účely plnenia záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva v Eurojuste,

c) prijímať žiadosti o justičnú spoluprácu alebo rozhodnutia o justičnej spolupráci, zasielať ich, uľahčovať ich vybavenie, zabezpečovať nadväzujúce kroky a poskytovať doplňujúce informácie,

d) predložiť žiadosť na vykonanie jednotlivých úkonov justičnej spolupráce nevyhnutných na plnenie úloh Eurojustu orgánu, ktorý je príslušný na ich vykonanie,

e) informovať generálnu prokuratúru o prijatí žiadosti o justičnú spoluprácu alebo rozhodnutia o justičnej spolupráci a nadväzujúcich krokoch nevyhnutných na plnenie úloh Eurojustu; ministerstvo spravodlivosti bude informované v prípadoch, ktoré sa týkajú činnosti alebo majú presah na ministerstvo spravodlivosti,

f) odovzdávať informácie a ročné správy o jeho činnosti v Eurojuste ministrovi spravodlivosti a generálnemu prokurátorovi v rámci ich pôsobnosti, a ak to považuje za nevyhnutné, aj ministrovi vnútra a orgánom činným v trestnom konaní alebo iným štátnym orgánom; ministrovi spravodlivosti vždy oznámiť, ak konkrétny orgán nevyhovie žiadosti národného člena alebo kolégia Eurojustu,

g) podieľať sa na činnosti pohotovostnej koordinácie Eurojustu v súlade s osobitným predpisom[68]) v spolupráci so zástupcom národného člena a asistentom národného člena,

---

[66]) Čl. 17 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/816 zo 17. apríla 2019, ktorým sa zriaďuje centralizovaný systém na identifikáciu členských štátov, ktoré majú informácie o odsúdeniach štátnych príslušníkov tretích krajín a osôb bez štátnej príslušnosti (ECRIS-TCN), s cieľom doplniť Európsky informačný systém registrov trestov, a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2018/1726 (Ú. v. EÚ L 135, 22. 5. 2019) v platnom znení.

[67]) Zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov.

[68]) Čl. 19 Nariadenia (EÚ) 2018/1727 v platnom znení.

h) zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj po jej skončení; zbaviť mlčanlivosti môže národného člena len osoba alebo orgán, ktorý ho zaviazal povinnosťou mlčanlivosti alebo v prospech koho takú povinnosť má; inak sa na neho vzťahujú ustanovenia o povinnosti mlčanlivosti ako na prokurátora.

§ 375

Národní odborníci vyslaní do Eurojustu alebo pracovníci Eurojustu sa môžu zúčastňovať na plnení úloh národného člena na základe poverenia udeleného národným členom.

§ 376
Zástupca národného člena

(1) Zástupca národného člena musí byť najmenej desať rokov prokurátorom pôsobiacim na úseku trestného práva, ktorého odborné a jazykové znalosti a skúsenosti poskytujú záruku riadneho výkonu tejto funkcie.

(2) Zástupcu národného člena vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti na návrh národného člena s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora.

(3) Zástupca národného člena plní úlohy a vykonáva právomoci národného člena v čase jeho neprítomnosti; inak je oprávnený konať v mene národného člena v rozsahu ním udeleného písomného poverenia. Zástupca národného člena je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj po jej skončení; zbaviť mlčanlivosti môže zástupcu národného člena len osoba alebo orgán, ktorý ho zaviazal povinnosťou mlčanlivosti alebo v prospech koho takú povinnosť má.

(4) Ak je vymenovaných viacero zástupcov národného člena, minister spravodlivosti s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora určí, ktorý z nich zastupuje národného člena podľa odseku 3.

(5) Minister spravodlivosti s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora rozhodne, či bude zástupca národného člena vyslaný spolu s národným členom do sídla Eurojustu, alebo bude pôsobiť na území Slovenskej republiky.

§ 377
Asistent národného člena

(1) Asistent národného člena musí byť osoba, ktorá získala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo a má najmenej päť rokov praxe v oblasti justičnej spolupráce alebo policajnej spolupráce, ktorej odborné a jazykové znalosti a skúsenosti poskytujú záruku riadneho výkonu tejto funkcie.

(2) Asistenta národného člena vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti na návrh národného člena s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora. Funkčné obdobie asistenta národného člena je päť rokov a začína plynúť odo dňa jeho vymenovania.

(3) Práva a povinnosti asistenta národného člena súvisiace s plnením úloh Eurojustu vymedzí národný člen v písomnom poverení. Asistent národného člena je povinný zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj po jej skončení; zbaviť mlčanlivosti môže asistenta národného člena len osoba alebo orgán, ktorý ho zaviazal povinnosťou mlčanlivosti alebo v prospech koho takú povinnosť má.

(4) Minister spravodlivosti s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora rozhodne, či bude asistent národného člena vyslaný spolu s národným členom do sídla Eurojustu, alebo bude

pôsobiť na území Slovenskej republiky.

§ 378
Národní spravodajcovia

(1) Minister spravodlivosti na návrh národného člena a s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora vymenúva a odvoláva jedného alebo viacerých národných spravodajcov

a) pre Eurojust z ministerstva spravodlivosti alebo generálnej prokuratúry,

b) pre Eurojust pre záležitosti terorizmu z prokurátorov generálnej prokuratúry,

c) pre Európsku justičnú sieť z ministerstva spravodlivosti,

d) pre otázky týkajúce sa právomoci Európskej prokuratúry z prokurátorov generálnej prokuratúry.

(2) Národní spravodajcovia sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri výkone svojej funkcie, a to aj po jej skončení; zbaviť mlčanlivosti môže národných spravodajcov len osoba alebo orgán, ktorý ich zaviazal povinnosťou mlčanlivosti alebo v prospech koho takú povinnosť majú.

§ 379
Styčný zástupca Eurojustu

(1) Národný člen, zástupca národného člena alebo asistent národného člena môže byť so svojím súhlasom a súhlasom ministra spravodlivosti s predchádzajúcim súhlasom generálneho prokurátora vyslaný kolégiom Eurojustu do tretieho štátu, v ktorom bude pôsobiť ako styčný zástupca Eurojustu v oblasti justičnej spolupráce.

(2) Ak je národný člen, zástupca národného člena alebo asistent národného člena vyslaný do tretieho štátu ako styčný zástupca Eurojustu, jeho funkcia zaniká.

§ 380
Orgán oprávnený na žiadosť o právnu pomoc

(1) Prokurátor alebo sudca môže v rámci trestného konania vedeného na území Slovenskej republiky priamo požiadať národného člena o doručenie a vybavenie žiadosti o právnu pomoc alebo inej žiadosti adresovanej Eurojustu alebo orgánu členského štátu. Policajt môže takto postupovať len prostredníctvom príslušného prokurátora.

(2) V naliehavých prípadoch môžu osoby podľa odseku 1 kontaktovať národného člena prostredníctvom pohotovostnej koordinácie Eurojustu.

§ 381
Spolupráca s Eurojustom

(1) Orgány činné v trestnom konaní a súdy alebo iné štátne orgány vybavujú žiadosti národného člena a Eurojustu o poskytnutie súčinnosti bezodkladne.

(2) Orgány činné v trestnom konaní a súdy môžu prostredníctvom národného člena informovať Eurojust o opakovaných odmietnutiach alebo ťažkostiach týkajúcich sa vybavenia žiadosti o justičnú spoluprácu alebo vykonania rozhodnutia o justičnej spolupráci vo vzťahu k orgánu členského štátu a požiadať kolégium Eurojustu o vydanie písomného stanoviska, ak záležitosť nie je možné vyriešiť na základe vzájomnej dohody s týmto orgánom alebo za súčinnosti dotknutých národných členov.

(3) Ak orgány činné v trestnom konaní a súdy alebo iné štátne orgány nevyhovejú žiadosti národného člena alebo Eurojustu o poskytnutie súčinnosti alebo odmietnu konať v súlade s písomným stanoviskom Eurojustu, svoje rozhodnutie spolu s uvedením dôvodov bezodkladne oznámia Eurojustu prostredníctvom národného člena; dôvody nie je potrebné uvádzať, ak tak ustanovuje osobitný predpis.[69])

§ 382
Výmena informácií s národným členom

(1) Orgány Slovenskej republiky zasielajú Eurojustu všetky informácie prostredníctvom národného člena.

(2) Orgány činné v trestnom konaní a súdy poskytujú národnému členovi bezodkladne všetky informácie potrebné na zabezpečenie plnenia úloh Eurojustu; poskytnutie týchto informácií sa považuje za žiadosť o súčinnosť Eurojustu len vtedy, ak to orgány činné v trestnom konaní a súdy výslovne uvedú.

(3) Orgány činné v trestnom konaní a súdy bezodkladne informujú národného člena o každom prípade, do ktorého sú priamo zapojené najmenej tri členské štáty, pričom najmenej dvom členským štátom boli zaslané žiadosti o justičnú spoluprácu alebo rozhodnutia o justičnej spolupráci a

a) ide o skutok, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov a ktorý sa týka niektorého z týchto konaní:
   1. obchodovanie s ľuďmi,
   2. sexuálne zneužívanie alebo sexuálne vykorisťovanie vrátane detskej pornografie a kontaktovania detí na sexuálne účely,
   3. obchodovanie s drogami,
   4. nedovolené obchodovanie so zbraňami, s ich súčasťami alebo komponentmi, alebo so strelivom alebo s výbušninami,
   5. korupcia,
   6. poškodzovanie finančných záujmov Európskej únie,
   7. falšovanie a pozmeňovanie peňazí alebo platobných prostriedkov,
   8. pranie špinavých peňazí,
   9. počítačová kriminalita,
b) existuje dôvodné podozrenie zo zapojenia zločineckej skupiny, alebo
c) existuje podozrenie, že prípad môže mať závažný cezhraničný rozmer alebo dôsledky na úrovni Európskej únie alebo môže mať vplyv na iné členské štáty, ako sú tie, ktoré sú priamo dotknuté.

(4) Orgány činné v trestnom konaní a súdy bezodkladne informujú národného člena aj o

a) vytvorení spoločného vyšetrovacieho tímu a výsledkoch jeho činnosti,
b) prípadoch, keď vznikol spor o právomoc, alebo je pravdepodobné, že takýto spor vznikne,
c) kontrolovaných dodávkach, ktoré sa týkajú najmenej troch štátov, z ktorých najmenej dva sú členskými štátmi,

---

[69]) Čl. 4 nariadenia (EÚ) 2018/1727 v platnom znení.

d) opakovaných odmietnutiach alebo ťažkostiach pri vybavovaní žiadostí o justičnú spoluprácu alebo vykonávaní rozhodnutí o justičnej spolupráci.

(5) Informácie podľa odsekov 3 a 4 sa národnému členovi poskytujú v štruktúrovanej podobe podľa § 413 písm. o).

(6) Informácie podľa odsekov 2 až 4 sa národnému členovi neposkytnú, ak by tým došlo k poškodeniu základných záujmov bezpečnosti štátu alebo k ohrozeniu bezpečnosti jednotlivcov.

(7) Národný člen informuje orgány činné v trestnom konaní a súdy o výsledkoch spracovania informácií, ktoré mu boli poskytnuté, vrátane spojitosti s prípadmi, ktoré sú už Eurojustom evidované.

§ 383

Vzájomnú komunikáciu podľa druhej časti je možné v odôvodnených prípadoch uskutočňovať aj prostredníctvom kontaktných bodov Európskej justičnej siete a Eurojustu podľa osobitného predpisu.[70])

DRUHÁ HLAVA
EURÓPSKA JUSTIČNÁ SIEŤ

§ 384

Úlohy vyplývajúce Slovenskej republike z členstva v Európskej justičnej sieti plnia jednotlivé kontaktné body, národný korešpondent a technický korešpondent. Orgány činné v trestnom konaní a súdy sú im pri plnení týchto úloh povinné v rámci svojich právomocí poskytnúť potrebnú súčinnosť.

§ 385

Osoby, ktoré plnia úlohu kontaktných bodov Európskej justičnej siete vymenúva s ich súhlasom ministerstvo spravodlivosti z radov sudcov, vyšších súdnych úradníkov, prokurátorov a zamestnancov ministerstva spravodlivosti, a to na základe ich odborných, jazykových a osobnostných predpokladov. Kontaktné body z radov prokuratúry vymenúva generálny prokurátor a informuje o vymenovaní ministerstvo spravodlivosti.

§ 386

Národného korešpondenta Európskej justičnej siete a technického korešpondenta Európskej justičnej siete vymenúva a odvoláva minister spravodlivosti z radov kontaktných bodov.

---

[70]) Čl. 52 až 54 nariadenia (EÚ) 2018/1727 v platnom znení.

TRETIA HLAVA
MEDZINÁRODNÉ SÚDY

Prvý diel
Spolupráca s medzinárodnými trestnými súdmi

Pôsobnosť

§ 387

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje pri vybavovaní žiadostí medzinárodného súdu, ak neustanovuje inak medzinárodná zmluva upravujúca spoluprácu s medzinárodným súdom, alebo ak inak neustanovia predpisy medzinárodnej organizácie alebo medzinárodného súdu upravujúce konanie pred takýmto medzinárodným súdom (ďalej len „predpisy medzinárodného súdu“).

§ 388

(1) Justičné orgány poskytujú medzinárodnému súdu prostredníctvom ústredného orgánu potrebnú súčinnosť v súvislosti s preverovaním a stíhaním činov, ktorých stíhanie a trestanie je v jeho pôsobnosti, vrátane činov smerujúcich proti výkonu spravodlivosti medzinárodným súdom, a v súvislosti s výkonom trestov uložených medzinárodným súdom pre takéto činy.

(2) Ústredným orgánom vo vzťahu k prípravnému konaniu sa rozumie generálna prokuratúra, ústredným orgánom vo vzťahu ku konaniu pred súdmi sa rozumie ministerstvo spravodlivosti.

(3) Orgány Slovenskej republiky bez súhlasu medzinárodného súdu nezverejnia informácie o jeho žiadosti a spôsobe vybavenia. Pri poskytovaní informácií sa postupuje v súlade s vopred vyžiadanými pokynmi medzinárodného súdu.

§ 389
Preklady

Ak zašle medzinárodný súd ústrednému orgánu žiadosť alebo iné dokumenty v cudzom jazyku, ústredný orgán zabezpečí preklad do štátneho jazyka a s medzinárodným súdom následne prekonzultuje možnosť úhrady nákladov na zabezpečenie prekladu do štátneho jazyka.

§ 390

(1) Justičný orgán umožní predstaviteľom medzinárodného súdu, obhajcom a právnym zástupcom v konaní pred takýmto medzinárodným súdom a ďalším osobám, ktoré tento medzinárodný súd určí, účasť na úkone vykonávanom na základe alebo v súvislosti so žiadosťou alebo príkazom tohto medzinárodného súdu.

(2) Justičný orgán umožní osobám podľa odseku 1 klásť doplňujúce otázky priamo osobe, ktorej sa úkon týka.

§ 391
Výsady a imunity

(1) Predstavitelia medzinárodného súdu, obhajcovia, právni zástupcovia a ďalšie osoby predvolané na účasť na úkonoch v konaní pred takýmto medzinárodným súdom požívajú výsady a imunity[22]) v rozsahu, ktorý je im priznaný medzinárodným právom.

(2) V prípade pochybností o existencii alebo rozsahu výsad a imunít sa postupuje rovnako podľa

§ 8 ods. 2 Trestného poriadku.

§ 392
Náklady spolupráce

Náklady vzniknuté pri vybavovaní žiadostí medzinárodného súdu uhrádza Slovenská republika, ak nie je dohodnuté inak.

§ 393
Súbeh žiadostí

Ak boli doručené žiadosti viacerých medzinárodných súdov alebo medzinárodného súdu a cudzieho štátu, ktoré sa týkajú tej istej osoby alebo tej istej veci, a poskytnutie spolupráce na základe všetkých týchto žiadostí nie je možné, posúdia sa z hľadiska možnosti poskytnúť spoluprácu vo vzťahu ku každej z týchto žiadostí samostatne. Pritom sa zváži najmä poradie, v akom boli tieto žiadosti doručené, okolnosti spáchania činov, ktorých sa tieto žiadosti týkajú, vrátane ich závažnosti, druh a výšky trestov, ktoré je možné uložiť alebo ktoré boli uložené, a pravdepodobnosť, s akou môžu medzinárodné súdy a štáty, ktorých žiadosti a príkazy boli doručené, vo vzájomných vzťahoch dosiahnuť poskytnutie spolupráce.

§ 394
Zamietnutie a odloženie vybavenia žiadosti

(1) Justičný orgán s medzinárodným súdom konzultuje pred zamietnutím alebo čiastočným zamietnutím jeho žiadosti podmienky, za ktorých by bolo možné žiadosti vyhovieť, vrátane jej prípadného doplnenia alebo úpravy.

(2) Justičný orgán môže odložiť vybavenie žiadosti medzinárodného súdu iba po predchádzajúcej dohode s medzinárodným súdom a len na dobu určitú; dĺžku jej trvania oznámi justičný orgán medzinárodnému súdu spolu s oznámením odkladu vybavenia žiadosti alebo príkazu.

§ 395
Poskytnutie informácií a dôkazov bez žiadosti

Generálna prokuratúra alebo ministerstvo spravodlivosti odovzdá medzinárodnému súdu aj bez jeho predchádzajúcej žiadosti alebo príkazu informácie a dôkazy získané v rámci trestného konania, ak má prokuratúra alebo súd za to, že oznámenie týchto informácií alebo poskytnutie týchto dôkazov môže napomôcť medzinárodnému súdu pri preverovaní a stíhaní činov, ktorých stíhanie a trestanie je v jeho pôsobnosti, vrátane zločinov proti výkonu spravodlivosti medzinárodným súdom, alebo pri výkone trestov uložených medzinárodným súdom pre takéto činy.

§ 396
Ochrana svedka

Žiadosť medzinárodného súdu o zabezpečenie ochrany svedka justičný orgán postúpi orgánu príslušnému na poskytovanie osobitnej ochrany podľa osobitného predpisu[10]) v súvislosti s trestným konaním.

Druhý diel
Právna pomoc

§ 397

Na právnu pomoc vo vzťahu k medzinárodnému súdu platia rovnako ustanovenia druhej časti, ak táto hlava neustanovuje inak.

§ 398
Príslušnosť na prijatie žiadosti

Na prijatie žiadosti medzinárodného súdu vydanej v konaní pred medzinárodným súdom je príslušná do podania obžaloby generálna prokuratúra a po podaní obžaloby ministerstvo spravodlivosti.

§ 399
Vybavenie žiadosti

(1) Ak požaduje medzinárodný súd osobitný postup pri vybavovaní svojej žiadosti alebo príkazu, orgány činné v trestnom konaní takejto požiadavke vyhovejú.

(2) Ak je na vykonanie úkonu na území Slovenskej republiky na základe žiadosti alebo príkazu medzinárodného súdu nevyhnutné rozhodnutie súdu, súd vydá rozhodnutie na základe žiadosti alebo príkazu medzinárodného súdu; podmienky na vydanie tohto rozhodnutia sa považujú v takomto prípade za splnené.

(3) Ak nie sú informácie obsiahnuté v žiadosti medzinárodného súdu na vyhovenie takejto žiadosti alebo príkazu dostatočné, justičný orgán prostredníctvom ústredného orgánu alebo priamo, ak to vyžaduje naliehavosť prípadu, konzultuje s medzinárodným súdom ďalší postup, a ak je to potrebné, požiada medzinárodný súd o dodatočné informácie.

§ 400
Výsluch osôb

(1) Svedka a znalca je možné na žiadosť medzinárodného súdu vypočuť pod prísahou, ktorej text určí medzinárodný súd.

(2) Osoba vypočúvaná na základe žiadosti alebo príkazu medzinárodného súdu môže využiť svoje právo odoprieť výpoveď podľa predpisov medzinárodného súdu, ako aj podľa Trestného poriadku, ak to predpisy medzinárodného súdu umožňujú; § 129 ods. 2 Trestného poriadku sa na výsluch osoby na základe žiadosti alebo príkazu medzinárodného súdu nepoužije.

(3) Na základe žiadosti alebo príkazu medzinárodného súdu justičný orgán umožní medzinárodnému súdu uskutočnenie výsluchu osoby prostredníctvom videokonferenčného zariadenia alebo telefónu; odsek 2 sa použije rovnako.

(4) Ak osoba vypočúvaná na základe žiadosti medzinárodného súdu orgánmi činnými v trestnom konaní alebo vypočúvaná medzinárodným súdom prostredníctvom videokonferenčného zariadenia alebo telefónu alebo predstaviteľ medzinárodného súdu, ktorý sa výsluchu zúčastňuje, nerozumie jazyku, v ktorom sa výsluch uskutočňuje, priberie orgán činný v trestnom konaní tlmočníka.

§ 401
Predvolanie osôb

Ak o to medzinárodný súd požiada, poskytne justičný orgán, ktorý na základe žiadosti medzinárodného súdu doručuje predvolanie k účasti na úkone v konaní pred medzinárodným súdom, predvolávanej osobe zálohu vo výške, ktorú medzinárodný súd určí. Justičný orgán predloží ústrednému orgánu vyčíslenie nákladov spojených s poskytnutím zálohy na svedočné na účely ich úhrady medzinárodným súdom.

§ 402
Doručovanie na území Slovenskej republiky

Medzinárodný súd môže doručovať písomnosti adresátom na území Slovenskej republiky priamo.

Tretí diel
Odovzdanie osôb

§ 403

Pre odovzdanie osôb medzinárodnému súdu sa použijú rovnako ustanovenia tretej hlavy druhej časti, ak táto hlava neustanovuje inak.

§ 404
Príslušnosť súdu a prokuratúry

Ak ide o odovzdanie osoby medzinárodnému súdu, príslušnými na postup podľa tejto hlavy sú Krajský súd v Bratislave a prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave.

§ 405
Predbežná väzba a vydávacia väzba

(1) Ak ide o odovzdanie medzinárodnému súdu, predseda senátu vezme osobu na základe žiadosti prokurátora o predbežnú väzbu do predbežnej väzby.

(2) Súd prostredníctvom ministerstva spravodlivosti okamžite informuje medzinárodný súd o každej žiadosti osoby o prepustenie z predbežnej väzby alebo vydávacej väzby, vrátane uvedenia dôvodov takejto žiadosti. Zároveň ho požiada o stanovisko k tejto žiadosti a upozorní ho na lehotu, v ktorej je potrebné o žiadosti o prepustenie z predbežnej väzby alebo vydávacej väzby rozhodnúť.

(3) Pri rozhodovaní o žiadosti podľa odseku 2 vezme súd do úvahy stanovisko medzinárodného súdu, ak ho medzinárodný súd včas zaslal. Osoba, o ktorej odovzdanie ide, môže byť prepustená z predbežnej väzby iba ak je to odôvodnené vzhľadom na naliehavé a výnimočné okolnosti a súčasne bolo prijaté niektoré z opatrení nahrádzajúcich väzbu podľa Trestného poriadku.

(4) Na žiadosť medzinárodného súdu podáva súd správy, či náhrada predbežnej väzby trvá a či sa osoba, o ktorej odovzdanie ide, doteraz zdržiava na území Slovenskej republiky a nevyhýba sa konaniu o odovzdanie.

§ 406
Predbežné vyšetrovanie

(1) Účelom predbežného vyšetrovania je zistenie, či

a) osoba, o ktorej vydanie ide, je osobou, na ktorú bol medzinárodným súdom vydaný zatýkací rozkaz,

b) zadržanie osoby prebehlo v súlade so zákonom,

c) zo strany orgánov Slovenskej republiky sú zaručené práva osoby ustanovené právnymi predpismi Slovenskej republiky a predpismi medzinárodného súdu.

(2) Ak osoba, o ktorej vydanie ide, namieta, že jej odovzdaniu medzinárodnému súdu bráni imunita podľa medzinárodného práva, informuje prokurátor a po skončení predbežného vyšetrovania súd prostredníctvom ministerstva spravodlivosti o takejto námietke a jej obsahu medzinárodný súd a požiada ho o stanovisko k ďalšiemu postupu.

(3) Ak osoba, o ktorej vydanie ide, namieta, že jej vydaniu medzinárodnému súdu bráni prebiehajúce konanie o prípustnosti konania pred medzinárodným súdom alebo iná obdobná skutočnosť, informuje prokurátor a po skončení predbežného vyšetrovania súd prostredníctvom ministerstva spravodlivosti o takejto námietke a jej obsahu medzinárodný súd a požiada ho o stanovisko k ďalšiemu postupu.

§ 407
Odloženie vydania a dočasné odovzdanie

Ak je daný dôvod na odloženie vydania podľa § 85, môže minister spravodlivosti požiadať medzinárodný súd pri odovzdaní osoby o jej navrátenie do Slovenskej republiky po tom, čo jej prítomnosť pred medzinárodným súdom prestane byť nevyhnutná na účely konania pred medzinárodným súdom alebo výkonu trestu uloženého medzinárodným súdom.

Štvrtý diel
Uznanie a výkon rozhodnutia

§ 408

Na uznanie a výkon rozhodnutia medzinárodného súdu na území Slovenskej republiky sa použijú rovnako ustanovenia štvrtej hlavy druhej časti o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia.

§ 409

(1) Ak ide o rozhodnutie medzinárodného súdu, súd nariadi jeho výkon na návrh ministerstva spravodlivosti bezo zmeny dĺžky a druhu trestu.

(2) Ak v priebehu výkonu trestu medzinárodný súd zmení výmeru trestu alebo podmienky výkonu trestu, súd nariadi výkon trestu v súlade s rozhodnutím medzinárodného súdu.

(3) Trest uložený medzinárodným súdom je možné v Slovenskej republike vykonať aj vo vyššej výmere, než akú pripúšťa Trestný zákon.

§ 410
Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia medzinárodného súdu

Návrh alebo žiadosť o preskúmanie rozhodnutia medzinárodného súdu, ktoré je vykonávané alebo ktorý sa má vykonať na území Slovenskej republiky, sa postúpi bez zbytočného odkladu prostredníctvom ministerstva spravodlivosti medzinárodnému súdu.

§ 411
Prevzatie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody

(1) Na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody je možné prevziať

a) občana Slovenskej republiky alebo osobu s obvyklým pobytom na území Slovenskej republiky, alebo

b) inú osobu, ak sa medzinárodný súd zaviaže uhradiť náklady výkonu trestu.

(2) Ministerstvo spravodlivosti rozhodne o prevzatí na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody po uznaní rozhodnutia súdom.

(3) Ak dôjde v priebehu výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody k zmene skutočností podľa odseku 1 alebo ak vyjde po prevzatí osoby najavo, že tieto podmienky neboli v čase prevzatia splnené, o tejto skutočnosti ministerstvo spravodlivosti bezodkladne informuje medzinárodný súd a konzultuje s ním ďalší postup.

(4) Ak nie je splnená žiadna z podmienok podľa odseku 1, ministerstvo spravodlivosti požiada medzinárodný súd o určenie iného štátu, v ktorom bude osoba pokračovať vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ak medzinárodný súd tejto žiadosti nevyhovie, pokračuje sa vo výkone trestu v Slovenskej republike.

§ 412
Zásada špeciality

Na stíhanie, výkon trestu alebo ochranného opatrenia a na vydanie alebo odovzdanie do cudziny alebo inému medzinárodnému súdu sa rovnako použije § 68.

PIATA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 413
Splnomocňovacie ustanovenie

Ministerstvo spravodlivosti ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom

a) formulár európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 198 ods. 5,

b) vzor osvedčenia o vydaní rozhodnutia podľa § 314 ods. 1,

c) vzor oznámenia o odovzdaní výkonu rozhodnutia pre odsúdeného podľa § 314 ods. 2,

d) vzor osvedčenia o vydaní rozhodnutia podľa § 338 ods. 3,

e) formulár európskeho ochranného príkazu podľa § 242 ods. 3,

f) vzor oznámenia o porušení následného opatrenia prijatého na základe európskeho ochranného príkazu podľa § 251 ods. 3,

g) formulár osvedčenia o vydaní rozhodnutia o opatreniach dohľadu podľa § 262 ods. 5,

h) vzor správy o porušení opatrenia dohľadu alebo o iných zisteniach, ktoré by mohli viesť k prijatiu následného rozhodnutia podľa § 270 ods. 7,

i) vzor osvedčenia podľa § 180 ods. 1,

j) vzor osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 357 ods. 1,

k) vzor osvedčenia o vydaní majetkového rozhodnutia podľa § 292 ods. 4,

l) formulár európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa § 121 ods. 5,

m) vzor potvrdenia o prijatí európskeho vyšetrovacieho príkazu podľa § 123,

n) vzor oznámenia podľa § 150 ods. 1,

o) zoznam dostupných informácií, ktoré sa zasielajú národnému členovi podľa § 382 ods. 5,

p) podrobnosti o používaní strojových prekladov.

§ 414
Prechodné ustanovenia

(1) Konania začaté pred 1. januárom 2028 a úkony v nich vykonané majú rovnaké účinky ako konania a úkony vykonané podľa tohto zákona.

(2) Konania začaté do 1. januára 2028 sa dokončia podľa právnych predpisov účinných do 1. januára 2028.

(3) Národný člen Eurojustu vymenovaný pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona pokračuje vo výkone funkcie podľa tohto zákona do uplynutia jeho funkčného obdobia.

§ 415
Transpozičné ustanovenie

Týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe.

§ 416
Zrušovacie ustanovenie

Zrušujú sa:

1. zákon č. 650/2005 Z. z. o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon, zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok a zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 236/2017 Z. z. a zákona č. 312/2020 Z. z.,
2. zákon č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z., zákona č. 174/2015 Z. z., zákona č. 444/2015 Z. z., zákona č. 316/2016 Z. z., zákona č. 161/2018 Z. z., zákona č. 321/2018 Z. z., zákona č. 40/2024 Z. z. a zákona č. 157/2025 Z. z.,
3. zákon č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 91/2016 Z. z., zákona č. 396/2019 Z. z. a zákona č. 150/2022 Z. z.,
4. zákon č. 383/2011 Z. z. o zastúpení Slovenskej republiky v Eurojuste v znení zákona č. 316/2016 Z. z. a zákona č. 40/2024 Z. z.,
5. zákon č. 533/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia nespojená s odňatím slobody alebo probačné opatrenie na účely dohľadu v Európskej únii v znení zákona č. 396/2019 Z. z. a zákona č. 150/2022 Z. z.,
6. zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 344/2012 Z. z. a zákona č. 396/2019 Z. z.,
7. zákon č. 161/2013 Z. z. o odovzdávaní, uznávaní a výkone rozhodnutí o opatreniach dohľadu ako náhrade väzby v Európskej únii v znení zákona č. 396/2019 Z. z. a zákona č. 150/2022 Z. z.,

8. zákon č. 398/2015 Z. z. o európskom ochrannom príkaze v trestných veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
9. zákon č. 316/2016 Z. z. o uznávaní a výkone majetkového rozhodnutia vydaného v trestnom konaní v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 396/2019 Z. z. a zákona č. 312/2020 Z. z.,
10. zákon č. 236/2017 Z. z. o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 150/2022 Z. z.

§ 417

Tento zákon nadobúda účinnosť 18. augusta 2026, okrem § 1 ods. 1 a 3, § 2, § 3 písm. a) až n), § 4 až 10, § 12 až 17, § 19 až 107, § 109 až 111, § 114 až 156, § 165 až 416, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2028.

Peter Pellegrini v. r.

Richard Raši v. r.

Robert Fico v. r.

Príloha
k zákonu č. 167/2026 Z. z.

ZOZNAM PREBERANÝCH PRÁVNE ZÁVÄZNÝCH AKTOV EURÓPSKEJ ÚNIE

1. Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (2002/584/SVV) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/ zv. 6; Ú. v. ES L 190, 18. 7. 2002) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009).
2. Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch (2002/465/SVV) (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6; Ú. v. ES L 162, 20. 6. 2002) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/211 zo 16. februára 2022 (Ú. v. EÚ L 37, 18. 2. 2022).
3. Rámcové rozhodnutie Rady 2003/577/SVV z 22. júla 2003 o vykonaní príkazu na zaistenie majetku alebo dôkazov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 196, 2. 8. 2003).
4. Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 22. 3. 2005) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009).
5. Rámcové rozhodnutie Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu (Ú. v. EÚ L 328, 24. 11. 2006) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009).
6. Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 327, 5. 12. 2008) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009).
7. Rámcové rozhodnutie Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami (Ú. v. EÚ L 337, 16. 12. 2008) v znení rámcového rozhodnutia Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 27. 3. 2009).
8. Rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 294, 11. 11. 2009).
9. Rámcové rozhodnutie Rady 2009/948/SVV z 30. novembra 2009 o predchádzaní kolíziám pri výkone právomoci v trestných veciach a ich urovnávaní (Ú. v. EÚ L 328, 15. 12. 2009).
10. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26. 10. 2010).
11. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Ú. v. EÚ L 338, 21. 12. 2011).
12. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1. 6. 2012).
13. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6. 11. 2013).
14. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1. 5. 2014) v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/228 zo 16. februára 2022 (Ú. v. EÚ L 39, 21. 2. 2022).

15. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4. 11. 2016).
16. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1544 z 12. júla 2023, ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania určených prevádzkarní a vymenúvania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 191, 28. 7. 2023).

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.